ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਦੇ

ਕਠਨ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਕੁੰਜੀ

ਅਰਥਾਤ

ਪਦਵੰਡ

ਜਿਸਨੂੰ

ਗਿਆਨੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਕਰਤਾ:—ਸਿੱਖ ਕਾਨੂੰਨ
ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਨੇ
ਗੁਰਬਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ
ਲਾਭ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ !

ਕਾਪੀ ਪੰਜ ਸੌ ਭੇਟਾ ॥=) ਦੱਸ ਆਨੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

—o—

ਸ੍ਰ: ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰੈਸ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਛਪੀ
ਪ੍ਰਿੰਟਰ--ਗਯਾਨੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 'ਰਤਨ'
ਅਪ੍ਰੈਲ ੧੯੩੫

—o—

ਖਾਲਸਾ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਗਜ਼ਟ

ਇਸ ਨਾਮ ਦਾ ਅਖਬਾਰ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ
ਇਕਲੌਤਾ ਹੀ ਹੈ, ਕਯੋਕਿ ਇਸ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮਜ਼ਮੂਨ ਵਿਚ 'ਗੁਰਮਤ' ਦੀ ਝਲਕ ਅਪਣਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੀ ਜਲਵਾ ਦਿਖਾਂਦੀ ਹੈ।

ਨਿਰਪੱਖ ਤੇ ਨਿਧੜਕ ਮਾਹਵਾਰੀ ਪਰਚਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਪੰਨੇ ੪੦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹਰੇਕ ਸੰਗ੍ਰਾਂਦ ਪਰ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਪੁੱਜਦਾ ਹੈ, ਚੰਦਾ ੨॥) ਦੇਸ ਤੇ ੩) ਪ੍ਰਦੇਸ ਹੈ।

ਪੱਕੇ ਗਾਹਕ ਬਣ ਬਣਾਕੇ ਪੰਥ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹੱਥ ਵਟਾਓ।

ਮੈਨੇਜਰ-ਖਾਲਸਾ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਗਜ਼ਟ,
ਹਿੰਮਤਯਾਨਾਮੰਡੀ, ਰਿਆਸਤ ਮਲੇਰ ਕੋਟਲਾ

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ

ਇਸ ਪੋਥੀ 'ਕਠਨ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਕੁੰਜੀ'
ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਉਕਾਈ ਯਾ
ਨੂੰਨਤਾ ਹੋਵੇ ਦਾਸ ਵੱਲ
ਲਿਖਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨੀ,
ਤਾਂਕਿ ਅਗਲੀ ਐਡੀਸ਼ਨ
ਵਿਚ ਦਰੁਸਤੀ ਹੋ ਸਕੇ ।

--o--

ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦਾ ਸੇਵਕਃ--
ਲਾਲ ਸਿੰਘ

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਿਗਜਾਪਨ

ਸਮੂਹ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਦਵੰਡ ਨਾ ਛਪਣ ਕਰਕੇ ਵਿਰਲੇ ਪਾਠੀ ਹੀ ਸ਼ੁੱਧ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਦੇਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਧੰਨਜਵਾਦ ਹੈ ਪੰਚ ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ ਅਰਥਾਤ ਖਾਲਸਾ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦਾ ਜਿਸਨੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਕੋਰਸ ਛਾਪਕੇ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਸ਼ੋਕ ਹੈ ਜੋ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੇ ਇਸ ਅਮੋਲਕ ਵਸਤੂ ਅਰ ਉੱਚ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਪੂਰਨ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ, ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਪਜਾਰੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਚਿਤੋਂ ਯਤਨ ਕਰਨ॥

ਦਾਸ ਨੇ ਇਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕਠਨ ਪਾਠ ਸੰਕਲਤ ਕਰਕੇ ਅੱਜ ਕੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਚਲਤ ਬੀੜ ਪੰਨਾ ੧੪੩੦ ਵਾਲੀ ਨਾਲ ਪੰਨੇ ਵਾਰ ਮਿਲਾਕੇ ਲਿਖੇ ਹਨ ਤੇ ਸੁਖਾਲ

ਲਈ ਨਾਲੋ ਨਾਲ ਪਾਠ ਦੀ ਸਤਰ ਦਾ ਬੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਯਾਂਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮੀ ਚੌਦਾਂ ਸੌ ਤੀਸ ਪੰਨੇ ਵਾਲੀ ਬੀੜ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੋਥੀ ਦੁਆਰੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪਾਠ ਸ਼ੁਧ ਕਰਨ ਅਰ ਅਧਿਕ ਲਾਭ ਲਈ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਕੋਰਸ ਮੰਗਵਾਕੇ ਪੜਨ ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ॥

ਸੂਚਨਾ:-੧੩੨੩ ਅਰ ੧੨੫੭ ਪੰਨੇ ਵਾਲੀ ਬੀੜ ਤੋਂ ਪਾਠ ਲੱਭਣ ਹਿਤ ਇਸ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅੰਤ ਪਰ ਇਕ ਨਕਸ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਖੇ ੧੪੩੦ ਪੰਨੇ ਵਾਲੀ ਬੀੜ ਨਾਲ ਪੰਨੇ ਰਲਾਕੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ, ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਸੱਤਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੇ ਸਤਰ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਭੁਲ ਹੋਵੇ ਤਦ ਬੀ ਪੰਨਾ ਭਾਲਣ ਨਾਲ ਪਾਠ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਤਰਾਂ ਹਰ ਬੀੜ ਦੇ ਪਾਠ ਦੇ ਨਾਲੋ ਨਾਲ ਇਹ ਪੋਥੀ ਮਦਦ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ॥

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਾਠ ਸੁੱਧ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਪਰ ਫੇਰ ਬੀ ਗਲਤੀ ਹੋ ਜਾਣੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪਾਠਕ ਜਨ ਜਹਾਂ ਬੀ ਉਕਾਈ ਦੇਖਣ ਦਾਸ ਵੱਲ ਲਿਖਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾ ਕਰਨ ਤਾਂਕਿ ਅਗਲੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਸੁਧਾਈ ਹੋ ਸੱਕੇ ॥

ਇਸਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕਠਨ ਪਾਠ ਹੋਰ ਬੀ ਬਹੁਤ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਸਾਰੇ ਪਾਠ, ਸ਼ੁੱਧ ਪਾਠ ਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਕੋਰਸਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬੀ ਜੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋਰ ਪਾਠ ਨੂੰ ਇਸ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਜਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਦਾਸ ਵੱਲ ਲਿਖਣ ਦੀ ਖਚਲ ਕਰੇ ॥

ਕਰਤਾ

੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ॥

ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ਜਪੁ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈ ਆਚਾਰ ॥ ਜਪੁ ॥

ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਪੁ ॥

ਤੀਰਥ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥ ਜਪੁ ॥

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ॥

ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਜਪੁ ॥

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਜਪੁ ॥

ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥ ਜਪੁ

ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥ ਜਪੁ॥

ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਜਪੁ ॥

ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁਕੋ ਆਖੈ ਇਕਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਜਪੁ ॥

ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥ ਜਪੁ ॥

ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥ ਜਪੁ ॥

ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਜਪੁ ॥

ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜਪੁ ॥

ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਜਪੁ ॥

ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਜਪੁ ॥

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥ ਜਪੁ ॥

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ

ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥

ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀ ਬਾਣੁ ॥ ਜਪੁ ॥

ਇਕਦੂ ਜੀਭੌ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥ ਜਪੁ ॥

ਕੇਤੀਆ ਕਰਮਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ, ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥ ਜਪੁ ॥

ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਜਪੁ ॥

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਰਹਿਰਾਸੁ ॥

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰਹਿਰਾਸੁ ॥

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ, ਰਹਾਈਆ ॥

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਰਹਿਰਾਸੁ॥

ਪੰਕ ਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥ ਰਹਿਰਾਸੁ ॥

ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਰਹਿ:॥

ਜਨਮ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥ ਰਹਿਰਾਸੁ ॥

ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੁੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋੁ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥ ਸੋਹਿਲਾ ॥

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ

੧੪- ੯ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ ਅਪਿਆਉ ॥

੧੪-੧੦ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤ ਮਾਇ ॥

੧੪-੧੦ ਜੋ ਤਿਸ ਭਾਵਹਿ ਸੋ ਭਲਾ ਹੋਰਿ ਕਿ
ਕਹਣ ਵਖਾਣ ॥

੧੫-੩ ਲੇਖੈ ਵਾਟ ਚਲਾਈਆ ਲੇਖੈ ਸੁਣਿ
ਵੇਖਾਉ ॥

੧੫-੧੧ ਰਸੁ ਸੁਇਨਾ ਰਸੁ ਰੁਪਾ ਕਾਮਣਿ
ਰਸੁ ਪਰਮਲ ਕੀ ਵਾਸੁ ॥ ਰਸੁ
ਘੋੜੇ ਰਸੁ ਸੇਜਾ ਮੰਦਰ ਰਸੁ ਮੀਠਾ
ਰਸੁ ਮਾਸੁ ॥ ਏਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ
ਕੈਘਟਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥

੧੬-੯ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ
ਗਲੀ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥

੧੮-੪ ਭਲੀ ਸਰੀ ਜਿ ਉਬਰੀ ਹਉਮੈ
ਮੁਈ ਘਰਾਹੁ ॥

੧੮-੧੮ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ ਜਿਉ ਅਹਿਨਿਸਿ
ਕਿਰਿ ਢਹਿ ਪਾਇ ॥

੨੦-੧ ਨਾਨਕ ਅਉਗਣ ਵੀਸਰੇ ਗੁਰਿ
ਰਾਖੇ ਪਤਿ ਤਾਹਿ ॥

੨੦-੨ ਮਨ ਹਠਿ ਮਤੀ ਬੂਡੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁ ਤਾਰਿ ॥

੨੧-੬ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲੁ ਭੀ ਫਿਰਿ ਦੁਖ ਨ ਹੋਇ ॥

੨੧-੧੯ ਚਾਰੇ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਮਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇ ॥

੨੩-੬ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ਜਾ ਜੋਬਨੁ ਨਉਹੁਲਾ ॥

੨੩-੮ ਕੀ ਨ ਸੁਣੇਹੀ ਗੋਰੀਏ ਆਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ ॥

੨੩-੯ ਨਾਨਕ ਸੁਤੀ ਪੇਈਐ ਜਾਣੁ ਵਿਰਤੀ ਸੰਨਿ੍ ॥

੨੩-੧੬ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਹਿ ਜਬ ਰਾਖੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸ੍ਰਮਾਈ ॥

੨੩-੧੭ ਬੀਸ ਸਪਤਾਹਰੋ ਬਾਸਰੋ ਸੰਗ੍ਰਹੈ

ਤੀਨਿ ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੇ ॥
ਦਸ ਅਠਾਰ ਮੈਂ ਅਪਰੰਪਰੋ ਚੀਨੈ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਵ ਏਕੁ ਤਾਰੇ ॥

੨੩-੧੯ ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੋ
ਕਰਿ ਸਚ ਕੀ ਆਬ ਨਿਤ ਦੇਹਿ
ਪਾਣੀ ॥

੨੪-੩ ਐਬ ਤਨਿ ਚਿਕੜੋ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਮੀਡਕੋ ਕਮਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ
ਮੂਲਿ ਪਾਈ ॥ ਭਉਰੁ ਉਸਤਾਦੁ
ਨਿਤ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਬੂਝੈ
ਜਾ ਨਹ ਬੁਝਾਈ ॥

੨੪-੫ ਤੀਹ ਕਰਿ ਰਖੇ ਪੰਜ ਕਰਿ ਸਾਥੀ
ਨਾਉ ਸੈਤਾਨੁ ਮਤੁ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥
ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹਿ ਪੈ ਚਲਣਾ
ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਕਿਤਕੂ ਸੰਜਿਆਹੀ ॥

੨੪-੧੩ ਮੈ ਪਤਿ ਕੀ ਪੰਦਿ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀ
ਕਾਰ ॥ ਹਉ ਬਿਗੜੈ ਰੂਪਿ ਰਹਾ

ਬਿਕਰਾਲ ॥

੨੫-੬ ਬਿਆ ਦਰੁ ਨਾਹੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਉ॥

੨੫-੧੩ ਅੰਧਾ ਕਚਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥

੨੭-੨ ਜਿਸਹੀ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

੨੮-੧੧ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇ ॥

੩੦-੧੦ ਲੋਭੀ ਅਨ ਕਉ ਸੇਵਦੇ ਪੜਿ ਵੇਦਾ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥

੩੧-੧੨ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਾ ਭਾਗੈ ਕਾ ਉਦਉ ਹੋਇ ॥

੩੩-੩ ਪੀਵਤਹੂ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥

੩੩-੧੩ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਸਬਲ ਹੈ ਛਡੇ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥

੩੫-੫ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ਭਗਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ਹੋਇ ॥

੩੫-੯ ਬਾਣੀ ਵਜੀ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਸਚੋਸਚੁ ਸੁਣਾਇ ॥

੩੬-੧ ਸਭੁਕਿਛੁ ਸੁਣਦਾ ਵੇਖਦਾ ਕਿਉ ਮੁਕਰਿਪਇਆ ਜਾਇ ॥

੩੬-੧੧ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿਕੈ ਆਪਣੀ ਦਿਤੋਨੁ ਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁ ॥

੩੬-੧੭ ਇਕਿ ਆਪੇਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਦੂਜੈ ਛਡਿਅਨੁ ਲਾਇ ॥

੩੭-੧੦ ਸਭ ਏਕੋਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ ॥

੩੭-੧੫ ਸਾ ਧਨ ਨਾਵੈ ਬਾਹਰੀ ਅਵਗੁਣ-ਵੰਤੀ ਰੋਇ ॥

੩੮-੪ ਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀ ਪਿਰ ਮੁਤੀਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆਜਾਇ ॥

੩੯-੧ ਅਧਿਆਤਮੀ ਹਰਿਗੁਣ ਤਾਸੁ ਮਨਿ ਜਪਹਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥

੩੯- ੯ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮੈਲੇ ਮੁਏ ਜਾਸਨਿ

ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥

੪੦-੮ ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਕਰਿ ਵਿਕਰਾਲ ॥ ਓਨਾ ਪਾਸਿ ਦੁਆਸਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥

੪੧-੯ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁਰਸੁ ਅਤਿ ਭਲਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥

੪੧-੧੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਹਰਿਰਸੁ ਹੋਇ ॥

੪੧-੧੭ ਆਵ ਘਟੈ ਨਰੁ ਨਾ ਬੁਝੈ ਨਿਤਿ ਮੂਸਾ ਲਾਜ ਟੁਕਾਇ ॥ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਮਨਮੁਖੁ ਲਗਿ ਮਾਖੀ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥

੪੨-੯ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਰੰਗੇ ਕੀਏ ਰਥ ਅਥਾਕ ॥

੪੨-੧੧ ਜਿਸਨੋ ਤੂੰ ਪਤੀਆਇਦਾ ਸੋ ਸਣੁ

ਤੁਝੈ ਅਨਿਤ ॥

੪੨-੧੫ ਮਨਿਬਿਲਾਸੁ ਬਹੁਰੰਗੁ ਘਣਾ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭੂਲਿ ਖੁਸੀਆ ॥
ਛਤ੍ਰਧਾਰ ਬਾਦਿਸਾਹੀਆ ਵਿਚਿ
ਸਹਸੇ ਪਰੀਆ ॥

੪੨-੧੮ ਸਭੁਕੋ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਲਇਓਨੁ
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਾਕੁ ਰਲਿਆ ॥ ਕੋਟਿ
ਤੇਤੀਸ ਸੇਵਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ
ਦਰਿ ਖਰਿਆ ॥

੪੩-੪ ਓਤੈ ਸਾਥਿ ਮਨੁਖੁ ਹੈ ਫਾਥਾ
ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥

੪੩-੯ ਮਾਇਆ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਸਮਝੈ
ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰੁ ॥

੪੩-੧੦ ਲੈ ਲੈ ਦਾਤਿ ਪਹੁਤਿਆ ਲਾਵੇ ਕਰਿ
ਤਈਆਰੁ ॥ ਜਾ ਹੋਆ ਹੁਕਮੁ
ਕਿਰਸਾਣੁ ਦਾ ਤਾ ਲੁਣਿ ਮਿਣਿਆ
ਖੇਤਾਰੁ ॥

੪੩-੧੯ ਕਿਤ ਹੀ ਕੰਮਿ ਨ ਛਿਜੀਐ ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

੪੪-੧ ਸਾਧੂਸੰਗੁ ਮਸਕਤੇ ਤੂਠੈ ਪਾਵਾ ਦੇਵ॥

੪੪-੧੬ ਬਹੁਤੋਬਹੁਤੁ ਵਖਾਣੀਐ ਊਚੋ-ਊਚਾ ਥਾਉ ॥

੪੬-੧੯ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਸੇਵਕ ਕੈ ਸਤਭਾਇ ॥ ਅਚਰਜਰੂਪ ਨਿਰੰ-ਜਨੋ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ਮਾਇ ॥

੪੮-੧੯ ਸੁਖਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਾ ਸਿਮਰੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਉਹ ਰਸੁ ਜਾਣੈ ਜਿੰਦੁ ॥

੪੯-੨ ਅਉਸਰਿ ਹਰਿਜਸੁ ਗੁਣ ਰਮਣ ਜਿਤੁ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨ ॥

੪੯-੧੭ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ

ਡੁਬਦਾ ਲਏ ਤਰਾਇ ॥

੫੦-੪ ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਰਿਦ ਕੀਏ ਬਿਖਿਆ ਰਚਿਆ ਬਾਦੁ ॥

੫੦-੭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪੰਖੀ ਫਾਸਿਆ ਨਿਕਸੁ ਨ ਪਾਏ ਮਾਇ ॥

੫੦-੯ ਹਰਿਜਨ ਹਰਿਲਿਵ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥

੫੦-੧੬ ਤਿਚਰੁ ਵਸਹਿ ਸੁਹੇਲੜੀ ਜਿਚਰੁ ਸਾਥੀ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਸਾਥੀ ਉਠੀ-ਚਲਿਆ ਤਾ ਧਨ ਖਾਕੂ ਰਾਲਿ ॥

੫੧-੧੨ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮੰਧੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲਾਣਾ ॥ ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਰਹਤ ਭਗਤੁ ਹੈ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣਾ ॥

੫੧-੧੪ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਇਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਰਲਾ ॥ ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥

੫੩-੭ ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਨੁ ਵਾਵਣਾ ਜਿਉ

ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਵਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ
ਵਾਇ ਸੁਣਾਈਐ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਕਿਤੁ
ਥਾਇ ॥

ਪ੩-੧੦ ਜੇ ਸਉ ਸਾਇਰ ਮੇਲੀਅਹਿ ਤਿਲੁ
ਨ ਪੁਜਾਵਹਿ ਰੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਸਭਿ ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿ ਆਖਹਿ ਸੋਇ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕਾ-
ਮਰ ਸਾਲਕ ਸਾਦਕ ਸੁਹਦੇ ਅਉਰੁ
ਸਹੀਦ ॥ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਕਾਜੀ
ਮੁਲਾ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਰਸੀਦ ॥

ਪ੩-੧੪ ਬਾਵਾ ਨਾਵ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਵਾ
ਕੇਵਡੁ ਨਾਉ ॥

ਪ੪-੬ ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਬੈਸਈ ਜੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਪ੫-੨ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ
ਸਚ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਓਤਾਕੁ ॥

ਪ੬-੭ ਅਨ ਕਉ ਮਤੀ ਦੇ ਚਲਹਿ

ਮਾਇਆ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥

੫੬-੧੬ ਲਾਹਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਉਤਨਾ ਪਰਖੇ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਿ॥

੫੯-੧੦ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖਮੇਟਣੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਸੁਰਸੰਘਾਰੁ ॥

੬੦-੧੪ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿਕਿ ਚਲਣਾ ਖੇਲਣ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ॥

੬੦-੧੬ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵਈ ਅੰਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

੬੦-੧੯ ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗਰਬਿਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥

੬੨-੬ ਤਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਹੋਮੀਐ ਇਕ ਰਤੀ ਤੋਲਿ ਕਟਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਮਧਾ ਜੇ ਕਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥

੬੨-੭ ਤਨੁ ਹੈਮੰਚਲਿ ਗਾਲੀਐ ਭੀ ਮਨ ਤੇ ਰੋਗ ਨ ਜਾਇ ॥

੬੩-੨ ਚਿਤੁ ਚਲੈ ਵਿਤੁ ਜਾਵਣੋ ਸਾਕਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਢੂੰਢਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਸੁ ਥਾਇ ॥

੬੩-੧੯ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਿਉ ਡਵਿ ਦਧਾ ਕਾਨੁ ॥

੬੪-੭ ਦਰਿ ਕੂਚਕੂਚਾ ਕਰਿਗਏ ਅਵਰੇਭਿ ਚਲਣਹਾਰ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੂਚ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤਿਕਿ ਚਲਣਾ ਦਿਲ ਸਮਝੁ ਤੂੰਭਿ ਪਹੂਚੁ ॥ ਸਬਦਾਹ ਮਾਹਿ ਵਖਾਣੀਐ ਵਿਰਲਾ ਤ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥

੬੬-੬ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਨਿਵਾਰੀਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

੬੭-੧੩ ਨਾਮਾਂ ਛੀਬਾ ਕਬੀਰੁ ਜੋੁਲਾਹਾ ਪੂਰੇ-ਗੁਰ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ

ਬੇਤੇ ਸਬਦੁਪਛਾਣਹਿ ਹਉਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ॥ ਦੈਤਪੁਤੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਿਛੁ ਸੰਜਮ ਨ ਪੜੈ ਦੂਜਾਭਾਉ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਐ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ॥ ਖਟੁਦਰਸਨ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ॥

੬੭-੧੯ ਜਾ ਨਾਉ ਚੇਤੈ ਤਾ ਗਤਿ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥

੭੦-੧੫ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਤੇ ਦੁਗੁਣੇ ਪੂਜਾ ਕਰਤਾ ਨਾਇ॥

੭੦-੧੯ ਲਸਕਰ ਤਰਕਸਬੰਦ ਬੰਦ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਗਲੀ ਕੀਤ॥

੭੧- ੨ ਸਭਕਿਛੁ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਣਾ ਜੀਇ

ਨ ਸੰਕ ਧਰਿਆ ॥

੭੧-੫ ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਕਵਨ ਬਾਤਾ ॥
ਮਨ ਖੋਜਿ ਮਾਰਗੁ ॥

੭੧-੯ ਇਕਸਬਦੀ ਬਹੁਰੂਪਿ ਅਵਧੂਤਾ ॥
ਕਾਪੜੀ ਕਉਤੇ ਜਾਗੂਤਾ ॥ ਇਕਿ
ਤੀਰਥਿ ਨਾਤਾ ॥ ਨਿਰਹਾਰਵਰਤੀ
ਆਪਰਸਾ ॥

੭੨-੯ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਅਹਕਰਣੁ
ਚੁਕਾਇਆ ॥

੭੩-੩ ਗੋਪੀ ਨੈ ਗੋਆਲੀਆ ॥ਤੁਧੁ ਆਪੇ
ਗੋਇ ਉਠਾਲੀਆ ॥

੭੩-੬ ਪੈ ਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥

੭੩-੬ ਅੰਮ ਅਬੇ ਥਾਵਹੁ ਮਿਠੜਾ ॥

੭੩-੭ ਤੇਰੈ ਹੁਕਮੈ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥

੭੩-੭ ਦੂਯਾ ਕਾਗਲੁ ਚਿਤਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥

੭੩-੧੨ ਹਉ ਆਇਆ ਸਾਮੈ ਤਿਹੰਡੀਆ
॥ ਪੰਜ ਕਿਰਸਾਣ ਮੁਜੇਰੇ

ਮਿਹੰਡਿਆ ॥ ਕੰਨੁ ਕੋਈ ਕਢਿ ਨ
ਹੰਘਈ ਨਾਨਕ ਵੁਠਾ ਘੁਘਿ
ਗਿਰਾਉ ਜੀਉ ॥

੭੪-੯ ਸਭ ਹੋਈ ਛਿੰਝ ਇਕਠੀਆ ਦਯੁ
ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਜੀਉ ॥

੭੪-੧੩ ਹਉ ਬਾਹੁੜਿ ਛਿੰਝ ਨ ਨਚਊ
ਨਾਨਕ ਅਉਸਰੁ ਲਧਾ ਭਾਲਿ
ਜੀਉ ॥

੭੪-੧੪ ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ
ਭੀਤਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ ॥

੭੫-੧੪ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈਮਤਿ ॥

੭੬-੨ ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਜੀ ਗਈ ਸਿਆਣਪ
ਕਰਿ ਅਵਗੁਣ ਪਛੁਤਾਇ ॥

੭੬-੪ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਰਹੇ
ਪਰਾਕਉ ਤਾਣਾ ॥ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ
ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਖੜੁ ਪਕੀ ਕੁੜ
ਭਜੈ ਬਿਨਸੈ ਆਇ ਚਲੈ ਕਿਆ
ਮਾਣੁ ॥

੭੮-੯ ਲੇਖਾ ਧਰਮਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਜਪਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿਰਖੇ ॥

੭੯-੪ ਹਰਿ ਜੁਗਹਜੁਗੋ ਜੁਗ ਜੁਗਹਜੁਗੋ
ਸਦ ਪੀੜ੍ਹੀ ਗੁਰੂ ਚਲੰਦੀ ॥

੮੦-੧੦ ਦੁਤੀਆਭਾਉ ਬਿਪਰੀਤਿ ਅਨੀਤਿ
ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਜੀਉ ॥

੮੦-੧੮ ਧੂੜੀ ਮਜਨੁ ਸਾਧ ਖੇ ਸਾਈ ਥੀਏ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

੮੧-੨ ਸਰਬਸੋ ਸੂਖ ਆਨੰਦਘਨ
ਪਿਆਰੇ ਹਰਿਰਤਨੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ
ਸੀਵਤੇ ॥

੮੧-੬ ਹਰਿਕੰਠਿ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਦੋਖ
ਸਭਿ ਜੋਹਿਆ ਭਗਤਿਲਖਣ ਕਰ
ਵਸਿ ਭਏ ॥

੮੧-੯ ਸਾਈਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਕੀਮ ਨ ਕੋਈ ਜਾਣਦੋ ॥

੮੨-੧੧ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਉ ਵੇਸੁਆਪੁਤੁ ਨਿਨਾਉ ॥

੮੩ ੧੧ ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸਾਦਿਕਾ ਸਬਰੁ ਤੋਸਾ ਮਲਾਇਕਾਂ ॥ ਦੀਦਾਰੁ ਪੂਰੇ ਪਾਇਸਾ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਖਾਇਕਾ ॥

੮੪-੭ ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਕਿਆ ਸਦਾਈਐ ਹਿਰਦੈਹੀ ਲਿਖਿਲੇਹੁ ॥

੮੪-੧੭ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਅਪੁਛਿਆਦਾਨੁ ਦੇਵਕਾ ॥

੮੫-੧੨ ਇਕਿ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿਕੈ ਖਾਵਦੇ ਮੁਹਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨੀ ਢਾਹਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਓਤੈ ਕੰਮਿ ਓਇ ਲਾਇਆ ॥

੮੭-੧੮ ਤਹ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਿਟਿਆ

ਅੰਧਿਆਰਾ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਰੈਣਿ ਕਿਰਾਖੀ ॥

੮੯-੧੮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਕੜਿਨ ਸਵਾਹੀ ॥

੮੯-੩ ਕਸਤੂਰੀ ਕੈ ਭੋਲੜੈ ਗੰਦੇ ਡੁੰਮਿ ਪਈਆਸੁ ॥

੯੦-੧੩ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਭਗਤਹੁ ਕਰਜੋੜਿ ਹਰਿ ਭਗਤਜਨ ਤਾਰਦਾ ॥

੯੨- ੨ ਰਮਈਆ ਜਪਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਨਤ ਜੀਵਣ ਬਾਣੀ ਇਨਬਿਧਿ ਭਵ-ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥

੯੨-੧੦ ਬਿਖਮ ਘੋਰ ਪੰਥਿ ਚਾਲਣਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਵਿ ਸਸਿ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥

੯੨-੧੧ ਤਹ ਕਰਦਲ ਕਰਨਿ ਮਹਾਬਲੀ ਤਿਨ ਆਗਲੜੇ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

੯੨-੧੬ ਭਾਠੀ ਗਗਨੁ ਸਿੰਙਿਆ ਅਰੁ

ਚੁੰਙਿਆ ਕਨਕਕਲਸ ਇਕੁ
ਪਾਇਆ ॥

੯੩-੨ ਹੇ ਨਰ ਗਰਭਕੁੰਡਲ ਜਬ ਆਛਤ
ਉਰਧਧਿਆਨ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥
ਮਿਰਤਕਪਿੰਡਿ ਪਦ ਮਦ ਨਾ
ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕੁ ਅਗਿਆਨੁ ਸੁ
ਨਾਗਾ ॥

੯੩-੬ ਬਾਲਬਿਨੋਦ ਚਿੰਦ ਰਸ ਲਾਗਾ
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪੈ ॥

੯੩-੯ ਤਰੁਣ ਤੇਜੁ ਪਰਤ੍ਰਿਅ ਮੁਖੁ ਜੋਹਹਿ
ਸਰੁ ਅਪਸਰੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ॥
ਅਵਰ ਮਰਤ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਤੋਲੇ
ਤਉ ਭਗ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ
ਵਿਗੋਇਆ ॥ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਮਹਿ
ਬੁਧਿ ਬਲ ਨਾਠੀ ਤਾ ਕਾਮੁ ਪਵਸਿ
ਮਾਧਾਣੀ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝ

੯੯-੨ ਪੈਰੀ ਪੈਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ਦੀਨ-
ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥

੯੯-੧੩ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕੋਏਕੋ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇਗਾ ਜੀਉ ॥

੧੦੦-੪ ਸਭਕਿਛੁ ਦੀਆ ਭਲੀਆ ਜਾਈ ॥

੧੦੧-੪ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਹਥਿ ਆਇਆ
ਵਰਸਾਣੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥

੧੦੧-੧੭ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੇਵਕ ਕੈ
ਠਾਕੁਰਹੀ ਕਾ ਆਹਰੁ ਜੀਉ ॥

੧੦੩-੧ ਸਫਲੁ ਸੁ ਬਾਣੀ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ
ਵਖਾਣੀ ॥

੧੦੫-੬ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੀ-
ਆਵਲੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥

੧੦੫- ੯ ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ ਬਦਫੈਲੀ ਜਾਣੁ

ਵਿਸੂ ਕੀ ਵਾੜੀ ਜੀਉ ॥

੧੦੭-੧੪ ਭੈਭਉ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਗੁਰਿਪੂਰੈ
ਦੇਖਾ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥

੧੦੯-੪ ਸਰਬਸੁ ਦੀਜੈ ਅਪਨਾ ਵਾਰੇ ॥

੧੧੧-੨ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਾ ਕਿਨਿ ਦੀਐ ॥

੧੧੫-੪ ਮੋਰਚਾ ਨ ਲਾਗੈ ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ॥

੧੧੫-੪ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਹੁ ਨ ਦੇਖਿਆ
ਜਾਇ ॥

੧੧੬-੭ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਵਥੂ ਕਾ
ਪੂਰੈਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥

੧੨੪-੩ ਹੋਰੁ ਕਿ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥

੧੨੫-੬ ਜਮਕਾਲਿ ਗਰਠੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥

੧੨੫-੧੦ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕੀਤੋਨੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ
ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥

੧੨੬-੨ ਖਰੀ ਕੁਆਲਿਓ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ
ਸੁਪਨੈ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥

੧੩੦-੧੩ ਧਰਤੀ ਸੇਵਕ ਪਾਇਕ ਚਰਨਾ ॥

੧੩੦-੧੬ ਪਹਿਲੋਂਦੇ ਤੈ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥ ਪਿਛੋਂਦੇ ਤੈ ਜੰਤੁ ਉਪਾਹਾ ॥

੧੩੧-੧ ਕਉਨੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਕਉਨੁ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥ ਕਉਨੁ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਕਉਨੁ ਸੁ ਬਕਤਾ ॥ ਕਉਨੁ ਸੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਨੁ ਉਦਾਸੀ ਕਉਨੁ ਸੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥

੧੩੩-੯ ਸ੍ਰਬ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਸਣ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮ ॥

੧੩੪-੭ ਦੂਜੈਭਾਇ ਵਿਗੁਚੀਐ ਗਲਿ ਪਈਸੁ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੁ ॥

੧੩੭-੨ ਸੇਵਾ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਸੰਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇ ਛਾਰੁ ॥

੧੩੭-੧੧ ਅਗਿਆਨਬਿਨਾਸਨ ਤਮਹਰਨ ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਮਾਉ॥

੧੩੮-੪ ਨਵੈ ਕਾ ਸਿਹਜਾਸਣੀ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅਪਬਲੁ॥ਢੰਢੋਲਿਮੁ ਢੂਢਿਮੁ

ਡਿਠੁ ਮੈ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਧਵਲਹਰੁ ॥

੧੩੮-੧੩ ਦੇ ਦੇ ਥਾਵਹੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ਮਨਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ॥

੧੩੮-੧੫ ਜਿਚਰੁ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਤਿਚਰੁ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ ਵਿਣੁ ਜੋਤੀ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਕਰਿਹੁ ਦਿਖਾ ਸਿਆਣੀਐ ॥

੧੩੯-੧ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਿ ਰਜਾ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥

੧੩੯-੫ ਭੈ ਕੇ ਚਰਣ ਕਰ ਭਾਵ ਕੇ ਲੋਇਣ ਸੁਰਤਿ ਕਰੇਇ ॥

੧੩੯-੯ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਇਕਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ॥

੧੩੯-੧੧ ਸੁਇਨੇ ਕੈ ਪਰਬਤਿ ਗੁਫਾ ਕਰੀ ਕੈ ਪਾਣੀ ਪਇਆਲਿ ॥ ਕੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਕੈ ਆਕਾਸੀ ਉਰਧਿ ਰਹਾ

ਸਿਰਿਭਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਰਹਾ ਮਲੁਧਾਰੀ ਦੂਰਮਤਿ ਮਤਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਨਾ ਹਉ ਨਾਮੈ ਨਾ ਹਉ ਹੋਵਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

੧੪੦-੩ ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ਤਾ ਮਲੁ ਲਹੈ ਛਪੜਿ ਨ੍ਹਾਤੈ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਇ ॥

੧੪੦-੧੯ ਤਸਬੀ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਰਖੈ ਲਾਜ ॥

੧੪੧-੨ ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥

੧੪੧-੧੧ ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ ਮਸਕਲਮਾਨਾ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥

੧੪੧-੧੭ ਤਾਜੀ ਰਥ ਤੁਖਾਰ ਹਾਥੀ ਪਾਖਰੇ

॥ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਘਰ ਬਾਰ ਕਿਥੈ
ਸਿ ਆਪਣੇ ॥

੧੪੧-੧੯ ਨਦੀਆ ਹੋਵਹਿ ਧੇਣਵਾ ਸੁੰਮ
ਹੋਵਹਿ ਦੁਧੁ ਘੀਉ ॥

੧੪੨-੩ ਜੇ ਦੇਹੈ ਦੁਖੁ ਲਾਈਐ ਪਾਪ
ਗਰਹ ਦੁਇ ਰਾਹੁ ॥

੧੪੨-੬ ਬਦਫੈਲੀ ਗੈਬਾਨਾ ਖਸਮੁ ਨ
ਜਾਣਈ ॥ ਕੁਫਰ ਗੋਅ ਕੁਫਰਾਣੈ
ਪਇਆ ਦਝਸੀ ॥

੧੪੨-੧੦ ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਿ ਰੰਗੁ
ਰੰਗਿਰਤਾ ਨਚੈ ਨੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥ ਵਿਣੁ-
ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥

੧੪੨–੧੨ ਜਾ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾਰ ਖਸਮਿ ਪਠਾ-
ਇਆ ॥ ਤਬਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ
ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥

੧੪੨-੧੯ ਜਾ ਪਕਾ ਤਾ ਕਟਿਆ ਰਹੀ ਸੁ ਪਲਰਿ ਵਾੜਿ ॥ ਸਣੁ ਕੀਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ ਕਣੁ ਲਇਆ ਤਨੁ ਝਾੜਿ ॥ ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿਆ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ ਖੁੰਢਾਂ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿਕੈ ਦੇਨਿ ਸੁ ਮਲ ਸਜਾਇ ॥ ੧੪੩-੧ ਰਸੁਕਸੁ ਟਟਰਿ ਪਾਈਐ ਤਪੈ ਤੈ ਵਿਲਲਾਇ ॥ ਭੀ ਸੋ ਫੋਗੁ ਸਮਾਲੀਐ ਦਿਚੈ ਅਗਿ ਜਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਠੈ ਪਤਰੀਐ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥ ੧੪੩-੧੦ ਕੈਹਾਂ ਕੰਚਨ ਤੁਟੈ ਸਾਰ ॥ ਅਗਨੀ ਗੰਢ ਪਾਏ ਲੋਹਾਰ ॥ ੧੪੩-੧੯ ਹਮ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੀਰਾ ਮਸਾਇਕਾ ਰਾਇਆ ॥ ਮੇਰਵਦਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ਅਫਜੂ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥ ੧੪੪-੧ ਨ ਦਾਦੇ ਦਿਹੰਦ ਆਦਮੀ ॥ ਨ ਸਪਤ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥ ਨ ਸੂਰ ਸਸਿ ਮੰਡਲੋ ॥ ਨ ਸਪਤ ਦੀਪ ਨਹ

ਜਲੋ ॥ ਅੰਨ ਪਉਣ ਥਿਰੁ ਨ ਕੁਈ॥ ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ॥ ਪਰੰਦਏ ਨ ਗਿਰਾਹ ਜਰ॥ਦਰਖਤ ਆਬ ਆਸ ਕਰ॥ ਦਿਹੰਦ ਸੂਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥ ੧੪੪-੧੯ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਲ ਨਾਵਹਿ ॥ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ॥ ੧੪੫-੨ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟਿ ਜਾਵਹਿ ॥

੧੪੫-੩ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ॥੧੪੫-੧੯ ਸਾਬਾਹੀ ਸਾਲਾਹ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਇਕਮਨਿ ॥ ਸੇਈ ਪੂਰੇਸਾਹ ਵਖਤੈ ਉਪਰਿ ਲੜਿ ਮੁਏ ॥

੧੪੬-੧ ਤੀਜੈ ਮੁਹੀ ਗਿਰਾਹ ਭੁਖ ਤਿਖਾ ਦੁਇ ਭਉਕੀਆਂ ॥ ਭੀ ਉਠਿ ਰਚਿਓਨੁ ਵਾਦ ਸੈ ਵਰਿਆ ਕੀ ਪਿੜ ਬਧੀ ॥

੧੪੬-੭ ਕਿਉਕਰਿ ਪੂਰੈਵਟਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਈਐ॥ ੧੪੬-੧੦ ਚਉਥੈ ਪਹਿਰਿ

ਸਬਾਹ ਕੈ ਸੁਰਤਿਆ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਪਸਾਉ ॥ ਕੰਚਨਕਾਇਆ ਕਸੀਐ ਵੰਨੀ ਚੜ੍ਹੈ ਚੜ੍ਹਾਉ ॥

੧੪੭-੩ ਏਵਡੁ ਵਧਾ ਮਾਵਾ ਨਾਹੀ ਸਭਸੈ ਨਥਿ ਚਲਾਈ ॥

੧੪੭-੪ ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਵਡ ਦਾਤੀ ਦੇ ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜੀਆ ਗੁਣਗਾਹਕ ਇਕ ਵੰਨ ॥

੧੪੭-੧੪ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਲੋਭੁ ਕੋਪੁ ਚਾਰੇ ਨਦੀਆਂ ਅਗਿ ॥ ਪਵਹਿ ਦਝਹਿ ਨਾਨਕਾ ਤਰੀਐ ਕਰਮੀ ਲਗਿ ॥

੧੪੭-੧੬ ਕਾਲੁ ਬੁਰਾ ਖੈਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਦੁਨੀਆਈਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਿਰਿ ਜੰਦਾਰੁ ਮਾਰੇ ਦਾਈਐ॥ ੧੪੭-੧੭ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਵਿਲੰਮੁ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥

੧੪੭-੧੯ ਤੁਮੀ ਤੁਮਾ ਵਿਸੁ ਅਕੁ ਧਤੂਰਾ ਨਿਮੁਫਲੁ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਵਸਹਿ

ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥
੧੪੮-੧ ਕਬ ਚੰਦਨਿ ਕਬ ਅਕਿਡਾਲਿ ਕਬ ਉਚੀ ਪਰੀਤਿ॥ ੧੪੮-੬ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ਅਠੂਹਿਆ ਨਾਗੀ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਧੁਰਿ ਖਸਮ ਕਾ ਅਤੀਹੂ ਧਕਾ ਖਾਇ॥ ੧੪੮-੧੦ ਸਰੁ ਸੰਧੇ ਆਗਾਸ ਕਉ ਕਿਉ ਪਹੁਚੈ ਬਾਣੁ ॥ ਅਗੈ ਓਹ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਾਹੇਦੜੁ ਜਾਣੁ ॥
੧੪੮-੧੫ ਰਾਜਾ ਰਾਜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਇਰ ਭਰੇ ਕਿਸੁਕ ॥ ਨਿਹਫਲੰ ਤਸਿ ਜਨਮਸਿ ਜਾਵਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥
੧੪੯-੧ ਸਚਾ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਿ ਕਾਲੁ ਵਿਧਉਸਿਆ॥ ਢਾਢੀ ਕਥੇ ਅਕਥੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ॥ ੧੪੯-੨ ਖਤਿਅਹੁ ਜੰਮੇ ਖਤੇ ਕਰ ਨਿਤ ਖੜਿਆ ਵਿਚਿ ਪਾਹਿ॥
੧੪੯-੭ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਵਾਹੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ੧੪੯-੮ ਨਿਡਰਿਆ

ਡਰੁ ਲਗਿ ਗਰਬਿ ਸਿ ਗਾਲਿਆ ॥
੧੪੯-੧੫ ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ ॥
੧੪੯-੧੮ ਝੁੰਡੀਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ਦੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥
੧੪੯-੧੯ ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ਅਗੋਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥ ੧੫੦-੧ ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ਫਿਟਾ ਵਤੈ ਗਲਾ ॥ ੧੫੦-੨ ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸ-ਨਾਨਹੁ ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿਖੁਥੈ ॥
੧੫੦-੩ ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨਾਤੈ ਪੂਜਾ ਨਾਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ॥ ੧੫੦-੫ ਵੁਠੈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿਤ ਸੁਰਹੀ ਸਾ ਧਨ ਦਹੀ ਵਿਲੋਵੈ ॥ ਤਿਤੁ ਘਿਇ ਹੋਮ ਜਗ ਸਦ ਪੂਜਾ ਪਇਐ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹੈ ॥ ੧੫੦-੧੭ ਗੁਰਮਤੀ

ਖਾਧਾ ਰਜਿ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ

੧੫੧-੧੯ ਜਿਸਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥ ੧੫੨-੧੩ ਜਲ ਪੁਰਾਇਨਿ ਰਸ ਕਮਲ ਪੁਰੀਖ॥ ੧੫੨-੧੭ ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ਨਰ ਹਰ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥ ੧੫੨-੧੯ ਸਾਝ ਬਿਹਾਗ ਤਕਹਿ ਆਗਾਸੁ ॥

੧੫੩-੧੬ ਹਰਿਜਪਿ ਜਾਪਿ ਰਹਣੁ ਹਰਿ-ਸਰਣਾ ॥ ੧੫੪-੧੨ ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ੧੫੫-੩ ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਰਹੀਅਹਿ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ੧੫੫-੭ ਦੇ ਦੇ ਨੀਵ ਦਿਵਾਲ ਉਸਾਰੀ ਭਸਮੰਦਰ ਕੀ ਢੇਰੀ॥

੧੫੫-੧੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਲ ਕਰੇ ਨਿਤ ਕਾ ਮਣਿ ਅਵਰਿ ਲੁਟੇਨਿ ਸੁ ਪੰਚਜਨਾ॥

੧੫੫-੧੩ ਕਾਮਣਿ ਲੋੜੈ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ

ਮਿਤ੍ਰ ਲੁੜੇਨਿ ਸੁ ਖਾਧਾਤਾ॥

੧੫੫-੧੭ ਏਕੁਸਬਦੁ ਦੂਜਾ ਹੋਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿਤਾ ॥

੧੫੫-੧੯ ਕਰਿਪਟੰਬੁ ਗਲੀ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿ ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਵਸਿਤਾ ॥

੧੫੬-੨ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਗੀ ਦਾਝੈ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣੀਤਾ ॥

੧੫੬-੧੯ ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆਜਾਇ ॥

੧੫੭-੯ ਦਰਸਨਿਸਚੈ ਸਚੀਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ੧੫੭-੧੨ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਏ ॥ ੧੬੦-੧੧ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਭਿ ਸਹਲੰਗਾ ॥

੧੬੨-੭ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਬਿਨੁਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰਾਹੀ ॥

੧੬੨-੯ ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਭੂਲਿਪਰੇਸੇ ਜਾ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਭੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਤੂੰਹੈ

ਹਹਿ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਕਹਾਹੀ ॥

੧੬੩-੧੦ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਤੀ ਗੁਰ ਮੇਲਿਹੁ ਹਰਿਰਸੁ ਪੀਵਾ ॥

੧੬੩–੧੨ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗੁਰੁਹ ਮਕੀਨੀ ॥ ੧੬੪–੨ ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੂਰਤਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਪਰ-ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧੬੪–੬ ਤਿਨਦਾਸਨਿ-ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਹਮ ਰਾਮਾ ॥

੧੬੪-੧੫ ਭੀਖਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ॥ ੧੬੫–੬ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਲਭਦ੍ਰ ਗੁਰਪਗ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ੧੬੫-੧੪ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰਾਵੈ ਦੇ ਰਾਸਿ ਰੇ ॥ ੧੬੫-੧੭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲੇਈ ॥ ੧੬੬–੩ ਹਰਿਜਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਸਧਾਰੁ ਹੈ ਇਕੀਹ ਕੁਲੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਵੈ॥

੧੬੭–੧੪ ਘਰ ਮੰਦਰ ਘੋੜੇ ਖੁਸੀ ਮਨੁ ਅਨਰਸਿ ਲਾਇਆ ॥ ੧੬੭-੧੭ ਸਭੁ ਜੀਉ

ਪਿੰਡੁ ਮੁਖ ਨਕੁ ਦੀਆ ਵਰਤਣ ਕਉ ਪਾਣੀ ॥

੧੬੯-੬ ਜੈਸੇ ਕਾਤੀ ਤੀਸਬਤੀਸ ਹੈ ਵਿਚਿ ਰਾਖੈ ਰਸਨਾ ਮਾਸ ਰਤੁ ਕੇਰੀ ॥

੧੬੯-੯ ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਿਰਤਿ ਸਾਪੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕੋਈ ਲਾਗਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਲਾਇਆ ॥

੧੬੯-੬ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਅਵਖਧ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥

੧੬੯-੧੫ ਆਪੇ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਹਹਿ ਤਾਚੇ ॥

੧੬੯-੧੯ ਹਮ ਮੂੜ੍ ਮੁਗਧ ਅਸੁਧ ਮਤਿ ਹੋਤੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਨੇ॥ ੧੭੦-੧ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ-ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠਰਸ ਗਾਨੇ ॥ ੧੭੦-੧੯ ਏਹ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ ਬਹੁਰੰਗੀ ਦਹਦਹਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਹਾਢੇ ॥ ੧੭੧-੨ ਹਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਦਾਗੁ

ਦਗਾਨਾ ਹਮ ਕਰਜ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਸਾਢੇ ॥

੧੭੧-੪ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨਸਿ-ਜਾਤ ਹੈ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਢੇ ॥

੧੭੧-੧੬ ਮਨਮੁਖ ਹੀਅਰਾ ਅਤਿ ਕਠੋਰੁ ਹੈ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਾਰਕਰੀਠਾ ॥

੧੭੨-੧੭ ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਕਰਿ ਦੁਸਟੀ ਚੋਰ ਚੁਰਾਇਆ ॥

੧੭੨-੧੯ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੂ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੰਮਾ ॥ ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ॥ ੧੭੩-੫ ਮਨੁ ਮੋਰੁ ਕੁਹਕਿਅੜਾ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

੧੭੫-੧੯ ਕੁਸਲ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ੧੭੯-੧੬ ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭਕਾਹੂ ਮੰਗਨਾ ॥

੧੭੯-੧੯ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਗਲ ਭਾਰਾ॥ ੧੭੯-੨ ਅਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾ ਲਾਹਸਿ ਦੂਖ ॥ ੧੭੯-੭ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ

ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ੧੭੯-੧੪ ਅਸੁ-ਖਵਨ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥

੧੯੦-੧੮ ਆਨਨ ਰਸਕਸ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ॥ ੧੯੦-੧੯ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਸਾਜੀ ਬਾਰਿ ॥ ੧੯੧-੫ ਕਵਨੁ ਸੁ ਢਾਤਾ ਲੇ ਸੰਚਾਰੇ ॥ ੧੯੨-੯ ਨੈਨਹੁ ਨੀਦ ਪਰਦ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ੧੯੮-੧੮ ਪੂਰੀ ਸੋਭਾ ਪੂਰਾ ਲੋਕੀਕ ॥ ੧੯੧-੭ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੇ ਚਰਣ ਨਮਸਕਾਰਹੁ ॥

੧੯੮-੩ ਓਹ ਬਿਖਈ ਓਸੁ ਰਾਮ ਕੋ ਰੰਗੁ ॥ ੧੯੮-੪ ਜਿਉ ਕਾਪੁਰਖੁ ਪੁਚਾਰੈ ਨਾਰੀ ॥ ੧੯੯-੧੫ ਮਹਜਰੁ ਝੂਠਾ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਿ ॥ ੨੦੦-੧ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨ ਪੂਰਿ ਥਿੰਧਾਈ ॥ ੨੦੦-੪ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ ॥

੨੦੩-੨ ਭੁਜ ਬਲਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ-

ਸਾਗਰ ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿਲੇਹੁ ਅੰਗੁ-
ਰੀਆ ॥ ਸ੍ਰਵਨਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰ
ਨਹੀ ਆਰਤਦੁਆਰਿ ਰਟਤ ਪਿੰਗੁਰੀਆ ॥
ਦੀਨਾਨਾਥ ਅਨਾਥਕਰੁਣਾਮੈ ਸਾਜਨ
ਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਹਤਰੀਆ ॥

੨੦੪-੯ ਨਿਕਸੁ ਰੇ ਪੰਖੀ ਸਿਮਰਿ
ਹਰਿ ਪਾਖ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੁ
ਪੂਰਨ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਹੀਅਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਖੁ ॥

੨੦੪-੧੦ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕੂਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਸ
ਪੰਕਜ ਅਤਿ ਤੀਖਣ ਮੋਹ ਕੀ ਫਾਸ ॥

੨੦੫-੧੨ ਏਕੈ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ
ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਰਚਾਇਓ ॥

੨੦੮-੩ ਦੀਖਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ
ਕਾਨੀ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

੨੦੯-੫ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਰਾਖਹੁ
ਸੰਗੇ ਤੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਤੇ ॥

੨੧੦-੧੯ ਬਖਸੀਸ ਵਜਹੁ ਮਿਲਿ ਏਕੁ

ਨਾਮ ॥ ੨੧੧-੫ ਨਾਮੋ ਹੋ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨਅਧਰੀਆ ॥ ੨੧੨-੨ ਤ੍ਰਾਕੇ ਕਰਤਲ ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥

੨੧੨-੫ ਬੇ ਬਰਜਤ ਬੇਦ ਸੰਤਨਾ ॥

੨੧੨-੬ ਹਾਰ ਜੂਆਰ ਜੂਆ ਬਿਧੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਲੈ ਜਿਤਨੌ ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਸੰਪੂ-ਰਨਾ ਚਰਨਕਮਲ ਰੰਗਿ ਰਿਤਨੌ ॥

੨੧੩-੧੭ ਕਾਹੂ ਤੀਰ ਕਾਹੂ ਨੀਰ ਕਾਹੂ ਬੇਦਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕਾ ਭਗਤਿਪ੍ਰਿਅ ਹੋ ॥

੨੧੪-੧ ਤੂਹੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੂਹੀ ਬਨਿ ਤੂਹੀ ਗਾਉ ਤੂਹੀ ਸੁਨਿ ॥ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨੇਰਨੇਰੀ ॥

੨੧੫-੧੩ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਮਹਾਪੁਰਖਨ ਇਉਂ ਕਹਿਆ ॥

੨੧੬-੯ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ਓਹੁ ਸਗਲੀ ਝਾਖ ਝਖਾਈਐ ॥

੨੧੭-੧੧ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ਭਿ ਵਾਰੇ ਜੀਉ॥ ੨੧੯-੧ ਦੇਇ ਬੁਝਾਰਤ

ਸਾਰਤਾ ਸੇ ਅਖੀ ਡਿਠੜਿਆ ॥ ਇਕਸੁ ਦੁਹੁ ਚਹੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ਸਭ ਇਕਤੁ ਸਾਦਿ ਮੁਠੀ ॥

੨੧੯-੨ ਇਕੁ ਅਧੁ ਨਾਇ ਰਸੀਅੜਾ ਕਾ ਵਿਰਲੀ ਜਾਇ ਵੁਠੀ ॥ ੨੧੯-੯ ਗੁਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣ-ਹਾਰੁ ॥ ੨੧੯-੧੯ ਸਾਜਨੁ ਬੰਧੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਸੋ ਹਰਿਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥

੨੧੯-੧੦ ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਝੂਠੋ ਇਹ ਜਗ ਦੇਖਿ ਤਾਸਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

੨੧੯-੧੪ ਰਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਭ ਕੋ ਹਿਰਿ ਲੀਨਾ ਤਾਸਿਉ ਕਛੁ ਨ ਬਨਾਈ ॥

੨੨੦-੨ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਹਾ ਸੰਕਟ ਬਨ ਤਾਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਵੈ ॥

੨੨੦-੬ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਏ ਸਭ ਤਿਉ ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਏ ਬਾਧੇ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ੨੨੦-੧੦ ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ

ਭਇਓ ਚਰਨਨ ਸਿਉ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ॥ ੨੨੦-੧੩ ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਡਰੁ ਰੇ॥ ੨੨੦-੧੬ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇ ਕਰੁਨਾਮੈ ਭਵਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੇ॥ ੨੨੦-੧੯ ਗੁਰੁ ਕੀ ਮਤਿ ਜੀਇ ਆਈ ਕਾਰਿ॥ ੨੨੧-੮ ਗਰਬ ਗਤੰ ਸੁਖ ਆਤਮ ਧਿਆਨਾ ॥ ੨੨੧-੧੨ ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ਸੋਭ ਸੁ ਮਾਨੈ ॥

੨੨੧-੧੩ ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਈ॥

੨੨੧-੧੫ ਮਨੁ ਦੇ ਲੀਆ ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ੨੨੨-੪ ਕਾਮਿ ਬਿਰੂਧਉ ਰਹੈ ਨ ਠਾਇ॥ ੨੨੨-੬ ਸੰਪਉ ਸੰਚੀ ਭਏ ਵਿਕਾਰ॥ ਹਰਖ ਸੋਕ ਉਭੇ ਦਰਵਾਰਿ॥

੨੨੨-੯ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੂਖ ਨਿਵਾਸੁ॥

੨੨੨-੧੨ ਅਦਿਸਟੁ ਦਿਸੈ ਤਾ ਕਹਿਆ-ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਕਹਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ॥ ਸੇਵਾ

ਸੁਰਤਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸੁਖੁ ਮਾਗਤ ਦੁਖ ਆਗਲ ਹੋਇ ॥ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

੨੨੨–੧੪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਦੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ੨੨੨-੧੬ ਪ੍ਰੇਮਪਰਾਇਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੁਚੀਲ ਕੁਛਿਤ ਬਿਕਰਾਲਾ॥

੨੨੨-੧੯ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥ ੨੨੩-੨ ਦੂਜੀ ਮਾਇਆ ਜਗਤ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ ਦੂਜਾ ਕਉਨੁ ਕਹਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

੨੨੩-੧੩ ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ੨੨੩-੧੯ ਜਰਾ ਮਰਣ ਗਤੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੨੨੪-੧ ਨਰ ਨਿਹ-ਕੇਵਲ ਨਿਰਭਉ ਨਾਉ ॥

੨੨੫-੧੨ ਤਾਜ ਕੁਲਹਿ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ ਬਨਾਵਉ ॥ ੨੨੫-੧੩ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਬਦੈ ਨ ਸਵਰਸਿ ਕਾਜਾ ॥ ੨੨੫-੧੫ ਸੇਵਾ ਏਕ ਨ ਜਾਨਸਿ ਅਵਰੇ ॥ ਪਰਪੰਚ ਬਿਆਧਿ

ਤਿਆਗੈ ਕਵਰੇ ॥ ੨੨੫-੧੯ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗੁ ਕੁੰਚਰੁ ਅਰੁ ਮੀਨਾ ॥ ਮਿਰਗੁ ਮਰੈ ਸਹਿ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨਾ ॥ ੨੨੬-੪ ਨਾਨਕ ਹਰਿਰਸੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ ॥ ਬਿਨੁ ਦਮ ਕੇ ਸਉਦਾ ਨਹੀ ਹਾਟ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਵਾਟ ॥

੨੨੬-੧੯ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ॥

੨੨੭-੨ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾਲੈਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲੁ ਪਇਆਲ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨੨੭-੧੦ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਿਹਵਾ ਅਰੁ ਨੈਣੀ ॥ ਕਾਨੀ ਕਾਲੁ ਸੁਣੈ ਬਿਖੁ ਬੈਣੀ ॥ ੨੨੭-੧੯ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਚੂਕੀ ਅਹੰ ਭ੍ਰਮਣੀ ॥ ੨੨੮-੪ ਰਾਮਿ-ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਰਾਪੈ ਜਾਕਾ ॥ ਉਪਜੰਪਿ ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ਤਾਕਾ ॥ ੨੨੯-੯ ਇਸੁ ਪਦ ਜੋ ਅਰਥਾਇਲੇਇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥

੨੩੧-੧ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨਿ ਕੁਮਾ-

ਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ੨੩੧–੧੦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀਧੇ ॥ ੨੩੧–੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨ ਸੀਧੋ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

੨੩੨–੨ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੂਲੁਜੰਤ੍ਰ ਭਰਮਾਏ ॥ ੨੩੨–੧੯ ਮਨਹੀ ਮਨੁ ਸਵਾਰਿਆ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

੨੩੪–੧ ਹਰਿਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨੩੪–੯ ਘਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਹਿ ਰੰਗਮਹਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਂਇ ॥

੨੩੫-੭ ਹਮ ਪੰਖੀ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਤਰਵਰੁ ਪੁਰਖੁਅਕਾਲਿ ॥ ੨੩੬-੧੨ ਗੁਰਿ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਕਰੀ ॥

੨੩੭-੧੦ ਗਿਰਿ ਤਰ ਧਰਨਿ ਗਗਨੁ ਅਰੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਪਵਣੁ ਪਾਵਕ ਨੀਰਾ ਰੇ ॥

੨੩੭-੧੧ ਧੋਤੀ ਡੰਡਉਤਿ ਪਰਸਾਦਨ ਭੋਗਾ ॥ ੨੩੯-੧੬ ਜਾਕੇ ਕਾਮਿ ਤੇਰਾ ਵਡ ਗਾਮਰੁ ॥ ੨੩੯–੪ ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿਸਟਾ

ਮਹਿ ਵਾਸ ॥ ੨੩੯-੪ ਸਾਕਤ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਨਿਨਾਮ ॥ ੨੩੯-੬ ਸਾਕਤ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ੨੪੦-੪ ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਜੂਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ੨੪੦-੬ ਗੁਰਸੇਵਾ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰੀਆ ॥

੨੪੧-੧੫ ਬਲਤੋ ਜਲਤੋ ਤਉਕਿਆ ਗੁਰ ਚੰਦਨੁ ਸੀਤਲਾਇਓ ॥ ਪਾਵਕੁਸਾਗਰੁ ਗਾਹਰੋ ਚਰਿ ਸੰਤਨ ਨਾਵ ਤਰਾਇਓ ॥ ਅਨਾਥਹਨਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਸੰਤ-ਓਟਾਇਓ॥ ੨੪੨-੩ ਜਿਉ ਉਲਝਾਇਓ ਬਾਧਬੁਧਿ ਕਾ ਮਰਤਿਆ ਨਹੀ ਬਿਸਰਾਨੀ ॥

੨੪੨-੯ ਸਾ ਧਨ ਦੂਬਲੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰ ਕੈ ਹਾਵੈ ॥ ਧਨ ਥੀਈ ਦੁਬਲਿ ਕੰਤ ਹਾਵੈ ਕੇਵ ਨੈਣੀ ਦੇਖਏ॥ ਸੀਗਾਰ ਮਿਠਰਸ ਭੋਗ ਭੋਜਨ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਏ ॥ ਮੈਮਤ ਜੋਬਨਿ ਗਰਬਿ ਗਾਲੀ ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨ ਪਿਰ

ਨੀਦ ਨ ਆਵਏ ॥ ੨੪੨-੧੫ ਸਾਚ ਕੀਮਤਿ ਸਦਾ ਨਉਤਨ ਸਬਦਿ ਨੇਹੁ ਨਵੇ-ਲਿਓ ॥ ੨੪੨-੧੭ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥ ਸਾਜਨ ਰਹੰਸੇ ਦੁਸਟ ਵਿਆਪੇ ਸਾਚੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਲਾਹਓ ॥ ੨੪੪-੬ ਗੁਰ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਇਉ ਮਿਲੀਐ ਮਾਏ ਤਾ ਸਾਧਨ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥

੨੪੫-੧੬ ਮਾਇਆ ਸਰੁ ਸਬਲੁ ਵਰਤੈ ਜੀਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਜਾਇ ॥

'੨੪੬-੧੭ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਓਹੁ ਕਿਉਕਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

੨੪੭-੧੩ ਅਰਪਿਆ ਤ ਸੀਸੁ ਸੁਥਾਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥

੨੪੭-੧੫ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਲੋੜਤੇ ਹਮ ਜੈਸਾ ॥

੨੪੯-੯ ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਗਧ ਹੋਤੇ ਸਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥

੨੪੮-੧੪ ਪਤਿਤ ਅਸੰਖ ਪੁਨੀਤਕਰਿ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ਕਟੀਐ ਕਾਲਦੁਖ ਫਾਧੇ ॥ ਦੁਖਹਰਣ ਦੀਨਸਰਣ ਸ੍ਰੀਧਰ ਚਰਨਕਮਲ ਅਰਾਧੀਐ ॥ ੨੪੯-੩ ਕਰੁਣਾਮੈ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੀ ॥

੨੪੯-੭ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਾ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਭਈ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥ ੨੫੦-੧ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ ੨੫੦-੬ ਗਿਆਨੀ ਰਹਤ ਆਗਿਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਜਾਕੈ॥ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮਸਰਿ ਸਭ ਤਾਕੈ ॥ ੨੫੨-੧ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਕਰਮਰਤ ਤਾਕੋ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰ ॥

੨੫੨-੧੦ ਕੋਊ ਊਨ ਨ ਕੋਊ ਪੂਰਾ ॥ ਕੋਊ ਸੁਘਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮੂਰਾ॥ ੨੫੩-੬ ਕਾ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਲੀਆ॥ ਐਸੀ ਸੰਚਿ ਜੁ ਬਿਨਸਤ

ਨਾਹੀ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਇਆ॥

੨੫੩-੧੯ ਸਦੀਵ ਗਨੀਵ ਸੁਹਾਵਨੇ ਰਾਮਨਾਮ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਲ ॥

੨੫੪-੯ ਨਾਮਤਤੁ ਕਲ ਮਹਿ ਪੁਨਹ-ਚਰਨਾ॥ ੨੫੫-੯ ਝਰਹਿ ਕਸੰਮਲ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੂਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸੁਨੂਆ ॥ ੧੫੫-੧੪ ਞੰਞਾ ਞਾਣਹੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸਹੀ ਬਿਨਸਿਜਾਤ ਏਹ ਹੇਤ ॥ ਞੋ ਪੇਖਉ ਸੋ ਬਿਨਸਤਉ ਕਾ ਸਿਉ ਕਰੀਐ ਸੰਗੁ ॥ ਞਾਣਹੁ ਇਆ ਬਿਧਿ ਸਹੀ ਚਿਤ ਝੂਠਉ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ॥ ਞਾਣਤ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਸੁਇ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਕੀਚਿਤ ਭਿੰਨ॥ ੨੫੫-੧੯ ਟਲਹਿ ਜਾਮ ਕੇ ਦੂਤ ਤਿਹ ਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ॥

੨੫੬-੧੧ ਫੇਰੀ ਜਾਮੈ ਜਮਿ ਮਰੈ ਗਰਭਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ॥

੨੫੬-੧੩ ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ ॥

੨੫੬-੧੪ ਹਉਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਰਿ ਮਰੈ ਸੋ ਸੋਭਾਦੂ ਹੋਇ॥ ੨੫੭-੯ ਅਨਿਕ ਬੰਚ ਬਲ ਛਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇਆ ਏਕ ਉਪਾਵ ॥

੨੫੮-੫ ਫਾਹੇ ਕਾਟੇ ਮਿਟੇ ਗਵਨ ਫਤਿਹ ਭਈ ਮਨਿ ਜੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤੇ ਥਿਤ ਪਾਈ ਫਿਰਨ ਮਿਟੇ ਨਿਤਨੀਤ॥ ੨੫੮-੧੮ ਜਉ ਮਾਗਹਿ ਤਉ ਮਾਗਹਿ ਬੀਆ॥ ਜਾ ਤੇ ਕੁਸਲ ਨ ਕਾਹੂ ਥੀਆ ॥ ਮਾਗਨਿ ਮਾਗ ਤ ਏਕਹਿ ਮਾਗ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਤੇ ਪਰਹਿ ਪਰਾਗ॥

੨੫੯-੪ ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ ਉਆਹੂ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨੫੯-੬ ਯਾ ਉਬਰਨ ਧਾਰੈ ਸਭੁਕੋਊ ॥ ਉਆਹਿ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਉਬਰ ਨ ਹੋਊ॥ ੨੫੯-੧੬ ਗੁਰਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ॥

੨੬੦-੧੦ ਖਖਾ ਖਰਾ ਸਰਾਹਉ ਤਾਹੂ॥

ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਨੇ ਸੁਭਰ ਭਰਾਹੂ ॥

੨੬੦-੧੧ ਭਾਵੈ ਖਸਮ ਤ ਉਆ ਸੁਖੁ ਦੇਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਐਸੋ ਆਗਨਤਾ ॥

੨੬੦-੧੯ ਹਉ ਛੁਟਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਹ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਹ ਆਪਿ ॥ ਹਤੇ ਦੂਖ ਜਨਮਹ ਮਰਨ ਸੰਤ ਸੰਗ ਪਰਤਾਪ ॥

੨੬੨-੯ ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥

੨੬੨-੧੯ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

੨੬੩-੩ ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥ ੨੬੫-੧੪ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥ ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਵ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ॥ ੨੬੮-੧੮ ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸ੍ਵ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥ ੨੬੯-੧੪ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

੨੭੩-੧੬ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ੨੭੫-੧੬ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੂਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥

੨੯੧-੧੨ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥ ੨੯੪-੫ ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ॥ ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥

੨੯੫-੧ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥

੨੯੫-੧੦ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥ ੨੯੫-੧੭ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ੨੯੮-੧੭ ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਝੂਠਾ ਡੰਫੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥ ੨੯੨-੫ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥

੨੯੬-੧੩ ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਕਲਿਆਣ

ਸੁਖ ਜਾ ਤੇ ਸਭੁਕਛੁ ਹੋਇ ॥

੨੯੭-੫ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਭ੍ਰਮਤਉ ਘਣੋ ਸਦਾ ਸੰਘਾਰੈ ਮੀਚੁ ॥ ੨੯੯-੯ ਪੰਚਭੂ ਆਤਮਾ ਹਰਿਨਾਮ ਰਸਿ ਪੋਖੇ ॥

੩੦੦-੬ ਪੂਰਨਮਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥

੩੦੨-੪ ਨਿਰਵੈਰਾ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਚਲਾਇਦੇ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਤਿਸਟਿਆ ਨ ਕੋਇ॥

੩੦੩-੧ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਆਵਗੀਰ ਸਭਿ ਉਘੜਿ ਆਏ ॥

੩੦੩-੧ ਰਾਤੀ ਊਘੇ ਦਬਿਆ ਨਵੈ ਸੋਤ ਸਭਿ ਢਿਲਾ ॥ ੩੦੪-੧੩ ਜੋਰਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵਦੇ ਸੇ ਅਪਵਿਤ ਅਮੇਧ ਖਲਾ ॥ ੩੦੫-੨ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੇ ਕਿਚਰਕੁ ਵੇਰਾਈ-ਅਨਿ ਮਨਮੁਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥

੩੦੫-੧੧ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਦਿਸਿਆਵਦਾ

ਸਭੁ ਚਲਣਹਾਰਾ ਆਵਣਜਾਣਾ ॥
੩੦੬-੬ ਪਾਸਿ ਨ ਦੇਈ ਕੋਈ ਬਹਣਿ ਜਗਤ ਮਹਿ ਗੂਹ ਪੜਿ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਇ ਮਨਮੁਖੁ ਆਇਆ ॥ ੩੦੬-੮ ਤੜ ਸੁਣਿਆ ਸਭਤੁ ਜਗਤ ਵਿਚਿ ਭਾਈ ਵੇਮੁਖੁ ਸਣੈ ਨਫਰੈ ਪਉਲੀ ਪਉਦੀ ਫਾਵਾ ਹੋਇਕੈ ਉਠਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ੩੦੭-੮ ਜੇ ਸੁਇਨੇ ਨੋ ਓਹੁ ਹਥੁ ਪਾਏ ਤਾ ਖੇਹੂ ਸੇਤੀ ਰਲਿਗਇਆ ॥

੩੦੮-੫ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿਕਰ ਜਾਣਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿਕਰਤਾ ਆਪਿ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਏ ॥

੩੦੮-੧੭ ਜਿਨ ਗੁਰ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਸੇ ਲੈਦੇ ਢਹਾ ਫਿਰਾਹੀ ॥

੩੦੯-੧੧ ਨਰਕ ਘੋਰੁ ਦੁਖ ਖੂਹੁ ਹੈ ਓਥੈ ਪਕੜਿ ਓਹੁ ਢੋਇਆ ॥

੩੧੧-੩ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਉਮਰਥਲ ਸੇਈ ਜਾਣਨਿ ਸੂਲੀਆ ॥

੩੧੨-੨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਗੁਰਸਿਖ ਪੁਤ ਹਹੁ ਹਰਿ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ੩੧੨-੯ ਜਾ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਉਠਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਬਹਿਜਾਹਿ ਘੁਸਰਿ ਬਗੁਲਾਰੇ ॥ ਓਇ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਬਹਿ ਮੂਹੁ ਛਪਾਇਨਿ ਨ ਰਲਨੀ ਖੋਟੇਆਰੇ ॥ ਓਨਾ ਦਾ ਭਖੁ ਸੁ ਓਥੈ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕੂੜੁ-ਲਹਨਿ ਭੇਡਾਰੇ ॥ ਜੇ ਸਾਕਤੁ ਨਰੁ ਖਾਵਾ-ਈਐ ਲੋਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਢੈ ਮੁਖ ਉਗਲਾਰੇ ॥

੩੧੪-੧੫ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਖੁਇ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਹਹਿ ਸੇ ਬਹਹਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜਿਆਰਾ ਚਿਤ ਉਦਾਸਿ ॥

੩੧੫-੫ ਨਾਰਾਇਣਿ ਲਇਆ

ਨਾਨੂੰਗੜਾ ਪੈਰ ਕਿਥੈ ਰਖੈ ॥ ਕਰਦਾ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ਨਿਤ ਵਿਸੋ ਚਖੈ ॥

੩੧੫-੧੪ ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੈ ਅੰਦਰਹੁ ਲੋਭੀ ਨਿਤ ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥ ਅਗੋਦੇ ਸਦਿਆ ਸਤੈਦੀ ਭਿਖਿਆ ਲਏ ਨਾਹੀ ਪਿਛੋਦੇ ਪਛੁਤਾਇਕੈ ਆਣਿ ਤਪੈ ਪੁਤੁ ਵਿਚਿ ਬਹਾਲਿਆ ॥

੩੧੭-੩ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਹਿ ਮਿਤ੍ਰ ਤੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ਲਥੁ ॥

੩੧੭-੫ ਚਬੇ ਤਤਾ ਲੋਹਸਾਰੁ ਵਿਚਿ ਸੰਘੈ ਪਲਤੇ ॥ ਘਤਿ ਗਲਾਵਾਂ ਚਾਲਿਆ ਤਿਨਿ ਦੂਤ ਅਮਲ ਤੇ ॥ ੩੧੭-੭ ਸਭੇ ਧਿਰਾਂ ਨਿਖੁਟੀਅਸੁ ਹਿਰਿ ਲਈਅਸੁ ਧਰ ਤੇ ॥ ਵਿਝਣ ਕਲਹ ਨ ਦੇਵਦਾ ਤਾਂ ਲਇਆ ਕਰਤੇ ॥ ੩੧੯-੧੦ ਚੇਤਾਈ ਤਾਂ ਚੇਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥

੩੧੯-੧੫ ਨਾਨਕ ਮਿਤਾਈ ਤਿਸੁ

ਸਿਉ ਸਭਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਕੁਮਿਤ੍ਰਾ ਸੇਈ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ਇਕ ਵਿਖ ਨ ਚਲਹਿ ਸਾਥਿ ॥ ੩੧੯-੧ ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਤਿਉ ਵਰਤਾਰਾ ਜਗ ਖੇ ॥ ਵਥੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਜਪੰਦੋ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥

ੂ੩੧੯-੧੨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਸਭਿ ਦੋਖਹ ਖਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਿ ਇਕ ਪਛਾਤਾ ॥

੩੧੯-੧੪ ਬਿਰਹ ਵਿਛੋੜਾ ਧਨੀ ਸਉ ਨਾਨਕ ਸਹਸੈ ਗੰਠਿ ॥ ਵਿਸਾਰੇਦੇ ਮਰਿ-ਗਏ ਮਰਿਭਿ ਨ ਸਕਹਿ ਮੂਲਿ ॥ ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਜਿਉ ਤਸਕਰ ਉਪਰਿ ਸੂਲਿ ॥

੩੨੦-੧੭ ਹਰਿਗੁਣ ਗੁੰਫਹੁ ਮਨਿ-ਮਾਲ ਹਰਿ ਸਭ ਮਲੁ ਪਰਹਰੀਐ ॥

੩੨੧-੮ ਜਾਚੜੀ ਸਾ ਸਾਰੁ ਜੋ ਜਾਚੰਦੋ ਹੇਕੜੋ ॥ ਗਾਲੀ ਬਿਆ ਵਿਕਾਰ ਨਾਨਕ ਧਣੀ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ੩੨੧-੯ ਨੀਹਿ

ਜਿ ਵਿਧਾ ਮੰਨੁ ਪਛਾਣੂ ਵਿਰਲੋ ਥਿਓ ॥ ਜੋੜਣਹਾਰਾ ਸੰਤੁ ਨਾਨਕ ਪਾਧਰੁ ਪਧਰੋ ॥

੩੨੧-੧੩ ਮੰਗਣਾ ਤ ਸਚੁ ਇਕੁ ਜਿਸੁ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ॥ ੩੨੨-੨ ਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ ਬਾਦਿ ਕਿ ਕਰਹਿ ਪਰਾਣੀਆ ॥

੩੨੨-੬ ਧਰਣਿ ਸੁਵੰਨੀ ਖੜ ਰਤਨ ਜੜਾਵੀ ਹਰਿਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰਖੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ॥

੩੨੨-੯ ਜਿਥੈ ਡਿਠਾ ਮਿਰਤਕੋ ਇਲ ਬਹਿਠੀ ਆਇ ॥ ੩੨੨-੧੬ ਭੋਰੀ ਭਰਮੁ ਵਵਾਇ ਪਿਰੀ ਮੁਹਬਤਿ ਹਿਕੁ ਤੂ ॥ ਜਿਥਹੁ ਵੰਞੈ ਜਾਇ ਤਿਥਾਊ ਮਊਜੂਦੁ ਸੋਇ ॥

੩੨੩-੧ ਧੰਧੜੇ ਕੁਲਾਹ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਹੇਕੜੋ ॥ ੩੨੩-੬ ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਨ ਕਾ ਰਹੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਸੋਇ ॥

੩੨੩-੧੯ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉ ਨਉ-ਤਨੁ ਚੇਲਾ ॥ ੩੨੫-੪ ਮੂਏ ਮਰਮੁ ਕੋ ਕਾ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ੩੨੬-੬ ਮਾਤਾ ਭੈਸਾ

ਅੰਮੁਹਾ ਜਾਇ ॥ ਕੁਦਿ ਕੁਦਿ ਚਰੈ ਰਸਾਤਲਿ ਪਾਇ॥ ੩੨੬-੧੨ ਕਹੁ ਗੁਰ ਗਜਿ ਸਿਵ ਸਭੁਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ੩੨੬-੧੫ ਹਾਥਿ ਤਡੋਰ ਮੁਖਿ ਖਾਇਓ ਤੰਬੋਰ ॥

੩੨੮-੩ ਕਿਆ ਬਸੁ ਜਉ ਬਿਖੁ ਦੇ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ੩੨੮-੧੮ ਆਨੰਦਿ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥ ੩੨੯-੧੦ ਸਗਲਤ ਜੀਨੁ ਗਗਨ ਦਉਰਾਵਉ ॥

੩੨੯-੧੮ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਖਰ ਦੁਇ ਭਾਖਿ ॥ ਹੋਇਗਾ ਖਸਮੁ ਤ ਲੇਇਗਾ ਰਾਖਿ॥ ੩੨੯-੧੯ ਨਾ ਮੈ ਜੋਗਧਿਆਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ੩੩੦-੧੯ ਕਹੁ ਜਨ ਕਾ ਨਾਹੀ ਘਰ ਤਾਕੇ ॥

੩੩੧-੧੧ ਜਨਮੇ ਸੂਤਕੁ ਮੂਏ ਫੁਨਿ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕ ਪਰਜ ਬਿਗੋਈ॥ ੩੩੨-੧ ਆਂਧੀ ਪਾਛੈ ਜੋ ਜਲੁ ਬਰਖੈ ਤਿਹਿ ਤੇਰਾਜਨੁ ਭੀਨਾ॥ ੩੩੨-੫ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਭਗਤਿ

ਬਾਹਜ ਤਿਨ ਤੇ ਸਦਾ ਡਰਾਨੇ ਰਹੀਐ ॥

੩੩੩-੫ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਅਕਲਿ ਭਈ ਅਵਰੈ ਨਾਤਰੁਥਾ ਬੇਗਾਨਾ ॥ ੩੩੪-੪ ਰੁੰਡਿਤ ਮੁੰਡਿਤ ਏਕੈਸਬਦੀ ਏਹਿ ਕਹਹਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ੩੩੪-੫ ਜਾਪਹਿ ਜਾਉ ਆਪੁ ਛੁਟਕਾਵਨਿ ਤੇ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਫੰਧਾ॥

੩੩੪-੧੧ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਸੁਖਮਨ ਬੰਦੇ ਏ ਅਵਗੁਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥

੩੩੪-੧੫ ਕਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਕੋ ਸੇਵਕੁ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੈ ਜਾਸੀ ॥ ੩੩੫-੩ ਗਜ ਨਵ ਗਜ ਦਸ ਗਜ ਇਕੀਸ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਤਨਾਈ ॥ ਸਾਠ ਸੂਤ ਨਵ ਖੰਡ ਬਹਤਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗੋ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਹੋ ॥ਘਰ ਛੋਡਿਐ ਜਾਇ ਜੁਲਾਹੇ ॥

੩੩੫-੬ ਦਿਨ ਕੀ ਬੈਠ ਖਸਮ ਕੀ ਬਰਕਸ ਇਹ ਬੇਲਾ ਕਤ ਆਈ ॥

੩੩੫-੭ ਛੋਛੀ ਨਲੀ ਤੰਤੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ

ਨਤਰ ਰਹੀ ਉਰਝਾਈ ॥ ੩੩੫-੯ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੋਇ ਮਹੋਇ ॥

੩੩੫-੧੬ ਸੁਆਦ ਲੁਭਤ ਇੰਦ੍ਰੀਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਮਦਰਸ ਲੈਤ ਬਿਕਾਰਿਓ ਰੇ ॥

੩੩੫-੧੬ ਕਰਮ ਭਾਗ ਸੰਤਨ ਸੰਗਾਨੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਉਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ੩੩੬-੧੨ ਜਿਉ ਕਪਿਕੇ ਕਰ ਮੁਸਟਿ ਚਨਨ ਕੀ ਲੁਬਧਿ ਨ ਤਿਆਗੁ ਦਇਓ ॥ ੩੩੬-੧੬ ਅਉਧ ਅਨਲ ਤਨੁ ਤਿਨ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਚਹੁਦਿਸ ਠਾਟੁ ਠਇਓ ॥ ੩੩੭-੧ ਕਿਨਹੂ ਲਾਖ ਪਾਂਚ ਕੀ ਜੋਰੀ ॥ ੩੩੯-੪ ਉਆਕਾ ਸਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਗੁਆਰਨਿ ਮੋਕਉ ਛੋਡਿ ਨ ਆਉ ਨ ਜਾਹੂ ਰੇ ॥ ੩੩੯-੫ ਬਿੰਦ੍ਰਾ-ਬਨ ਮਨਹਰਨ ਮਨੋਹਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚਰਾਵਤ ਗਾਊ ਰੇ॥ ੩੩੯-੧੬ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਉ ਫੂਲੁਜਈ ਹੈ ਨਾਰਿ ॥

੩੩੯-੧੯ ਤੁਮ ਜੁ ਕਹਤ ਹਉ ਨੰਦ

ਕੋ ਨੰਦਨੁ ॥ ਨੰਦ ਸੁ ਨੰਦਨੁ ਕਾਕੋ ਰੇ॥

੩੩੯–੧੩ ਚੇਤਿ ਸੁਚੇਤਚਿਤ ਹੋਇਰਹੁ ਤਉ ਲੈ ਪਰਗਾਸੁ ਉਜਾਰਾ॥ ੩੩੯–੧੫ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਓ ਆਨਾਨਾ॥

੩੩੯-੧੯ ਕਾਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਸਹਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਏਕੈਏਕ ਸਮਾਨਾਨਾ ॥

੩੪੦–੫ ਅਲਹ ਲਹਉ ਤਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ਕਹਉ ਤ ਕੋ ਉਪਕਾਰ ॥

੩੪੦-੮ ਮਨ ਸਮਝਾਵਨ ਕਾਰਨੇ ਕਛੂ-ਅਕ ਪੜੀਐ ਗਿਆਨ॥ ੩੪੦-੧੦ ਅਰੁ ਜੋ ਤਹਾ ਕੁਸਮਰਸੁ ਪਾਵਾ ॥ ਅਕਹ ਕਹਾ ਕਹਿ ਕਾ ਸਮਝਾਵਾ ॥ ੩੪੦-੧੨ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਖਿਅਉ ਅਖੈਪਦੁ ਲਹੈ॥ ੩੪੦-੧੪ ਤਾ ਘਟ ਮਾਹਿ ਘਾਟ ਜਉ ਪਾਵਾ ॥ਸੋ ਘਟੁ ਛਾਡਿ ਅਵਘਟ ਕਤ ਧਾਵਾ ॥

੩੪੦-੧੭ ਛਕਿ ਕਿਨ ਰਹਹੁ ਛਾਡਿ ਕਿਨ ਆਸਾ ॥ ੩੪੧–੩ ਟਟਾ ਬਿਕਟ

ਘਾਟ ਘਟ ਮਾਹੀ ॥ ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ ਮਹਲਿ
ਕਿਨ ਜਾਹੀ ॥ ੩੪੧-੯ ਣਾਣਾ ਰਣਿ
ਰੂਤਉ ਨਰ ਨੇਹੀ ਕਰੈ ॥ ਨਾ ਨਿਵੈ ਨਾ ਫੁਨਿ
ਸੰਚਰੈ ॥ ੩੪੨-੯ ਅਰੁ ਜਉ ਤਹਾ ਪ੍ਰੇਮ
ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਤਉ ਅਲਹੁ ਲਹੈ ਲਹਿ ਚਰਨ
ਸਮਾਵੈ ॥ ੩੪੨-੧੧ ਵਾਵਾ ਵਾਹੀ
ਜਾਨੀਐ ਵਾ ਜਾਨੇ ਇਹੁ ਹੋਇ ॥

੩੪੨-੧੨ ਸਸਾ ਸੋ ਨੀਕਾ ਕਰਿ ਸੋਧਹੁ ॥

੩੪੨-੧੬ ਹੈਤਉ ਸਹੀ ਲਖੈ ਜਉ
ਕੋਈ॥ ਤਬ ਓਹੀਉਹੁ ਏਹੁ ਨ ਹੋਈ ॥

੩੪੩-੧੫ ਛਠਿ ਖਟੁਚਕ੍ਰ ਛਹੂੰਦਿਸ
ਧਾਇ ॥ ੩੪੩-੧੯ ਤਾ ਮਹਿ ਅਕੁਲ
ਮਹਾਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ॥ ੩੪੪-੨ ਅਮਲ
ਨ ਮਲਨ ਛਾਹ ਨਹੀ ਧੂਪ ॥

੩੪੪-੫ ਤੇਰਸਿ ਤੇਰਹ ਅਗਮ ਬਖਾਣਿ ॥
ਅਰਧ ਉਰਧ ਬਿਚਿ ਸਮ ਪਹਿਚਾਣਿ ॥

੩੪੪-੭ ਪੂਨਿਉ ਪੂਰਾ ਚੰਦ ਅਕਾਸ ॥

ਪਸਰਹਿ ਕਲਾ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸ ॥

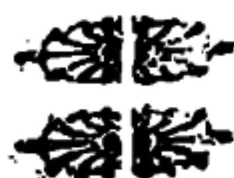
੩੪੪-੧੨ ਮੰਗਲਵਾਰੇ ਲੇ ਮਾਹੀਤ ॥
੩੪੪-੧੬ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸਹਾਰੈ ਸੁ ਇਹ ਬ੍ਰਿਤਿ ਚੜੈ ॥ ੩੪੪-੧੭ ਜੋਤਿ ਦੀਵਟੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੋਇ॥ ੩੪੫-੧ ਤਉਲਉ ਮਹਲਿ ਨ ਲਾਭੈ ਜਾਨ ॥ ੩੪੫-੯ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ਕੁਟਿਲਤਾ ਜਨਮੁਕੁਭਾਤੀ ॥

੩੪੫-੧੪ ਦੋਮ ਨ ਸੇਮ ਏਕ ਸੋ ਆਹੀ॥

੩੪੫-੧੫ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਖਲਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥ ਜੋ ਹਮਸਹਰੀ ਸੋ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥

੩੪੬-੯ ਜੋਗੀਸਰ ਪਾਵਹਿ ਨਹੀ ਤੁਅ ਗੁਣ ਕਥਨੁ ਅਪਾਰ ॥

੩੪੬-੧੭ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰੀ ਭ੍ਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਕਾਰ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ

੩੪੯-੧੨ ਭਾਵੈ ਧੀਰਕ ਭਾਵੈ ਧਕੇ ਏਕ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥ ੩੪੯-੧੯ ਤਾਮਿ ਪਰੀਤਿ ਵਸੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥

੩੫੧-੭ ਗਲੀਗਲਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥

੩੫੧-੯ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮਤਾਗਲ ਮਤਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਬੋਲੀਐ ਸਭੁ ਖਤੋਖਤਾ ॥

੩੫੧-੧੬ ਆਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਹੋਰਨਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਈ ॥

੩੫੧-੧੬ ਮੁਕਤੋ ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ ਰਵਾਂ-ਤਉ ॥ ਰਾਜਨਰਾਜਿ ਸਦਾ ਬਿਗਸਾਤਉ ॥

੩੫੩-੭ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁਵਤ ਅਤਿ ਭਉਜਲੁ ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥ ੩੫੩-੯ ਜਿਉ ਜਲਅੰਭ ਊਪਰਿ ਕਮਲ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ੩੫੪-੪ ਕਥਨੀ ਕਹਹਿ ਕਹਹਿ ਸੇ ਮੂਏ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ

ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਹੈ ॥ ੩੫੪-੧੭ ਚਰਣੀ ਚਲੈ ਪਜੂਤਾ ਆਗੈ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ ੩੫੫-੭ ਪਾਹਰੂਅ ਰਾਛਬਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ੩੫੫-੧੬ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਹਾ ਗੁਦਰਾਣੁ ॥ ੩੫੭-੧੩ ਪੰਕ ਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥ ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥

੩੫੮-੪ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭੇ ਕੂੜਪਰਵਾਣ ॥ ੩੫੮-੮ ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥

੩੫੮-੧੦ ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਛਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥

੩੫੮-੧੬ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸਿਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥

੩੫੯-੫ ਸਾਹੁ ਪਜੂਤਾ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਦੇਹਾ ॥ ੩੬੦-੧੪ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥ ਰਤਨ

ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਰ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩੬੦-੧੯ ਸੇਵਤਹੀ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ॥ ੩੬੨-੩ ਆਖਣਿ ਆਖੈ ਬਕੈ ਸਭੁਕੋਇ ॥ ੩੬੨-੧੧ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਸਰਿ ਹਰਿਜਲਿ ਨਾਇਆ ॥

੩੬੩-੫ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਸਭਦੁ ਊਚਾ ਹੋਇ॥ ੩੬੩-੧੫ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਰਮੁ ਅਨਲ ਵਾਉ॥ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਨ ਸੋਝੀਪਾਇ ॥ ੩੬੬-੯ ਪਰਾਇਆ ਛਿਦ੍ਰ ਅਟਕਲੈ ਆਪਣਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਵੈ ॥

੩੬੬-੧੯ ਨਾਮਹੀਨ ਕਾਲਖ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ॥ ੩੬੭-੩ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ-ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਣ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੩੭੦-੫ ਐਸਾ ਦੇਖਿ ਬਿਮੋਹਿਤ ਹੋਏ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਧ੍ਰੋਹਨਿ ਧ੍ਰੋਹੇ॥

੩੭੧-੧ ਸੁਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰ

ਮਿਲਿ ਹਮ ਪਾਈ ॥ ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਈ ॥ ੩੭੧-੩ ਗੁਰਿਆਨੀ ਘਰ ਮਹਿ ਤਾ ਸਰਬਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥

੩੭੧-੯ ਧੁਰ ਕੀ ਭੇਜੀ ਆਈ ਆਮਰਿ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰ ॥

੩੭੨-੧ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਸੁਣੀ ਲਾ-ਭਾਇਆ ॥ ੩੭੨-੩ ਵਿਸਟੁ ਸੁ ਭਾਈ ਪਾਇਆ ਮੀਤ ॥ ੩੭੨-੮ਸੁਨਿਬੋ ਸਖੀ ਕੰਤਿ ਹਮਾਰੋ ਕੀਅਲੋ ਖਸਮਾਨਾ ॥

੩੭੨-੧੧ ਸਗਲ ਆਭਰਣ ਸੋਭਾ ਕੰਠਿ ਫੂਲ ॥ ੩੭੩-੯ ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਜਿ ਹੋਇਬਿਤੀਤੈ ਸੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ੩੭੩-੧੧ ਅਨਿਕ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨ ਮਹਿ ਲਾਵਉ ॥

੩੭੩-੧੬ ਬਿਸਟਾ ਅਸਤ ਰਕਤੁ ਪਰੇਟੇ ਚਾਮ ॥ ੩੭੬-੧੦ ਵੇਮੁਹਤਾਜਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਹਹੁ ਗੁਰਵਾਹੁ ॥

੩੭੭-੧੧ ਹਰਿਰਸੁ ਪੀਵੈ ਅਲਮਸਤ ਮਤਵਾਰਾ ॥ ਆਨਿ ਰਸਾ ਸਭਿ ਹੋਛੇ ਰੇ ॥

੩੭੭-੧੭ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ-ਸੇਵਾ ਆਤਮ ਸੁਧੁ ਬਿਖਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰੀ ॥

੩੭੯-੬ ਏਕੋਏਕੁ ਆਪਿ ਇਕੁਏਕੈ ਏਕੈ ਹੈ ਸਗਲਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ੩੮੧-੮ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਬੰਚਿ ਨਿੰਮੁਨੀਆਦਾ ਬਿਨਸ-ਗਇਆ ਤਤਕਾਲੇ॥ ੩੮੧-੧੬ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਸਖਨੀ ਲਹਬਰ ਬੂਝੀ ਖਾਈ ਰੇ ॥

੩੮੧-੧੯ ਮਾਲਿ ਦੁਲੀਚੈ ਬੈਠੀਲੇ ਮਿਰਤਕੁ ਨੈਨ ਦਿਖਾਲਨੁ ਧਾਇਆ ਰੇ ॥ ੩੮੩-੧੯ ਮੋਹ ਮਲਨ ਨੀਦ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਕਉਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਭਇਓ ਰੀ॥

੩੮੪-੧ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ ਸਗਲੋ ਭਵਨੁ ਲੁਟਿਓ ਰੀ ॥

੩੮੪-੩ ਕਾਜਰਕੋਠ ਮਹਿ ਭਈ ਨ ਕਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਬਰਨੁ ਬਨਿਓ ਰੀ ॥

੩੯੨-੧੦ ਅਗਰਕ ਉਸ ਕੇ ਵਡੇ ਠਗਾਊ ॥ ਛੋਡਹਿ ਨਾਹੀ ਬਾਪ ਨ ਮਾਊ ॥

੩੯੬-੧੪ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਅਨ ਟੇਕ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ਕਾਚਾ ॥ ੩੯੭-੭ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਸੰਸਾਰ ਹਭਾਹੂੰ ਬਾਹਰਾ॥ ੩੯੭-੧੧ ਦਾਸ-ਦਾਸਤਣੁਭਾਇ ਮਿਟਿਆ ਤਿਨਾ ਗਉਣੁ ॥

੩੯੭-੧੫ ਸੋਈ ਲਗੈ ਸਚਿ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਅਲਾ ॥ ੩੯੭-੧੭ ਜਿਨਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਮੁ ਸੇ ਕਿਨੇਹਿਆ ॥

੩੯੭-੧੯ ਜੇਤੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰੇ ਤਿੰਨ੍ ਖੇ ॥ ੩੯੮-੮ ਕਿਤੀ ਇਤੁ ਦਰੀਆਇ ਵੰਞਨਿ ਵਹਿਦਿਆ ॥

੩੯੮-੧੦ ਕਪੜੁ ਭੋਗ ਸੁਗੰਧ ਤਨਿ ਮਰਦਨ ਮਾਲਣਾ ॥ ੩੯੯-੧੯ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਉਰੁ ਕੋ ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਕਰੀਐ ॥

੪੦੦-੫ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਨੰਦਮੈ ਨਾਉ ਮਾਣਕ ਹੀਰਾ ॥ ਰਜੀਧਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਾ

ਤੂੰ ਮੀਰਾ ॥ ੪੦੧-੯ ਊਠਉ ਬੈਸਉ ਰਹਿ ਭਿ ਨ ਸਾਕਉ ਦਰਸਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਵਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਨਾਤਨ ਸਨਤਕੁਮਾਰ ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਦੁਲਭਾਵਉ ॥ ੪੦੨-੨ ਜੈਸੇ ਬਸਤਰ ਦੇਹ ਓਢਾਨੇ ਦਿਨ ਦੋਇ ਚਾਰਿ ਭੋਰਾਹਾ ॥

੪੦੨-੪ ਜੈਸੇ ਅੰਭ ਕੁੰਡ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਪਰਤ ਸਿੰਧੁ ਗਲਿ ਜਾਹਾ ॥ ਆਵਗਿ ਆਗਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ਮੁਹਤ ਚਸਾਹਾ ॥

੪੦੨-੧੨ ਸਸਤ ਵਖਰੁ ਤੂੰ ਘਿੰਨਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਪੀ ਬਾਧਾ ਰੇਨਾਇਆ ॥

੪੦੨-੧੪ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਉਮਾਹਿਓ ਬੂਝੀ ਉਲਟਾਇਆ ॥

੪੦੩-੧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹਿ ਏਹ ਇੰਦ੍ਰੀਰਸਿ ਲਪਟਾਧੇ ॥ ਦੀਈ ਭਵਾਰੀ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮਾਧੇ ॥ ੪੦੩-੭ ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ

ਦੇਖਿ ਭੂਲੋ ਆਕ ਨੀਮ ਕੋ ਤੂੰਮਰੁ ॥ ਜੈਸਾ ਸੰਗੁ ਬਿਸੀਅਰ ਸਿਉ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੁ ॥ ੪੦੩-੧੧ ਆਪ ਕਮਾਨੇ ਕਉ ਲੇ ਬਾਂਧੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥

੪੦੪-੩ ਘੂਮਨਘੇਰ ਅਗਾਹ ਗਾਖਰੀ ਗੁਰਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ਰੇ ॥

੪੦੪-੧੧ ਵਡੀ ਕੋਮ ਵਸਿ ਭਾਗਹਿ ਨਾਹੀ ਮੁਹਕਮ ਫਉਜ ਹਠਲੀ ਰੇ ॥

੪੦੪-੧੩ ਬਹੁ ਗੁਨਿ ਧੁਨਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖਟੁਬੇਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਛੁ ਲਾਈਕੀ ਰੇ॥ ਬਿਖਾਰੀ ਨਿਰਾਰੀ ਅਪਾਰੀ ਸਹਜਾਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪੀ ਕੀ ਰੇ ॥

੪੦੫ -੭ ਸਤਜੁਗੁ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੁਆਪਰੁ ਭਣੀਐ ਕਲਿਜੁਗੁ ਊਤਮੋ ਜੁਗਾ ਮਾਹਿ ॥ ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਕੋਈ ਨ ਪਕੜੀਐ ਕਿਸੈ ਥਾਇ ॥

੪੦੫-੧੧ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਦੁਸਟ

ਅਪਵਾਦੀ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਸੰਗਾਰੇ ॥

੪੦੫-੧੮ ਕਨਿਕ ਮਾਣਿਕ ਗਜਮੋਤੀ-ਅਨ ਲਾਲਨ ਨਹ ਨਾਹ ਨਹੀ ॥

੪੦੫-੧੯ ਰਾਜ ਨ ਭਾਗ ਨ ਹੁਕਮ ਨ ਸਾਦਨ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਨ ਚਾਹੀ ॥

੪੦੭-੧੯ ਓਹੁ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਾ ॥

੪੦੮-੭ ਲੋਭ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਲਾਗੈ ਹਿਰਿ ਵਿਤ ਚਿਤ ਦੁਖਾਹੀ ॥

੪੦੮-੯ ਡਾਨੁ ਸਗਲ ਗੈਰਵਜਹਿ ਭਰਿਆ ਦੀਵਾਨ ਲੇਖੈ ਨ ਪਰਿਆ ॥ ਜੇਹੇ ਕਾਰਜਿ ਰਹੈ ਓਲਾ ਸੋਇ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਿਆ ॥ ੪੦੮-੧੨ ਬਾਪਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦਨਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਤ ਮਨਾਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਏ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪੰਚ ਨਾਦ ਤੂਰ ਬਜਾਏ ॥

੪੦੮-੧੫ ਸਭ ਤਜੀ ਮਨੈ ਕੀ ਕਾਮ-ਕਰਾ ॥ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਲਾਗੀ ॥

੪੦੮-੧੮ ਭ੍ਰਮਭੀਤਿ ਜੀਤਿ ਮਿਟਾਵਉ ਨਿਧਿਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੈ ॥

੪੦੯-੪ ਖਿਨਹੂੰ ਜੋਗ ਤਾਪ ਬਹੁ ਪੂਜਾ ਖਿਨਹੂੰ ਭਰਮਾਇਓ ॥ ਖਿਨਹੂੰ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਨਾਨਕ ਹਰਿਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ॥

੪੦੯-੯ ਪੰਕਜ ਮੋਹਸਰਿਹਾਂ ॥ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਲੈ ਹਰਿਹਾਂ ॥ ਗਹਿਡਿਓ ਮੂੜ-ਨਰਿਹਾਂ ॥ ੪੦੯-੧੪ ਤਉ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਨਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥

੪੧੧-੯ ਉਤਰਿ ਅਵਘਟਿ ਸਰਵਰਿ ਨਾਵੈ ॥ ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

੪੧੨-੫ ਜਗੁ ਤ੍ਰਿਅਜਿਤੁ ਕਾਮਣ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਗਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ੪੧੨-੭ ਬਾਹਰਹੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ੪੧੫-੨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਏ ਤਾ ਕੋ ਲਾਗੈ ॥ ੪੧੫-੧੫ ਹਉਮੈ ਗ੍ਰਾਸਿ ਇਕਤੁ ਬਾਇ ਕੀਏ ॥

੪੧੬-੯ ਵਿਣੁ ਗੁਰਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਕਿ ਲੇਖਹਿ ॥ ੪੧੭-੪ ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਆ-ਹੀਆ ਲਾੜੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ ॥ ਹੀਡੋਲੀ ਚੜਿ ਆਈਆ ਦੰਦਖੰਡ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ॥

੪੧੭-੫ ਉਪਰਹੁ ਪਾਣੀ ਵਾਰੀਐ ਝਲੇ ਝਿਮਕਨਿ ਪਾਸਿ ॥

੪੧੭-੮ ਅਗੋਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ ਤਾਂ ਕਾਇਤੁ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸਾਹਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈਆ ਰੰਗਿ ਤਮਾਸੈ ਚਾਇ ॥ ਬਾਬਰ-ਵਾਣੀ ਫਿਰਿ ਗਈ ਕੁਇਰ ਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ॥

੪੧੭-੧੩ ਕਹਾ ਸੁ ਤੇਗਬੰਦ ਗਾਡੇ ਰੜਿ ਕਹਾ ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ ॥

੪੧੭-੧੩ ਕੋਟੀਹੂ ਪੀਰ ਵਰਜਿਰਹਾਏ ਜਾ ਮੀਰੁ ਸੁਣਿਆ ਧਾਇਆ ॥ ਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜਮੰਦਰ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੁਇਰ ਰੁਲਾਇਆ ॥

੪੧੭-੧੭ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂਢੀਆ ਕੋ ਨੀਮੀ ਮੈਡਾ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਹਿਬਾ ਤੂ

ਮੈ ਹਉ ਤੈਡਾ ॥ ੪੧੯-੧ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਨੀਐ ॥ ੪੨੨-੨ ਦਰਿ-ਸੇਵਕ ਦਰਵਾਨੁ ਦਰਦੁ ਤੂੰ ਜਾਣਹੀ ॥

੪੨੨-੧੪ ਰਾਮਨਾਮੁ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਨਿਸਿ ਦਉਤ ਸਵਾਰੈ ॥ ੪੨੨-੧੮ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਰੁ ਤੇਰਾ ਸੁਰਸਰੀ ਚਰਣ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਮੂਲੁ ਮਤਿਰਾਵੈ ਤੂੰ ਤਾ ਸਰਬਵਿਡਾਣੀ ॥ ੪੨੫-੫ ਆਪੇ ਥੈ ਸਭੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

੪੨੭-੧੫ ਨਾ ਓਨਾ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੈਨ ਸੰਜਮੀ ਫਿਰਹਿ ਉਤਵਤਾਏ ॥

੪੩੦-੧੫ ਸਾਚਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿਦੀਨੀ ਵਾਰਿ ॥ ੪੩੦-੧੫ ਫਰਹੇ ਮੁਹਕਮ ਗੁਰ-ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ੪੩੦-੧੫ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਏਕੈ ਬਾਟ ॥ ਜੇਜੀਆ ਡੰਨੁ ਕੋ ਲਏ ਨ ਜਗਾਤਿ ॥ ੪੩੨-੭ ਸੰਸਾਰਕੂਪ ਤੇ ਉਧਰਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿਸਰਣਾਇ ॥

੪੩੩-੫ ਟਟੈ ਟੰਚੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਕਿ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ॥

੪੩੩-੮ ਨਾ ਤਰਨਾ ਤੁਲਹਾ ਹਮ ਬੂਡਸਿ ਤਾਰਿਲੇਹਿ ਤਾਰਣ ਰਾਇਆ ॥

੪੩੩-੧੬ ਨੰਨੈ ਨਾਹ ਭੋਗ ਨਿਤ ਭੋਗੈ ਨਾ ਡੀਠਾ ਨਾ ਸੰਮਲਿਆ ॥ ੪੩੪-੧੪ ਅਯੋ ਅੰਙੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਕਾ ਖੈ ਘੰਙੈ ਕਾਲੁ ਭਇਆ॥ਰੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪਕਮਾਣੇ ਪੜਿ ਅਵਗੁਣ ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ ॥

੪੩੪-੧੬ ਸਿਧੰਙਾਇਐ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਨੰਨੈ ਨਾ ਤੁਧੁ ਨਾਮ ਲਇਆ ॥

੪੩੯-੪ ਕੋਟਕੋਟੰਤਰ ਪਾਪਾਂ ਕੇਰੇ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਖੋਵੈ ॥ ੪੩੯-੧੮ ਓਹੁ ਜੇਵ ਸਾਇਰ ਦੇਇ ਲਹਰੀ ਬਿਜੁਲ ਜਿਵੈ ਚਮਕਏ ॥ ੪੪੩-੭ ਰੋਮੇਰੋਮਿ ਰੋਮੇਰੋਮਿ ਮੈ ਗੁਰ-ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ੪੪੩-੧੪ ਰਾਮੋਰਾਮ ਨਾਮੁਗੁਰੂ ਰਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖੇ ਜਾਣੈ ਰਾਮ

॥ ੪੪੩-੧੬ ਰਾਮੋਰਾਮ ਰਮੋ ਰਮੁ ਊਚਾ ਗੁਣ ਕਹਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

੪੪੪-੯ ਗੁਰੂ ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਏਕੋ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ ਚਲਾਏ ॥ ੪੪੪-੧੯ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿਲਾਹਾ ਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥

੪੪੫-੧੪ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾਬਿਸ ਲੋਧੁ ਨਿਰਪ ਧਾਵਹਿ ਲੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪੪੫-੧੭ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਤਾਪਹਿ ਜਗ ਪੁੰਨ ਅਰੰਭਹਿ ਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪੫੨-੪ ਚੜਿ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀਅ ਰੁਤੇ ॥

੪੫੩-੫ ਅਕਥਾਹਰਿ ਅਕਥਕਥਾ ਕਿਛੁ ਜਾਇ ਨ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ੪੫੩-੧੬ਜਲ ਦੁਧ ਨਿਆਈ ਰੀਤਿ ਅਬ ਦੁਧ ਆਚ ਨਹੀ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥ ੪੫੩-੧੭ ਅਬ ਉਰਝਿਓ ਅਲਿ ਕਮਲੇਹ ਬਾਸਨ ਮਾਹਿ ਮਗਨ

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾਹਿ ਟਰੈ ॥ ੪੫੫-੯ ਨਿਸਿ ਕੁਰੰਕ ਜੈਸੇ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਹੀਉ ਡਿਵੈ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥

੪੫੬-੨ ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਧਿਆਵਹਿ ਬਸੁਧ ਗਗਨਾ ਗਾਵਏ ॥

੪੫੬-੧੬ ਮੋਹਿ ਆਸਰ ਤੁਅਚਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨਿ ਸਿਧੇ ॥ ੪੫੮-੭ ਨਾਮ-ਧਾਰੀਕ ਉਧਾਰੇ ਭਗਤਹ ਸੰਸਾ ਕਉਨ ॥ ਜੇਨਕੇਨ ਪਰਕਾਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥ ੪੫੮-੧੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਹਾਈ ਆਪਿ ਭਏ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਉਰ ਹਾਰੁ ਬਿਖੁ ਕੇ ਦਿਵਸ ਗਏ ॥

੪੬੦-੨ ਫਾਥੋਹੁ ਮਿਰਗ ਜਿਵੈ ਪੇਖਿ ਰੈਣਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੁ ॥ ੪੬੦-੧੩ ਬਿਰਹਾ ਲਜਾ-ਇਆ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਮਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿੰਚੰਤੀ ॥ ੪੬੦-੧੪ ਨਸਿ ਵੰਞਹੁ ਕਿਲ-ਵਿਖਹੁ ਕਰਤਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਦੂਤਹ

ਦਹਨੁ ਭਇਆ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

੪੬੦-੧੮ ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹੇ ਤੀਖਣਮਦ ਬਿਪਰੀਤਿ ਹੇ ਅਵਧ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥

੪੬੦-੧੯ ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਗਹ-ਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਹੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੂਸਤ ਮਨ ਚੋਰ ਹੇ ਦਿਨਕਰੋ ਅਨਦਿਨੁ ਖਾਤ ॥

੪੬੨-੨ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਿਅਨਾਥ ਨਰਹਰ ਕਰਹੁ ਗਾਤ ॥

੪੬੨-੭ ਅਲੀ ਅਲ ਗੁੰਜਾਤ ਅਲੀ ਅਲ ਗੁੰਜਾਤ ਹੇ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਬਾਸਨ ਮਾਤ ਹੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਮਲ ਬੰਧਾਵਤ ਆਪ ॥

੪੬੩-੨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥ ੪੬੩-੪ ਆਪੀ-ਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥ ੪੬੩-੧੪ ਏਵਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜੇ ਕਿਸੈ ਆਣੈ ਰਾਸਿ ॥

੪੬੪-੧੧ ਬਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈਂ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ ॥

੪੬੯-੫ ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ੪੬੯-੧੫ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥

੪੭੦-੬ ਜੁਜਮਹਿ ਜੋਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ਹ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥

੪੭੧-੪ ਧੰਨੁ ਸੁਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇਪਾਇ ॥ ੪੭੨-੬ ਵਡਹੁ-ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ ੪੭੨-੭ ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥

੪੭੪-੩ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ੪੭੪-੧੯ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥

੪੭੪-੧੦ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫੇੜ-ਕਰਮ ਸੁਖ ਜੀਅ ਜਨਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥

੪੭੬-੧ ਡਾਲਾ ਸਿਉ ਪੇਡਾ ਗਟਕਾਵਹਿ ॥ ੪੭੬-੧੧ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਉਰਕਟ ਕੁਰਕਟ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥ ਆਸਿਪਾਸਿ ਪੰਚ ਜੋਗੀਆ ਬੈਠੇ ਬੀਚਿ ਨਕਟਦੇ ਰਾਨੀ ॥

੪੭੬-੧੬ ਨਕਟੀ ਕੋ ਠਨਗਨੁ ਬਾਡਾਭੂ ॥ ੪੭੬-੧੭ ਤਾਤੇ ਸੇਵੀਅਲੇ ਰਾਮਨਾ

੪੭੭-੧ ਪਾਨ ਕਪੂਰ ਸੁਬਾਸਕ ਚੰਦਨ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥

੪੭੭-੩ ਰਾਜਾਰਾਮ ਕਕਰੀ ਆਬਰੇ ਪਕਾਏ ॥ ੪੭੭-੭ ਕਛੂਆ ਕਹੈ ਅੰਗਾਰ ਭਿ ਲੋਰਉ ਲੂਕੀ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥

੪੭੭-੯ ਬਟੂਆ ਏਕੁ ਬਹਤਰਿ ਆਧਾਰੀ ਏਕੋ ਜਿਸਹਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ੪੭੭-੯ ਤਲ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੇ ਗਗਨਿ ਚਰਾਵੈ ॥

੪੭੭-੧੩ ਦਿਲ ਮਹਿ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਵਾਦੇ ਭਿਸਤ ਦੋਜਕ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥

੪੭੭-੧੫ ਸਕਤਿਸਨੇਹੁ ਕਰਿ ਸੁੰਨਤਿ ਕਰੀਐ ਮੈ ਨ ਬਦਉਗਾ ਭਾਈ ॥

੪੭੯-੧੦ ਸਾਇਰੁ ਸੋਖਿ ਭੁਜੰ ਬਲਇਓ॥ ੪੭੯-੧੪ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਨੁ ਧਨੁ ਕਛੂਐ ਲੈ ਨ ਗਇਓ ॥

੪੮੦-੯ ਗਗਨਨਗਰਿ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਬਰਖੈ ਨਾਦੁ ਕਹਾ ਜੁ ਸਮਾਨਾ ॥

੪੮੦-੧੨ ਸ੍ਰਵਨਨ ਬਿਕਲ ਭਏ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਾ ਬਲੁ ਥਾਕਾ ॥ ਚਰਨ ਰਹੇ ਕਰ ਢਰਕਿ ਪਰੇ ਹੈ ਮੁਖਹੁ ਨ ਨਿਕਸੈ ਬਾਤਾ ॥ ੪੮੦-੧੩ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭ ਤਸਕਰ ਆਪ ਆਪਣੈ ਭ੍ਰਮਤੇ ॥ ਥਾਕਾ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰ ਉਰੁ ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਸੂਤੁ ਧਰਿ ਰਮਤੇ ॥

੪੮੧-੧੯ ਬਾਜੀਗਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਕਬੀਰਾ ਚੇਤਿ ਢਾਲਿ ਪਾਸਾ ॥ ੪੮੨-੪ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ ਕੋਟਿ-ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾਂ ॥ ੪੮੨-੮ ਬਾਪੁ ਸਾਵ-

ਕਾ ਕਰੈ ਲਰਾਈ ਮਾਇਆ ਸਦ ਮਤਵਾਰੀ ॥ ੪੯੨-੧੪ ਤੂੰ ਬਾਮਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ਬੂਝਹੁ ਮੋਰ ਗਿਆਨਾ ॥

੪੯੩-੩ ਸਰਬਭੂਤ ਏਕੈਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਚੂਕੇ ਬਾਦਬਿਬਾਦਾ ॥

੪੯੪-੧ ਲਹੁਰੀ ਸੰਗਿਭਈ ਅਬ ਮੇਰੈ ਜੇਠੀ ਅਉਰੁ ਧਰਿਓ॥੪੯੪-੩ਇਨ ਮੁੰਡੀਅਨ ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਧੁੰਧਰਾਵਾ ॥ ਬਿਟਵਹਿ ਰਾਮ ਰਮਊਆ ਲਾਵਾ ॥ ੪੯੪-੧੩ ਪਾਈਜੋਰਿ ਬਾਤ ਇਕ ਕੀਨੀ ਤਹ ਤਾਤੀ ਮਨੁਮਾਨਾ ॥

੪੯੫-੬ ਸੁਕ੍ਰਿਤਮਨਸਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੀ ਜਾਗਤਹੀ ਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪੯੫-੮ ਬਇਆਲੀਸਲਖ ਜੀ ਜਲ ਮਹਿ ਹੋਤੇ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇਕਰਉ ॥੪੯੫-੧੯ ਸਿੰਘ ਚ ਭੋਜਨੁ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਨੈ ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਠਗਦੇਉ ਬਖਾਨੈ ॥ ੪੯੬-੨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿ ਚੀਨਸੀ ਆਸਾ ਤੇ ਨ ਭਾਵਸੀ ॥ ੪੯੬-੭ ਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿ

ਅਚੇਤਸੰਭਵ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਅਸੋਚ ॥ ਮਾਨੁਖਾ-
ਅਵਤਾਰ ਦੁਲਭ ਤਿਹੀ ਸੰਗਤ ਪੋਚ ॥
੪੯੬-੯ ਕਾਲਫਾਸ ਅਬਧ ਲਾਗੇ
ਕਛੁ ਨ ਚਲੈ ਉਪਾਇ ॥ ੪੯੬-੧੦
ਭਗਤਜਨ ਭੈਹਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਰਹੁ ਨਿਦਾਨ
੪੯੬-੧੧ ਸੰਤ ਤੁਝੀਤਨੁ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਨ
॥ ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨ ਜਾਨੈ ਸੰਤ ਦੇਵਾਦੇਵ ॥
੪੯੬-੧੨ ਸੰਤਆਚਰਣ ਸੰਤਚੋ ਮਾਰਗੁ
ਸੰਤਚ ਓਲ੍ਹਗਓਲ੍ਹਗਣੀ ॥ ੪੯੬-੧੪
ਸੰਤ ਅਨੰਤਹਿ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥
੪੯੬-੧੬ ਤੁਮ ਮਖਤੂਲ ਸੁਪੇਦ ਸਪੀਅਲ
ਹਮ ਬਪੁਰੇ ਜਸ ਕੀਰਾ ॥ ੪੯੬-੧੯
ਤੁਝਹਿ ਚਰਨ ਅਰਬਿੰਦ ਭਵਨ ਮਨੁ ॥
੪੯੭-੧੦ ਲਾਲਚਬਿਖੁ ਜਨਲੁਬਧ ਰਾਤਾ-
ਮਨਿ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭਹੀਰੇ ॥ ੪੯੭-੧੪
ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਗੁਰਹਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਧਿਆਨੁ
ਮਾਨੁ ਮਨ ਏਕਮਏ ॥ ੪੯੮-੩ ਜਨਨੀ

ਕੇਰੇ ਉਦਰਉਦਕ ਮਹਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਦਸ-
ਦੁਆਰਾ ॥ ੪੯੮-੫ ਪਾਖਣਿ ਕੀਟੁ
ਗੁਪਤੁ ਹੋਇ ਰਹਤਾ ਤਾਚੋ ਮਾਰਗੁ ਨਾਹੀ ॥
੪੯੮-੧੦ ਤਿਨੁ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀਮਾਉ ਆਏ
ਸਫਲੁ ਸੇ ॥ ੪੯੮-੧੩ ਆਜੁ ਮਿਲਾਵਾ
ਸੇਖ ਫਰੀਦਾ ਟਾਕਿਮ ਕੂੰਜੜੀਆਂ ਮਨਹੁ ਮਚਿੰ-
ਦੜੀਆਂ ॥

* ੦ *
* *

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ

੪੯੦-੪ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਗਹਿ ਰਹੇ
ਜਰਾ ਕਾ ਭਉ ਨ ਹੋਵਈ ਜੀਵਨਪਦਵੀ
ਪਾਇ ॥ ੪੯੧-੧੩ ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ
ਊਪਜੈ ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਜਾਇ ॥
੪੯੧-੧੭ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਾਸੀ ਸਭਿ
ਤੀਰਥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥
੪੯੩-੧ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗਹੀਨ ਮਤਿ-

ਫੀਕੇ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਆਵੈ ਮਨਿ ਰੋਹੈ॥ ਕਊਆ ਕਾਗ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਵਿਸਟਾ ਖਾਇ ਮੁਖਿ ਗੋਹੈ ॥

੪੯੬-੧੦ ਦੇਸੁਕਮਾਵਨ ਧਨਜੋਰਨ ਕੀ ਮਨਸਾ ਬੀਚੇ ਨਿਕਸੇ ਸਾਸ ॥

੪੯੬-੧੯ ਜੋ ਅਨਿੰਦੁ ਨਿੰਦੁਕਰਿ ਛੋਡਿਓ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਖਾਤ ॥

੪੯੭-੪ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਨਬੰਧ ਸੈਨ ਸਾਕ ਕਿਤਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥

੪੯੮-੧੯ ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਸਾਸਤ੍ਰਿ ਕਹਾਵਤ ਸਭ ਕੀਨੇ ਬਸਿ ਅਪਨਹੀ ॥

੪੯੯-੪ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਆਨੰਦਰੂਪ ਹੁਈਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥

੫੦੦-੪ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਰੋ ਉਧਰਸਿ ਆਖੀਫੇਰ ॥

੫੦੦-੭ ਗੁਹਜਪਾਵਕੋ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਜਾਰੈ ਮੋਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਬਤਾਇ ॥

੫੦੦-੧੩ ਬਿਸ੍ੰਭਰ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜਾਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਫਲ ਨ ਹੋਵਤ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਉਧਾਰ ॥

੫੦੨-੭ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਹੁ ਸਘਨ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ॥

੫੦੨-੧੦ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਪਾਲ-ਸਿਮਰਣ ਮਿਟਤ ਜੋਨੀਭਵਣ ॥

੫੦੨-੧੧ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਰਰਿਦ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਜਲੰਤ ॥ ੫੦੨-੧੧ ਸਰਬ ਬਿਧਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪੁਕਾਰਹਿ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟਿ ॥

੫੦੨-੧੭ ਸਤ੍ਰਦਹਨ ਹਰਿਨਾਮੁ ਕਹਨ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਉ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁ-ਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥

੫੦੩-੯ ਉਰਧ ਮੂਲ ਜਿਸੁ ਸਾਖ ਤਲਾਹਾ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਤੁ ਲਾਗੇ ॥

੫੦੩-੯ ਸਹਜਭਾਇ ਜਾਇਤੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਜਾਗੈ ॥ ੫੦੩-੯ ਪਾਰ-

ਜਾਤੁ ਘਰਿ ਆਗਨਿ ਮੇਰੈ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਤਤੁ ਡਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸੰਭੂ ਛੋਡਹੁ ਬਹੁਤੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ੫੦੩-੧੦ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭ ਦਾਤਿ ਕਥੀਅਲੇ ਸੇਤਬਰਨ ਸਭਿ ਦੂਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਮਧੁ ਤਾਸੁ ਰਸਾਦੰ ਜਾਗਤ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥

੫੦੪-੧ ਸਰਬਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲੋਚਨਅਭ-ਅੰਤਰਿ ਏਕਾਨਦਰਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰ ॥

੫੦੪-੧੯ ਐਜੀ ਨਾ ਹਮ ਉਤਮ ਨੀਚ ਨ ਮਧਿਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ॥ ੫੦੫-੫ ਨਿੰਦਕਨਰ ਕਾਲੇ-ਮੁਖ ਨਿੰਦਾ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥

੫੦੫-੬ ਐਜੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਬਿਲਮ ਨ ਅਧੂਆ ਰਾਈ ॥

੫੦੫-੧੨ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਰਾਧਿਤੰ ਸਚੁ ਪਿਆਸ ਪਰਮ ਹਿਤੰ ॥ ਬਿਲਲਾਪ ਬਿਲਲ ਬਿਨੰਤੀਆ ਸੁਖਭਾਇ ਚਿਤ ਹਿਤੰ

॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿਸਰਣੀ ॥ ਸੰਸਾਰ-ਸਾਗਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਨ ਰਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏ ਮਨ ਮਿਰਤ ਸੁਭ-ਚਿੰਤੰ ਗੁਰਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ॥ ਮਤਿ ਤਤੁਗਿਆਨੰ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨੰ ਹਰਿ-ਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਣੰ ॥ ੨ ॥ ਚਲਚਿਤ ਵਿਤ ਭ੍ਰਮਾਭ੍ਰਮੰ ਜਗੁ ਮੋਹਮਗਨ ਹਿਤੰ ॥ ਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੰਮਤੀ ਗੁਰਵਾਕਿ ਸਬਦਰਤੰ ॥੩॥ ਭਰਮਾਤਿ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ਜਗੁ ਜਨਮਿ ਬਿਆਧਿ ਖਪੰ ॥ ਅਸਥਾਨੁ ਹਰਿ ਨੇਹਕੇਵਲੰ-ਸਤਿਮਤੀ ਨਾਮ ਤਪੰ ॥ ੪ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮੋਹ ਹੇਤ ਬਿਆਪਿਤੰ ਦੁਖੁ ਅਧਿਕ ਜਨਮ ਮਰਣੰ ॥ ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਊਬਰਹਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਰਿਦ ਰਮਣੰ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਮਨਿ ਮਨੁਮਨੰ ਸਹਜਬੀਚਾਰੰ ॥ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਸਾਚੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨਰਤਨੁ ਸਾਰੰ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤਰੁ ਭਵਜਲੁ ਮਨਾ

ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿਚਰਣੀ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥ ਲਬਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਿਵਾਰਣੰ ਹਰਿਨਾਮ ਰਾਸਿ ਮਨੰ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਸਰਨੰ ॥ ੫੦੬-੯ ਸੁਰਿ ਨਰ ਵਿਰਤਿ ਪਖਿ ਕਰਮੀ ਨਾਚੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਿਆਨਬੀਚਾਰੀ ॥ ੫੦੮-੩ ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਦੀਨਬੰਧਵ ਪਤਿਤਪਾਵਨ ਦੇਵ ॥ ਭੈਤ੍ਰਾਸਨਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਣਨਿਧਿ ਸਫਲ ਸੁਆਮੀ ਸੇਵ ॥ ੫੦੮-੧੦ ਖਲ ਮੁਗਧ ਮੂੜ ਕਟਾਖ੍ਯ ਸ੍ਰੀਧਰ ਭਏ ਗੁਣ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥

੫੦੮-੧੧ ਜੀਅਦਇਆ ਮਇਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਪਰਮਹੰਸਹਿ ਰੀਤਿ ॥

੫੦੯-੫ ਓਹੁ ਅਉਹਾਣੀ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ੫੧੩-੯ ਪੰਡਿਤ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਮਾਇਆ ਵੇਖਹਿ ਦਿਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਹੁ ਆਣਿ ਚੜਾਇਆ॥ ੫੧੭-੩ ਖੇਤਿ

ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥ ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ ਸਜਣ ਪਾਹੁਣਿਅਉ ॥ ੫੧੯-੪ ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਨਉਨਿਧਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥

੫੧੯-੧੨ ਕਿਤੀਆਕੁ ਢੰਗ ਗੁਝਾ ਥੀਐ ਨ ਹਿਤੁ ॥ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹਿ ਢਕਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਚਾਮਿਤੁ ॥ ੫੧੯-੧੯ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰੇ ਰਹੰਮ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰਦਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰ ਆਪੇਹੀ ਮਰਦਾ ॥

੫੧੯-੧੫ ਨਾਨਕ ਲਾਹਰੀ ਲਖ ਸੈ ਆਨ ਡੁਬਣ ਦੇਇ ਨ ਮਾਪਿਰੀ॥

੫੧੯-੧੫ ਬਨਿਭੀਹਾਵਲੈ ਹਿਕੁ ਸਾਥੀ ਲਧਮੁ ਦੁਖਹਰਤਾ ਹਰਿਨਾਮਾ ॥

੫੧੯-੧੭ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਨ॥ਗੁਰਪੂਰੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੁਖ ਲਹਾ ਚਿਤਾਰਿ ਮਨ ॥ ੫੨੦-੭ ਨਦੀ ਤਰੰਦੜੀ ਮੈਡਾ

ਖੋਜੁ ਨ ਖੁੰਭੈ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਤੇਰੀ ॥ਤਉ ਸਹ ਚਰਣੀ ਮੈਡਾ ਹੀਅੜਾ ਸੀਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤੁਲਹਾ ਬੇੜੀ ॥ ੫੨੦-੧੩ ਬਾਰਿ ਵਿਡਾਨੜੈ ਹੁੰਮਸ ਧੁੰਮਸ ਕੂਕਾ ਪਈਆ ਰਾਹੀ ॥ਤਉ ਸਹ ਸੇਤੀ ਲਗੜੀ ਡੋਰੀ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥ ੫੨੦-੧੪ ਸਚੀਬੈਸਕ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ੫੨੦-੧੯ ਵਿਛੋਹੇ ਜੰਬੂਰ ਖਵੇ ਨ ਵੰਞਨਿ ਗਾਖੜੇ॥ਜੇ ਸੋ ਧਣੀ ਮਿਲੰਨਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸੰਬੂਹ ਸਚੁ ॥ ੫੨੧-੧ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ ਆਹਿ ਜਾਕੈ ਆਢਲਿ ਹਭੁਕੋ ॥

੫੨੧-੬ ਖੋਜੀ ਲਧਮੁ ਖੋਜੁ ਛਡੀਆ ਉਜਾੜਿ॥ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤੀ ਵਾੜਿ ਨਾਨਕ ਖੇਤੁ ਨ ਛਿਜਈ ॥ ੫੨੧-੧੦ ਲਧਮੁ ਲਭਣਹਾਰੁ ਕਰਮੁ ਕਰੰਦੋ ਮਾਪਿਰੀ॥ ਇਕੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਬਿਆ ਨ ਪਸੀਐ ॥ ੫੨੧-੧੦ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ

ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਪਾਈਅਨੁ ਠਾਢਿ ਆਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਜਾਪਿ ॥ ੫੨੨-੬ ਦਸ ਨਾਰੀ ਅਉਧੂਤ ਦੇਨਿ ਚਮੋੜੀਐ ॥

੫੨੨-੧੧ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਭਰਮਗੜੁ ਤੋੜਿਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋੜਿਆ ॥

੫੨੩-੧੯ ਪ੍ਰਭ ਦਾਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਖਵਿ ਸਕਹਿ ਫੜਿ ਜੋਨੀ ਜੁਤੇ ॥ ਮਥੇਵਾਲਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ਜਮਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥

੫੨੪-੧੧ ਫਾਟੇ ਨਾਕਨ ਟੂਟੇ ਕਾਧਨ ਕੋਦਉ ਕੋ ਭੁਸੁ ਖਈਹੈ ॥

੫੨੫-੬ ਮਲੈ ਨ ਲਾਛੈ ਪਾਰਮਲੋ ਪਰਮਲੀਓ ਬੈਠੋ ਰੀ ਆਈ ॥ ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿਓ ਕਵਨੈ ਜਾਣੈ ਰੀ ਬਾਈ ॥

੫੨੫-੯ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਘੜੂਅਲੋ ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿਆ ॥

ਪ੨੬-੧੦ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਤੇ ਨਰ ਮੁਕਤਾ ਪੀਤੰਬਰੁ ਵਾਕੇ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ॥

ਪ੨੬-੧੩ ਪਰਮਾਦਿ ਪੁਰਖ ਮਨੋਪਿਮੰ ਸਤਿਆਦਿ ਭਾਵਰਤੰ ॥ ਪਰਮਦਭੁਤੰ ਪਰ-ਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰੰ ਜਦਿ ਚਿੰਤਿ ਸਰਬਗਤੰ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮਨਾਮ ਮਨੋਰਮੰ ॥ ਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਤ-ਮਇਅੰ ॥ ਨ ਦਨੋਤਿ ਜਸਮਰਣੇਨ ਜਨਮ ਜਰਾਧਿ ਮਰਣਭਇਅੰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਛਸਿ ਜਮਾਦਿ ਪਰਾਭਯੰ ਜਸੁ ਸ੍ਵਸਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੰ ॥ ਭਵ ਭੂਤ ਭਾਵ ਸਮਬਿਅੰ ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਿਦੰ ॥ ਲੋਭਾਦਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰ-ਗ੍ਰਿਹੰ ਜਦਿ ਬਿਧਿ ਆਚਰਣੰ ॥ ਤਜਿ ਸਕਲ ਦੁਹਕ੍ਰਿਤ ਦੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਚਕ੍ਰਧਰ ਸਰਣੰ ॥ ਹਰਿਭਗਤ ਨਿਜ ਨਿਹਕੇਵਲਾ ਰਿਦ ਕਰਮਣਾ ਬਚਸਾ ॥ ਜੋਗੇਨ ਕਿੰ ਜਗੇਨ ਕਿੰ ਦਾਨੇਨ ਕਿੰ ਤਪਸਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦੇਤਿ ਜਪਿ ਨਰ ਸਕਲਸਿਧਿਪਦੰ ॥ ਜੈ ਦੇਵ

ਆਇਓ ਤਸ ਸਫੁਟੰ ਭਵ ਭੂਤ ਸਰਬਗਤੰ ॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ

ਪ੨੯-੨ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਨਾਹਿ ਨ ਕਾ ਬੋਲ ਕਰਤ ॥

ਪ੩੦-੧੨ ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਪਿੰਗੁਲ ਮਤਿ-ਹੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥

ਪ੩੦-੧੪ ਘਰੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਬਿਲੰਬਹੁ ਕਾਲੁ ਨਿਤਹਿਨਿਤ ਹੇਰੈ ॥ ਅੰਧ-ਬਿਲਾ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਪ੩੩-੧੫ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਿਅ ਥੀਤੇ ਸਦ ਥਾਏ ॥

ਪ੩੪-੧ ਜੁਗਤ ਨ ਜਾਨਾ ਗੁਨ ਨਹੀ ਕੋਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇਆ ਢੈ ॥

ਪ੩੪-੧੭ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਗਾਹਰੋ ਥਾਹ ਨਹੀ ਅਗਹੂਚਾ ॥

ਪ੩੪-੧੮ ਖੋਜ ਅਸੰਖਾ ਅਨਿਕਤ

ਪੰਥਾ ਬਿਨ ਗੁਰ ਨਹੀ ਪਹੂਚਾ ॥

ਪ੩੫-੨ ਚਾਰਿ ਆਸਰਮ ਚਾਰਿ ਬਰੰਨਾ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੇਵਤੋਊ ॥ ਪ੩੫-੧੩ ਭਉ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਸਹਜਅਨੰਦਾ ਅਨਿਕ ਓਹੀ ਰੇ ਏਕ ਸਮਾਰ ॥ ਪ੩੫-੧੯ ਜਿਉ ਕਾਜਰ ਭਰਿ ਮੰਦਰੁ ਰਾਖਿਓ ਜੋ ਪੈਸੈ ਕਾਲੂਖੀ ਰੇ ॥

ਪ੩੬-੪ ਗਾਵਨ ਭਾਵਨ ਸੰਤਨ ਤੋਰੈ ਚਰਨ ਉਵਾਕੈ ਪਾਉ ॥

ਪ੩੬-੫ ਜਾਸਨਬਾਸਨ ਸਹਜਕੇਲ ਕਰੁਣਾਮੈ ਏਕ ਅਨੰਤ ਅਨੂਪੈ ਠਾਉ ॥

* ੦ *

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ

ਪ੩੬-੧੪ ਹਰਿ ਜਪਦਿਆ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜਈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਤੁ ਕਿਜਾਪੈ ਸਾਹੁ ਆਵੈ ਕਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥

ਪ੪੨-੯ ਬਹੁਬਿਧਿ ਪੂਜਾ ਖੋਜੀਆ

ਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭ ਅਰ-
ਪੇਹਾ ਰਾਮ॥ ੫੪੨-੧੯ ਨਾਨਕੁ ਪਇ-
ਅੰਪੇ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਮੇਲਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ॥

੫੪੩-੧ ਲਾਖ ਉਲਾਹਨੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ
ਜਬਲਗੁ ਨਹ ਮਿਲੈ ਰਾਮ॥ ਮਿਲਨ ਕਉ
ਕਰਉ ਉਪਾਵ ਕਿਛੁ ਹਮਾਰਾ ਨਹ ਚਲੈ
ਰਾਮ॥ ਚਲਚਿਤ ਬਿਤ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ
ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਨ ਧੀਜੀਐ ॥

੫੪੩-੫ ਸਫਲਾ ਸੁ ਦਿਨਸ ਰੈਣੇ
ਸੁਹਾਵੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਨਾ॥

੫੪੪-੬ ਘਟੂ ਦੂਖਨੀਦੜੀਏ ਪਰਸਉ
ਸਦਾ ਪਗਾ ॥ ੫੪੬-੫ ਹਰਿਨਾਮੁ ਜਪਤ
ਸੋਹੰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਾਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਤੁ ਗਣਾ॥

੫੪੭-੯ ਅਲਿਪਤ ਬੰਧਨਰਹਤ ਕਰਤਾ
ਕੀਆ ਅਪਨਾ ਪਾਵਨੇ॥ ੫੪੯-੩ ਨਰ-
ਪਤਿ ਜਾਨਿ ਗ੍ਰਹਿਓਸੇਵਕ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ॥
ਸਰਪਰ ਵੀਛੁੜਣਾ ਮੋਹੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥

੫੪੯-੧੯ ਮੁੰਢੈ ਦੀ ਖਸਲਤਿ ਨ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਏ ॥

੫੫੦-੨ ਚਰਣ ਕਰ ਦੇਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ ਦਿਹ ਮੁਕੇ ਨੇੜੈ ਆਏ ॥

੫੫੧-੩ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਸੁ ਬੰਧਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁ ਧੰਧੁ ॥ ੫੫੧-੧੩ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ੫੫੨-੩ ਕਰਣੀ ਲਾਹਣਿ ਸਤੁ ਗੁੜੁ ਸਚੁ ਸਰਾ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਣ ਮੰਡੇ ਕਰਿ ਸੀਲ ਘਿਉ ਸਰਮੁ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥

੫੫੪-੧੯ ਜਾ ਤਿਨਿ ਸਵਾਲਿਆ ਤਾ ਸਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਾਏ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥

੫੫੫-੧੭ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਕਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁੰਨਾਹਰਿ ॥ ੫੫੬-੧ ਜਿਚਰੁ ਵਿਚਿ ਦੰਮੁ ਹੈ ਤਿਚਰੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿ ਕਰੇਗੁ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥

* ੦ *

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ

੫੫੭-੫ ਮੈਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆ ਨਾਲਿ ॥ ੫੫੭-੯ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀਸਾਲੂਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀ ॥

੫੫੭-੧੧ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ ਅਕੂਅਣਾ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰਵਾਸੁ ॥

੫੬੬-੧ ਜਬ ਸਾਚ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸਾਚਾ ਤਾਮਿ ਸਾਚਾ ਪਾਈਐ ॥

੫੬੬-੫ ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥ ਸੂਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਾਮਿ ਤੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥

੫੬੬-੧੦ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਧੁਰਿ ਕਦੇ ॥

੫੬੬-੧੯ ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ਜਾਮਿ ਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀ ॥

੫੬੭-੧੨ ਕੂਹਕਨਿ ਕੋਕਿਲਾ ਤਰਲ

ਜੁਆਣੀ ॥ ੫੭੦-੧੧ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਵਰੀਆਮੁ ਨਫੁਸੀ ਕੋਈ ॥ ੫੭੫-੧੦ ਦੇਹ ਪਾਵਉ ਜੀਨੁ ਬੁਝਿ ਚੰਗਾ ਰਾਮ ॥ ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਜੀ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਰਾਮ ॥

੫੭੬-੪ ਦੇਹ ਕੰਚਨਜੀਨੁ ਸੁਵਿਨਾ ਰਾਮ ॥ ੫੭੭-੯ ਨਾਨਕ ਸੁਣੀਅਰ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਸੁਣੇਦੇ ਸਚੁਧਣੀ ॥

੫੭੯-੨ ਜੋ ਲੋੜੀਦੇ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਸੇਈ ਕਾਂਢਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੇ ਸਤਿ ਸਾਂਈ ਸੰਤ ਨ ਬਾਹਰਾ ॥ ੫੭੯-੧੪ ਸਾਹਿਬੁ ਸਮਾ-ਲਿਹ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲਿਹ ਅਸਾਭਿ ਓਥੈ ਜਾਣਾ ॥

੫੭੯-੧੯ ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਨਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥

੫੮੧-੩ ਬਈਅਰਿ ਨਾਮਿ ਸੋੁਹਾਗਣੀ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ ੫੮੧-੧੩ ਇਬਕੇ ਰਾਹੇ ਜੰਮਨਿ ਨਾਹੀ ਪਛੁਤਾਣੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰੋ ॥

ਪ੯੨-੧ ਲਬਿ ਧੰਧੈ ਮਾਇਆ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਖੜਾਰੂ ਆਏ ॥

ਪ੯੨-੭ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਹੋਛਾ ਗੁੜੁ ਸਾਮਖੀ ਖਾਇਆ ॥ ਨਾ ਮਰ-ਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਨਾਗੋ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਪ੯੫-੮ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ਸਚੈਸਰਿ ਨਾਇਏ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਪ੯੫-੧੯ ਤੂ ਅਣ-ਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਸਭਨਾਹਾ ਜੀਆ ॥ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਦਾਨੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਆ ॥

ਪ੯੬-੮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਪ੯੭-੯ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿਤਤੁ ਨ ਖੋਈਐ ॥

ਪ੯੭-੧੭ ਇਕਿ ਸਦਾ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

ਪ੯੯-੧੪ ਜਮਕਾਲੈ ਵਸਿ ਜਗੁ

ਬਾਧਿਆ ਤਿਸ ਦਾ ਫੇਰੂ ਨ ਕੋਇ ॥

ਪ੯੦-੮ ਰਾਜੇ ਓਇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਭਿੜਿਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥

ਪ੯੧-੧੪ ਮਾਣਸਾ ਕਿਅਹੁ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਨਸਿ ਭਜਿ ਨਿਕਲੈ ਹਰਿ-ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇਆ ॥

ਪ੯੪-੯ ਤਿਪਤਿਰਹੇ ਆਘਾਇ ਮਿਟੀ ਭਭਾਖਿਆ ॥ ਪ੯੪-੧੪ ਜਿਨ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰੂ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀਵਾਰ ॥ ਪ੯੫-੩ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਆਗੈ ਮਿਲਣ ਕਿ ਨਾਹ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ

ਪ੯੬-੧੫ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਕਿਨੇਹਾ ॥

ਪ੯੭-੧ ਤੂ ਪੂਰਾ ਹਮ ਊਰੇ ਹੋਛੇ ਤੂ ਗਉਰਾ ਹਮ ਹਉਰੇ ॥ ਪ੯੮-੧ ਸੋ

ਬ੍ਰਹਮ ਅਜੋਨੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਨੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਦੇਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਜੀਉ॥ ੫੯੮-੧੧ ਆਪਨਾ ਘਰੁ ਮੂਸਤ ਰਾਖਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਕੀ ਪਰ-ਘਰੁ ਜੋਹਨਲਾਗਾ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਰਾਖਹਿ ਜੇ ਰਸ ਚਾਖਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ॥

੫੯੮-੧੪ਕਰਣੀ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥

੬੦੦-੧੧ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਮਰੁ ਸਿਰਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ॥

੬੦੧-੫ ਹਮ ਸਬਦਿ ਮੂਏ ਸਬਦਿ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਭਾਈ ਸਬਦੇਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ॥ ੬੦੨-੪ ਹਉ ਮੇਰਾ ਜਗੁ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ਭਾਈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸਹੀ ਕੇਰਾ ॥ ੬੦੩-੨ ਤੁਹ ਕੁਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਈ ਪਲੈ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥

੬੦੩-੧੬ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਅਖੀ ਵੇਖੈ ਘਰੈਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥

੬੦੪-੧੪ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸਭ ਵੇਖਦਾ

ਪਿਆਰਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੇ ਆਪਿਮੁਹਾਹਾ ॥

੬੦੬-੧੭ ਕੁਵਲੀਆਪੀੜੁ ਆਪਿ ਮਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਬਾਲਕਰੂਪਿ ਪਚਾਹਾ ॥ ੬੦੬-੧੭ ਆਪਿ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਚੋਜਾਹਾ ॥ ਕਰਿ ਬਾਲਕਰੂਪ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਚੰਡੂਰੁ ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਮਾਰਾਹਾ ॥

੬੦੭-੬ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ॥

੬੦੯-੧੦ ਤੀਨਿ ਸੰਙਿਆ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ਕੀਨੀ ਜਲ ਕੂਕਰ ਭਸਮੇਹੀ ॥

੬੦੯-੧੯ ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕਸ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥

੬੧੨-੧੫ ਸਹਜਸੈਨ ਅਰ ਸੁਖਮਨ-ਨਾਰੀ ਊਧਕਮਲ ਬਿਗਸਇਆ ॥

੬੧੩-੯ ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਤੈਸੀ ਕਾ ਪੂਰਕੁ ਸਗਲਘਟਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ੬੧੩-੧੭

ਮਾਤਗਰਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੈ ਸੰਮਾਨੈ ਕਰਨਹਾਰੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਜਾਨੈ ॥

੬੧੪-੧ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਮਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥

੬੧੯-੧੦ ਭਲੋ ਸਮੂਰਤੁ ਪੂਰਾ ॥

੬੧੯-੧੬ ਬਿਲਛਿ ਬਿਨੋਦ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਣਹੁ ਖਾਇ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥

੬੨੧-੯ ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਨਿਬੇਰਾ ॥

੬੨੩-੪ ਜੋ ਨਾਵੈ ਸੋ ਕੁਲੁ ਤਰਾਵੈ ਉਧਾਰੁ ਹੋਆਹੈ ਜੀਕਾ ॥ ੬੨੪-੪ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਲ ਕਾ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥ ੬੨੪-੯ ਦਹਦਿਸ ਛਤ੍ਰ ਮੇਘ-ਘਟਾ ਘਟ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਇਓ ॥ ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਨੀਦ ਨਹਿ ਨੈਨਹੁ ਪਿਰੁ ਪਰ-ਦੇਸਿ ਸਿਧਾਇਓ ॥ ਹੁਣ ਨਹੀ ਸੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥ ਏਕ ਕੋਸਰੋ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲਾਲੁ

ਤਬ ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੋ ਆਇਓ ॥

੬੨੪-੧੨ ਹਉ ਹਉ ਭੀਤਿ ਭਇਓ ਹੈ ਬੀਚੋ ਸੁਨਤ ਦੇਸਿ ਨਿਕਟਾਇਓ ॥ ਭਾਭੀਰੀ ਕੇ ਪਾਤ ਪਾਰਦੋ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਦੂਰਾਇਓ ॥

੬੨੫-੯ ਤੂਹੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਨਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਸਭੁਕਿਛੁ ਕਰਨੈਹਾਰਾ ॥

੬੨੬-੯ ਜਮੁ ਲਜਾਇਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥

੬੩੧-੧੯ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਰਥ ਸੰਪਤਿ ਧਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥

੬੩੨-੨ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਗੁਰਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥

੬੩੨-੧੦ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਤੈਭੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ ॥

੬੩੨-੧੬ ਮਹਾਮੋਹਿ ਅਗਿਆਨਿਤਿਮਰਿ ਮੋ ਮਨੁ ਰਹਿਓ ਉਰਝਾਈ ॥

੬੩੩-੧੦ ਕਹਉ ਕਹਾ ਜਿਆ ਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥

ਦੀਨਾਨਾਥ ਸਕਲਭੈਭੰਜਨ ਜਸ ਤਾਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ੬੩੪-੧੫ ਜਿਹਬਾ ਨੇਤ੍ਰ ਸੋਤ੍ਰ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜਲਿ ਬੂਝੀ ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੬੩੪-੧੯ ਸੁੰਨਿਸਮਾਧਿ ਮਹਾਪਰਮਾ-ਰਥੁ ਤੀਨਿਭਵਣਪਤਿ ਨਾਮੰ ॥ ੬੩੫-੧ ਮਨਿਮੁਖਿ ਝੂਠਿ ਲਹੈ ਭੈਮਾਨੰ ਆਪੇ ਗਿਆਨ ਅਗਾਮੰ ॥ ੬੩੫-੧੪ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ੬੩੭-੩ ਰੂੜੋ ਰੂੜੋ ਆਖੀਐ ਭਾਈ ਰੂੜੋ ਲਾਲ ਚਲੂਲੁ ॥ ੬੩੯-੧੦ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀ ਮੁਹਾਇਓਨੁ ਭਾਈ ਬਿਖਿਆ ਨੋ ਲੋਭਾਇ ॥ ੬੪੦-੧੩ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਭਾਈ ਕੀਤੋਨੁ ਅੰਗ ਅਪਾਰ ॥ ੬੪੨-੧੧ ਦੰਦੀ ਮੈਲੁ ਨ ਕਤੁ ਮਨਿ ਜੀਭੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ੬੪੨-੧੪ ਸੋਰਠਿ ਤਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਢੰਢੋਲੇ ॥

੬੪੩–੧੪ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਕੋ ਵਿਸਹੀ ਚੁਕਿਗਇਆ ਵੇਸਾਸ॥ ੬੪੪–੧੧ ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗ ਲਾਏ ਮਨੁ ਲੇਇ॥ ਜਿਉਂ ਮਾਜੀਠੈ ਕਪੜੇ ਰੰਗੇ ਭੀ ਪਾਹੇਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਨਾ ਉਤਰੈ ਬਿਆ ਨ ਲਗੈ ਕੇਹ॥ ੬੪੬-੧੩ ਸੇਖਾ ਚਉ ਚਕਿਆ ਚਉ ਵਾਇਆ ਏਹੁ ਮਨੁ ਇਕਤੁਘਰਿ ਆਣਿ॥ ਏਹੜ ਤੇਹੜ ਛਡਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ॥ ੬੪੬–੧੯ ਹਰਿ ਚੋਲੀ-ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ਕਢਿਪੈਧੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ॥ ੬੪੯-੬ ਮਹਲੁ ਕੁਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮੂਰਖ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ॥ ੬੪੯-੧੬ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਤਿਸ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਤੁ ਰਹੈ ਏਕ-ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ੬੫੧-੨ ਗੁਰ-ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਮਤਿ ਬਦਲਾਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀਪਾਹੁ॥ ੬੫੧-੧੫ ਹਰਿ-

ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਪਾਪਿਸਟ ਹਤਿਆਰੀ ॥ ਓਇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਕੁਸੁਧ ਮਨਿ ਜਿਉ ਧਰਕਟ ਨਾਰੀ ॥

੬੫੨-੧ਸਾ ਕੁਸੁਧ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਨਾਨਕ ਨਾਰੀ ਵਿਚਿ ਕੁਨਾਰਿ ॥ ੬੫੨-੧੫ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਭੁ ਕਪਟੋ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਕਪਟੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹੀ ॥ ੬੫੩-੭ ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰ ਹੋਵੈ ਦਰਿਸਾਚੈ ਅਗੋਦੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ੬੫੩-੧੦ ਤਾ ਕੀ ਰਜਾਇ ਲੇਖਿਆ ਪਾਇ ਅਬ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਪਾਂਡੇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਹਾਸਲੁ ਤਦੇ ਹੋਇਨਿਬੜਿਆ ਹੰਢਹਿ ਜੀਅ ਕਮਾਂਦੇ ॥ ੬੫੩-੧੫ ਏ ਮਨ ਹਰਿਜੀ ਧਿਆਇ ਤੂ ਇਕਮਨਿ ਇਕਚਿਤਿ ਭਾਇ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਇ ॥

੬੫੪-੪ ਓਇ ਲੇ ਜਾਰੇ ਓਇ ਲੇ ਗਾਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੂਹੂ ਨ ਪਾਈ॥

੬੫੪-੧੩ ਦੇਹੁਰੀ ਲਉ ਬਰੀ ਨਾਰਿ ਸੰਗ ਭਈ ਆਗੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲਾ ॥

੬੫੬-੯ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਰਾ॥ ੬੫੬-੧੧ ਕੁੰਭਕਮਲੁ ਜਲਿ ਭਰਿਆ॥ ਜਲੁ ਮੇਟਿਆ ਊਭਾ ਕਰਿਆ॥

੬੫੮-੪ ਮਾਧਵੇ ਜਾਨਤ ਹਹੁ ਜੈਸੀ-ਤੈਸੀ॥ ੬੫੮-੮ ਦੁਲਭਜਨਮੁ ਪੁੰਨ-ਫਲ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਅਬਿਬੇਕੇ॥ ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰਸਮਸਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਆਸਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿਭਗਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਹ ਲੇਖੈ॥

੬੫੮-੧੫ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸਅਖਰ ਮਾਹੀ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ

੬੫੯-੧੮ ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖੁ

ਸ੍ਰਵਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥

੬੬੨-੧੫ ਦਾਨਸਬੰਦੁ ਸੋਈ ਦਿਲਿ ਧੋਵੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸੋਈ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥

੬੬੨-੧੯ ਬਾਨਸਟ ਜਗ ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੂਬਤਾ ਇਵ ਜਗੁ ॥ ੬੬੩-੨ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਤ ਧਰਮ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛਭਾਖਿਆ ਗਹੀ ॥ ੬੬੪-੧੬ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਭ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ੬੬੫-੧੧ ਮਨੁ ਮੈਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ੬੬੬-੨ ਨਾਵੈ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

੬੬੬-੬ ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਨਾਨ੍ਹ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ਤੁਮ ਵਡਪੁਰਖ ਵਡਾਗੀ ॥

੬੬੬-੯ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿਦਾਸੁ ਕਹਹੁ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਹਰਿਕਥਾ ਕਥਾਗੀ ॥

੬੬੬-੧੩ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੀ ॥

੬੬੮-੫ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਵਰ ਅਤਿ ਅਗਾਹ ਹਮ ਲਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਅੰਤੁਮਾਤੀ ॥

੬੬੮-੧੧ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਹਰਿਬਚਨਾ ਕੋ ॥

੬੬੮-੧੨ ਦਿਨੀਅਰੁ ਸੂਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਨੀ ਸਿਵ ਚਰਿਓ ਚੰਦੁਚੰਦਾ-ਕੀ ॥ ੬੬੮-੧੬ ਉਰਧਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ਰਮੋ ਰਮੁ ਮਨਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਜਪੀਨੇ ॥

੬੬੮-੧੮ ਨਵ ਛਿਅ ਖਟੁ ਬੋਲਹਿ ਮੁਖਆਗਰ ਮੇਰਾ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁ ਇਵ ਨ ਪੰਤੀਨੇ ॥ ੬੭੧-੬ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੋਹ ਮਨ ਬਾਸਨ ਦੇਕਰਿ ਗਡਹਾ ਗਾਡੀ ॥

੬੭੨-੧ ਅਲੰਕਾਰ ਮਿਲਿ ਥੈਲੀ ਹੋਈਹੈ ਤਾਤੇ ਕਨਿਕ ਵਖਾਨੀ ॥ ੬੭੨-੯ ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਹੈ ਕਛੂਐ ਜਾਕਉ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ॥ ੬੭੩-੩ ਹਰਿ ਚੰਦਉਰੀ ਬਨ ਹਰਿਪਾਤ ਰੇ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੋ

ਬੀਤ॥ ੬੭੩-੫ ਜਾਤ ਅਕਾਰਥ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥ ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਜੀਤ॥ ੬੭੪-੯ ਜਾਪਤਾਪ ਭ੍ਰਮਨ ਬਸੁਧਾ ਕਰਿ ਉਰਧਤਾਪਿਲੈ ਗੈਨ॥ ੬੭੪-੯ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹਰਿਜਸੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਓ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੈਨ ॥ ੬੭੪-੧੩ ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਸੰਤ ਸੰਭਾਖਨੁ ਹਰਿਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਜਾਗੈ॥ ੬੭੪-੧੬ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਊਹਾਂਹੀ ਮੂਏ ਬਾਹੁੜਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨ ਮੰਝਾਰਿ॥ ੬੭੫-੧ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰਮੂਲ ਮਨ ਏਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਿਆ ॥ ੬੭੫-੧੩ ਧ੍ਰਾਪਸਿ ਨਾਹੀਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖਾ॥ ੬੭੫-੧੬ ਆਨ ਸੰਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਇਹ ਜਤਨ ਕਾਟਿ ਕਲਿਕਾਲ॥ ੬੭੬-੩ ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਪਇਆਲ ਭੂਮੰਡਲ ਸਗਲ ਬਿਆਪੇ ਮਾਇ॥ ੬੭੬-੫ ਜੀਅਉਧਾਰਨ ਸਭਕੁਲਤਾਰਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ੬੭੬-੧੫ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਏਕ-

ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੬੭੭-੧੫ ਜਾਨਿਬੂਝਿ ਅਪਨਾ ਕੀਓ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਅੰਕੁਰੁ ਰਾਖਿਓ॥ ੬੭੮-੬ ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੈ ਹੀ ਫੇਰੇ ਆਪੇ ਭਇਆ ਸਹਾਈ॥ ੬੭੮-੧੦ ਜੀਵਨਦੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥ ੬੭੮-੧੭ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਪਨ ਥਾਪਿਓ ਹਰਿਜਪੁ ਨ ਨਿਮਖ ਜਾਪਿਓ ਅਰਬੁ ਦ੍ਰਬੁ ਦੇਖ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਚਲਨਾ॥ ੬੭੯-੧੪ ਸੰਤਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਸਗਲਹੀ ਜਾਈ॥ ੬੭੯-੧੮ ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਭਏ ਇਕਆਸਰ ਸਰਣਿ ਸਰਣਿ ਕਰਿ ਆਏ॥ ੬੮੦-੬ ਉਤ ਤਾਕੈ ਉਤ ਤੇ ਉਤ ਪੇਖੈ ਆਵੈ ਲੋਭੀ ਫੇਰਿ॥ ੬੮੦-੧੮ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਜੀਅਰਾ ਇਨ ਊਪਰਿ ਲੈਬਾਰੇ॥ ੬੮੧-੧੭ ਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਖੵ ਅਵਲੋਕਨੁ ਕੀਨੋ ਦਾਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਬਿਦਾਰਿਓ॥

੬੯੨-੪ ਚਰਨਕਮਲ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਰਾਗਿਓ ਅਮਿਅਸਰੋਵਰ ਪਾਗਾ ॥੬੯੨-੧੪ ਸ੍ਰਿਸਤਿਬਿਵਸਥਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਧੰਤ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪਣ ॥ ੬੯੩-੧੩ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਅੰਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਅਨਕ ਦੋਖਾ ਤਨਿ- ਛਾਦਿ ਪੂਰੇ ॥ ੬੯੩-੧੫ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਏਹੁ ਮਹਾਂਤ ਕਹੈ ॥ ੬੯੩-੧੬ ਸਰਣਿਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰਾ ਪਤਿਤਉਧਾਰਣ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ੬੯੪-੬ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸੁ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿਕਾ ਮਾਰਗੁ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੬੯੪-੯ ਕੋਈ ਹੋਆ ਕਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ

੬੯੪-੧੧ ਕਿਤੈਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਤੂਟਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੬੯੫-੨ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੈ ਮਦ ਮੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥

੬੯੬-੨ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ॥ ੬੯੬-੨ ਕਹਤਉ ਪੜਤਉ

ਸੁਣਤਉ ਏਕ ॥ ੬੯੬-੧੯ ਤਾਕੀ ਹੈ ਓਟ ਸਾਧ ਰਾਖਹੁ ਦੇਕਰਿ ਹਾਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿਰਾਇਆ ॥ ੬੯੭-੨ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰਉ ਮਾਇਆ ਕਉਬਚਿਤ ਧਰਉ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਸਦਹੀ ਵਿਹਾਵੈ ॥

੬੯੯-੪ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਨਾਵੈ ਬੇਣੀ ਤ ਸੰਗਮ ਸਤਸਤੇ ॥ ੬੯੧-੪ ਭੈ ਭਰਮ ਨਾਠੇ ਛੂਟੀ ਗਾਠੇ ਜਮਪੰਥਿ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੀਐ ॥ ੬੯੧-੫ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕੁ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ ੬੯੧-੧੩ ਸਦਾਸਦਾ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਬੁ ਸੁਆਮੀ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਬੋਲਈ ॥ ੬੯੧-੧੭ ਹਨੂਮਾਨ ਸਰਿ ਗਰੁੜ ਸਮਾਨਾਂ॥ਸੁਰਪਤਿ ਨਰਪਤਿ ਨਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਾਂ ॥ ੬੯੨-੧ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਹੈ ਕਾਕਾ ॥

੬੯੨-੭ ਕਿਆ ਕਾਸੀ ਕਿਆ ਊਖਰੁ ਮਗਹਰੁ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਉ ਹੋਈ ॥

੬੯੨-੯ ਸੋਭਾ ਰਾਜ ਬਿਭੈ ਵਡਿਆਈ ॥
੬੯੨-੧੩ ਤੇਊ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿਪਰੇ ਰਾਮਨਾਮ
ਲੀਨੇ ॥ ੬੯੩-੧ ਬਾਰਹ ਜੋਜਨ ਛਤ੍ਰ
ਚਲੈਥਾ ਦੇਹੀ ਗਿਰਜਨਖਾਈ ॥ ੬੯੩-੩
ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਮੋਹਿ ਬਸਿ ਕੀਨੀ ਪੰਚਹੁ ਕਾ
ਮਿਟਨਾਵਉ ॥ ਸਤਰਿਦੋਇ ਭਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿ
ਬਿਖੁ ਕਉ ਮਾਰਿਕਢਾਵਉ ॥ ੬੯੩-੧੧
ਜਿਉ ਧਰਨੀ ਕਉ ਇੰਦ੍ਰਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ
ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥ ੬੯੩-੧੫ ਪਹਿਲ
ਪੁਰੀਏ ਪੁੰਡਰਕ ਵਨਾ ॥ ਤਾਚੇ ਹੰਸਾ ਸਗਲੇ
ਜਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨਾ ਤੇ ਜਾਨਊ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਚੰਤੀ
ਨਾਚਨਾ ॥ ਪਹਿਲ ਪੁਰਸਾ ਬਿਰਾ ॥ ਅਥੋਨ
ਪੁਰਸਾ ਦਮਰਾ ॥ ਅਸਗਾ ਅਸ ਉਸਗਾ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਗਰਾ ਨਾਚੈ ਪਿੰਧੀ ਮਹਿ ਸਾਗਰਾ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਚੰਤੀ ਗੋਪੀਜੰਨਾ ॥ਨਈਆ ਤੇ
ਬੈਰੇਕੰਨਾ ॥ਤਰਕੁ ਨਚਾ ॥ ਭ੍ਰਮੀਆਚਾ ॥ਕੇਸਵਾ
ਬਚਉਨੀ ਅਈਏ ਮਈਏ ਏਕ ਆਨ ਜੀਉ॥

ਪਿੰਧੀ ਉਭ ਕਲੇ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਤੁਮਚੇ ਦੁਆਰਾ ॥ਤੂ ਕੁਨੁ ਰੇ॥ਮੈ ਜੀ ॥ ਨਾਮਾ॥ ਹੋਜੀ ਆਲਾ ਤੇ ਨਿਵਾਰਣਾ ਜਮ ਕਾਰਣਾ ॥

੬੯੪-੯ ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿਲੋਕਨੋਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਸੁਜਸੁ ਪੂਰਿ ਰਾਖਉ ॥ਮਨੁ ਸੁ ਮਧੁਕਰੁ ਕਰਉਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ ਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮਨਾਮ ਭਾਖਉ ॥ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਨਿ ਘਟੈ॥ ਮੈ ਤਉ ਮੋਲਿ ਮਹਿਗੀ ਲਈ ਸੀਅ ਸਟੈ ॥

੬੯੪-੧੯ ਦਸਅਠਾ ਅਠਸਠੇ ਚਾਰੇ-ਖਾਣੀ ਇਹੈ ਵਰਤਣਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ॥

੬੯੫-੨ ਨਾਰਾਇਣ ਨਿੰਦਸਿ ਕਾਇ ਭੂਲੀ ਗਵਾਰੀ ॥ ਦੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਥਾਰੋ ਕਰਮੁ ਰੀ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਕਰਾ ਮਸਤਕਿ ਬਸਤਾ ਸੁਰਸਰੀ ਇਸਨਾਨ ਰੇ ॥ਕੁਲਜਨ ਮਧੇ ਮਿਲ੍ਯੋ ਸਾਰਗਪਾਨ ਰੇ॥ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਲੰਕੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥ ਬਿਸ੍ਵ ਕਾ ਦੀਪਕੁ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤਾਚੇ ਰੇ ਸੁਆਰਥੀ

ਪੰਖੀਰਾਇ ਗਰੁੜ ਤਾਚੇ ਬਾਧਵਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਅਰੁਣ ਪਿੰਗੁਲਾ ਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣਨਾਥੁ ਰੀ ॥ ਤੀਰਥਿ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਤਾ ਲਹੈ ਨ ਪਾਰੁ ਰੀ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਪਾਲੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਸੀਅ ਧੇਨ ਲਛਿਮੀ ਕਲਪਤਰ ਸਿਖਰਿ ਸੁਨਾਗਰ ਨਦੀਚੇ ਨਾਥੰ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਖਾਰੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥ ਦਾਧੀਲੇ ਲੰਕਾਗੜੁ ਉਪਾੜੀਲੇ ਰਾਵਣਬਣੁ ਸਲਿਬਿਸਲਿ ਆਣਿ ਤੋਖੀਲੇ ਹਰੀ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਛਉਟੀ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥ ਪੂਰਬਲੋ ਕ੍ਰਿਤਕਰਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ਰੀ ਘਰਗੇਹਣਿ ਤਾਚੇ ਮੋਹਿ ਜਾਪੀਅਲੇ ਰਾਮਚੇ ਨਾਮੰ ॥ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਰਾਮ ਜੀ॥

੬੯੫-੧੩ ਕਾਯਉ ਦੇਵਾ ਕਾਇਅਉ ਦੇਵਲ ਕਾਇਅਉ ਜੰਗਮ ਜਾਤੀ ॥ ਕਾਇਅਉ ਧੂਪ ਦੀਪ ਨਈਬੇਦਾ ਕਾਇਅਉ ਪੂਜਉ ਪਾਤੀ ॥ ਕਾਇਆ ਬਹੁ—

ਖੰਡ ਖੋਜਤੇ ਨਵਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾ ਕਛੁ ਆਇਬੋ ਨਾ ਕਛੁ ਜਾਇਬੋ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡੇ ਸੋਈ ਪਿੰਡੇ ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ ਪੀਪਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪਰਮਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈ ॥ ੬੯੫-੧੮ ਪਨੀ੍ਆ ਛਾਦਨੁ ਨੀਕਾ ॥ ਅਨਾਜੁ ਮਗਉ ਸਤਸੀ ਕਾ ॥ ੬੯੫-੧੯ਘਰ ਕੀ ਗੀਹਨਿ ਚੰਗੀ ॥ ਜਨੁ ਧੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥

ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ

੬੯੬-੩ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ ॥

੬੯੬-੮ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹਕ ਮੀਕਾ ਕਾਖਾ ॥ ਰਤਨਗਾਹਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿਓ ਤਬ ਰਤਨੁ ਬਿਕਾਨੋ ਲਾਖਾ ॥ ੬੯੭-੩ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਆਲਸੀਆ ਉਘਲਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਕਪਟ ਖੁਲਾਨਾ ॥ ੬੯੭-੮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਡ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਫਲ ਲਾਗਿਬਾ ॥ ਮਾਇਆ-ਭੁਇਅੰਗ ਗ੍ਰਸਿਓ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਬਚਨੀ ਬਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾਢਿਬਾ ॥ ੭੦੦-੪ ਮੁਕਤਿ-ਮਾਲ ਕਨਿਕ ਲਾਲ ਹੀਰਾ ਮਨਰੰਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥ ੭੦੦-੫ ਹਸਤਿ ਰਥ ਅਸ੍ਵ ਪਵਨਤੇਜ ਧਣੀ ਭੂਮਨ ਚਤੁਰਾਂਗਾ ॥

੭੦੦-੯ ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੋ ਕਹੀਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਉ ॥ ੭੦੦-੧੨ ਨਾਨਕੁ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਸੰਤਰਸਨ ਕੋ ਬਸਹੀਅਉ ॥ ੭੦੧-੫ ਅਪਿਓ ਪੀਓ ਗਤੁ ਥੀਓ ਭਰਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਰਾ ॥ ੭੦੨-੧ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੇਹ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨੇਹ ॥

੭੦੨-੨ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੇਖਿ ਦੇਹ॥

੭੦੨-੯ ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਸਰਣੀ ॥ ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਅੰਧਕੂਪ ਤੇ ਲਾਵਹੁ ਅਪੁਨੀ ਚਰਣੀ ॥ ੭੦੨-੧੧ ਹਰਿਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਵਤ ਹਰਿਨਾਮ ਰੰਗ ਆਭਰਣੀ ॥ ੭੦੨-੧੬ ਯਾਰ ਵੇ ਹਿਕੜੂ ਹਿਕਿ ਚਾੜ੍ਹੇ ਹਉ ਕਿਸੁ ਚਿਤੇਹੀਆ॥

੭੦੨-੧੯ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮੂ ਦਸਿ ਡਿਖਾ ਪਿਰੁ ਕੇਹੀਆ ॥ ਯ਼ਾਰ ਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣ ਭਾਣਾ ਕਿਛੁ ਨੀਸੀ ਛੰਦਾ ॥ ਯਾਰ ਵੇ ਤੈ ਰਾਵਿਆ ਲਾਲਨੁ ਮੂ ਦਸਿ ਦਸੰਦਾ ॥ ੭੦੪-੩ ਯਾਰ ਵੇ ਨਿਤ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ਸਾ ਮੈ ਪਾਈ ॥

੭੦੪-੪ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਅੰਕ ਮਿਲਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ਸਾ ਮੈ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ

ਧਾਈ ॥ ੭੦੪-੧੯ ਚਿਤਿ ਜਿ ਚਿਤ-
ਵਿਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥

੭੦੫-੬ ਪੁਜਿ ਦਿਵਸ ਆਏ ਲਿਖੇ
ਮਾਏ ਦੁਖੁ ਧਰਮਦੂਤਾ ਡਿਠਿਆ ॥
੭੦੫-੯ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮਹਿ ਭ੍ਰਮਾਏ
ਖਿਨੁ ਏਕੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ਜੋਬਨੁ
ਗਇਆ ਬਿਤੀਤਿ ਜਰੁ ਮਲਿਬੈਠੀਆ॥ ਕਰ
ਕੰਪਹਿ ਸਿਰੁ ਡੋਲ ਨੈਣ ਨ ਡੀਠਿਆ ॥
ਨਹ ਨੈਣ ਦੀਸੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਈਸੈ ਛੋਡਿ
ਮਾਇਆ ਚਾਲਿਆ ॥ ੭੦੫-੧੨ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕ ਕੋਟਿਕਾਗਰ ਬਿਨਸ ਬਾਰ ਨ ਝੂਠਿਆ
॥ ੭੦੫-੧੯ਸਿਮਰੰਤਿ ਸੰਤ ਸਹਸ੍ਰਤ੍ਰਮਣੰ
ਨਾਨਕ ਅਘਨਾਸਨ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥

੭੦੬-੬ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿੰਮਿਆ
ਅਗਨਿਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ ਉਰਧਮੁਖੁ ਕੁਚੀਲ
ਬਿਕਲੁ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ੭੦੬-੯
ਮਨਇਛਾ ਦਾਨ ਕਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਆਸਾ ਪੂਰ-

ਨਹ॥ ਖੰਡਨੰ ਕਲਿਕਲੇਸਹ ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਹਿ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦੂਰਣਹ॥ ੭੦੬-੧੧ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਹਥ ਅਸੁ ਦੀਏ ਰਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੇਵਕ ਦੀਏ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਜੋਗ ॥ ੭੦੬-੧੪ ਤੁਟੜੀਆ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋ ਲਾਈ ਬਿਅੰਨ ਸਿਉ ॥ ੭੦੬-੧੯ ਈਧਣੁ ਕੀਤੋ ਮੂ ਘਣਾ ਭੋਰੀ ਦਿਤੀਮੁ ਭਾਹਿ ॥ ਮਨਿ ਵਸੰਦੜੋ ਸਚੁਸਹੁ ਨਾਨਕ ਹਭੇ ਡੁਖੜੇ ਉਲਾਹਿ ॥ ੭੦੭-੫ ਗ੍ਰਿਹਰਚਨਾ ਅਪਾਰੰ ਮਨਿਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸਹ॥ ਕਦਾਂਚ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜੰਤ ਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਹ ॥ ੭੦੭-੫ ਮੁਚੁ ਅਡੰਬਰੁ ਹਭੁਕਿਹੁ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਨੇਹ॥ ਸੋ ਸਾਂਈ ਜੈ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਨੁ ਖੇਹ॥ ੭੦੭-੭ ਚਰਨਕਮਲ ਬਿਰਹੰ ਖੋਜੰਤ ਬੈਰਾਗੀ ਦਹਦਿਸਹ॥ ਤਿਆਗੰਤ ਕਪਟਰੂਪ

ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਨੰਦਰੂਪ ਸਾਧ-
ਸੰਗਮਹ ॥ ੭੦੭-੧੨ ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ
ਰਾਜ ਰਸ ਰੂਪੰ ਛਤ੍ਰ ਚਮਰ ਤਖਤਆਸਨੰ ॥
ਰਚੰਤਿ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਹ ਨਾਨਕ
ਸੁਪਨਮਨੋਰਥ ਮਾਇਆ ॥ ੭੦੭-੧੬
ਬਸੰਤਿ ਸ੍ਵਰਗਲੋਕਹ ਜਿਤਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਨਵਖੰਡਣਹ ॥ ੭੦੯-੧ ਰਾਜ ਕਪਟੰ
ਰੂਪ ਕਪਟੰ ਧਨ ਕਪਟੰ ਕੁਲਗਰਬਤਹ ॥
ਸੰਚੰਤਿ ਬਿਖਿਆ ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੇ ॥ ਪੇਖੰਦੜੋ ਕੀ
ਭੁਲੁ ਤੁੰਮਾ ਦਿਸਮੁ ਸੋਹਣਾ ॥ ਅਢੁ ਨ
ਲਹਦੜੋ ਮੁਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਈ
ਮਾਇਆ ॥ ੭੦੯-੫ ਪ੍ਰਭੂ ਛੋਡਿ
ਅਨ ਲਾਗੈ ਨਰਕਿ ਸਮੰਜੀਐ ॥ ੭੦੯-੬
ਨਚ ਰਾਜਸੁਖ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਭੋਗਰਸ ਮਿਸਟੰ
ਨਚ ਮਿਸਟੰ ਸੁਖਮਾਇਆ ॥ ਮਿਸਟੰ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ

ਪ੍ਰਭਦਰਸਨੰ ॥ ੭੦੯-੧੦ ਤਿਅਕਤ
ਜਲੰ ਨਹ ਜੀਵ ਮੀਨੰ ਨਹ ਤਿਆਗਿ
ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਘਮੰਡਲਹ ॥ ਬਾਣ ਬੇਧੰਚ
ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੰ ਅਲਿ ਬੰਧਨ ਕੁਸਮ
ਬਾਸਨਹ ॥ ੭੦੯-੧੨ ਮੁਖੁ ਡੇਖਾਊ
ਪਲਕ ਛਡਿ ਆਨ ਨ ਡੇਊ ਚਿਤੁ ॥
ਜੀਵਣ ਸੰਗਮੁ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਹਰਿ ਨਾਨਕ
ਸੰਤਾਮਿਤੁ ॥ ੭੦੯-੧੬ ਚਿਤਵੰਤਿ
ਚਰਨਕਮਲੰ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਹ ॥ਨਹ
ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਮ ਅਚੁਤ ਨਾਨਕ ਆਸ
ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ੭੦੯-੧੭
ਸੀਤੜਾ ਮੰਨ ਮੰਝਾਹਿ ਪਲਕ ਨ ਥੀਵੈ
ਬਾਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਸਦਾ
ਪੇਖੰਦੋ ਸਚੁਧਣੀ ॥ ੭੦੯-੧ਰਸਨਾ
ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਮੰ ਸ੍ਰਵਣੰ ਸੁਨੰਤਿ ਸਬਦ-
ਅੰਮ੍ਰਿਤਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦਬਲਿਹਾਰੰ
ਜਿਨਾ ਧਿਆਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ ॥

੭੦੯-੫ ਭਾਵੀ ਉਦੋਤ ਕਰਣੰ ਹਰਿ
ਰਮਣੰ ਸੰਜੋਗ ਪੂਰਨਹ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸ
ਭੇਟੰ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮਹੂਰਤਹ ॥
ਕੀਮ ਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ਸੁਖ ਮਿਤੀਹੂ ਬਾਹਰੇ॥
ਨਾਨਕ ਸਾ ਵੇਲੜੀ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲੰਦੜੋ
ਮਾਪਿਰੀ ॥ ੭੦੯-੯ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰ-
ਦਹ ਸਰਬ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣਹ ॥ ਸਰਣਿਸੂਰ
ਭਗਵਾਨਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥
੭੦੯--੧੪ ਸੰਤ ਉਧਰਣ ਦਇਆਲੰ
ਆਸਰੰ ਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹ ॥ ਨਿਰਮਲੰ
ਸੰਤਸੰਗੇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥
ਚੰਦ ਨ ਚੰਦਨ ਸਰਦ ਰੁਤਿ ਮੂਲਿ ਨ
ਮਿਟਈ ਘਾਮ ॥ ਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕਾ
ਜਪੰਦੜੋ ਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ੭੦੯--੧੯
ਦਇਆ ਕਰਣੰ ਦੁਖ ਹਰਣੰ ਉਚਰਣੰ
ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਦਇਆਲਪੁਰਖ
ਭਗਵਾਨਹ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਆ ॥

੭੧੦-੪ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਣਹ॥ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹ॥ ੭੧੦-੫ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਤਾਰਿਅਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ॥ ੭੧੦-੭ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੂਖ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪ ਦਸੇ ॥ ੭੧੦-੯ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ ਏਕੋ ਸੁਨੀਅੰਤ ਏਕੋ ਵਰਤੰਤ ਏਕੋ ਨਰਹਰਹ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹ ॥ ੭੧੦-੧੬ ਅਜੌ ਨ ਪਤ੍ਯ੍ਯਾਇ ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥ ੭੧੦-੧੭ ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਉਮਾਪਤਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਸੀਸੁ ਧਰਨਿ ਸਹਸ ਭਗ ਗਾਮੀ ॥

ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ

੭੧੨-੨ ਨਵ ਖੰਡਨ ਕੋ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ

ਅੰਤਿ ਚਲੈਗੋ ਹਾਰੀ ॥ ੭੧੨-੧੫
ਕਰਿ ਆਭਰਣ ਸਵਾਰੀ ਸੇਜਾ ਕਾਮਨਿ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ੭੧੨-੧੬ ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰਤਾ ਤੁਹੁ ਮੂਸਲਹਿ ਛਰਾਇਆ ॥
੭੧੪-੯ ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਬੋਹਿਥ ਕੇ ਛੁਟਕਤ ਥਾਮ ਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ॥੭੧੪-੧੦ ਗਲੀ ਸੈਲ ਉਠਾਵਤ ਚਾਹੈ ਓਇ ਉਹਾਹੀ ਹੈ ਧਰੇ ॥

੭੧੪-੧੧ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਪਿਤ ਬਾਤ ਹੰਤਾ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥

੭੧੫-੧੩ ਰੂੜੋ ਮਨੁ ਹਰਿਰੰਗੋ ਲੋੜੈ ॥ ਗਾਲੀ ਹਰਿਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੭੧੫-੧੪
ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥ ੭੧੫-੧੬ ਗਰਬਿ ਗਹਿਲੜੋ ਮੂੜੜੋ ਹੀਓ ਰੇ ॥ ਹੀਓ ਮਹਰਾਜਰੀ ਮਾਇਓ ॥ ਡੀਹਰ ਨਿਆਈ ਮੋਹਿ ਫਾਕਿਓ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਣੋ ਘਣੋ ਘਣੋ ਸਦ ਲੋੜੈ

ਬਿਨੁ ਲਹਣੈ ਕੈਠੈ ਪਾਇਓ ਰੇ ॥ ਮਹਰਾਜਰੋ ਗਾਥੁ ਵਾਹੂ ਸਿਉ ਲੁਭੜਿਓ ਨਿਹਭਾਗੜੋ ਭਾਹਿ ਸੰਜੋਇਓ ਰੇ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗਲੋ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਿਓ ਰੇ ॥ ਜਾਕੋ ਲਹਣੋ ਮਹਰਾਜਰੀ ਗਾਠੜੀਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਉੜਿਓ ਰੇ ॥ ੭੧੬-੪ ਪੇਖਿਓ ਲਾਲਨੁ ਪਾਟ ਬੀਚ ਖੋਏ ਅਨਦ ਚਿਤਾ ਹਰਖੇ ਪਤੀਨ ॥ ੭੧੭-੫ ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਲੁ ॥ ਤ੍ਰਿਣ ਕੀ ਅਗਨਿ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦਭਜਨ ਬਿਨੁ ਹੜ ਕਾ ਜਲੁ । ੭੧੭-੯ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ ਰਾਚੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿ ਦਹਨ ਭਏ ਮਲ ॥ ੭੧੯-੯ ਮਗਨ ਰਹਿਓ ਮਾਇਆ ਮੈ ਨਿਸਦਿਨਿ ਛੁਟੀ ਨ ਮਨ ਕੀ ਕਾਈ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਅਬਿ ਨਾਹਿ ਅਨਤ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ੭੧੯-੧੧ ਕਾਂਇ ਰੇ ਬਕਬਾਦੁ ਲਾਇਓ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ

ਤਿਨਹਿ ਛਪਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਇਕੈ ਬੇਦੁ ਬਖਾਨੈ॥ਮੂਰਖ ਨਾਮਦੇਉ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨੈ॥

੭੧੮-੧੩ ਕਉਨ ਕੋ ਕਲੰਕੁ ਰਹਿਓ ਰਾਮਨਾਮ ਲੇਤਹੀ ॥ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਭਏ ਰਾਮੁ ਕਹਿਤਹੀ॥ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਵ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਆਈ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰਤੁ ਰਹੈ ਕਾਹੇਕਉ ਤੀਰਥ ਜਾਈ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਮਤਿ ਭਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬੈਕੁੰਠਿ ਗਏ ॥

੭੧੮-੧੬ ਤੀਨਿ ਛੰਦੇ ਖੇਲੁ ਆਛੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁੰਭਾਰ ਕੇ ਘਰ ਹਾਂਡੀ ਆਛੈ ਰਾਜਾ ਕੇ ਘਰ ਸਾਂਡੀ ਗੋ ॥ ਬਾਮਨ ਕੇ ਘਰ ਰਾਂਡੀ ਆਛੈ ਰਾਂਡੀ ਸਾਂਡੀ ਹਾਂਡੀ ਗੋ ॥ ਬਾਣੀਏ ਕੇ ਘਰ ਹੀਂਗੁ ਆਛੈ ਭੈਸਰ ਮਾਥੈ ਸੀਂਗੁ ਗੋ ॥ ਦੇਵਲ ਮਧੇ ਲੀਗੁ ਆਛੈ ਲੀਗੁ ਸੀਗੁ ਹੀਗੁ ਗੋ ॥ ਤੇਲੀ ਕੇ ਘਰ ਤੇਲੁ ਆਛੈ ਜੰਗਲ ਮਧੇ ਬੇਲ ਗੋ ॥ ਮਾਲੀ ਕੇ ਘਰ ਕੇਲ ਆਛੈ ਕੇਲ

ਬੇਲ ਤੇਲ ਗੋ ॥ ਸੰਤਾਂ ਮਧੇ ਗੋਬਿੰਦ ਆਛੈ ਗੋਕਲ ਮਧੇ ਸਿਆਮ ਗੋ ॥ ਨਾਮੇ ਮਧੇ ਰਾਮੁ ਆਛੈ ਰਾਮ ਸਿਆਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋ ॥

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ

੭੧੯-੪ ਸੰਕਰ ਕ੍ਰੋੜਿਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ਹਰਿ ਮਰਮਾਮ ॥

੭੨੦-੨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੰਚਤਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ਵਿਚਿ ਧਾਤੂ ਪੰਚ ਆਪਿ ਪਾਵੈ ॥

੭੨੦-੬ ਅਗਨਿਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧਲਿਵ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਾ ॥

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ

੭੨੧-੪ ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤਮ ਪੇਸਿ ਤੋ ਦਰਗੋਸ ਕੁਨ ਕਰਤਾਰ ॥ ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਤੂ ਬੇਐਬ ਪਰਵਦਗਾਰ ॥ ਦੁਨੀਆ ਮੁਕਾਮੇ ਫਾਨੀ ਤਹਕੀਕ ਦਿਲ ਦਾਨੀ ॥ ਮਮ

ਸੁਰਮੂਇ ਅਜਰਾਈਲ ਗਿਰਫਤਹ ਦਿਲ ਹੇਚਿ ਨ ਦਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਪਿਸਰ ਪਦਰ ਬਿਰਾਦਰਾਂ ਕਸ ਨੇਸ ਦਸਤੰਗੀਰ ॥ ਆਖਿਰ ਬਿਅਫਤਮ ਕਸ ਨ ਦਾਰਦ ਚੂੰ ਸਵਦ ਤਕਬੀਰ ॥ ਸਬ ਰੋਜ ਗਸਤਮ ਦਰ ਹਵਾ ਕਰਦੇਮ ਬਦੀ ਖਿਆਲ ॥ ਗਾਹੇ ਨ ਨੇਕੀ ਕਾਰ ਕਰਦਮ ਮਮ ਈਂ ਚਿਨੀ ਅਹਵਾਲ॥ ਬਦਬਖਤ ਹਮਚੁ ਬਖੀਲ ਗਾਫਿਲ ਬੇਨਜਰ ਬੇਬਾਕ ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਗੋਯਦ ਜਨੁ ਤੁਰਾ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰਾਂ ਪਾਖਾਕ॥ ੭੨੧-੧੧ ਕਰ ਕਾਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖ ॥ ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਉ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥

੭੨੧-੧੩ ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗਮੈ ਹਰਣਾ ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚੜ੍ਹਣਾ ॥

੭੨੧-੧੪ ਘਿਅ ਪਟ ਭਾਂਡਾ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੭੨੨-੪ ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਹਰਿ-ਰੰਗੋ ਕੀਨ ਮਾਣੇਹਿ ॥ ੭੨੨-੬- ਕਰਣ-ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ

ਪਾਵੈ ॥ ੭੨੨-੧੬ ਜਾਤਿਸਨਾਤੀ ਹੋਰਿ ਹਿਦਵਾਣੀਆ ਏਹਿ ਭੀ ਲੇਖੈਲਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ॥

੭੨੨-੧੯ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਮਾਸਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖੁ ਮਸੋਲਾ॥

੭੨੩-੧ ਸਚਾ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇਗੁ ਮਸੋਲਾ ॥

੭੨੩-੧ ਆਵਨਿ ਅਠਤਰੈ ਜਾਨਿ ਸਤਾਨਵੈ ਹੋਰੁਭੀ ਉਠਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ ॥

੭੨੩-੬ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਚੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਧਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਸਰੀਕੁ ਕਿਸੁ ਲੇਖੈ ਹਉ ਗਨੀ ॥ ੭੨੩-੮ ਨਿਤ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਬਫਾਵੈ ਦੁਰਮਤੀਆ ॥ ਜਬ ਆਣੈ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਝੂਠੁ ਤਬ ਜਾਣੈ ਜਗੁ ਜਿਤੀਆ ॥ ੭੨੩-੧੩ ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੰ ਆਲਮ ਦੁਨੀਆਇ ॥ਅਸਮਾਨ ਜਿਮੀ ਦਰਖਤ ਆਬ ਪੈਦਾਇਸਿ ਖੁਦਾਇ ॥ ਬੰਦੇ ਚਸਮਦੀਦੰ ਫਨਾਇ ॥ ਦੁਨੀਆਂ ਮੁਰਦਾਰ-

ਖੁਰਦਨੀ ਗਾਫਲ ਹਵਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੈਬਾਨ ਹੈਵਾਨ ਹਰਾਮ ਕੁਸਤਨੀ ਮੁਰਦਾਰ ਬਖੋਰਾਇ ॥ ਦਿਲ ਕਬਜ ਕਬਜਾ ਕਾਦਰੋ ਦੋਜਕ ਸਜਾਇ॥ਵਲੀ ਨਿਆਮਤਿ ਬਿਰਾਦਰਾ ਦਰਬਾਰ ਮਿਲਕ ਖਾਨਾਇ ॥ ਜਬ ਅਜਰਾਈਲੁ ਬਸਤਨੀ ਤਬ ਚਿਕਾਰੇ ਬਿਦਾਇ ॥ ਹਵਾਲ ਮਾਲੂਮੁ ਕਰਦੰ ਪਾਕ ਅਲਾਹ ॥ ਬੁਗੋ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਪੇਸਿ ਦਰਵੇਸ ਬੰਦਾਹ ॥

੭੨੪-੧ ਹੈ ਤੂ ਹੈ ਤੂ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਊਚ ਆਪਾਰ ॥

੭੨੪-੬ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੂ ਬੰਦਗੀ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥ ੭੨੪-੧੦ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਾਕ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਏਕ ਤੂਹੀ ਸਭ ਖਲਕ ਹੀ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਆਚਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿਆਰੇ

ਮਹਿ ਦੀਪ॥ਖੁਦਿਖਸਮ ਖਲਕਜਹਾਨ ਅਲਹ
ਮਿਹਰਵਾਨ ਖੁਦਾਇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿ
ਤੁਧੁ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਕਿਉ ਦੋਜਕਿ ਜਾਇ॥
ਅਜਰਾਈਲੁ ਯਾਰ ਬੰਦੇ ਜਿਸੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ॥
ਗੁਨਹ ਉਸ ਕੇ ਸਗਲ ਆਫੂ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਹਿ
ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਦੁਨੀਆ ਚੀਜ ਫਿਲਹਾਲ ਸਗਲੇ
ਸਚੁਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ
ਬੂਝਿਆ ਸਦਾ ਏਕ ਸੁ ਗਾਉ॥ ੭੨੪-੧੫
ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਿਲ ਸੋਚ॥ਮੁਹਬਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਬਸੈ ਸਚੁਸਾਹ ਬੰਦੀਮੋਚ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਦਨੇ
ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ਇਸ ਕਾ
ਮੋਲੁ ॥ ਪਾਕ ਪਰਵਦਗਾਰ ਤੂ ਖੁਦਿਖਸਮੁ
ਵਡਾ ਅਤੋਲੁ॥ ਦਸ੍ਤਗੀਰੀ ਦੇਹਿ ਦਿਲਾਵਰ
ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਏਕ॥ ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿਕਰਣ
ਖਾਲਕ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥
੭੨੫-੧ ਗਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਗਾਇਸਾ
ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ੭੨੫-੩ਕੰਤੁ

ਲੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈਤੇ ਵਧਵੀ ਏਹ ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੁਝੈ ਨ ਆਵਨੀ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸ ਧਰੇਹ॥

੭੨੫-੬ ਜੋ ਦਿਲਿਮਿਲਿਆ ਸੁ ਮਿਲਿਰਹਿਆ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਸੋਈ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਬਾਤੀ ਮੇਲੁ ਨ ਹੋਈ॥

੭੨੫-੯ ਪਾਨਾਵਾੜੀ ਹੋਇ ਘਰਿ ਖਰੁ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਰਸੀਆ ਹੋਵੈ ਮੁਸਕ ਕਾ ਤਬ ਫੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ॥

੭੨੬-੧੮ ਜੋ ਤਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਗ ਹੀ ਸੋਭੀ ਸੰਗੁ ਨ ਹੋਇਆ॥

੭੨੬-੧੯ ਜੀਵਤਲਉ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ॥

੭੨੭-੩ ਸੰਪਤਿ ਰਥ ਧਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥

੭੨੭-੪ ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਚਿਓ ਨਹੀ ਨਹ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ॥

੭੨੭-੭ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਇਫਤਰਾ ਭਾਈ ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਟੁਕੁ ਦਮੁ ਕਰਾਰੀ ਜਉ ਕਰਹੁ

ਹਾਜਿਰ ਹਜੂਰ ਖੁਦਾਇ ॥ ਬੰਦੇ ਖੋਜੁ ਦਿਲ ਹਰਰੋਜ ਨਾ ਫਿਰੁ ਪਰੇਸਾਨੀ ਮਾਹਿ ॥ ਇਹ ਜੁ ਦੁਨੀਆ ਸਿਹਰੁ ਮੇਲਾ ਦਸਤਗੀਰੀ ਨਾਹਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰੋਗੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਬੇਖਬਰ ਬਾਦੁ ਬਕਾਹਿ ॥ ਹਕੁ ਸਚੁ ਖਾਲਕੁ ਖ਼ਲਕ ਮਿਆਨੇ ਸਿਆਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਅਸਮਾਨ ਮ੍ਹਿਾਨੇ ਲਹੰਗ ਦਰੀਆ ਗੁਸਲ ਕਰਦਨ ਬੂਦ ॥ ਕਰਿ ਫਕਰੁ ਦਾਇਮ ਲਾਇ ਚਸਮੇ ਜਹ ਤਹਾ ਮਉਜੂਦ ॥ ਅਲਾਹ ਪਾਕੰਪਾਕ ਹੈ ਸਕ ਕਰਉ ਜੇ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਰਮੁ ਕਰੀਮ ਕਾ ਉਹ ਕਰੈ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥

੭੨੭-੧੨ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਖੁੰਦਕਾਰਾ ॥ ਮੈ ਗਰੀਬ ਮੈ ਮਸਕੀਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਧਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੀਮਾ ਰਹੀਮਾ ਅਲਾਹ ਤੂ ਗਨੀ ॥ ਹਾਜਰਾ-ਹਜੂਰਿ ਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੂ ਮਨੀ ॥ ਦਰੀਆ

ਤੂ ਦਿਹੰਦ ਤੂ ਬਿਸੀਆਰ ਤੂ ਧਨੀ ॥ ਦੇਹਿ ਲੇਹਿ ਏਕ ਤੂ ਦਿਗਰ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਤੂੰ ਬੀਨਾ ਮੈ ਬੀਚਾਰੁ ਕਿਆ ਕਰੀ॥ ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬਖਸੰਦ ਤੂੰ ਹਰੀ ॥

੭੨੭-੧੫ ਹਲੇ ਯਾਰਾ ਹਲੇ ਯਾਰਾ ਖੁਸਿਖਬਰੀ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ-ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਜਾ ਆਮਦ ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਮੇਰਵੀ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਰਾਸਿ ਬਿਗੋਈ ॥ ਖੂਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਕਾਹੇਕੇ ਮਗੋਲ ॥ ਚੰਦੀਂ ਹਜਾਰ ਆਲਮ ਏਕਲ ਖਾਨਾ ॥ ਹਮਚਿਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਂਵਲੇਬਰਨਾ ॥ ਅਸਪਤਿ ਗਜਪਤਿ ਨਰਹਨਰਿੰਦ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਮੀਰ ਮੁਕੰਦ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ

੭੨੯-੫ ਇਹੁ ਮਨੁ ਈਟੀ ਹਾਥਿ ਕਰਹੁ ਫੁਨਿ ਨੇਤ੍ਰਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਤਬ ਮਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ੭੨੮-੭ ਕਹਦੇ ਕਹਹਿ ਕਹੇ ਕਹਿ ਜਾਵਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੭੨੮-੧੨ ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਿਮ ਕਾਲੜੀ ਮਸੁ ॥ ਧੋਤਿਆ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ ॥ ੭੨੯-੫ ਬਗਾ ਬਗੇ ਕਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਝਿ ਵਸੰਨਿ ॥ ਘੁਟਿ ਘੁਟਿ ਜੀਆ ਖਾਵਣੇ ਬਗੇ ਨਾ ਕਹੀਅਨਿ ॥ ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰੀਰ ਮੈ ਮੈਜਨ ਦੇਖਿ ਭੁਲੰਨਿ ॥ ਸੇ ਫਲ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨੀ ਤੇ ਗੁਣ ਮੈ ਤਨਿ ਹੰਨਿ ॥ ੭੨੯-੮ ਜਪ ਤਪ ਕਾ ਬੰਧੁ ਬੇੜੁਲਾ ਜਿਤੁ ਲੰਘਹਿ ਵਹੇਲਾ ॥ ਨਾ ਸਰਵਰੁ ਨਾ

ਊਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ੭੨੯-੧੬
ਜਾ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਜੂਰਿ ਦੂਜੇ ਨਿਵੈ ਕਿਸੁ ॥
ਦਰਿਦਰਵਾਣੀ ਨਾਹਿ ਮੂਲੇ ਪੁਛ ਤਿਸੁ ॥
੭੨੯-੧੭ ਘਲੇ ਆਣੇ ਆਪਿ
ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਮਤੈ ਕੋਇ ॥ ੭੩੦-੭
ਤੈਸੋਜੈਸਾ ਕਾਢੀਐ ਜੈਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋ
ਦਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਸੋ ਦਮੁ ਬਿਰਥਾਜਾਇ॥
੭੩੦-੧੪ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਹਜਧੁਨਿ ਲਾਗੈ
ਘਰਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈਐ ॥ ੭੩੦-੧੬
ਵਾਜੇ ਬਾਝਹੁ ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ਤਉ ਨਿਰਭਉ-
ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ੭੩੧-੧੦ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹਰਿਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਤਿਸਕੇ॥
੭੩੧-੧੨ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁਭਜਿਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ
ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਦਾਲਦ ਦਲਘਾ ॥ ਭਉ ਜਨਮ
ਮਰਣਾ ਮੇਟਿਓ ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰੁ
ਸੇਵਿ ਸੁਖਿ ਸਮਘਾ ॥ ੭੩੧-੧੫ ਹਰਿ ਰਾਖੁ
ਰਾਖੁ ਜਨ ਕਿਰਮ ਤੁਮਾਰੇ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ

ਪ੍ਰਤਿਪਲਘਾ ॥ ੭੩੧-੧੯ ਹਰਿਨਾਮਾ
ਹਰਿਰੰਙੁ ਹੈ ਹਰਿਰੰਙੁ ਮਜੀਠੈ ਰੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ-
ਤੁਠੈ ਹਰਿਰੰਗੁ ਚਾੜਿਆ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ
ਹੋਵੀ ਭੰਙੁ ॥ ੭੩੨-੨ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ
ਆਇਓ ਮਨਿ ਦੂਜਾਭਾਉ ਸਹਲੰਙੁ ॥
੭੩੩-੨ ਤਉ ਕਤ ਅਨਤ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਇ ॥
੭੩੩-੬ ਪੂਛਹੁ ਬਿਦਰ ਦਾਸੀਸੁਤੈ
ਕਿਸਨੁ ਉਤਰਿਆ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਜਾਇ ॥
੭੩੩-੧੦ ਜਿਤਨੇ ਭਗਤ ਹਰਿਸੇਵਕਾ
ਮੁਖਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਨ ਤਿਲਕੁ
ਕਢਾਇ ॥ ੭੩੩-੧੭ ਜਿਸੁ ਘਰਿ
ਵਿਰਤੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਗਤਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੂਛਿ
ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਚਹੁ ਪੀੜੀ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ
ਬਖੀਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਸੇਵਕਭਾਇ
ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੭੩੪-੨ ਹਰਿਰਤਨੈ ਕਾ
ਵਾਪਾਰੀਆ ਹਰਿਰਤਨਧਨੁ ਵਿਹਾਝੇ ਕਰੇ
ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਵਾਕਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਇਆ ਨ

ਜਾਈ ॥ ੭੩੪-੭ ਹਰਿ ਧਨੁ ਕਉ ਉਚਕਾ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮੁਜਾਗਾਤੀ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਾਈ ॥ ੭੩੪-੮ ਹਲਤੈ ਵਿਚਿ ਸਾਕਤ ਦੁਹੇਲੇ ਭਏ ਹਥਹੁ ਛੁੜਕਿ ਗਇਆ ਅਗੈ ਪਲਤਿ ਸਾਕਤੁ ਹਰਿ-ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਨ ਪਾਈ ॥ ੭੩੪-੧੪ ਜੋ ਦੂਜੈਭਾਇ ਸਾਕਤ ਕਾਮਨਾਅਰਥਿ ਦੁਰਗੰਧ ਸਰੇਵਦੇ ਸੋ ਨਿਹਫਲ ਸਭੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ੭੩੯-੪ ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀ ਰੀ ॥ ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝਹਿ ਮਤੀ ਰੀ ॥

੭੪੩-੧੬ ਬਹਤੀਜਾਤ ਕਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਧਾਰਤ ॥ ਮਿਥਿਆਮੋਹ ਬੰਧਹਿ ਨਿਤ ਪਾਰਚ ॥

੭੪੫-੨ ਨਿਰਦੈ ਜੰਤੁ ਤਿਸੁ ਦਇਆ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬੀਤੀਅਨ ਭਰਮਾਈ ॥ ੭੪੬-੯ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਮੁਖ ਨ ਮਸਾਰਾ ॥ ੭੪੬-੧੨ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਹੀ ਡਰਾਇਆ ॥ ਕਰਰੋ ਧ੍ਰਮ-

ਰਾਇਆ ॥ ੭੪੯-੧੩ ਜਬ ਕਛੁ ਨ
ਸੀਓ ਤਬ ਕਿਆ ਕਰਤਾ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ
ਆਇਆ ॥ ੭੫੧-੧੦ ਅਨ ਕੋ ਕੀਜੈ
ਮਿਤੜਾ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਮਰਿਜਾਇ ਜੀਉ ॥

੭੫੨-੯ ਦੇਹੀ ਹੋਵਗਿ ਖਾਕੁ ਪਵਣੁ
ਉਡਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਕਿਥੈ ਘਰੁ ਅਉਤਾਕੁ
ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਦਿਹੁਦੀਵੀ ਅੰਧਘੋਰੁ
ਘਬੁ ਮੁਹਾਈਐ ॥ ਗਰਬਿ ਮੁਸੈ ਘਰੁ
ਚੋਰੁ ਕਿਸੁ ਰੂਆਈਐ ॥

੭੫੫-੩ ਵਾਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਾਹੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ॥

੭੬੦-੪ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮਨਮਿਤ੍ਰ ਸੇ
ਲਾਇਨਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਜੀਉ ॥

੭੬੨-੬ ਮੰਞੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾਵਣਿ ਡੋਸੜੇ
ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ
ਜੀਉ ॥ ਇਕਦੂਇਕਿ ਚੜੰਦੀਆ ਕਉਣੁ
ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨੀ

ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਸੇ ਅੰਬੀਛਾਵੜੀ-
ਏਹਿ ਜੀਉ ॥ ੭੬੨-੧੧ ਹਉ ਏਨੀ
ਟੋਲੀ ਭੁਲੀਅਸੁ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ
ਜੀਉ ॥ ੭੬੨-੧੨ ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲੁ
ਥੀਆ ਭੁਲੀ ਵਾਟੜੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੈ ਸਹ
ਨਾਲਹੁ ਮੁਤੀਅਸੁ ਦੁਖਾ ਕੂੰ ਧਰੀਆਸੁ ਜੀਉ॥
੭੬੨-੧੯ ਤੂੰ ਸਹੁ ਅਗਮ ਅਤੋਲਵਾ
ਹਉ ਕਹਿ ਕਹਿ ਢਹਿਪਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥
੭੬੩-੬ਹਉ ਆਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ
ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਭੁਹੁ ਕਮਾਉ ਜੀਉ॥
੭੬੩-੧੦ ਭਰਿਜੋਬਨਿ ਮੈਮਤ
ਪੇਈਅੜੈਘਰਿ ਪਾਹੁਣੀ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ॥
੭੬੩-੧੯ ਜਾਚੀ ਨਾਉ ਨ ਰਹ
ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਰਵਿਰਹਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋਈ॥
੭੬੬-੧੨ ਆਇਗਇਆ ਕੌਨ
ਆਇਓ ਕਿਉ ਆਵੈ ਜਾਤਾ ॥ ੭੬੬-੧੩
ਪੰਚਭੂ ਨਾਇਕੋ ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ਜਿਨਿ ਸਚ

ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥

੭੬੭-੬ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਊਣੇ ਝੂਣੇ ਨਾ ਗੁਰਿਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ੭੬੭-੮ ਸਬਦੇ ਪਤੀਜੈ ਅੰਕੁ ਭੀਜੈ ਸੁਮਹਲੁ ਮਹਲਾ ਅੰਤਰੇ ॥ ੭੬੭-੧੧ ਜੈਜੈਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਮੁਲਏ ॥

੭੭੬-੧੭ ਮਾਰੇਹਿ ਸੁ ਵੇ ਜਨ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨ ਦਿਤੀਆ ॥ ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਵੇ ਵੰਨੀਆ ਇਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀਆ ॥ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਵੇ ਸਭਕਾਲਖਾ ਇਨਿ ਮਨਮੁਖਿ ਮੂੜਿ ਸਜੁਤੀਆ ॥ ੭੭੭-੬ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨਥੀ ਰਹਿਆ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥

੭੭੯-੧੧ ਤੁਮ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਹਉ ਇਤਨੀਕ ਲਹੁਰੀਆ ਰਾਮ ॥

੭੯੩-੧੯ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ

ਰਾਮ ॥ ੭੯੬-੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਲੋਲਾਲੁ ਹੈ ਜਿਉ ਰੰਗਿ ਮਜੀਠ ਸਚੜਾਉ ॥ ਉਲਟੀ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਉ ॥ ੭੯੭-੧੯ ਮਨ-ਹਠਿ ਤਰਫ ਨ ਜਿਪਈ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਘਾਲੇ ਤਰਫ ਜਿਣੈ ਸਤਭਾਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ੭੯੮-੩ ਜਿਨਾ ਭਉ ਤਿਨ ਨਾਹਿ ਭਉ ਮੁਚ ਭਉ ਨਿਭ-ਵਿਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਪਟੰਤਰਾ ਤਿਤ ਦੀਬਾਣਿ ਗਇਆਹ ॥ ੭੯੮-੧੦ ਭਉ ਸੀਗਾਰੁ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕਰੇਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥ ੭੯੮-੧੫ ਵਾਹੁ ਖਸਮ ਤੂ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਹਮ ਕੀਏ ॥ ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਰ ਵੇਲਿ ਵਰਸ ਵਰਾਹੁ ॥ ਆਪਿ ਖੜੋਵਹਿ ਆਪਿ ਕਰਿ ਆਪੀਣੈਆਪਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ

ਬਾਇ ਪਵੈ ਉਨਮਨਿ ਤਤੁ ਕਮਾਹੁ ॥ ਮਸਕਤਿ ਲਹਹੁ ਮਜੂਰੀਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਸਮ ਦਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਦਰ ਵੇ- ਪਰਵਾਹ ਤਉ ਦਰਿ ਊਣਾ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ੭੯੯-੩ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿ ਜਿਨਿ ਜਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਪਉਦੀ ਜਾਇ ਪਰਾਲਿ ਪਿਛੈ ਹਥੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਤਿਤੁ ਨਿਵੰਧੈ ਤਾਲਿ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਕੇ ਕੰਮ ਫਿਟਿਆ ਗਣਤ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਕਿਤੀ ਲਹਾ ਸਹੰਮ ਜਾ ਬਖਸੇ ਤਾ ਧਕਾ ਨਹੀ ॥

੭੯੯-੮ ਨਾਨਕ ਬਦਰਾ ਮਾਲ ਕਾ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿਆ ਆਨਿ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰ- ਖੀਅਨਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਦੀਬਾਨਿ ॥

੭੯੯-੯ ਨਾਵਣ ਚਲੇ ਤੀਰਥੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਤਨਿ ਚੋਰ ॥ ਇਕੁ ਭਾਉ ਲਥੀ ਨਾਤਿਆ ਦੁਇ ਭਾ ਚੜੀਅਸੁ ਹੋਰ ॥

ਬਾਹਰਿ ਧੋਤੀ ਤੂਮੜੀ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰ ॥ ਸਾਧ ਭਲੇ ਅਣਨਾਤਿਆ ਚੋਰ ਸਿ ਚੋਰਾਚੋਰ ॥ ੭੮੯-੧੪ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ਚਉਦਹ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਖੁਲੇ ਹਟ ਹੋਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਜੋ ਪਹੁਚੈ ਸੋ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਧਰਮੁ ਦਲਾਲੁ ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ਸਚਨਾਮ ਕੀ ਮਿਲੀ ਵਡਿ-ਆਈ ॥ ਰਾਤੀ ਹੋਵਨਿ ਕਾਲੀਆ ਸੁਪੇਦਾ ਸੇ ਵੰਨ ॥ ਦਿਹੁ ਬਗਾ ਤਪੈ ਘਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕਾਲੇ ਵੰਨ॥ ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਕਬਹਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥

੭੯੦-੧ ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਰੰਡੀਆ ਕੁਟਣੀਆ ਦੀ ਬਾਣੁ ॥ ਵੇਦੀਨਾ ਕੀ ਦੋਸਤੀ ਵੇਦੀਨਾ ਕਾ ਖਾਣੁ ॥ ਸਿਫਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ

ਵਸੈ ਸੈਤਾਨੁ ॥ ਗਦਹੁ ਚੰਦਨ ਖਉਲੀਐ ਭੀ ਸਾਹੂ ਸਿਉ ਪਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੈ ਕਤਿਐ ਕੂੜਾ ਤਣੀਐ ਤਾਣੁ ॥ ਕੂੜਾ ਕਪੜੁ ਕਛੀਐ ਕੂੜਾ ਪੈਨਣੁ ਮਾਣੁ ॥ ਬਾਗਾ ਬੁਰਗੂ ਸਿੜੀਆ ਨਾਲੇ ਮਿਲੀ ਕਲਾਣ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਸੁਣਿਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਉ ਤਿਨਾਂ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ੭੯੦-੧੧ ਇਕੋ ਕੰਤੁ ਸਬਾਈਆ ਜਿਤੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ ਪੁਛਹਿ ਬਾਤੜੀਆਹ ॥

੭੯੧-੯ ਕਾਇਆ ਕੂਮਲ ਫੁਲ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗੁਪਸਿ ਮਾਲ ॥ ਏਨੀ ਫੁਲੀ ਰਉ ਕਰੇ ਅਵਰ ਕਿ ਚੁਣੀਅਹਿ ਡਾਲ ॥

੭੯੧-੧੩ ਪਹਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ਪਹਿਲਾ ਮਉਲਿਓ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਉਲਿਐ ਸਭ ਮਉਲੀਐ ਤਿਸਹਿ ਨ ਮਉਲਿਹੁ ਕੋਇ ॥

੭੯੧-੧੬ ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿਆ ਨਾ

ਮਿਲੈ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਹੋਇ ॥ਅੰਤਰਆਤਮੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥

੭੯੩-੯ ਨਉ ਡਾਡੀ ਦਸ ਮੁੰਸਫ ਧਾਵਹਿ ਰਈਅਤਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਹੀ॥ ਡੋਰੀ ਪੂਰੀ ਮਾਪਹਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਬਿਸਟਾਲਾ ਲੇਹੀ ੭੯੪-੧੭ ਇਕ ਆਪੀਨੈ ਪਤ ਲੀ ਸਹ ਕੇਰੇ ਬੋਲਾ ॥ ੭੯੪-੧੯ ਕਹੈ ਫਰੀਦ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਅਲਾਇਸੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਸੀ ਡੁੰਮਣਾ ਅਹਿ ਤਨੁ ਢੇਰੀ ਥੀਸੀ ॥

-੦-

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ

੭੯੫-੭ ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ ਭਉਕਾ ਇਸੁ ਤਨ ਤਾਈ ॥ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਤਾ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ ॥ ੭੯੭-੧੨ ਜਬ ਅਪੁਨੀ ਜੋਤਿ ਖਿੰਚਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤਬ ਕੋਈ ਕਰਉ ਦਿਖਾ

ਵਖਿਆਨਾ ॥ ੭੯੭-੧੭ ਚਹੁ ਜੁਗਾ ਕਾ ਹੁਣਿ ਨਿਬੇੜਾ ਨਰਮਨੁਖਾ ਨੋ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ॥

੭੯੮-੧ਕਹਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨਤ ਪਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੭੯੯-੧੯ ਉਦਮਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਨਟੂਆ ਤੰਤੁ ਵਜਾਏ ਤੰਤੀ ਤਿਉ ਵਾਜਹਿ ਜੰਤ ਜਨਾ ॥

੭੯੯-੪ ਓਹੁ ਢੋਵੈ ਢੋਰ ਹਾਥਿ ਚਮੁ ਚਮਰੇ ਹਰਿ ਉਧਰਿਓ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਦਇਆਲ ਭਗਤ ਭਵਤਾਰਨ ਹਮ ਪਾਪੀ ਰਾਖੁ ਪਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕਰੀਅਹੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸਦਾਸੰਨਾ ॥

੮੦੦-੧੦ ਮਤਿ ਸੁਮਤਿ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਜੰਤ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਜੰਤੈਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲੈਨੀ ॥

੮੦੧-੧੦ ਪਾਇਆ ਵੇੜੁ ਮਾਇਆ

ਸਰਬ ਭੁਇਅੰਗਾ॥ ਹਉਮੈ ਪਚੇ ਦੀਪਕ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥ ੮੦੩-੧ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਸਕਤਿਹੀ ਕਾਈ ਸਾਧਾ ਦਾਸੀ ਥੀਓ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾਵੰਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਓ ॥ ੮੦੩-੨ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਚਿਤਭ੍ਰਮੁ ਸਖੀਏ ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦ੍ਰੁਮਛਾਇਆ ॥ ਚੰਚਲਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੀ ਸਖੀਏ ਅੰਤਿ ਤਜਿ ਜਾਵਤ ਮਾਇਆ ॥ ੮੦੩-੧੫ ਆਪਨ ਬਚਨੁ ਆਪਹੀ ਕਰਨਾ ॥ ਆਪਨ ਬਿਭਉ ਆਪਹੀ ਜਰਨਾ॥ ੮੦੫-੩ ਮਤਿ ਪਤਿ ਧਨੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਮਿਰਤਕ ਫਾਸ ਗਲੈ ਸਿਰਿ ਪੈਰੇ ॥ ੮੦੯-੧ ਜੈਜੈਕਾਰੁ ਜਗਤ੍ਰ ਮਹਿ ਲੋਚਹਿ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਥੀਆ ॥ ੮੦੯-੧੨ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ਇਹੁ ਜੀਉ ਹੋਮਾਗਉ ॥ ਅਰਥ ਆਨ ਸਭਿ ਵਾਰਿਆ

ਪ੍ਰਿਅ ਨਿਮਖ ਸੋਹਾਗਉ ॥ ੯੧੦-੨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੁਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਸਰੀਤਾ॥

੯੧੦-੩ ਅਹੰਬੁਧਿ ਪਰਬਾਦ ਨੀਤ ਲੋਭ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥ ਲਪਟਿ ਕਪਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬੇਧਿਆ ਮਿਥਿਆ ਬਿਖਿਆਦਿ ॥

੯੧੧-੫ ਰੂਪ ਧੂਪ ਸੋਗੰਧਤਾ ਕਾਪਰ ਭੋਗਾਦਿ ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਪਾਪਿਸਟ ਤਨ ਹੋਏ ਦੁਰਗਾਦਿ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ਖਿਨ ਭੰਗਨ ਦੇਹਾਦਿ ॥ ਇਹ ਅਉਸਰ ਤੇ ਚੂਕਿਆ ਬਹੁਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦਿ ॥ ੯੧੦-੧੫ ਏਤ ਛਡਾਈ ਮੋਹਿ ਤੇ ਇਤਨੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾਗੀ॥ ਸਗਲ ਰੇਨ ਇਹ ਮਨੁ ਭਇਆ ਬਿਨਸੀ ਅਪਧਾਰੀ ॥ ੯੧੦-੧੬ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਪਰਦੂਖਨਾ ਏ ਖਿਨ ਮਹਿ ਜਾਰੀ ॥

੯੧੨-੧੧ ਮਤ ਭੂਲਹੁ ਮਾਨੁਖਜਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ੯੧੩-੪ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗਲਤ ਥੇ ਕਾਢੇ ਦੇ ਹਾਥੇ ॥

੮੧੩-੧੩ ਜਲੁ ਢੋਵਉ ਇਹ ਸੀਸ ਕਰਿ ਕਰ ਪਗ ਪਖਲਾਵਉ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖਬੇਰੀਆ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾਵਉ ॥

੮੧੫-੧੨ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨਹੀ ਪਤ-ਰਿਆ ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ੮੧੬-੧ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨਿਤ ਚਿਤਵਤੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਪੋਚ॥

੮੧੬-੫ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਸਨ ਸੀਤ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਘਾਮ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥ ਕੀਰੀ ਤੇ ਹਸਤੀ ਕਰੈ ਟੂਟਾ ਲੇ ਗਾਢੈ ॥ ੮੧੬-੧੯ ਕਰਤਾਰ-ਪੁਰਿ ਕਰਤਾ ਵਸੈ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

੮੧੭-੫ ਰਾਮਚੰਦ ਕੀ ਲਸਟਿਕਾ ਜਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਰੋਗੁ ॥ ੮੧੭-੧੭ ਰਾਮਰਾਜ ਰਾਮਦਾਸਪੁਰਿ ਕੀਨੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥

੮੧੮-੮ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਰਾਗ ਨਾਦਧੁਨਿ ਇਹੁ ਬਨਿਓ ਸੁਆਉ ॥ ੮੨੦-੮ ਸਭਹੂ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਏਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥ ਅਭਿਮਾਨੁ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਈ ਹਉ

ਮੋਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

੯੨੩-੫ ਰੇ ਮਨੋ ਕਾਇ ਕਹਾ ਲਉ ਡਹਕਹਿ ਜਉ ਪੇਖਤਹੀ ਸੰਗਿ ਸੁਨਤਾ॥

੯੨੭-੧ ਕੰਠਿਲਾਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਉਧਰਿਲੀਏ ਲਾਇ ਅਪਨੈ ਪਾਲ ॥

੯੨੭-੧੯ ਕਾਕਉ ਦੁਰਾਉ ਕਾਸਿਉ ਬਲਬੰਚਾ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਨੇਰਾ॥

੯੨੯-੨ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰੇਖਿਓ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਢੀਠ ਮੁਕਰਨ॥

੯੨੯-੧੦ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਭਾਖਨੁ ਜਨ ਸਿਉ ਊਠਨੁ ਬੈਠਨੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਾ॥ ਜਨ ਚਰਰਜ ਮੁਖਿ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਅਨਤਤਰੰਗਾ ॥ ੯੨੯-੧੧ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾਕੀ ਨਿਰਮਲ ਮਹਿਮਾ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਤੀਰਥ ਕੋਟਿ ਗੰਗਾ॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕੀਓ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਹਰੇ ਕਲੰਗਾ ॥ ੯੩੦-੪ ਮੋਹਨ ਨੀਦ

ਨ ਆਵੈ ਹਾਵੈ ਹਾਰ ਕਜਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਭਰਨ ਕੀਨੇ॥ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ਕਬ ਘਰਿ-ਆਵੈ ਰੀ ॥ ੮੩੦-੧੦ ਆਹੇ ਮਨ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਚਰਨਾਵੈ ਚਰਨਾਵੈ ਉਲ-ਝਿਓ ਅਲਿ ਮਕਰੰਦਕਮਲ ਜਿਉ ਅਨ-ਰਸ ਨਹੀ ਚਾਹੈ ਏਕੈ ਹਰਿ ਲਾਹੈ ॥

੮੩੨-੫ ਗੀਤ ਰਾਗ ਘਨ ਤਾਲਿ ਸਿ ਕੂਰੇ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੂਰੇ

੮੩੨-੧੫ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਪਾਜੁ ਲਹਗੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ੮੩੪-੧ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਹਿਰਡੁ ਪਲਾਸ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਬੁਹੀਆ ॥ ੮੩੪-੩ ਸਾਕਤ ਕੂੜੈ ਊਭਸੁਕ ਹੂਏ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੂਰਿਗਈਆ ॥ ੮੩੫-੨ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਗਾਵੈ ਰਸਿ ਰਸਾਲ ਰਸਿ ਸਬਦੁ ਰਵਈਆ ॥ ੮੩੫-੧੩ ਪ੍ਰਭਵਨੁ ਕਰੈ ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿਸਾਧ

ਦਇਆਘਰੁ ਲਹੀਆ ॥

੮੩੫-੧੪ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਸਭਿ ਵਰਨ ਰੂਪ ਜੀਅ ਜੰਤ ਉਪਈਆ ॥ ਸਾਧੂਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਉਬਰੈ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਬੈਸੁ ਚੰਡਾਲੁ ਚੰਡਈਆ ॥ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ਕੰਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਅਉਜਾਤਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਿਆਰੁ ਚਮਈਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂਜਨ ਸੰਗਤਿ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਸੈਣੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ.ਦਈਆ ॥

੮੩੬-੮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠ ਹੈ ਬਨਿਆ ਮਨ ਮੋਤੀਚੂਰੁ ਵਡਗਹਨ ਗਹਨਈਆ ॥

੮੩੬-੧੯ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥੁ ਮਹਾ ਬਲਵੰਡਾ ॥ ਆਈਪੂਤਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥

੮੪੦-੧੧ ਤੋਰਸਿ ਤਰਵਰ ਸਮੁਦ ਕਨਾਰੈ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਮੂਲੁ ਸਿਖਰਿ ਲਿਵ

ਤਾਰੈ ॥ ੮੪੩-੭ ਨਾਨਕ ਮੁੰਧ ਨਵੇਲ ਸੁੰਦਰਿ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥

੮੪੩-੧੧ ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਿਅੜੀ ਪਿਰਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਸਾਚਿਸੰਗੂਤੀ ਹਰਿਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਸੰਗਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥ ਇਕਭਾਇ ਇਕਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮ ਮੇਲੀਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਘੜੀ ਨ ਚਸਾ ਵਿਸਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਸਬਦਿਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਪਕੁ ਨਾਨਕਾ ਭਉਭੰਜਨੋ ॥ ੮੪੪-੨ ਨਵਹਾਣਿ ਨਵਧਨ ਸਬਦਿ ਜਾਗੀ ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਭਾਣੀਆ ॥ ੮੪੫-੮ ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈਆ ਜਿਉ ਬਿਲਕ ਮਸਾਈ ॥ ੮੪੭-੭ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਹਿ ਤੀਰੈ ਬਰਤ ਪੂਜਾ ਬਾਟ ਘਾਟੈ ਜੋਹਨੀ ॥

੮੪੭-੧੬ ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਨਾਹੁ

ਬਾਲਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਭਣਾ ॥

੮੪੮-੬ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤਿਵਛਲੁ ਨਾਹ

ਸੇਵਹੀ ਕਾਇਆ ਕਾਕ ਗ੍ਰਸਨਾ ਰਾਮ ॥ ਭ੍ਰਮਿਮੋਹੀ ਦੂਖ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕੋਟਿ ਜੋਨੀ ਬਸਨਾ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਜਿ ਚਾਹਨਾ ਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮ ਭਸਮਾ ਰਾਮ ॥

੮੪੯-੧੭ ਹਰਿਭਗਤਾ ਕਾ ਮੇਲੀ ਸਰਬਤ ਸਉ ਨਿਸੁਲ ਜਨ ਟੰਗ ਧਰਿ ॥

੮੫੧-੧੩ ਨਾਨਕਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈਜਨ ਸਮਧੇ ਜਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

੮੫੧-੧੬ ਓਇ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕੋਈ ਮੁਹਿ ਥੁਕ ਨ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਹਿ ॥ ਪਰਾਈ ਬਖੀਲੀ ਕਰਹਿ ਆਪਣੀ ਪਰਤੀਤਿ ਖੋਵਨਿ ਸਗਵਾ ਭੀ ਆਪੁ ਲਖਾਹਿ॥

੮੫੩-੧੬ ਪੁਤੀ ਭਾਤੀਈ ਜਾਵਾਈ ਸਕੀ ਅਗਹੁ ਪਿਛਹੁ ਟੋਲਿ ਡਿਠਾ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੮੫੩-੧੯

ਪਉਦੀ ਭਿਤਿ ਦੇਖਿਕੈ ਸਭਿ ਆਇਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਿਅਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥

੮੫੫-੫ ਸੂਧੇ ਸੂਧੇ ਰੇਗਿ ਚਲਹੁ ਤੁਮ ਨਤਰ ਕੁਧਕਾ ਦਿਵਈਹੈ ਰੇ ॥ ੮੫੫-੧੪ ਅਬਹਿ ਨ ਮਾਤਾ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਮਾਤਾ ॥

੮੫੭-੭ ਜਹ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਤਹੀ ਜੈਸੇ ਪੁਰਿਵਨ ਪਾਤ ॥ ੮੫੭-੧੧ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਸੰਧਿ ਮੈ ਪੇਖਿਆ ਘਟਹੂ ਘਟ ਜਾਗੀ ॥ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਚਰੀ ਘਟ ਮਾਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥

੮੫੭-੧੪ ਤਬ ਇਹ ਮਤਿ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਪੇਖੈ ਕੁਟਿਲ ਗਾਂਠਿ ਜਬ ਖੋਲੈ ਦੇਵ ॥ ਬਾਰੰਬਾਰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਟਕੈ ਲੈ ਨਰਜਾ ਮਨੁ ਤੋਲੈ ਦੇਵ ॥ ੮੫੯-੧੦ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸਾਰਰਸੁ ਤਜੇ ਆਨਰਸ ਹੋਇ ਰਸ-ਮਗਨ ਡਾਰੇ ਬਿਖੁ ਖੋਇ ॥ ੮੫੯-੧੨ ਭਨਿ ਜੈਸੇ ਪੁਰੈਨ ਪਾਤ ਰਹੈ ਜਲ ਸਮੀਪ

ਰਵਿਦਾਸ ਜਨਮੇ ਜਗਿ ਓਇ ॥

ਰਾਗੁ ਗੌਡ

੮੬੦-੧੨ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਉਪਕਰੈ ਦੂਖਿ ਸੁਖਾਸਾ ॥ ੮੬੦-੧੬ ਜੈਸੇ ਸਕਤਿ ਸੂਰੁ ਬਹੁ ਜਲਤਾ ਗੁਰ ਸਸਿ ਦੇਖੇ ਲਹਿਜਾਇ ਸਭ ਤਪਨਾ ॥ ੮੬੧-੯ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਿਰਡੁ ਬਪੁੜਾ ਤਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਤਿਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੮੬੧-੧੦ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੈ ਜੋ ਹਰਿਜਨੁ ਨੀਚੁ ਜਾਤਿ ਸੇਵਕਾਣੁ॥ ੮੬੨-੭ਫਾਕਿਓ ਮੀਨ ਕਪਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤੂ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਕਸੁੰਭਾਇਲੇ ॥ ਪਗ ਧਾਰਹਿ ਸਾਸੁ ਲੇਖੈ ਲੈਤਉ ਉਧਰਹਿ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇਲੇ ॥

੮੬੭-੧੫ ਸੰਤ ਕਾਲੀਆ ਧਰਤਿ ਬਿਦਾਰਉ ॥ ੮੬੭-੧੯ ਜੋ ਨਿੰਦੈ ਤਿਸ

ਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ੯੬੮-੧੦ ਰਾਮ-ਕਵਚੁ ਦਾਸ ਕਾ ਸੰਨਾਹੁ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਤਿਸੁ ਪੋਹਤ ਨਾਹਿ ॥ ੯੭੧-੧੫ ਲਰਿਕੀ ਲਰਿਕਨ ਖੈਬੋ ਨਾਹਿ ॥ ਮੁੰਡੀਆ ਅਨਦਿਨੁ ਧਾਪੇ ਜਾਹਿ ॥ ੯੭੨-੭ ਪਗ ਨੇਵਰ ਛਨਕ ਛਨਹਰੀ ॥.

੯੭੨-੯ ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੇ ਮਿਟਵੇ ਫੂਟੇ ॥

੯੭੨-੧੩ ਤਨ ਮਨ ਰਮਤ ਰਹੈ ਮਹਿ-ਖੇਤੈ ॥ ੯੭੩-੧ ਬਜਾਰੀ ਸੋ ਜੁ ਬਜਾਰਹਿ ਸੋਧੈ ॥ ਪਾਚ ਪਲੀਤਹ ਕਉ ਪਰਬੋਧੈ ॥

੯੭੩-੭ ਗੁਪਤੀ ਖਾਵਹਿ ਵਟਿਕਾ ਸਾਰੀ ॥ ੯੭੩-੧੧ ਅਸੁਮੇਧ ਜਗਨੇ ॥ ਤੁਲਾ ਪੁਰਖ ਦਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਾਗ ਇਸਨਾਨੇ ॥

੯੭੩-੧੬ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਹੇਰੈ ਪਸੂਆਰਾ॥ ਸੋਨਾ ਗਢਤੇ ਹਿਰੈ ਸੁਨਾਰਾ ॥

੯੭੪-੨ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਵਿਲੰਬਿ ਬਹੁਤ ਜਨ ਉਧਰੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜਮਤਿ ਏਹ ॥

੮੭੪-੧੧ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਖਸ ਹਰੇ ਪਰਾਨ॥ ਅਜੈਮਲ ਕੀਓ ਬੈਕੁੰਠਹਿ ਥਾਨ ॥ ਸੂਆ ਪੜ੍ਹਾਵਤ ਗਨਿਕਾ ਤਰੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਕੀ ਪੂਤਰੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਪੂਤਨਾ ਤਰੀ॥ ਬਾਲਘਾਤਨੀ ਕਪਟਹਿ ਭਰੀ ॥ ਸਿਮਰਨ ਦ੍ਰੋਪਦਸੁਤ ਉਧਰੀ ॥ ਗਊਤਮ ਸਤੀ ਸਿਲਾ ਨਿਸਤਰੀ॥ ਕੇਸੀ ਕੰਸ ਮਥਨੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ॥ ਜੀਅਦਾਨੁ ਕਾਲੀ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਐਸੋ ਹਰੀ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭੈ ਅਪਦਾ ਟਰੀ॥ ੮੭੪-੧੬ ਆਨ ਦੇਵ ਬਦਲਾਵਨਿ ਦੈਹਉ॥ ੮੭੫-੧੩ ਜੇ ਓਹੁ ਕੂਪ ਤਟਾ ਦੇਵਾਵੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਸਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ

੮੭੬-੫ ਏਕਿ ਚਲੇ ਹਮ ਦੇਖਹ ਸੁਆਮੀ ਭਾਹਿ ਬਲੰਤੀ ਆਈ॥ ੮੭੭-੨ ਪ੍ਰਣਵਤਿ

ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿਦਾਸਾ ਪਰਤਾਪਹਿਗਾ ਪ੍ਰਾਣੀ॥

੯੭੭-੫ ਦੁਖੁ ਦਰਵਾਜਾ ਰੋਹੁ ਰਖਵਾਲਾ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇ ਪਟ ਜੜੇ॥ ਮਾਇਆ ਜਲੁਖਾਈ ਪਾਣੀ ਘਰੁਬਾਧਿਆ ਸਤ ਕੈ ਆਸਣਿ ਪੁਰਖੁ ਰਹੈ॥ ੯੭੭-੮ ਬਾਬਾ ਗੋਰਖੁ ਜਾਗੈ॥ਗੋਰਖੁ ਸੋ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ॥ ੯੭੭-੯ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਾਣ ਪਵਣਿ ਬੰਧਿਰਾਖੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਦੀਏ॥ ੯੭੭-੧੪ ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ॥ਵਸਗਤਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ਨਹ ਡੋਲੈ॥

੯੭੮-੫ ਪਰਸਤ ਪੈਰ ਸਿਝਤ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਅਖਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ॥ ੯੭੮-੯ ਕਰਣੀ ਤੇ ਕਰਿ ਚਕਹੁ ਢਾਲਿ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ॥ ੯੭੮-੧੦ ਜਾਪੈ ਜਿਉ ਸਿੰਘਾਸਣਿ ਲੋਇ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਕਿ ਵੈਸੁ॥ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ਗਣੀ ਸਹੰਸ॥

੯੭੯-੧੫ ਧਰ ਤੂਟੀ ਗਾਡੋ ਸਿਰਭਾਰਿ॥

ਲਕਰੀ ਬਿਖਰਿ ਜਰੀ ਮੰਝ ਭਾਰਿ॥

੮੭੯-੧੯ ਰਾਮਜਨਾਂ ਮਿਲਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ਹਰਿ ਨੀਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲ ਗਈ ਸਭਨੀਕਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਪਾਇ॥ ੮੯੧-੧੨ ਮੋਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਹਰਿਸੰਤ ਪਗੀ ਲੈ ਪਾਵੈ। ੮੯੩-੫ ਸੁਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਰ ਦੇਵ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਖਿਨੁ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ॥ ੮੯੩-੧੨ ਸੁਰਗ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਿਰਤ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਇਆਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਲੋਗਨੀ ੮੯੪-੧੩ ਕਰ ਕਰਿਤਾਲ ਪਖਾਵਜ ਨੈਨਹੁ ਮਾਥੈ ਵਜਹਿ ਰਬਾਬਾ॥ ਕਰਨਹੁ ਮਧੁ ਬਾਸੁਰੀ ਬਾਜੈ ਜਿਹਵਾ ਧੁਨਿ ਆਗਾਜਾ ॥

੮੯੪-੧੮ ਦਸ ਪਾਤਉ ਪੰਚ ਸੰਗੀਤਾ ਏਕੈ ਭੀਤਰਿ ਸਾਥੇ॥ ੮੯੫-੨ ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕਧੁਨਿ ਏਕੈ ਏਕੈਰਾਗੁ ਅਲਾਪੈ॥ਏਕਾਦੇਸੀ ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੈ॥

੮੭੬-੧੧ ਤਾਗਾ ਕਰਿਕੈ ਲਾਈ ਥਿਗਲੀ ॥ ਲਉ ਨਾੜੀ ਸੂਆ ਹੈ ਅਸਤੀ ॥ ਅੰਭੈ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਧਰਿਆ॥ ਕਿਆ ਤੂ ਜੋਗੀ ਗਰਬਹਿ ਪਰਿਆ॥ ੮੮੮-੨ ਖਟੁਕਰਮਾ ਅਰੁ ਆਸਨੁ ਧੋਤੀ॥ ਭਾਗਠਿ ਗ੍ਰਿਹਿਪੜੈ ਨਿਤ ਪੋਥੀ॥ ਮਾਲਾ ਫੇਰੈ ਮੰਗੈ ਬਿਭੂਤ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋਇ ਨ ਤਰਿਓ ਮੀਤ ॥

੮੯੧-੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਜਪਲਾ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰ ਪਰਲਾ॥ ੮੯੧-੮ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਕਾਜੈ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ਪੰਡਿਤ॥

੮੯੧-੧੩ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਨਿਧਿ ਲੀਆ ਲਾਭ ॥ ਪੂਰਨ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸਾਭ ॥

੮੯੫-੧ ਸੁਮਤਿਸਾਰੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਜੈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੀਜੈ॥

੮੯੫-੮ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਾਰਤਤੁ ॥

੮੯੮-੬ ਤਉ ਨਿਸਤਰੈ ਜਉ ਕਿਰਪਾ

ਹੋਇ ॥ ੮੯੯-੧੬ ਦੀਸਤ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਇ ਬਿਲਾਈ ॥ ਮਹਾਕਸਾਬਿ ਛੁਰੀ ਸਟਿ-ਪਾਈ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿਰਦੈ ਵੂਠਾ॥ ਫਾਥੀ ਮਛੁਲੀ ਕਾ ਜਾਲਾ ਤੂਟਾ ॥

੮੯੯-੧ ਤੀਨਿ ਆਵਰਤ ਕੀ ਚੂਕੀਘੇਰ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਚੂਕੇ ਭੈ ਫੇਰ ॥ ੮੯੯-੩ਦਾਝਿ ਗਏ ਤ੍ਰਿਣ ਪਾਪ ਸੁਮੇਰ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਪੂਜੇ ਪ੍ਰਭਪੈਰ॥ ੮੯੯-੭ ਨਾ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾ ਮਨੁ ਤੋਹਿ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ਧੋਹਿ॥ ਕੁਦਮ ਕਰੈ ਗਾਡਰ ਜਿਉ ਛੇਲ॥ ਅਚਿੰਤੁ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁਚਕ੍ਰੁ ਜਿਉ ਪੇਲ ॥ ਹਰਿ-ਚਰਨਕਮਲ ਸਰਨਾਇਮਨਾ ॥ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁਧਨਾ ॥

੯੦੧-੧੧ ਨਰਨਰਹ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਨ ਧਰਨ ਪੁਨ ਪੁਨਾ ਕਰਨ ॥ ਨਹ ਗਿਰਹ ਨਿਰੰਹਾਰੰ॥ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਨਾਮਹੀਰ ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰੰ ॥ ਕਰਨ ਕੇਲ ਗੁਣ ਅਮੋਲ

ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੰ॥ ੯੦੧-੧੩ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੁਗੰਧ ਭੋਗ ਤਿਆਗਿ ਚਲੇ ਮਾਇਆ ਛਲੇ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੰਡਾਰ ਦਰਬ ਅਰਬ ਖਰਬ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੈ॥ ਨਹ ਸੰਗਿ ਗਾਮਨੀ॥ ਸੁਤ ਕਲਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤੁ ਉਰਝਿਪਰਿਓ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿਓ ਇਹ ਬਿਰਖ-ਛਾਮਨੀ॥ ਚਰਨਕਮਲ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਸੰਤ ਭਾਵਨੀ॥ ੯੦੨-੭ ਰਾਮਨਾਮ ਨਰਿ ਨਿਸਿਬਾਸੁਰ ਮੈ ਨਿਮਖ ਏਕ ਉਰਧਾਰੈ॥ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਅਪੁਨੋ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ੯੦੨-੧੦ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤਿ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਹੋਇਹੈ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ॥ ੯੦੩-੧ ਆਖੁ ਗੁਣਾ ਕਲਿ ਆਈਐ॥ ਤਿਹੁ ਜੁਗ ਕੇਰਾ ਰਹਿਆ ਤਪਾਵਸੁ ਜੇ ਗੁਣ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ॥ ੯੦੩-੧੪ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਦਿਆ ਬਿਗਿਆਨਿ॥ ੯੦੪-੫ ਅਲਿਪਤ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਰਹਹਿ

ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ॥

੯੦੪-੧੪ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰਥਿ ॥ ਮੁਕਤਿਪ੍ਰਾਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥਿ ॥ ੯੦੪-੧੫ ਵਾਚੈ ਵਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੈ ਕਿਉ ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੈ ॥ ੯੦੫-੪ ਹਠੁ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ॥ ਵਰਤੁ ਤਪਨੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥

੯੦੫-੧੪ ਊਂਦਰ ਦੂੰਦਰ ਪਾਸਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਧੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥

੯੦੬-੯ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਹਿ ਕੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਭਰਮਿ ਗਇਆ ॥ ੯੦੭-੭ ਰਹੈ ਗਗਨਪੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੈਸਰਿ ਅਨਹਤਸਬਦਿ ਰੰਗੀਣਾ ॥ ਸਤੁ ਬੰਧਿਕੁਪੀਨ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਜਿਹਵਾ ਰੰਗਿ ਰਸੀਣਾ ॥

੯੦੭-੧੩ ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮੜੀ

ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਤੀ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੀ ਸੰਤਹੁ ॥ ੯੦੭-੧੫ ਰਵਿ ਸਸਿ ਲਉਕੇ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਰੀ ॥

੯੧੦-੧੭ ਭੈਭੰਜਨੁ ਅਤਿ ਪਾਪਨਿ-ਖੰਜਨੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥

੯੧੦-੧੯ ਹਮ ਕੂਚਲ ਕੁਚੀਲ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਿਲਿ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੀ ॥

੯੧੧-੧੭ ਮਾਇਆਮੋਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗਾ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ ॥

੯੧੬_੩ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਕਲਿਅਧਕਾਰ ਦੀਪਾਈ ॥ ੯੨੨-੬ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥

੯੨੫-੨ ਜਗਦੀਸ ਈਸ ਗੋਪਾਲ ਮਾਧੋ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥

੯੨੬-੯ ਪ੍ਰਭ ਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਣੋ ਤਿਸੁ

ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥

੯੨੬-੧੯ ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਕੋ ਅੰਚਲਿ ਤਾਕੈ ਲਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ਘਣ ਉਨਵਿ ਵੁਠੇ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿਆ ਮਕਰੰਦ ਜੀਉ ॥

੯੨੬-੧੯ ਈਤ ਊਤ ਦਹਦਿਸ ਅਲੋ-ਕਨ ਮਨਿ ਮਿਲਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ ੯੨੯-੫ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹ ਜੀਉ ॥ ੯੨੯-੯ ਹਿਮਕਰ ਰੁਤਿ ਮਨਿ-ਭਾਵਤੀ ਮਾਘੁ ਫਗਣੁ ਗੁਣਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ਹਰਿ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥ ੯੩੦-੭ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰ-ਸੂਰਾ ॥ ੯੩੧-੭ ਲਾਜ ਮਰੰਤੀ ਮਰਿ-ਗਈ ਘੂੰਘਟੁ ਖੋਲਿ ਚਲੀ ॥ ਸਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ ਬਾਵਰੀ ਸਿਰ ਤੇ ਸੰਕ ਟਲੀ ॥

੯੩੪-੬ ਤਤੁ ਚੁਗਹਿ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ

ਤਿਨ ਕਉ ਫਾਸ ਨ ਰੰਚ ॥ ਉਡਹਿ ਤ ਬੇਗੁਲਬੇਗੁਲੇ ਤਾਕਹਿ ਚੋਗ ਘਣੀ ॥

੯੩੪–੧੯ ਨਾਨਾ ਕਰਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਮਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹੁ ਨ ਓਹੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁ–ਤਾਹਿ ॥ ੯੩੫–੧੪ ਸਰ ਭਰਿ ਸੋਖੈ ਭੀ ਭਰਿ ਪੋਖੈ ਸਮਰਥ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥

੯੩੬–੬ ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਨ ਕੋ ਰਹੈ ਰੰਗੁ ਨ ਤੁੰਗੁ ਫਕੀਰ ॥ ੯੩੯–੮ ਗੋਰਖ–ਪੂਤੁ ਲੋਹਾਰੀਪਾ ਬੋਲੈ ਜੋਗਜੁਗਤਿ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥ ੯੪੦–੪ ਖੰਡਿਤਨਿਦ੍ਰਾ ਅਲਪਅਹਾਰੰ ਨਾਨਕ ਤਤਬੀਚਾਰੋ ॥

੯੪੦–੪ ਦਰਸਨੁਭੇਖ ਕਰਹੁ ਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਝੋਲੀ ਖਿੰਥਾ ॥ ਬਾਰਹ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਸਰੇਵਹੁ ਖਟੁਦਰਸਨ ਇਕਪੰਥਾ ॥

੯੪੦–੮ ਊਧਉ ਖਪਰੁ ਪੰਚਭੂ ਟੋਪੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕੜਾਸਣੁ ਮਨੁ ਜਾਗੋਟੀ ॥

੯੪੦–੧੧ ਅਕਲਪਤ ਮੁਦ੍ਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ੯੪੧-੩ ਵੇਮਾਰਗਿ ਮੂਸੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਸਾਣਿ ॥ ਸਬਦ ਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬਾਣਿ॥ ੯੪੨–੧੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਂਧਿਓ ਸੇਤੁ ਬਿਧਾਤੈ॥ ਲੰਕਾਲੂਟੀ ਦੈਤ ਸੰਤਾਪੈ॥ ਰਾਮਚੰਦ ਮਾਰਿਓ ਅਹਿ ਰਾਵਣੁ ॥ ਭੇਦੁ ਬਭੀਖਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇਣੁ ॥

੯੪੩-੬ ਹਉ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੋ ਹੋਵੈ ॥

੯੪੩–੧੫ ਅੰਤਰਿ ਸੁੰਨੰ ਬਾਹਰਿ ਸੁੰਨੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੁੰਨਮਸੁੰਨੰ ॥ ਚਉਥੇ ਸੁੰਨੈ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਣੈ ਤਾਕਉ ਪਾਪ ਨ ਪੁੰਨੰ ॥ ੯੪੪-੩ ਕੁਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ॥ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਬੂਝੈ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ੯੪੪–੯ਸੁਸਬਦ ਕਾ ਕਹਾ ਵਾਸੁ ਕਥੀਅਲੇ ਜਿਤੁ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਕਹੀਐ ਤਿਸੁ

ਕਹੁ ਕਵਨੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ੯੪੪-੧੨ਸੁਸਬਦ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਅਲਖੰ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ॥ਪਵਨ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸੁੰਨ ਨਿਵਾਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾਧਰ ਸੋਈ॥੯੪੫-੭ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਕਹਾ ਬਸੀਅਲੇ ਕਹਾ ਬਸੈ ਇਹੁ ਪਵਨਾ ॥ ਕਹਾ ਬਸੈ ਸੁਸਬਦੁ ਅਉਧੂ ਤਾਕਉ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕਾ ਭਵਨਾ॥ ੯੪੫-੧੧ ਸੁਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਿਜਘਰਿ ਆਛੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਸੁਸਬਦਿ ਲਹੈ॥ ੯੪੫-੧੨ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ ਤੂ ਸਚੀਨਾਈ॥ ੯੪੯-੯ਰੈਣਾਇਰ ਮਾਹਿ ਅਨੰਤੁ ਹੈ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ੯੪੯-੧੪ ਛਤੀਹ ਜੁਗ ਗੁਬਾਰੁਸਾ ਆਪੇ ਗਣਤ ਕੀਨੀ ॥ ੯੫੧-੪ ਬਾਬਾਣੀਆ ਕਹਾਣੀਆ ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇਨਿ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁ ਮੰਨਿ-ਲੈਨਿ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬਿਆਸ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇਨਿ ॥ ੯੫੧-੧੧ ਜਿਨ

ਕਉ ਪੋਤੇ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਵਾਤਿ ਸਿਪੀਤੀ॥ ੯੫੧-੧੫ਤੁਰਕਮੰਤ੍ਰ ਕਨਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਹਿ॥ ਲੋਕ ਮੁਹਾਵਹਿ ਚਾੜੀ ਖਾਹਿ॥ ੯੫੧-੧੯ ਰਾਹੁ ਦਸਾਇ ਓਥੈ ਕੋ ਜਾਇ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਭਿਸਤਿ ਨ ਪਾਇ॥ ੯੫੨-੭ ਨਾ ਸਤਿ ਦੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਸੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਪਾਣੀ ਜੰਤ ਫਿਰਹਿ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਮੂੰਡਮੁਡਾਈ ਕੇਸੀ ਨਾ ਸਤਿ ਪੜਿਆ ਦੇਸ ਫਿਰਹਿ॥ ੯੫੨-੧੫ ਅਉਹਠ ਪਟਣ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਸਿਵਪੁਰਿ ਚੜੈ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਰਖੁ ਸਤਿਸਰੂਪ॥ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪ॥ ੯੫੩-੩ ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਏਕੋ ਨਾਉ॥ ੯੫੩-੧੧ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਪਵੈ ਖੂਹਿ ਕਿਹੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਓਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹਣਾ॥ ੯੫੪-੧੭ ਜਿਥੈ ਸੁਵਸਤ ਨ ਜਾਪਈ ਆਪੇ ਵਰਤਉ ਜਾਣਿ॥ ੯੫੫-੩ ਲਬੁ ਵਤ,

ਦਰੋਗੁ ਬੀਉ ਹਾਲੀ ਰਾਹਕੁ ਹੇਤ॥ ਹਲੁ ਬੀਚਾਰੁ ਵਿਕਾਰ ਮਣ ਹੁਕਮੀ ਖਟੇ ਖਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਅਉਤੁ ਜਣੇਦਾ ਜਾਇ॥ ਮਹਲਾ ੧॥ ਭਉ ਭੁਇ ਪਵਿਤੁ ਪਾਣੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਲੇਦ॥ ਹਲੁ ਹਲੇਮੀ ਹਾਲੀ ਚਿਤੁ ਚੇਤਾ ਵਤ੍ਰ ਵਖਤ ਸੰਜੋਗੁ॥ਨਾਉ ਬੀਜੁ ਬਖਸੀਸ ਬੋਹਲ ਦੁਨੀਆ ਸਗਲ ਦਰੋਗ॥ ੯੫੬-੨ ਗੁਣ ਕੀ ਥੇਕੈ ਵਿਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੯੫੬-੩ ਤਿਸਦਾ ਕੁਠਾ ਹੋਵੈ ਸੇਖੁ॥ਲੋਹੂ ਲਬੁ ਨਿਕਥਾ ਵੇਖੁ॥ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਲਗੈ ਹਕਿ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਦੀਦਾਰਿ ਸਮਾਇ॥

੯੫੯-੪ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਏ ਆਪਿ ਸੋਈ ਅਜਰੁ ਜਰੈ॥ ਤਿਸਹੀ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰੁ ਮਨਿ ਧਰੈ ॥ ੯੫੯-੭ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ਸੇਈ ਸਚੁਹਾਕੁ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ ਖਸਮੁ ਕਿਉ ਲਭੈ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ॥ ੯੫੯-੧੦ ਹਰਣਾਖੀ ਕੂ ਸਚੁ ਵੈਣੁ ਸੁਣਾਈ ਜੋ ਤਉ ਕਰੇ

ਉਧਾਰਣੁ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਚਨ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਛਬੀਲੀ ਪਿਰੁ ਤੈਡਾ ਮਨ ਸਾਧਾਰਣੁ ॥ ੯੬੦-੮ ਉਡਰਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਬਗੁਲਾ ਮਤੁ ਹੋਵੈ ਮੰਞੁ ਲਖਾਵੈ॥ ੯੬੦-੧੬ ਠਗੈ ਸੇਤੀ ਠਗੁ ਰਲਿ ਆਇਆ ਸਾਥੁ ਭਿ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ॥ ੯੬੧-੨ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਸੰਤੁਸਟੁ ਕਲਮਲ ਤਿਸੁ ਖਈ॥

੯੬੩-੧੨ ਸਸੁ ਵਿਰਾਇਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਸਸੁਰਾ ਵਾਦੀ ਜੇਠੋ ਪਉ ਪਉ ਲੂਹੈ॥ ਹਭੇ ਭਸੁ ਪੁਣੇਦੇ ਵਤਨੁ ਜਾ ਮੈ ਸਜਣੁ ਤੂ ਹੈ॥

੯੬੪-੪ ਤੈਡੀ ਬੰਦਸਿ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਡਿਠਾ ਤੂ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਘੋਲਿਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਵਿਚੋਲੇ ਜੈ ਮਿਲਿ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਾ ॥

੯੬੪-੯ ਹਭਿ ਗੁਣ ਤੈਡੇ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਮੈਕੂ ਥੀਏ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਤਉ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਕੁ ਸਦਾ ਜਾਚੋਵੈ॥ ੯੬੪-੧੧ ਦੇਹ ਛਿਜੰਦੜੀ ਊਣਮ ਝੂਣਾ ਗੁਰਿ ਸਜਣਿ ਜੀਉ ਧਰਾਇਆ॥ ਹਭੇ

ਸੁਖ ਸੁਹੇਲੜਾ ਸੁਤਾ ਜਿਤਾ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ॥
੯੬੪-੧੫ ਸੋਇ ਸੁਣੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਾ ਨਾਮੁ ਜਪੰਦੜੀ ਲਾਲੀ ॥ ਪੰਧਿ ਜੁਲੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਅੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੀ॥ ੯੬੪-੧੬ ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਮੈ ਮਾਣਕੁ ਲਧਾ ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਘਿਧਾ ਮੈਕੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ॥ ਢੂੰਢ ਵੰਞਾਈ ਥੀਆ ਥਿਤਾ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ॥ ੯੬੫-੩ ਜਾ ਪਿਰੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾ ਧਨ ਬਾਹਰਿ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਬਾਹਰਿ ਤਾ ਧਨ ਮਾਹਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਫੇਰਿ ਫਿਰਾਹਰਿ ॥
੯੬੭-੫ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਮੰਨਣਾ ਕੋਸਾਲੁ ਜਿਵਾਹੇ ਸਾਲੀ ॥ ਧਰਮਰਾਇ ਹੈ ਦੇਵਤਾ ਲੈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਦਲਾਲੀ ॥ ੯੬੭-੧੧ ਹੋਰਿਓ ਗੰਗ ਵਹਾਈਐ ਦੁਨਿਆਈ ਆਖੈ ਕਿ ਕਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜਗਨਾਥਿ ਉਚਹਦੀ ਵੈਣੁ ਵਿਰਿਕਿਓਨੁ ॥ ਮਾਧਾਣਾ ਪਰਬਤ ਕਰਿ

ਨੇਤ੍ਰਿ ਬਾਸਕੁ ਸਬਦਿ ਰਿੜਕਿਓਨੁ ॥ ਚਉ-
ਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ਕਰਿ ਆਵਾ-
ਗਉਣੁ ਚਿਲਕਿਓਨੁ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਅਹਿ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ਜਿਣਿ ਐਵਡ
ਪਿਡ ਠਿਣਕਿਓਨੁ ॥ ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤ੍ਰੁ
ਸਿਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆੜਾ ਛਿਕਿਓਨੁ ॥
ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਮਾਹਿ ਆਪੁ ਆਪੈ
ਸੇਤੀ ਮਿਕਿਓਨੁ ॥ ਸਿਖਾ ਪੁਤਾ ਘੋਖਿਕੈ ਸਭ
ਉਮਤਿ ਵੇਖਹੁ ਜਿਕਿਓਨੁ ॥ ਜਾਂ ਸੁਧੋਸੁ ਤਾਂ
ਲਹਣਾ ਟਿਕਿਓਨੁ ॥ ੯੬੭-੩ ਕਲਿ ਵਿਚਿ
ਧੂਅੰਧਾਰੁ ਸਾ ਚੜਿਆ ਰੈਭਾਣੁ ॥ ਸਤਹੁ ਖੇਤੁ
ਜਮਾਇਓ ਸਤਹੁ ਛਾਵਾਣੁ ॥
੯੬੯-੪ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਦਕ ਸਹਜਧੁਨਿ
ਲਾਗੀ ਸੁਖਮਨ ਪੋਚਨਹਾਰੀ ਰੇ ॥
੯੬੯-੭ ਉਨਮਦ ਚਢਾ ਮਦਨ ਰਸੁ
ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭਇਆ ਉਜਿਆਰਾ ॥
੯੬੯-੧੦ ਦਾਸ ਕਬੀਰੁ ਤਾਸੁ ਮਦ

ਮਾਤਾ ਉਚਕਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥

੯੭੦-੭ ਚਉਦਸ ਅਮਾਵਸ ਰਚਿ ਰਚਿ ਮਾਗਹਿ ਕਰ ਦੀਪਕੁ ਲੈ ਕੂਪਪਰਹਿ ॥ ਤੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ਮੁਹਿ ਤੋਹਿ ਬਰਾਬਰੀ ਕੈਸੇਕੈ ਬਨਹਿ ॥ ਹਮਰੇ ਰਾਮਨਾਮ ਕਹਿ ਉਬਰੇ ਬੇਦਭਰੋਸੇ ਪਾਂਡੇ ਡੂਬਿਮਰਹਿ ॥

੯੭੦-੧੧ ਭਵਰੁ ਏਕੁ ਪੁਹਪਰਸ ਬੀਧਾ ਬਾਰਹ ਲੇ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥ ਸੋਰਹ ਮਧੇ ਪਵਨੁ ਝਕੋਰਿਆ ਆਕਾਸੇ ਫਰੁ ਫਰਿਆ ॥

੯੭੧-੧ ਪਰਧਨ ਪਰਤਨ ਪਰਤੀ ਨਿੰਦਾ ਪਰਅਪਬਾਦੁ ਨ ਛੂਟੈ ॥

੯੭੧-੧੦ ਸੋ ਦੀਪਕੁ ਅਮਰਕੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਕਾਢੀਲੇ ਮਾਰਿ ॥

੯੭੧-੧੯ ਬੰਧਚਿ ਬੰਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤੈਗੁਰਿ ਅਨਲੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਜਬ ਨਖਸਿਖ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੀਨਾ ॥ ਤਬ ਅੰਤਰਿ-ਮਜਨੁ ਕੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪਵਨਪਤਿ ਉਨ-

ਮਨਿ ਰਹਨੁ ਖਰਾ ॥ ਨਹੀ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਲਟੀਲੇ ਸਕਤਿ ਸਹਾਰੰ ॥ ਪੈਸੀਲੇ ਗਗਨ ਮਝਾਰੰ ॥ ਬੇਧੀਅਲੇ ਚਕ੍ਰ ਭੁਅੰਗਾ ॥ ਭੇਟੀਅਲੇ ਰਾਇ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਚੂਕੀਅਲੇ ਮੋਹ ਮਇਆਸਾ ॥ ਸਸਿ ਕੀਨੋ ਸੂਰ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਜਬ ਕੁੰਭਕੁ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬੀਣਾ ॥ ਬਕਤੈ ਬਕਿ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਸੁਨਤੈ ਸੁਨਿ ਮੰਨਿ ਬਸਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੰ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਸਾਰੰ ॥

੬੭੨-੭ ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਆਰ ਬੇਦਾਰ ਜਾਗਤ ਮੁਸੀਅਤ ਹਉ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਿਗਮ ਹੁਸੀਆਰ ਪਹਰੂਆ ਦੇਖਤ ਜਮੁ ਲੇ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀੰਬੁ ਭਇਓ ਆਂਬੁ ਆਂਬੁ ਭਇਓ ਨੀਬਾ ਕੇਲਾ ਪਾਕਾ ਝਾਰਿ ॥ ਨਾਲੀਏਰ ਫਲੁ ਸੇਬਰਿ ਪਾਕਾ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਭਇਓ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤੁ

ਮਹਿ ਬਿਖਰਿਓ ਹਸਤੀ ਚੁਨਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਮੀਰ ਕੁਲ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਤਜਿ ਚੀਟੀ ਹੋਇ ਚੁਨਿ ਖਾਈ ॥

੯੭੪-੧ ਹਮ ਬਡ ਕਬਿ ਕੁਲੀਨ ਹਮ ਪੰਡਿਤ ਹਮ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥

੯੭੪-੧੩ ਕਰਪਲਵ ਸਾਖਾ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ

੯੭੫-੩ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਰੁਨਾਰਾਇਨੁ ਗਾਵਹਿ ਮੁਖਿਬੋਲਹਿ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ॥

੯੭੫-੬ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਜਪਿ ਮਿਲਿ ਸਲਲ ਸਲਲੇ ॥

੯੭੫-੧੩ ਉਨਵੈ ਘਨੁ ਘਨ ਘਨਿਹਰੁ ਗਰਜੈ ਮਨਿ ਬਿਗਸੈ ਮੋਰ ਮੁਰਲੇ ॥

੯੭੬-੧ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁਸਖੇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆ-ਇਓ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਪਖੇ ॥

੯੭੬-੯ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਰਾਖਹੁ ਵਡ ਪਾਪਗੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਉਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਗੇ ॥ ੯੭੬-੧੦ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਛੀਪਾ ਦੁਸ ਟਾਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਜਨਗੇ ॥ ੯੭੬-੧੧ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਏ ਜਹ ਧੂਰਿ ਪਰੀ ਜਨ-ਪਗੇ ॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਹਮ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਗੇ ॥

੯੭੭-੨ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮਰੇ ਵਡ ਕਟਾਖ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੇ ॥

੯੭੭-੩ ਜਿਉ ਸਲਲੈਸਲਲ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਲਹਰੀ ਮਿਲਿ ਸਲਲੈਸਲਲ ਸਮਣੇ ॥ ੯੭੭-੭ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਸਫਲ ਹਰਿ-ਘਾਲ॥ਲੇ ਗੁਰਪਗਰੇਨਰਵਾਲ॥ਸਭਿ ਦਾਲਿਦ ਭੰਜਿ ਦੁਖਦਾਲ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਹਰਿ

ਆਪਿ ਸੁਵਾਰਿਓ ਹਰਿਰੰਗ ਰੰਗਮਹਲ ਬੇਅੰਤ ਲਾਲ ਲਾਲ ਹਰਿਲਾਲ ॥ ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਆਪਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਇਓ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰ ਕੀਈ ਹੈ ਬਸੀਠੀ ਹਮ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨਦੋ ਆਨੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਭਏ ਗਲਤਾਨਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ

੯੭੮-੧ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰਿਚਾਲ ਦਿਖਾਈ ਹਰਿਚਾਲ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਨਿਹਕਪਟ ਕਮਾਵਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿਘਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥ ੯੭੮-੧੩ ਊਲਾਹਨੋ ਮੈ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਓ ॥ ਮਨ ਮੀਠ ਤੁਹਾਰੋ ਕੀਓ ॥

੯੯੧-੫ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਮੈਲਾਗਰੁ ਮਲਗਾਰੇ ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਜੀ ਹੈ ਦਹਦਿਸਿ ਹਰਿ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕ ਗੰਧਾਰੇ ॥ ੯੯੧-੭ ਬਿਬੇਕੁਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਮਦਰਸੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰੇ ॥

੯੯੧-੧੩ ਜਿਤਨੇ ਕਰਜ ਕਰਜ ਕੇ ਮੰਗੀਏ ਕਰਿ ਸੇਵਕ ਪਗਿ ਲਗਿ ਵਾਰੇ ॥

੯੯੧-੧੬ ਪਰਸਨ ਪਰਸ ਭਏ ਕੁਬਿਜਾ ਕਉ ਲੈ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥

੯੯੨-੧ ਸਾਕਤ ਬਚਨ ਬਿਛੂਆ ਜਿਉ ਡਸੀਐ ਤਜਿ ਸਾਕਤ ਪਰੈਪਰਾਰੇ ॥

੯੯੨-੩ ਪੂਰਬਿਜਨਮਿ ਪਰਚੂਨ ਕਮਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥

੯੯੨-੧੩ ਜਿਉ ਜਨ ਚੰਦ੍ਰਹਾਂਸੁ ਦੁਖਿਆ ਧ੍ਰਿਸਟਬੁਧੀ ਅਪੁਨਾ ਘਰੁ ਲੂਕੀ ਜਾਰੇ ॥ ੯੯੨-੧੬ ਰਾਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਪਕਰਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ

ਦੁਸਟਾਂ ਆਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਨਿਵਾਰੇ ॥
੯੮੩-੬ ਪਵਨਸੂਤ ਸਭੁ ਨੀਕਾ ਕਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੇ ॥
੯੮੩-੭ ਤਉ ਗੁਨ ਈਸ ਬਰਨਿ ਨਹੀ ਸਾਕਉ ਤੁਮ ਮੰਦਰ ਹਮ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ॥
੯੮੩-੧੦ ਪਚੈ ਪਤੰਗੁ ਮ੍ਰਿਗ ਭ੍ਰਿੰਗ ਕੁੰਚਰੁ ਮੀਨ ਇਕ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਕਰਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਪੰਚਭੂਤ ਸਬਲ ਹੈ ਦੇਹੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੯੮੩-੧੩ ਮੇਰ ਸੁਮੇਰ ਮੋਰੁ ਬਹੁ ਨਾਚੈ ਜਬ ਉਨਵੈ ਘਨ ਘਨਹਾਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ

੯੮੪-੬ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਜਨੁ ਹਰਿਨਾਖਿ ਪਕਰਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਲੀਓ ਤਰਾਇਆ ॥
੯੮੫-੧੦ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿਜਾਇ ਪਰਤਾਪੈ ਡੰਡ ਧਰਮਰਾਇ ਕਾ ਲਾਗਾ ॥ ਸਤ-ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਅਤਿ ਗੂੜ੍ਹੀ ਜਿਉ ਰੰਗੁ

ਮਜੀਠ ਬਹੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਾਇਆਕਾਪਰੁ ਚੀਰ ਬਹੁ ਫਾਰੇ ਹਰਿਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਸਭਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਚਾਰਿਓ ਰੰਗੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁਸੋਭਾ ਹਰਿਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਂਗਾ ॥ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਜੋ ਹਰਿਚਰਨੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥

੯੯੭-੧ ਬੂਡਤ ਕਉ ਜੈਸੇ ਬੇੜੀ ਮਿਲਤ ਬੂਝਤ ਦੀਪਕ ਮਿਲਤ ਤਿਲਤ ॥ ੯੯੭-੨ ਜੈਸੇ ਕਿਰਖਹਿ ਬਰਸ ਮੇਘ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਲਨ ਸਰਨਿ ਸੇਂਘ ॥ ੯੯੭-੪ ਜੈਸੋ ਦਾਨੋ ਚਕੀ-ਦਰਾਹਿ ॥ ੯੯੮-੩ ਇਕ ਖਿਨਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਜੇਤ ਕੀਨ ਉਪਾਰਜਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਤਾਰ ॥

੯੯੯-੧੪ ਦੂਹਸਾਸਨ ਕੀ ਸਭਾ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਅੰਬਰ ਲੇਤ ਉਬਾਰੀਅਲੇ ॥ ਗੋਤਮਨਾਰਿ ਅਹਲਿਆ ਤਾਰੀ ਪਾਵਨ ਕੇਤਕ ਤਾਰੀਅਲੇ॥

੯੯੯-੧੭ ਏਕਲ ਮਾਟੀ ਕੁੰਚਰ ਚੀਟੀ ਭਾਂਜਨ ਹੈ ਬਹੁ ਨਾਨਾ ਰੇ ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ

ਕੀਟ ਪਤੰਗਮ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਨਾ ਰੇ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ

੯੮੯-੫ ਸਾਦ ਕੀਤੇ ਦੁਖ ਪਰਫੁੜੇ ਪੂਰਬਿ-ਲਿਖੇ ਮਾਇ ॥ ੯੮੯-੧੧ ਸਜੁ ਕਾਇਆ ਪਟੁ ਹਢਾਇ॥ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਬਹੁਤੁ ਚਲਾਏ॥

੯੮੯-੧੨ ਘਰ ਘੁੰਮਣਵਾਣੀ ਭਾਈ॥ ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਭਉ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਊ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕਾਹੂ ॥

੯੯੦-੩ ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀਨਹੀ ਬਾਵਰਿਆ॥

੯੯੦-੫ ਕਾਇਆ ਆਰਣੁ ਮਨੁ ਵਿਚਿ ਲੋਹਾ ਪੰਚਅਗਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿਰਹੀ॥ ਕੋਇਲੇ ਪਾਪ ਪੜੇ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਸੰਨੀ ਚਿੰਤ ਭਈ॥ ਭਇਆ ਮਨੂਰੁ ਕੰਚਨੁ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਨੇਹਾ ॥

੯੯੦-੯ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਪਦਮ ਨਿਜਾਵਲ ਰੇ॥ ਪਦਮ ਨਿਜਾ

ਵਲ ਜਲ ਰਸ ਸੰਗਮਿ ਸੰਗਿਦੋਖ ਨਹੀ ਰੇ॥
ਦਾਦਰ ਤੂ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਰੇ ॥
ਭਖਸਿ ਸਿਬਾਲੁ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲਜਲ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਲਖਸਿ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਸੁ ਜਲ
ਨਿਤ ਨ ਵਸਤ ਅਲੀ ਅਲ ਮੇਰ ਚਚਾਗੁਨ
ਰੇ ॥ਚੰਦ ਕੁਮੁਦਨੀ ਦੂਰਹੁ ਨਿਵਸਸਿ ਅਨਭਉ
ਕਾਰਨਿ ਰੇ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੁ ਦੂਧਿ ਮਧੁ ਸੰਚਸਿ
ਤੂਬ ਨਚਾਤੁਰ ਰੇ ॥ ਅਪਨਾਆਪ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ
ਛੋਡਸਿ ਪਿਸਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥ ਪੰਡਿਤ
ਸੰਗਿ ਵਸਹਿ ਜਨ ਮੂਰਖ ਆਗਮ ਸਾਸ ਸੁਨੇ॥
ਅਪਨਾਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਸੁਆਨ-
ਪੂਛਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥ ਇਕਿ ਪਾਖੰਡੀ ਨਾਮਿ ਨ
ਰਾਚਹਿ ਇਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰੇ॥ਪੂਰਬਿ-
ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸਿ ਨਾਨਕਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿ
ਰੇ ॥ ੯੯੦-੧੬ ਜੋ ਮੈ ਬੇਦਨ ਸਾ ਕਿਸੁ
ਆਖਾਂ ਮਾਈ ॥ ੯੯੧-੧ ਮੁਲਖਰੀਦੀ
ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ

ਬਚਨੀ ਹਾਟਿ ਬਿਕਾਨਾ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ ਮਾ ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ॥ਲਾਲੀ ਨਾਚੈ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ ॥ ਪੀਅਹਿ ਤ ਪਾਣੀ ਆਣੀ ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤ ਪੀਸਣਜਾਉ ॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੋਵਾ ਜਪਤਰਹਾਂ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਲੂਣਹਰਾਮੀ ਨਾਨਕੁ ਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥

੯੯੧-੧੫ ਸੂਰਸਰੁ ਸੋਸਿਲੈ ਸੋਮਸਰੁ ਪੋਖਿਲੈ ਜੁਗਤਿਕਰਿ ਮਰਤੁ ਸੁ ਸਨਬੰਧੁ ਕੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ॥ਮੂੜੇ ਕਾਇਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ॥ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਜਰ ਗਹੁ ਜਾਰਿਲੈ

ਅਮਰ ਗਹੁ ਮਾਰਿਲੈ ਭ੍ਰਾਤ ਤਜਿ ਛੋਡਿ ਤਉ ਅਪਿਉ ਪੀਜੈ॥ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੋ ਰਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਮਨੋ ਮਨ ਪਵਨ ਸਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ॥ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ॥ ੯੯੨-੨ ਮਾਇਆ ਮੁਈ ਨ ਮਨੁ ਮੁਆ ਸਰੁਲਹਰੀ ਮੈ ਮਤੁ॥ ਬੋਹਿਥੁ ਜਲਸਿਰਿ ਤਰਿ ਟਿਕੈ ਸਾਚਾਵਖਰੁ ਜਿਤੁ॥ ਮਾਣਕੁ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਸਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਕਤੁ॥ ਰਾਜਾ ਤਖਤਿ ਟਿਕੈ ਗੁਣੀ ਭੈ ਪੰਚਾਇਣ ਰਤੁ॥ ੯੯੨-੭ ਨਿਧਨਿਆ ਧਨੁ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਰੁ ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਕੁ ਗੁਰੁ ਪਕੜਿਆ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤੂ ਤਾਣੁ॥ ੯੯੨-੧੩ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮੁਗਿਆਨ ਇਸਨਾਨੀ ਹਰਿਗੁਣ ਪੂਜੇ ਪਾਤੀ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਏਕਾਜੋਤੀ॥

੯੯੨-੧੫ ਦੋਵੈ ਸਿਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਬੇੜੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਏਕਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਤੀ ॥ ੯੯੩-੭ ਅਬ ਕੈ ਕਹਿਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮਿਲਈ ਤੂ ਸਹੁ ਜੀਅੜੇ ਭਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੯੯੩-੧੨ ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਾਜਾ ਸਭਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਹਿ ਥਾਵਾ ॥ ਬਾਬਾ ਦੇਹਿ ਵਸਾ ਸਚਗਾਵਾ ॥ ਜਾਤੇ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਾ ॥ ੯੯੧-੧੭ ਨਾਨਕੁ ਲੇਖਾ ਮਾਂਗੈ ਕਵਨਾ ਜਾ ਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ੯੯੪-੧ ਐਥੇ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਿਆ ਫਿਰਿ ਹਥੁ ਕਿਥਾਊ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜੋਨੀ ਸਭਿ ਭਵਾ-ਈਅਨਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

੯੯੪-੭ਨਾ ਮੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾ ਮੈ ਥੇਹੁ ਨ ਥਾਉ ॥ ੯੯੪-੧੨ ਇਕੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸੇਵਦੀ ਧੁਰਿਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੯੯੫-੩ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਸੁਕ

ਜਨਕ ਗੁਰਬਚਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਰੇ॥
ਦਾਲਦੁਭੰਜਿ ਸੁਦਾਮੇ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤੀਭਾਇ
ਤਰੇ ॥ ੯੯੬-੧੦ ਹਉ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦਸਾ·
ਇਦਾ ਕੋ ਵਸੇ ਹਰਿਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਹਉ
ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਖਨਖੰਨੀਐ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਸਿ ॥ ੯੯੬-੧੫ ਮਨਮੁਖਿ ਭਾਗਿ
ਵਿਹੂਣਿਆਂ ਤਿਖਮੁਈਆ ਕੰਧੀ ਪਾਸਿ ॥
੯੯੭-੧ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਹਰਿ
ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ
ਜੀਉ ॥ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਸ੍ਰਵਹਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰਾ ॥
ਬੋਲਿ ਹਰਿਨਾਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕਿਤਾ ॥
੯੯੭-੯ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਜਮਕਾਲੁ ਠੇਹ
ਮਾਰਉ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ
॥ ੯੯੭-੧੪ ਦਸਅਠ ਚਾਰਿਵੇਦ
ਸਭ ਪੂਛਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਛਡਾਈ
ਜੀਉ ॥ ੯੯੭-੧੯ ਰਾਜਸੁ ਸਾਤਕੁ
ਤਾਮਸੁ ਡਰਪਹਿ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ ॥

ਛਲ ਬਪੁਰੀ ਇਹ ਕਉਲਾ ਡਰਪੈ ਅਤਿ ਡਰਪੈ ਧਰਮਰਾਇਆ ॥ ੯੯੯-੯ ਵਿਤ ਨਵਿਤ ਭ੍ਰਮਿਓ ਬਹੁਭਾਂਤੀ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਧਾਏ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਹਉ ਹਉਮੈ ਤੇ ਤੇ ਭਏ ਅਜਾਏ ॥

੯੯੯-੧੧ ਮਾਇਆਮਦ ਚਾਖਿ ਭਏ ਉਦਮਾਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਏ॥

੯੯੯-੧੪ ਕਵਨ ਥਾਨ ਧੀਰਿਓ ਹੈ ਨਾਮਾ ਕਵਨ ਬਸਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਕਵਨ ਚਿਹਨ ਸੁਨਿ ਊਪਰਿ ਛੋਹਿਓ ਮੁਖਤੇ ਸੁਨਕਰਿ ਗਾਰਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਤੂ ਕਉਨੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਓ॥ ਏਤੀ ਨ ਜਾਨਉ ਕੇਤੀਕ ਮੁਦਤਿ ਚਲਤੇ ਖਬਰ ਨ ਪਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਨਸੀਲ ਪਵਨ ਅਰੁ ਪਾਣੀ ਬਸੁਧਾ ਖਿਮਾ ਨਿਭਰਾਤੇ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਮਿਲਿ ਭਇਓ ਸੰਜੋਗਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਵਨ ਦੁਰਾਤੇ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿਰਚਿਆ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੇ ਨਾਲੇ

ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥ ੧੦੦੦-੧੨ ਜੋ ਸਮ੍ਰਥੁ ਸਰਬਗੁਣ ਨਾਇਕੁ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਗਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਛੋਡਿਜਾਇ ਖਿਨਭੀਤਰਿ ਤਾਕਉ ਉਆ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਉ ਨ ਸਮਾਰਸਿ ਰੇ ॥ ਬੈਰੀ ਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁਸਿਉ ਜੀਅਰਾ ਜਾਰਸਿ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕੈ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਜਮੁ ਛੋਡੈ ਤਾਕੀ ਸਰਣਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਕਾਢਿ ਦੇਇ ਸਿਆਲ ਬਪੁਰੇ ਕਉ ਤਾਕੀ ਓਟ ਟਿਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਜਾਸੁ ਸੁਨਤ ਭਵ ਤਰੀਐ ਤਾਂ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਥੋਰੀ ਬਾਤ ਅਲਪ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਟਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਛੂਟਾ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ੧੦੦੧-੧੦ ਧਰਣੀਧ-

ਤਿਆਗਿ ਨੀਚਕੁਲ ਸੇਵਹਿ ਹਉਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਥ ॥ ੧੦੦੧-੧੪ ਗੁਪਤੁ ਕਰਤਾ ਸੰਗਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਹਕਾਵਏ ਮਨੁਖਾਇ ॥ ਬਿਸਾਰਿ ਹਰਿਜੀਉ ਬਿਖੈ ਭੋਗਹਿ ਤਪਤਿ-ਥੰਮ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ੧੦੦੨-੧੭ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ਤਉ ਛੋਡਿਗਏ ਨਿਗ੍ਹਹਾਰ ॥ ੧੦੦੩-੧ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਮੁਖ ਤੇ ਪੰਡਤ ਕਾਮਾਮਨ ਕਾ ਮਾਠਾ ॥ ਮੋਨੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਇਕਾਂਤੀ ਹਿਰਦੈ ਕਲਪਨ ਗਾਠਾ ॥ ੧੦੦੩-੫ ਘੂੰਘਰ ਬਾਂਧਿ ਭਏ ਰਾਮਦਾਸਾ ਰੋਟੀਅਨ ਕੇ ਓਪਾਵਾ ॥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਕਰਮਖਟ ਕੀਨੇ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵਾ ॥

੧੦੦੪-੨ ਤੇ ਤੇ ਬੰਧ ਗਲਾਣੇ ॥

੧੦੦੪-੧੦ ਕਤ ਕਉ ਡਹਕਾਵਹੁ ਲੋਗਾ ਮੋਹਨ ਦੀਨਕਿਰਪਾਈ ॥

੧੦੦੪-੧੫ ਜੀਅਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਹੇ ॥ ਹੈ ਹੋਸੀ ਆਹੇ ॥ ੧੦੦੬-੧੯

ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਚਤੁਰ ਸੁੰਦਰ ਮਨੁ
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਬੀਧਿ ॥ ੧੦੦੭-੫
ਨਾਮੁ ਇਕਰਸ ਰੰਗਨਾਮਾ ਨਾਮਿ
ਲਾਗੀ ਲੀਉ ॥ ੧੦੦੮-੫ ਜਾਕਉ
ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗਨਕਾਹੂ
ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧੦੦੮-੯ ਸਗਲ
ਜਨਮੁ ਬਿਖਿ ਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਆ ਸਿਮਰਿਓ
ਨਾ ਹਿਕ ਨਾਈ ॥ ੧੦੦੮-੧੦ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਾ ਸੰਕਟ ਮੈ ਕੋ ਅਬ ਹੋਤ
ਸਹਾਈ ॥ ੧੦੦੯-੧ ਤੂ ਅਜਰਾਵਰੁ
ਅਮਰੁ ਤੂ ਸਭ ਚਾਲਣਹਾਰਾ ॥ ੧੦੦੯-੫
ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੀਮਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ
ਵਾਰ ॥ ੧੦੦੯-੧੮ ਮਾਗਰਮਛੁ ਫਹਾਈਐ
ਕੁੰਡੀ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿਫਾਥਾ
ਫਾਹੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਇ ॥
੧੦੧੦-੩ ਸੂਹਟੁ ਪਿੰਜਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਬੋਲੈ
ਬੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ੧੦੧੦-੫ ਸਬਦਿਮਰੈ

ਤਾ ਮਾਰਿ ਮਰੁ ਭਾਗੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਡਰਿ ਭੈ ਭਾਗੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਾਕੋ ਨਾਉ ॥ ੧੦੧੦–੬ ਬਾਬਾ ਮੈ ਕੁਚੀਲੁ ਕਾਚਉ ਮਤਿਹੀਨ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਕਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰਿਪੂਰੈ ਪੂਰੀਮਤਿ ਕੀਨ ॥

੧੦੧੦–੧੨ ਮੁਖਿ ਧਿਮਾਣੈ ਧਨ ਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਵੇਖ ॥੧੦੧੦–੧੪ ਨਗਰੀਨਾਇਕੁ ਨਵਤਨੋ ਬਾਲਕੁਲੀਲ ਅਨੂਪ ॥ ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪੰਖਣੂ ਸਾਚਉ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ॥

੧੦੧੧-੫ ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਵਿਤੋ ਸਚਾ ਸਾਚਾਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ੧੦੧੨-੪ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਬਖਸਾਈਅਹਿ ਸਭਿਗੁਨਹ ਫਕੀਰੈ ॥

੧੦੧੩-੯ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਬਾਹਰਿ ਨਿਭਰਾਤੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

੧੦੧੪–੧੩ ਖਾਵੈ ਭੋਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਦੇਖੈ ਪਹਿਰਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਾਲਘਰੇ ॥

੧੦੧੪-੫ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਖਿਸਿਆ ਕਫੁ ਕੰਠੁ ਬਿਰੂਧੋ ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਢਰੇ॥ ੧੦੧੫-੧ ਕਿਤੀ ਚਖਉ ਸਾਡੜੇ ਕਿਤੀ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿਗਇਅਮੁ ਵਾਢੀ ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਉ ॥

੧੦੧੫-੩ ਤਉ ਭਾਵਨਿ ਤਉ ਜੇਹੀਆਂ ਮੂ ਜੇਹੀਆਂ ਕਿਤੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਹੁ ਨ ਵੀਛੁੜੇ ਤਿਨ ਸਚੈ ਰਤੜੀਆਹ ॥

੧੦੧੫-੫ ਨਾ ਭੈਣਾ ਭਰਜਾਈਆਂ ਨਾ ਸੇ ਸਸੁੜੀਆਹ ॥ ਸਚਾ ਸਾਕੁ ਨ ਤੁਟਈ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸਹੀਆਹ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਏਤਾ ਭਵਿ ਥਕੀ ਗੁਰਿ ਪਿਰੁਮੇਲਿਮੁ ਦਿਤਮੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫੁਫੀ ਨਾਨੀ ਮਾਸੀਆ ਦੇਰ ਜੇਠਾ- ਨੜੀਆਹ ॥ ਆਵਨਿ ਵੰਞਨਿ ਨਾ ਰਹਨਿ ਪੂਰਭਰੇ ਪਹੀਆਹ ॥ ਮਾਮੇ ਤੈ ਮਾਮਾਣੀਆਂ ਭਾਇਰ ਬਾਪ ਨ ਮਾਉ ॥ ਸਾਥ ਲਡੇ ਤਿਨ

ਨਾਠੀਆਂ ਭੀੜ ਘਣੀ ਦਰੀਆਉ ॥ ਸਾਚਉ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਲੋ ਸਖੀ ਹਮਾਰੋ ਕੰਤੁ ॥ ਸਚਿ ਵਿਛੋੜਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗਿ ਰਵੰਤੁ ॥ ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਚੰਗੀਆ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤੁ ਪਛਾ- ਣਿਆ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਨਿਸਿ ਡੇਹੁ ॥ ਪਤਣਿ ਕੂਕੇ ਪਾਤਣੀ ਵੰਞਹੁ ਧ੍ਰਕਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥ ਪਾਰਿ ਪਵੰਦੜੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਥ ਚਾੜਿ ॥

੧੦੧੫-੧੪ ਬਾਬਾ ਮੂਰਖੁ ਹਾ ਨਾਵੈ ਬਲਿਜਾਉ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਉ ॥ ੧੦੧੫-੧੭ ਰਾਜੰ ਰੰਗੰ ਰੂਪੰ ਮਾਲੰ ਜੋਬਨੁ ਤੇ ਜੂਆਰੀ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬਾਧੇ ਪਾਸੈ ਖੇਲਹਿ ਚਉਪੜਿ ਏਕਾ ਸਾਰੀ ॥

੧੦੧੬-੯ ਚਾਂਦਨਾ ਚਾਂਦਨੁ ਆਗਨਿ ਪ੍ਰਭਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਚਾਦਨਾਂ ॥ ੧੦੧੯-੪ ਮਾਤਿਆ ਹਰਿਰਸ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ਤਿਸ ਬਹੁੜਿ ਨ ਕਬਹੂ ਅਉਖੀਵਨਾ ॥ ੧੦੧੯-੧੯

ਪਾਪਕਰੇਂਦੜ ਸਰਪਰ ਮੁਠੇ ॥ ਅਜਰਾਈਲ ਫੜੇਫੜਿ ਕੁਠੇ ॥ ੧੦੨੦-੫ ਖਾਲਕ ਥਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਮੁਠਾ ॥ ਦੂਨੀਆ ਖੇਲ ਬੁਰਾ ਰੁਠ ਤੁਠਾ ॥ ਸਿਦਕਸਬੂਰੀ ਸੰਤੁ ਨ ਮਿਲਿਓ ਵਤੈ ਆਪਣਭਾਣੀਆ ॥

੧੦੨੧-੧ ਆਪੇ ਕਿਸਹੀ ਕਸਿ ਬਖਸੇ ਆਪੇ ਦੇ ਲੈ ਭਾਈ ਹੇ॥ ੧੦੨੧-੫ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਪਰਮ. ਸੰਜੋਗੀ॥ਆਪੇ ਵੇਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰਭਉ-ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥ ੧੦੨੧-੭ ਅਫਿਰਿਓ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਦਾ ਤੂ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁਨ ਤਮਾਈ ਹੇ ॥ ੧੦੨੧-੧੩ ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪੀ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ਹੇ ॥ ੧੦੨੨-੧ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਕੇਲ ਕੇਦਾਰਾ ਕਾਸੀ ਕਾਂਤੀਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗੰਗਾਸਾਗਰੁ ਬੇਣੀਸੰਗਮ ਅਠਸਠਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥ ੧੦੨੨-੬ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਾਚਾ

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥ ੧੦੨੨-੧੧ ਘਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਣੈ ਛੋਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥

੧੦੨੨- ੧੪ ਮਾਂ ਕੀ ਰਕਤੁ ਪਿਤਾ ਬਿੰਦੁਧਾਰਾ ॥ ਮੂਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਕਰਿ ਆਪਾਰਾ ੧੦੨੩-੫ ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਹਸਾ ਜੀਐ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥

੧੦੨੪-੬ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਪਤੀਜੁ ਨ ਭੀਜੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥ ੧੦੨੪-੧੪ ਦੇ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਾਚੇ ॥ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰਿਪਉਦੇ ਕਾਚੇ ॥

੧੦੧੭-੧੭ ਸਸਤ੍ਰਿ ਤੀਖਣਿ ਕਾਟਿ ਡਾਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਕੀਨੋ ਰੋਸ ॥ ਕਾਜ ਉਆ ਕੋ ਲੇ ਸਵਾਰਿਓ ਤਿਲੁ ਨ ਦੀਨੋ ਦੋਸ ॥

੧੦੧੭-੧੯ ਚਰਣ ਤਲੇ ਉਗਾਹਿ ਬੈਸਿਓ ਸ੍ਰਮੁ ਨ ਰਹਿਓ ਸਰੀਰਿ ॥ ਮਹਾਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਖਿਨਹਿ ਉਤਰਿਓ ਤੀਰਿ ॥

੧੦੧੯-੧੫ ਸੁਭਾਇ ਅਭਾਇ ਜੁ ਨਿਕਟਿ

ਆਵੈ ਸੀਤੁ ਤਾਕਾ ਜਾਇ ॥ ੧੦੨੬-੯ ਬੋਲਹੁ
ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹੁ ਅੰਦਰਿ ॥ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਦੇਖਹੁ
ਕਰਿ ਨੰਦਰਿ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ
ਤਾਰੀ ਇਉ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਹੇ ॥
੧੦੨੬-੧੭ ਗੁਪਤੇ ਬੂਝਹੁ ਜੁਗ ਚਤੁ-
ਆਰੇ ॥ ੧੦੨੬-੧੯ ਬਿੰਦੁ ਰਕਤੁ ਮਿਲਿ
ਪਿੰਡੁਸਰੀਆ ॥ ੧੦੨੭-੫ ਕਾਲੀਹੂ ਫੁਨਿ
ਧਉਲੇ ਆਏ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਗਥੁ ਗਇਆ
ਗਵਾਏ ॥ ੧੦੨੭-੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ
ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੇਹੀ॥ ਓਹ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ
ਸਨੇਹੀ ॥ ੧੦੨੮-੧੨ ਦਰਸਨੁ
ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿਮਹਲਹੁ ॥ ੧੦੨੮-੧੬
ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਚਿਤੁਚੰਚਲੁ
ਚਲਣਿ ਨ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥ ੧੦੨੯-੧੨ ਕੰਡਾ
ਪਾਇ ਨ ਗਡਈ ਮੂਲੇ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਖਣ-
ਹਾਰਾ ਹੇ ॥ ੧੦੨੯-੧੭ ਭਉਕਿ ਮਰਹਿ
ਭਉ ਭਉ ਭਉਹਾਰਾ ॥ ੧੦੩੧-੧੪ ਦੂੰਦਰ

ਦੂਤ ਭੂਤ ਭੀਹਾਲੇ ॥ ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਕਰਹਿ
ਬੇਤਾਲੇ॥੧੦੩੩-੧੭ ਝਿਲਮਿਲਿ ਝਿਲਕੈ
ਚੰਦੁ ਨ ਤਾਰਾ ॥ ਸੂਰਜਕਿਰਣਿ ਨ ਬਿਜੁਲਿ
ਗੈਣਾਰਾ ॥ ੧੦੩੯-੧੪ ਨਾ ਤਿਸੁ ਓਪਤਿ
ਖਪਤਿ ਕੁਲ ਜਾਤੀ ਓਹੁ ਅਜਰਾਵਰੁ ਮਨਿ
ਭਾਇਆ ॥ ੧੦੩੯-੫ ਸਬਦੁਰਸਾਲੁ
ਰਸਨਰਸਿ ਰਸਨਾ ਬੇਣੁਰਸਾਲ ਵਜਾਇਆ ॥
੧੦੩੯-੧੨ ਚਤੁਰਦਸ ਹਾਟ ਦੀਵੇ ਦੁਇ
ਸਾਖੀ॥ ਸੇਵਕ ਪੰਚ ਨਾਹੀ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ॥
੧੦੪੧-੬ ਗੁਰਮਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਗੋਵਰਧਨ
ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੦੪੨-੨ਦੁਘਟ-
ਘਟ ਭਉਭੰਜਨ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ
ਜਾਇਆ ॥ ੧੦੪੨-੪ ਜਿਨਿ ਜਪੁ ਜਪਿਓ
ਸਤਿਗੁਰੁਮਤਿ ਵਾਕੇ॥ਜਮਕੰਕਰ ਕਾਲੁ ਸੇਵਕ-
ਪਗ ਤਾਕੇ ॥ ੧੦੪੨-੧੩ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ

ਭੁਇਅੰਗਮ ਭਾਠੀ॥ਰੇਚਕ ਕੁੰਭਕ ਪੂਰਕ ਮਨ
ਹਾਠੀ॥ ਪਾਖੰਡਧਰਮੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਗੁਰਸਬਦ ਮਹਾਂਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੦੪੫-੫
ਜਨਮਤ ਕੀਨ ਮੂਓ ਆਭਾਗਾ ॥ ੧੦੪੬-੧
ਏਕੋ ਅਮਰੁ ਏਕਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ
ਸਿਰਿਕਾਰ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥ ੧੦੪੮-੬ ਦੇਹੀ
ਕਾਚੀ ਕਾਗਦ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਬਿਨਸੈ
ਢਹਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥੧੦੫੩-੧੫ ਜਿਨ
ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸਿਰਿ
ਚੂਕਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥ ੧੦੫੩-੧੭ ਸਦਾ ਸਬਦਿ
ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਣਦਾਤਾ ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਮੰਗੈ ਤਾਹਾ
ਹੇ ॥ ੧੦੬੦-੧੧ ਹਉਮੈ ਹੋਇਰਹੇ ਹੈ ਆਪੇ
ਜਮਕਾਲੈ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ਅੰਤਿ
ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੧੦੬੬-੧ ਮਾਇਆ
ਮਾਈ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਪਰਸੂਤਿ ਜਮਾਇਆ॥ਚਾਰੇ ਬੇਦ
ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ੧੦੭੦-੮ ਜਾਂ
ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹੀ ॥ ੧੦੭੨-੩

ਹਰਿ ਕਾ ਜਾਪੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਜਪਨੇ॥ਜੀਤਿ ਆ-
ਵਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੇ॥੧੦੭੨-੧੩ਸੰਗੀ
ਜੋਗੀ ਨਾਰਿ ਲਪਟਾਣੀ ॥ ਉਰਝਿਰਹੀ ਰੰਗ
ਰਸ ਮਾਣੀ ॥ ੧੦੭੩-੧ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ
ਤੁਮ ਆਏਹਹੁ ਸੋ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ਹੇ॥
੧੦੭੪-੧੪ਬਾਰਹਾਕੰਚਨੁ ਸੁਧੁ ਕਰਾਇਆ
॥ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਵੰਨੀਸ ਚੜਾਇਆ ॥
੧੦੭੪-੧੪ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ
ਸਰਾਫੀ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਤਾਈਜਾ ਹੇ॥
੧੦੭੫-੭ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿਪੂਰੇ
ਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਪਾਨਾਂ ਹੇ ॥੧੦੭੯-੪
ਲਤਾ ਬਲੀ ਸਾਖ ਸਭ ਸਿਮਰਹਿ ਰਵਿਰਹਿਆ
ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਮਨਾ ॥ ੧੦੭੯-੧੧ ਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ
ਭਰਮਿ ਰੁਨਾ ॥੧੦੭੯-੧੩ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਕੈ
ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਸੋ ਪੂਰਕਰੰਮਾ ਨਾ ਛਿਨਾ ॥
੧੦੭੯-੧੫ ਗਹਿਰਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ

ਸੁਆਮੀ ਅਤੁਲੁ ਨ ਜਾਈ ਕਿਆ ਮਿਨਾ ॥ ੧੦੮੦-੧੦ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋਈ ਪ੍ਰਤਿ-ਪਾਲਕੁ ਹਤਿ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਹੰਤਨਾ॥ ੧੦੮੦-੧੯ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮਹਿ ਕਰਾਇਓ ਸਰਣਿਸਹਾਈ ਸੰਤਹਤਨਾ ॥ ੧੦੮੨-੫ ਕਿਸੀ ਬੁਤੈ ਜਬਾਬ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧੦੮੩-੧੪ ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈਬੰਦੇ॥ ਛੋਡਿ ਖਿਆਲ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਧੰਧੇ॥ ਹੋਇ ਪੈਖਾਕ ਫਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰੁ ਇਹੁ ਦਰਵੇਸੁ ਕਬੂਲ ਦਰਾ ॥ ਸਚੁ ਨਿਵਾਜ ਯਕੀਨ ਮੁਸਲਾ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਹੁ ਆਸਾ॥ ਦੇਹਿ ਮਸੀਤਿ ਮਨੁ ਮਉਲਾਣਾ ਕਲਮ ਖੁਦਾਈ ਪਾਕੁਖਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਰਾ ਸਰੀਅਤਿ ਲੇ ਕੰਮਾਵਹੁ॥ ਤਰੀਕਤਿ ਤਰਕ ਖੋਜਿ ਟੋਲਾਵਹੁ॥ ਮਾਰਫਤਿ ਮਨੁ ਮਾਰਹੁ ਅਬਦਾਲਾ ਮਿਲਹੁ ਹਕੀਕਤਿ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰਾ॥ ਕੁਰਾਣ ਕਤੇਬ ਦਿਲ ਮਾਹਿ ਕਮਾਹੀ

॥ਦਸ ਅਉਰਾਤ ਰਖਹੁ ਬਦਰਾਹੀ ॥ ਪੰਚਮਰਦ ਸਿਦਕਿ ਲੇ ਬਾਧਹੁ ਖੈਰ ਸਬੂਰੀ ਕਬੂਲ-ਧਰਾ॥ ਮਕਾ ਮਿਹਰਿ ਰੋਜਾ ਪੈਖਾਕਾ ॥ ਭਿਸਤ ਪੀਰ ਲਫਜ ਕਮਾਇ ਅੰਦਾਜਾ॥ ਹੂਰ ਨੂਰ ਮੁਸਕੁ ਖੁਦਾਇਆਬੰਦਗੀ ਅਲਹ ਆਲਾ ਹੁਜਰਾ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਜੀ॥ ਜੋ ਦਿਲ ਸੋਧੈ ਸੋਈ ਹਾਜੀ ॥ ਸੋ ਮੁਲਾ ਮਲਊਨ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋ ਦਰਵੇਸੁ ਜਿਸੁ ਸਿਫਤਿ ਧਰਾ ॥ ਸਭੇ ਵਖਤ ਸਭੇ ਕਰਿ ਵੇਲਾ ॥ ਖਾਲਕੁ ਯਾਦਿ ਦਿਲੈ ਮਹਿ ਮਉਲਾ ॥ ਤਸਬੀਯਾਦਿ ਕਰਹੁ ਦਸਮਰਦਨੁ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਬੰਧਾਨਿ ਬਰਾ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਜਾਨਹੁ ਸਭ ਫਿਲਹਾਲਾ ॥ ਖਿਲਖਾਨਾ ਬਿਰਾਦਰ ਹਮੂ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਮੀਰ ਮਲਕ ਉਮਰੇ ਫਾਨਾ-ਇਆ ਏਕ ਮੁਕਾਮੁ ਖੁਦਾਇਦਰਾ ॥ ਅਵਲਿ ਸਿਫਤਿ ਦੂਜੀ ਸਾਬੂਰੀ ॥ ਤੀਜੈ ਹਲੇਮੀ ਚਉਥੈ ਖੈਰੀ॥ ਪੰਜਵੈ ਪਜੇ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾਮੈ

ਏਹਿ ਪੰਜਿ ਵਖਤ ਤੇਰੇ ਅਪਰਪਰਾ ॥ ਸਗਲੀ-
ਜਾਨਿ ਕਰਹੁ ਮਉਦੀਫਾ ॥ ਬਦਅਮਲ
ਛੋਡਿ ਕਰਹੁ ਹਥਿ ਕੂਜਾ ॥ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ
ਬੁਝਿ ਦੇਵਹੁ ਬਾਂਗਾਂ ਬੁਰਗੂ ਬਰਖੁਰਦਾਰ
ਖਰਾ ॥ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਬਖੋਰਹੁ ਖਾਣਾ ॥
ਦਿਲਦਰੀਆਉ ਧੋਵਹੁ ਮੈਲਾਣਾ ॥ ਪੀਰੁ
ਪਛਾਣੈ ਭਿਸਤੀ ਸੋਈ ਅਜਰਾਈਲੁ ਨ ਦੋਜ
ਠਰਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਿਰਦਾਰ ਅਉਰਤ ਯਕੀਨਾ
॥ ਰੰਗਿ ਤਮਾਸੇ ਮਾਣਿਹਕੀਨਾ ॥ ਨਾਪਾਕ
ਪਾਕੁਕਰਿ ਹਦੂਰਿ ਹਦੀਸਾ ਸਾਬਤਸੂਰਤਿ ਦਸ-
ਤਾਰਸਿਰਾ ॥ ਮੁਸਲਮਾਣ ਮੋਮਦਿਲਿ
ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਦਿਲ ਤੇ ਧੋਵੈ ॥
ਦੁਨੀਆਂ ਰੰਗ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਿਉ ਕੁਸਮ
ਪਾਟੁ ਘਿਉ ਪਾਕੁਹਰਾ ॥ ਜਾਕਉ ਮਿਹਰ
ਮਿਹਰ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਸੋਈ ਮਰਦੁ ਮਰਦੁ
ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਸੋਈ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ
ਸੋ ਬੰਦਾ ਜਿਸੁ ਨਜਰਿ ਨਰਾ ॥ ਕੁਦਰਤਿ

ਕਾਦਰ ਕਰਣ ਕਰੀਮਾ ॥ ਸਿਫਤਿ ਮੁਹਬਤਿ ਅਥਾਹ ਰਹੀਮਾ ॥ ਹਕੁ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾ-ਇਆ ਬੁਝਿ ਨਾਨਕ ਬੰਦਿਖਲਾਸ ਤਰਾ ॥

੧੦੮੭-੧੦ ਚੜਿ ਬੋਹਿਥੈ ਚਾਲ-ਸਉ ਸਾਗਰੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥ ਠਾਕ ਨ ਸਚੈਬੋਹਿਥੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਧੀਰਕ ਦੇਇ ॥

੧੦੮੭–੧੯ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਦਰਬੁ ਲਖਾ ॥

੧੦੮੮-੪ ਨਾ ਝੂਠੁ ਹੀਅੜੇ ਸਚੁ ਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੋਸਚੁ ॥ ੧੦੮੯-੪ ਸਹਜਿ ਵਣਸਪਤਿ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਭਵਰੁ ਵਸੈ ਭੈਖੰਡਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵਰ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕੋ ਫੁਲੁ ਭਿਰੰਗੁ ॥ ੧੦੮੯-੮ ਭਿਖਿਆਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੁਮੜੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥

੧੦੯੦-੧੦ ਅਲਗਉ ਜੋਇ ਮਧੂਕ-ੜਉ ਸਾਰੰਗਪਾਣਿ ਸਬਾਇ ॥ ੧੦੯੦-੧੪ ਸਰਬੇ ਜੋਇ ਅਗਛਮੀ ਦੂਖੁ ਘਨੇਰ

ਆਬਿ ॥ ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਸਿ ਸਰੁ ਲਾਘ-
ਣਉ ਲਾਭੁ ਨ ਪੂੰਜੀ ਸਾਥਿ ॥੧੦੯੦-੧੬
ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰਾਣਿ ਲੈ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ
ਮਾਣਿ॥ ੧੦੯੧-੧ ਭੋਲਤਣਿ ਭੈ ਮਨਿ
ਫਸੈ ਹੇਕੈ ਪਾਧਰ ਹੀਡੁ ॥ ਅਤਿ ਡਾਹਪਣਿ
ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਤੀਨੇ ਥਾਵ ਭਰੀਡੁ ॥ ੧੦੯੧-੨
ਮਾਂਦਲੁ ਬੇਦਿ ਸਿ ਬਾਜਣੋ ਘਣੋ ਧੜੀਐ
ਜੋਇ॥੧੦੯੧-੨ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ਕਿਨਿ
ਹਾਥਾਲਾ ਦੇਖੀਐ ॥ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈ ਤ ਪਾਰਿਪਵਾ ॥ ਮੰਝ ਭਰਿ ਦੁਖਬਦੁਖ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੇਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ॥
੧੦੯੨-੯ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਇਰਹੁ
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧੦੯੨-੧੯
ਹਉਮੈ ਕਰੀ ਤਾਂ ਤੂ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਹਉ
ਨਾਹਿ ॥ ੧੦੯੪-੯ ਨੀਹੁ ਮਹਿੰਜਾ ਤਊ
ਨਾਲਿ ਬਿਆ ਨੇਹੁ ਕੂੜਾਵੇ ਡੇਖੁ॥੧੦੯੫-੪
ਹਭੇ ਟੋਲ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਹੁ ਬੈਠਾ ਅੰਙਣੁ ਮਲਿ॥

ਪਹੀ ਨ ਵੰਞੈ ਬਿਰਥੜਾ ਜੋ ਘਰਿ ਆਵੈ ਚਲਿ॥ ੧੦੯੫-੧੭ ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ ਵੈਦਿਆ ਤਲਿ ਗਾੜ੍ਹਾ ਮਹਰੇਰੁ ॥ਵੇਖੇ ਛਿਟੜਿ ਥੀਵਦੋ ਜਾਮਿ ਖਿਸੰਦੋ ਪੇਰੁ॥ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕਚੁ ਵੈਦਿਓ ਤੂ ਆਘੂ-ਆਘੇ ਸਲਵੇ॥ਨਾਨਕ ਆਤਸੜੀ ਮੰਝਿ ਨੈਣੂ ਬਿਆ ਢਲਿ ਪਬਣਿ ਜਿਉ ਜੰੁਮਿਓ ॥ ੧੦੯੫-੧੯ਭੋਰੇ ਭੋਰੇ ਰੂਹੜੇ ਸੇਵੇਦੇ ਆਲਕ ॥ ਮੁਦਤਿ ਪਈ ਚਿਰਾਣੀਆ ਫਿਰਿ ਕਡੂ ਆਵੈ ਰੁਤਿ ॥ ੧੦੯੬-੫ ਗਹਡੜੜਾ ਤ੍ਰਿਣਿ ਛਾਇਆ ਗਾਫਲ ਜਲਿਓਹੁ ਭਾਹਿ ॥ ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹੜੈ ਤਿਨ ਉਸਤਾਦ ਪਨਾਹਿ ॥ ੧੦੯੬-੧੩ ਆਗਾਹਾਂ ਕੂ ਤ੍ਰਾਘਿ ਪਿਛਾ ਫੇਰਿ ਨ ਮੁਹਡੜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਝਿ ਇਵੇਹਾ ਵਾਰ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਜਨਮੜਾ ॥ ੧੦੯੬-੧੯ ਡੇਖਣ ਕੂ ਮੁਸਤਾਕੁ ਮੁਖੁ ਕਿਜੇਹਾ ਤਉ ਧਣੀ ॥ ਫਿਰਦਾ ਕਿਤੈ ਹਾਲਿ ਜਾ ਡਿਠਮੁ ਤਾ ਮਨੁ ਧ੍ਰਾਪਿਆ

॥ ਦੁਖੀਆ ਦਰਦ ਘਣੇ ਵੇਦਨ ਜਾਣੇ ਤੂ ਧਣੀ ॥ ਜਾਨਾ ਲਖ ਭਵੇ ਪਿਰੀ ਡਿਖੰਦੋ ਤਾ ਜੀਵਸਾਂ ॥ ਢਹਦੀ ਜਾਇ ਕਰਾਰਿ ਵਹਣਿ ਵਹੰਦੇ ਮੈ ਡਿਠਿਆ ॥ ੧੦੯੭-੫ ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਰੋਡੜੀ ਭਉਦੀ ਭਵਿ ਭਵਿ ਆਇ ॥ ੧੦੯੭-੧੪ ਜਾ ਛੁਟੇ ਤਾ ਖਾਕੁ ਤੂ ਸੁੰਞੀ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਤੂ ਕੈ ਗੁਣਿ ਹਰਿਰੰਗੁ ਮਾਣਹੀ ॥ ੧੦੯੭-੧੯ ਸਭਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਵਸਿ ਕਰਿਦਿਤੀਓ ਸਤਵੰਤਾਸਾੜਾ ॥ ੧੦੯੮-੨ ਜਾਂ ਮੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤੂ ਤਾਂ ਹਭੇ ਸੁਖ ਲਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਹੀ ਮੰਝਿ ਰੰਗਾਵਲਾ ਪਿਰੀ ਤਹਿੰਜਾ ਨਾਉ ॥ ੧੦੯੮-੩ ਕਪੜ ਭੋਗ ਵਿਕਾਰ ਏ ਹਭੇਹੀ ਛਾਰ ॥ ਖਾਕੁ ਲੋੜੇਦਾ ਤੰਨਿਖੇ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ॥ ੧੦੯੮-੪ ਕਿਆ ਤਕਹਿ ਬਿਆ ਪਾਸ ਕਰਿ ਹੀਅੜੇ ਹਿਕੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ੧੦੯੮-੯ ਲੋੜੀਦੋ

ਹਭਜਾਇ ਸੋ ਮੀਰਾ ਮੀਰੰਨਸਿਰਿ ॥ ੧੦੯੮-
੧੦ ਮਾਣਿਕੂ ਮੋਹਿ ਮਾਉ ਡਿੰਨਾ ਧਣੀ
ਅਪਾਹਿ ॥ ਹਿਆਉ ਮਹਿੰਜਾ ਠੰਢੜਾ ਮੁਖਹੁ
ਸਚੁ ਅਲਾਇ ॥ ਮੂ ਥੀਆਊ ਸੇਜ ਨੈਣਾ
ਪਿਰੀ ਵਿਛਾਵਣਾ ॥ ਜੇ ਡੇਖੈ ਹਿਕਵਾਰ ਤਾ
ਸੁਖ ਕੀਮਾਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥ ੧੦੯੮-੧੬ ਮੂ
ਥੀਆਊ ਤਖਤੁ ਪਿਰੀ ਮਹਿੰਜੇ ਪਾਤਿਸਾਹ॥
ਪਾਵ ਮਿਲਾਵੇ ਕੋਲਿ ਕਵਲ ਜਿਵੈ ਬਿਗਸਾ-
ਵਦੋ ॥ ਪਿਰੀਆ ਸੰਦੜੀ ਭੁਖ ਮੂ ਲਾਵਣਥੀ
ਵਿਥਰਾ ॥ ਜਾਣ ਮਿਠਾਈ ਇਖ ਬੇਈ ਪੀੜੇ
ਨਾ ਹੁਟੈ ॥ ੧੦੯੮-੧੭ ਠਗਾ ਨੀਹੁ
ਤ੍ਰੋੜਿ ਜਾਣੁ ਗੰਧ੍ਰਬਾਨਗਰੀ ॥ ਸੁਖ ਘਟਾਊ
ਡੂਇ ਇਸੁ ਪੰਧਾਣੂ ਘਰ ਘਣੇ ॥ ੧੦੯੯-
੪ ਸੋ ਨਿਵਾਹੂ ਗਡਿ ਜੋ ਚਲਾਊ ਨ ਥੀਐ ॥
ਕਾਰ ਕੂੜਾਵੀ ਛਡਿ ਸੰਮਲੁ ਸਚੁਧਣੀ ॥
ਹਭ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਜਿਉ ਜਲਘਟਾਊ
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ॥ਪਰਗਟ ਥੀਆ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਮਸ-

ਤਕਿ ਲਿਖਿਆ॥੧੦੯੯—੯ਬਿਚਰਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਹਰਿਜੀ ਹੁਕਾਮੀ॥ ੧੦੯੯-੧੧ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਹਭ ਮਰਣ ਪਛਾਣੰਦੋ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ਜਿਨਾ ਯਕੀਨਾ ਹਿਕ ਸਿਉ॥ ਮः ੫ ॥ ਜਾਣੁ ਵਸੰਦੋ ਮੰਝਿ ਪਛਾਣੂ ਕੋ ਹੇਕੜੋ॥ ਤੈ ਤਨਿ ਪੜਦਾ ਨਾਹਿ ਨਾਨਕ ਜੈ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ॥ਮਤੜੀ ਕਾਂਢਕੁ ਆਹ ਪਾਵ ਧੋਵੰਦੋ ਪੀਵਸਾ॥ ਮੂ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਥਾਹ ਪਸਣ ਕੂ ਸਚਾਧਣੀ॥ ੧੧੦੦-੪ ਹੋਆ ਓਹੀ ਅਲ ਜਗੁ ਮਹਿ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਜਪਾਈ॥ ੧੧੦੦–੭ਸਜਣ ਸਚੁ ਪਰਖਿ ਮੁਖਿਅਲਾਵਣੁ ਥੋਥਰਾ॥ ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਲਖਿ ਤੁਧਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਸੁ, ਪਿਰੀ ॥ ੧੧੦੦-੧੩ ਆਸਕੁ ਆਸਾ ਬਾਹਰਾ ਮੂ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ॥

੧੧੦੦–੧੯ ਡੁਖੇ ਕੋੜਿ ਨ ਡੁਖ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਿਖੰਦੋ ਸੁਭਦਿਸਟਿ ॥ ੧੧੦੧-੨ ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਮਾਨੁਖ ਪਰਥਾਈ

ਲਜੀਵਦੋ ॥ ੧੧੦੧-੮ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਕਥੰਨਿ ਨਾਉ ਸੁਣੰਦੋ ਮਾਪਿਰੀ ॥ ਮੂੰ ਜੁਲਾਊ ਤਥਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਸੰਦੋ ਹਰਿਓ ਥੀਓਸ॥

੧੧੦੧-੯ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਨਿੰਮੁਣੀਆਦੀ ਦੇਹ ॥ ੧੧੦੧-੧੪ ਲਗੜੀਆ ਪਿਰੀ ਅੰਨਿ ਪੇਖੰਦੀਆ ਨਾ ਤਿਪੀਆ ॥ਹਭ ਮਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ਬਿਆ ਨ ਡਿਠੋ ਕੋਇ॥ ਕਥੜੀਆ ਸੰਤਾਹ ਤੇ ਸੁਖਾਊ ਪੰਧੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧੜੀਆ ਤਿਨਾਹ ਜਿੰਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੜੈ ॥ ਡੂੰਗਰਿ ਜਲਾ ਥਲਾ ਭੂਮਿ ਬਨਾ ਫ਼ਲ ਕੰਦਰਾ ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਆਕਾਸ ਪੂਰਨੁ ਹਭਘਟਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀਓ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਤੀਆ ॥ ੧੧੦੩-੮ ਅੰਜਨੁਦੇਇ ਸਭੈਕੋਈ ਟੁਕੁ ਚਾਹਨ ਮਾਹਿ ਬਿਡਾਨੁ ॥ ਗਿਆਨਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਤੇ ਲੋਇਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਦੇਹੀ ਗਾਵਾ ਜੀਉ ਧਰ ਮਹ- ਤਉ ਬਸਹਿ ਪੰਚ ਕਿਰਸਾਨਾ ॥ ਨੈਨੂ ਨਕਟੂ

ਸ੍ਰਵਨੂ ਰਸਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਾ ॥ ਬਾਬਾ ਅਬ ਨ ਬਸਉ ਇਹ ਗਾਉ ॥ ਘਰੀ ਘਰੀ ਕਾ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਾਇਥੁਚੇਤੂ ਨਾਉ ॥ ੧੧੦੩-੧੧ ਪੰਚ ਕ੍ਰਿਸਾਨਵਾ ਭਾਗਿਗਏ ਲੈਬਾਧਿਓ ਜੀਉ ਦਰਬਾਰੀ ॥ ੧੧੦੩-੧੪ ਅਨ-ਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ਬਿਨੁ ਭੈ ਅਨਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥

੧੧੦੬-੧ ਚੰਦਸਤਿ ਭੇਦਿਆ ਨਾਦਸਤ ਪੂਰਿਆ ਸੂਰਸਤ ਖੋੜਸਾ ਦਤੁ ਕੀਆ ॥ ਅਬਲ ਬਲੁ ਤੋੜਿਆ ਅਚਲ ਚਲੁ ਥਪਿਆ ਅਘੜੁ ਘੜਿਆ ਤਹਾ ਅਪਿਉ ਪੀਆ ॥ ਮਨਆਦਿ ਗੁਣਆਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਤੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਰਧਿ ਕਉ ਅਰਧਿਆ ਸਰਧਿ ਕਉ ਸਰ-ਧਿਆ ਸਲਲ ਕਉ ਸਲਲਿ ਸੰਮਾਨਿ ਆਇਆ ॥ ਬਦਤਿ ਜੈਦੇਉ ਜੈਦੇਵ ਕਉ

ਗੰਮਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਲਿਵ ਲੀਣ ਪਾਇਆ ॥

ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ

੧੧੦੭-੩ ਤੂ ਸੁਣਿ ਕਿਰਤਕਰੰਮਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਸਹੰਮਾ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤੂ ਭਲਾ ॥ ੧੧੦੮-੧੧ ਰਬੁ ਫਿਰੈ ਛਾਇਆ ਧਨ ਤਾਕੈ ਟੀਡੁ ਲਵੈ ਮੰਝਿ ਬਾਰੇ ॥ ੧੧੦੮-੧੬ ਬਰਸੈ ਨਿਸਿ ਕਾਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਬਾਲੀ ਦਾਦਰ ਮੋਰ ਲਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲੇ ਭੁਇਅੰਗਮ ਫਿਰਹਿ ਡਸੰਤੇ ॥ ੧੧੦੮-੧੭ ਮਛਰ ਡੰਗ ਸਾਇਰ ਭਰ ਸੁਭਰ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ੧੧੦੮-੧੯ ਝੂਠਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰੁ ਮੁਤੀ ਕੁਕਹ ਕਾਹਸਿ ਫੁਲੇ ॥ ਆਗੈ ਘਾਮ ਪਿਛੈ ਰੁਤਿ ਜਾਡਾ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਮਨੁ ਡੋਲੇ ॥ ੧੧੦੯-੭ ਗੀਤਨਾਦ

ਕਵਿਤ ਕਵੇ ਸੁਣਿ ਰਾਮਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ॥
੧੧੦੯-੯ ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਪੜੈ ਵਣੁ
ਤ੍ਰਿਣੁ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ॥ ਆਵਤ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਮੁਖੇ॥ ੧੧੦੯-੧੧ ਨਾਨਕ
ਰੰਗਿਰਵੈ ਰਸਿਰਸੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਸਨੇਹੋ ॥ ੧੧੦੯-੧੨ ਸਾਜਨ ਸਹਜਿ
ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਗਹਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥
ਪ੍ਰੀਤਮਗੁਣ ਅੰਕੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਬੰਕੇ ਤੁਧੁ
ਭਾਵਾ ਸਰਿ ਨਾਵਾ ॥ ੧੧੧੦-੧੦
ਚਉਥਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਦਉਤੁ ਬਿਹਾਗੈ
ਰਾਮ॥ ੧੧੧੦-੧੨ ਕਰ ਕੰਪਿ ਚਰਣ
ਸਰੀਰੁ ਕੰਪੈ ਨੈਣ ਅੰਧੁਲੇ ਤਨੁ ਭਸਮ ਸੇ॥
੧੧੧੨-੧੪ ਦੋਤਿ ਉਚਾਪਤਿ ਲੇਖੁ
ਨ ਲਿਖੀਐ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥
੧੧੧੨-੧੯ ਮਨਿ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ
ਸਾਂਝ ਪ੍ਰਭਾਤਾ ਅਵਘਟਿ ਰੁਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇ॥
੧੧੧੩-੪ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰਾਮ ਰਸਾਇ

ਰਸੀਅਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨਅੰਜਨੁ ਸਾਰਹੇ॥
੧੧੧੩-੫ ਤ੍ਰੈਲੋਕ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਚਾਨਣੁ ਪੰਚਦੂਤ ਸੰਘਾਰਹੇ॥ ਭੈ ਕਾਟਿ ਨਿਰਭਉ ਤਰਹਿ ਦੁਤਰੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਾਰਜਸਾਰਏ ॥ ੧੧੧੩-੯ ਪਤਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਸਿਧਾਵਹਿ ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀ ਰਸੋ ॥

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ

੧੧੨੦-੫ ਓਇ ਦਿਨ ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਕੈਸੇ ਓਇ ਪਲ ਘਰੀ ਕਿਹਾਰੀ ॥ ਖੂਲੇ ਕਪਟ ਧਪਟ ਬੁਝਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜੀਵਉ ਪੇਖਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥ ੧੧੨੧-੬ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਉਧਰਤੇ ਲੈਮੋਰ ॥
੧੧੨੧-੧੬ ਖਾਤ ਪੀਤ ਅਨੇਕ ਬਿੰਜਨ ਜੈਸੇ ਭਾਰਬਾਹਕ ਖੋਤ॥
੧੧੨੩-੧੫ ਰੀ ਕਲਵਾਰਿ ਗਵਾਰਿ

ਮੂਢਮਤਿ ਉਲਟੋ ਪਵਨੁ ਫਿਰਾਵਉ ॥ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰ ਮੇਰ ਸਰ ਭਾਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰ ਚੁਆਵਉ ॥ ੧੧੨੩-੧੯ ਉਬਟ ਚਲੰਤੇ ਇਹੁ ਮਦੁ ਪਾਇਆ ਜੈਸੇ ਖੋਂਦ ਖੁਮਾਰੀ ॥

੧੧੨੪—੨ ਅਸਤਿ ਚਰਮ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਮੂੰਦੇ ਦੁਰਗੰਧਹੀ ਕੇ ਬੇਢੇ ॥ ੧੧੨੪-੧੧ ਵੈ ਸੁਤ ਵੈ ਬਿਤ ਵੈ ਪੁਰ ਪਾਟਨ ਬਹੁਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਆਇ ॥

੧੧੨੪-੧੪ ਖਟੁਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਗਤੁ ਹੈ ਹਰਿਭਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ॥ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਨ ਕਥਾ ਭਾਵੈ ਸੁਪਚ ਤੁਲਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ॥ ਕਾਹੇ ਨ ਬਾਲਮੀਕਹਿ ਦੇਖ ॥ ਕਿਸੁ ਜਾਤਿ ਤੇ ਕਿਹ ਪਦਹਿ ਅਮਰਿਓ ਰਾਮਭਗਤਿ ਬਿਸੇਖ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਆਨਸਤ੍ਰੁ ਅਜਾਤੁ ਸਭ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਲਾਵੈ ਹੇਤੁ ॥ ਲੋਗੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਸਰਾਹੈ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਪਿੰਗੁਲਾ ਲੁਭਤੁ ਕੁੰਚਰੁ

ਗਏ ਹਰਿ ਕੈ ਪਾਸ ॥ ਐਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਨਿਸਤਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਨ ਤਰਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ

੧੧੨੬-੬ ਬੂੰਡੀ ਚਾਲ ਚਰਣ ਕਰ ਖਿਸਰੇ ਤੁਚਾ ਦੇਹ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਧੁੰਧਿ ਕਰਨ ਭਏ ਬਹਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ੧੧੨੬-੧੦ ਅਨ ਕੋ ਦਰੁ ਘਰੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਨਸਿ ਏਕੋ ਦਰੁ ਸਚਿਆਰਾ॥੧੧੩੧-੧੩ ਉਦਰੁ ਨੈਸਾਣੁ ਨ ਭਰੀਐ ਕਬਹੂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ-ਅਗਨਿ ਪਚਾਇ ॥ ੧੧੩੧-੧੪ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਿ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤੇ ॥ ੧੧੩੨- ੧੪ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਾ ਭੂਖ ਅਤਿ ਬਹੁਤੀ ਭਉਕਤ ਫਿਰੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ੧੧੩੭_੯ ਆਗੈ ਦਯੁ ਪਾਛੈ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਮਧਿਭਾਗਿ ਹਰਿਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਉਣੁ ॥ ੧੧੩੮-੧ ਖੂਬੁ

ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ॥ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਦੁਨੀਗੁਮਾਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਗਜ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਦੀਦਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਛਾਰੁ ॥ ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੇ ਕਦਮ ਸਲਾਹ ॥ ਗਨੀਵ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਨੀਧਰਿਆਂ ਧਰ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ॥ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਦਿਨੁਰੈਣਿ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਖੁਦਿਖਸਮ ਮਿਹਰ-ਵਾਨ ॥ ਅਲਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਦਿਲ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥ ੧੧੩੯–੬ ਜੋਗਭੇਖ ਸੰਨਿਆਸੇ ਪੇਖਿਓ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ਕਾਪੜਾਏ ॥ ਚਹੁ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਖਟ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਦਸਅਸਟੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਾਏ ॥ ਸਭ ਮਿਲਿ ਏਕੋਏਕੁ ਵਖਾਨਹਿ ਤਉ ਕਿਸ ਤੇ ਕਹਉ ਦੁਰਾਏ ॥ਅਗਹ ਅਗਾਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਹ ਕੀਮ ਕੀਮ ਕੀਮਾਏ ॥ ੧੧੪੦–੧੭ ਹਉਮੈਰੋਗੁ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ਕਾਮਰੋਗਿ ਮੈਗਲ ਬਸਿਲੀਨਾ ॥

ਦ੍ਰਿਸਟਿਰੋਗਿ ਪਚਿਮੁਏ ਪਤੰਗਾ ॥ ਨਾਦ-
ਰੋਗ ਖਪਿਗਏ ਕੁਰੰਗਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ
ਸੋ ਰੋਗੀ ॥ ਰੋਗਰਹਿਤ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ॥
੧੧੪੫-੧੯ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਉਣ ਸੰਜੋਗ
॥ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਭੋਗ॥੧੧੪੬-੧੬
ਜਬ ਇਹੁ ਨ ਸੋ ਤਬ ਕਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥
੧੧੫੧-੧੨ ਪੰਜ ਮਜਮੀ ਜੋ ਪੰਚ ਨ ਰਾਖੈ
॥ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਭਾਖੈ ॥
ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਇ ਕਰੈ ਪਾਖੰਡ ॥ ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਪਚੈ
ਜੈਸੇ ਤ੍ਰਿਅ ਰੰਡ ॥ ੧੧੫੩-੨ ਪਰਤਿਪਾਲ
ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਵਨ ਗੁਨ ਗਨੀ ॥ ਅਨਿਕ
ਰੰਗ ਬਹੁ ਤਰੰਗ ਸਰਬ ਕੋ ਧਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਿਕ ਗਿਆਨ ਅਨਿਕ ਧਿਆਨ ਅਨਿਕ
ਜਾਪ ਜਾਪ ਤਾਪ ॥ ਅਨਿਕ ਨਾਦ ਅਨਿਕ
ਬਾਜ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਦ ਅਨਿਕ
ਦੋਖ ਅਨਿਕ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਜਸ ਸੁਨੀ ॥
ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਅਪਾਰਦੇਵ ਤਟਹ ਖਟਹ ਬਰਤ

ਪੂਜਾ ਗਵਨ ਭਵਨ ਜਾਤ੍ਰ ਕਰਨ ਸਗਲ ਫਲ ਪੁਨੀ ॥ ੧੧੫੩-੩ ਰੋਗੀ ਸਾਤ-ਸਮੁੰਦ ਸਨਦੀਆ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਿ ਰੋਗਭਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਿ ਸਾਚਿਸੁਹੇਲੇ ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥

੧੧੫੭-੭ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧਾਂਤੁ ॥ ਅਚਿੰਤੁ ਹਮ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥੧੧੫੭–੧੨ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾਸਗਲੀ ਗਈ ॥ ਪ੍ਰਭਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕਮਈ ॥

੧੧੫੯-੪ ਮੈਲੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਇ ਕੈ ਈਸ ॥ ਮੈਲੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਦਿਨ ਤੀਸ ॥

੧੧੫੯-੯ ਮਿਸਿਮਿਲਿ ਤਾਮਸੁ ਭਰਮੁ ਕਦੂਰੀ ॥ ਭਾਖਿਲੇ ਪੰਚੈ ਹੋਇ ਸਬੂਰੀ ॥

੧੧੫੯-੨ ਰਿਦੈ ਇਖਲਾਸੁ ਨਿਰਖਲੇ ਮੀਰਾ ॥ ੧੧੫੯-੧੬ ਬੰਤਰ ਚੀਤੇ ਅਰੁ ਸਿਘਾਤਾ ॥ਮਾਜਾਰ ਗਾਡਰ ਅਰੁ ਲੂਬਰਾ ॥ ਬਿਰਖ ਮੂਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਪਰਾ ॥

੧੧੬੧-੪ ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਉਨਿਭੀ ਭਿਸਤਿ ਘਨੇਰੀ ਪਾਈ ॥ ਦਿਲ ਖਲਹਲੁ ਜਾਕੈ ਜਰਦਰੂ ਬਾਨੀ ॥ ਛੋਡਿ ਕਤੇਬ ਕਰੈ ਸੈਤਾਨੀ ॥ ਦੁਨੀਆ ਦੋਸੁ ਰੋਸੁ ਹੈ ਲੋਈ ॥ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ੧੧੬੧-੧੨ ਖਾਈ ਕੋਟੁ ਨ ਪਰਲ ਪਗਾਰਾ ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠ ਦੁਆਰਾ ॥ ੧੧੬੧-੧੪ ਪਾਂਚ ਪਚੀਸ ਮੋਹ ਮਦ ਮਤਸਰ ਆਡੀ ਪਰ-ਬਲ ਮਾਇਆ ॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ

੧੧੬੮-੧ ਮਾਹਾਮਾਹ ਮੁਮਾਰਖੀ ਚੜਿ-ਆ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ॥ ਪਰਫੜ ਚਿਤ ਸਮਾਲਿ ਸੋਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ੧੧੬੮-੧੨ ਤੇਰੇ ਸਠਿਸੰਬਤ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ॥ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥ ੧੧੬੯-੩ ਦਸ-

ਅਠ ਲੀਖੇ ਹੋਵਹਿ ਪਾਸਿ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖਾਗਰ ਪਾਠਿ ॥ ੧੧੬੯-੪ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭ ਖੜੀਅਸਿ ਬੰਧਿ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਲਿਖੀ ਸਿਰਿਕਾਰ ॥ ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਵਗਿ ਸਾਰ ॥ ੧੧੬੯-੮ ਮਤ ਬਿਸਰਸਿ ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ॥ ੧੧੭੧-੩ ਕਾਚੀ ਢਹਗਿ ਦਿਵਾਲ ਕਾਹੇ ਗਚੁ ਲਾਵਹੁ ॥

੧੧੭੧-੫ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਬਸੋਲੇ ਗੋਡਹੁ ਧਰਤੀ ਭਾਈ ॥

੧੧੭੧-੧੬ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹਿ ਨ ਖਾਇਆ ਮਾਨਹਿ ਤਿਨਾਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿਦਾਸਾ ਖਿਨੁ ਤੋਲਾ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ॥ ੧੧੭੯-੧੧ ਤੁਮ ਵਡ-ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਤੁਮਨਛੇ ॥ ਹਰਿ ਦੀਨਦਇਆਲ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਚਰਣ ਹਮ ਬਨਛੇ ॥ ੧੧੭੯-੧੪ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ

ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ਸਭਿ ਪੂਰੇ ਮਾਨਸ ਤਿਨਛੇ ॥ ਸੇ ਧੰਨਿ ਵਡੇ ਵਡਪੂਰੇ ਹਰਿ-ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਉਰਛੇ ॥ ਹਮ ਢੀਢੇ ਢੀਮ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਛੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤੂਠੇ ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੀਛੇ ॥ ੧੧੭੯-੧੯ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਰਸਕਿਪਰਿਓ ਬਨਿ ਮਾਤਾ ਬਨਿ ਕਾਢੇ ਬਿਲਲ ਬਿਲੀਧੇ ॥ ੧੧੭੯-੯ ਜਿਉ ਓਡਾ ਕੂਪੁ ਗੁਹਜ ਖਿਨ ਕਾਢੈ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਤੁ ਲਹਾਈਐ ॥ ੧੧੭੯-੧੪ ਆਵਣ ਜਾਨੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਦੇਹ ਮਨਮੁਖ ਸੁੰਞੀਸੁੰਞੁ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਜਮਿ ਪਕਰੇ ਕਾਲਿ ਸਲੁੰਞੁ ॥ ੧੧੯੧-੮ ਜਾਕੇ ਭਗਤ ਆਨੰਦ ਮੈ ॥ ਜਾਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਨਾਹੀ ਖੈ ॥ ੧੧੯੭-੬ ਸਘਨ ਬਾਸੁ ਕੂਲੇ ॥ ਇਕਿ

ਰਹੇ ਸੂਕਿ ਕਠੂਲੇ ॥ ੧੧੯੭-੯ ਬਰਖਸਿ
ਬਾਣੀ ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੇਰਿ ॥ ਮਾਤ੍ਰ ਬੂੰਦ ਤੇ ਧਰਿ
ਚਕੁ ਫੇਰਿ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥
ਸਰਬ ਉਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਮੋਰੁ ॥ ਭਗਤਿ
ਕਰਉ ਪਗ ਲਾਗਉ ਤੋਰ॥ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਚਾਹਉ
ਤੁਝ ਓਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਦੁਰਾਇਚਲੈ ਸੋ ਚੋਰੁ॥

੧੧੯੭-੧੩ਗਾਛਹੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਰਾਜਕੁਆਰਿ
॥ ਨਾਮੁ ਭਣਹੁ ਸਚੁ ਦੋਤੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਿਉ
ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ੧੧੯੭-੧੮
ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਆਇ ਜਾਇ ॥ ਅਤਿ
ਲੁਬਧ ਲੁਭਾਨਉ ਬਿਖਮ ਮਾਇ॥ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ
ਦੀਸੈ ਏਕਭਾਇ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਕੁੰਡਲੀਆ
ਕੰਠਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਸਮਝਸਿ ਸਾਚ
ਨਾਇ॥ ਗੁਰਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸਹਜਭਾਇ
॥ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਭਵਰ ਤਾਰ
ਬਿਲ ਬਿਰਥੇ ਚਾਹੈ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ॥ਮੈਗਲ ਜਿਉ
ਫਾਸਸਿ ਕਾਮਹਾਰ ॥ ਕੜਿ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ

ਸੀਸ ਮਾਰ ॥ ਮਨੁ ਮੁਗਧੌ ਦਾਦਰੁ ਭਗਤਿ-
ਹੀਨੁ ॥ ਦਰਿਭ੍ਰਸਟ ਸਰਾਪੀ ਨਾਮ ਬੀਨੁ ॥
੧੧੯੯-੧੪ ਮਤੁ ਭਸਮਅੰਧੂਲੇ ਗਰਬਿ-
ਜਾਹਿ ॥ ਇਨਬਿਧਿ ਨਾਂਗੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥
੧੧੯੦-੧੭ ਨਉ ਸਤ ਚਉਦਹ ਤੀਨਿ
ਚਾਰਿ ਕਰਿ ਮਹਲਤਿ ਚਾਰਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਚਾਰੇ
ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਹਥਿ ਦੀਏ ਏਕਾ ਏਕਾ ਵਾਰੀ ॥
੧੧੯੧-੧ ਨਾ ਸਾਬੂਰੁ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ
ਮੰਗੈ ਨਾਰਦੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ ਲਬੁ ਅੰਧੇਰਾ
ਬੰਦੀਖਾਨਾ ਅਉਗਣੁ ਪੈਰਿ ਲੁਹਾਰੀ ॥
੧੧੯੧-੪ ਜੇ ਤੂ ਮੀਰ ਮਹੀਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ
ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧੧੯੧-੧੩
ਦੀਨਾਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਜਿਉ ਕ੍ਰਿਸਨੁ
ਬਿਦਰਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਮਿਲਿਓ ਸੁਦਾਮਾ
ਭਾਵਨੀ ਧਾਰਿ ਸਭਕਿਛੁ ਆਗੈ ਦਾਲਦੁ
ਭੰਜਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੧੧੯੩-੧ ਮਾਇਆਮੋਹਿ
ਬਹੁ ਭਰਮਿਆ ॥ਕਿਰਤਰੇਖ ਕਰਿ ਕਰਮਿਆ॥

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਅਲਿਪਤੁ ਆਪਿ ॥ ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁੰਨ ਪਾਪਿ ॥ ੧੧੯੩-੧੫ ਦੁਤੀਆ ਮਉਲੇ ਚਾਰਿਬੇਦ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਮਉਲੀ ਸਿਉ ਕਤੇਬ ॥ ੧੧੯੩-੧੭ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬਿਗੂਤੋ ਮੈ ਕੋ ਆਹਿ ॥ ਮਾਧਉ ਦਾਰੁਨਦੁਖ ਸਹਿਓ ਨ ਜਾਇ॥ਮੇਰੋ ਚਪਲਬੁਧਿ ਸਿਉ ਕਹਾ ਬਸਾਇ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਿਵ ਸੁਕਾਦਿ ॥ ਨਾਭਿਕਮਲ ਜਾਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ॥ ੧੧੯੩-੧੮ ਨਾਇਕੁ ਏਕੁ ਬਨਜਾਰੇ ਪਾਂਚ ॥ ਬਰਧ ਪਚੀਸਕ ਸੰਗੁ ਕਾਚ ॥ ਨਉ ਬਹੀਆ ਦਸ ਗੋਨਿ ਆਹਿ ॥ ਕਸਨ ਬਹਤਰਿ ਲਾਗੀਤਾਹਿ॥ਮੋਹਿ ਐਸੇ ਬਨਜ ਸਿਉ ਨਹੀਨ ਕਾਜ ॥ ਜਿਹ ਘਟੈ ਮੂਲ ਨਿਤ ਬਢੈ ਬਿਆਜੁ॥ਸਾਤ ਸੂਤ ਮਿਲਿ ਬਨਜ ਕੀਨ॥ ਕਰਮਭਾਵਨੀ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥ ਤੀਨਿ ਜਗਾਤੀ ਕਰਤਰਾਰਿ ॥ ਚਲੋ ਬਨਜਾਰਾ ਹਾਥਝਾਰ ॥

੧੧੯੫-੬ ਜਿਹਬਾ ਜੂਠੀ ਬੋਲਤ ਜੂਠਾ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਸਭਿ ਜੂਠੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੀ

ਜੂਠਿ ਉਤਰਸਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿ ਕੇ ਲੂਠੇ ॥ ੧੧੯੬-੪ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਹਉ ਤਰਿਭੀ ਨ ਜਾਨਉ ਮੋਕਉ ਬਾਹਦੇਹਿ ਬਾਹਦੇਹਿ ਬੀਠੁਲਾ॥੧੧੯੬-੬ਸਹਜ ਅਵਲਿ ਧੂੜਿ-ਮਣੀ ਗਾਡੀ ਚਾਲਤੀ ॥ ਪੀਛੈ ਤਿਨਕਾ ਲੈਕਰਿ ਹਾਕਤੀ ॥ ਜੈਸੇ ਪਨਕਤ ਥ੍ਰੂਟਿਟਿ ਹਾਂਕਤੀ ॥ ਸਰਿ ਧੋਵਨ ਚਾਲੀ ਲਾਡੁਲੀ ॥

੧੧੯੬-੧੦ ਤੂ ਕਾਂਇ ਗਰਬਹਿ ਬਾਵਲੀ ॥ ਜੈਸੇ ਭਾਦਉ ਖੂੰਬਰਾਜੁ ਤੂ ਤਿਸ ਤੇ ਖਰੀ ਉਤਾਵਲੀ ॥

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ

੧੧੯੭-੮ ਭੂਰ ਭਵਿਖ ਨਾਹੀ ਤੁਮ-ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ ॥

੧੧੯੭-੧੦ ਊਨਵਿ ਘਨਹਰੁ ਗਰਜੈ ਬਰਸੈ ਕੋਕਿਲ ਮੋਰ ਬੈਰਾਗੈ ॥ ਤਰਵਰ ਬਿਰਖ ਬਿਹੰਗ ਭੁਇਅੰਗਮ ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਧਨ ਸੋਹਾਗੈ ॥

੧੧੯੯-੬ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਿਤ ਕੋ ਦੁਰੈ ਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ॥੧੨੦੧-੧ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਲਿਮਿਲੇ ਜੈਸੇ ਜਨਨਾਨਕ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਿ॥

੧੨੦੧-੧੫ ਜਪਿ ਮਨ ਨਿਰਭਉ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਸਤਿ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ॥ ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ॥ ਹਰਿਦਰਸਨ ਕਉ ਹਰਿਦਰਸਨ ਕਉ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ਤਟਤੀਰਥ ਪਰਭਵਨ ਕਰਤ ਰਹਤ ਨਿਰਾਹਾਰੀ॥ ੧੨੦੨-੧੯ ਬੈਸਨੋ-ਨਾਮੁ ਕਰਤ ਖਟਕਰਮਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਜੂਠਾਨ॥ ਸੰਤਸਭਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਡੂਬੇ ਸਭ ਅਗਿ-ਆਨ॥੧॥ ਕਰਹਿ ਸੋਮਪਾਕੁ ਹਿਰਹਿ ਪਰਦਰਬਾ ਅੰਤਰਿ ਝੂਠ ਗੁਮਾਨ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ਬਿਆਪੇ ਮਨ ਕੈ ਮਾਨ॥੧੨੦੩-੭ ਕੁਆਰਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਸੰਗਿ ਸਹੇਰੀ ਪ੍ਰਿਆਬਚਨ ਉਪਹਾਸ ਕਹੋ॥

ਜਉ ਸੁਰਿਜਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਤਬ ਮੁਖੁ ਕਾਜਿ ਲਜੋ ॥ ਜਿਉ ਕਨਿਕੋ ਕੋਠਾਰੀ ਚੜਿਓ ਕਬਰੋ ਹੋਤ ਫਿਰੋ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਧ ਭਏ ਹੈ ਬਾਰਹਿ ਤਬ ਤੇ ਥਾਨ ਬਿਰੋ ॥ ੧੨੦੩-੧੨ ਅਬ ਪੂਛੇ ਕਿਆ ਕਹਾ ॥ ਲੈਨੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ-ਰਸੁ ਨੀਕੋ ਬਾਵਰ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਗਹਿ ਰਹਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਇਓ ਜਾਤਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲਹਾ ॥ ਕਾਥੂਰੀ ਕੋ ਗਾਹਕੁ ਆਇਓ ਲਾਦਿਓ ਕਾਲਰ ਬਿਰਖ ਜਿਵਾ ॥ ਆਇਓ ਲਾਭੁ ਲਾਭਨ ਕੈ ਤਾਈ ਮੋਹਨਿ ਠਾਗਉਰੀ ਸਿਉ ਉਲਝਿ-ਪਰਾ ॥ ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਲਾਲੁ ਖੋਈਹੈ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਦਿ ਲਹਾ ॥ ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਹਿ ਦਾਸਿ ਭਜਹਾ ॥ ਆਈ ਮਸਟਿ ਜੜਵਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਦਰਿ ਸਾਂਨਿਹਾ ॥ ਆਨ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਊ

ਸੂਝੈ ਹਰਿਦਾਸਾਂ ਸਰਣੀ ਪਰਿਰਹਾ ॥

੧੨੦੩-੧੯ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰਉ ਨੀਦ ਪਲਕ ਨਹੀ ਜਾਗਿਉ ॥ ਹਾਰ ਕਜਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਸੀਗਾਰਰੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਲਾਗਿਓ ॥ ਪੂਛਉ ਪੂਛਉ ਦੀਨ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਕੋਊ ਕਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਸਾਂਗਿਓ ॥ ਹੀਉ ਦੇਉ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਉ ਸੀਸੁ ਚਰਣ ਪਰਿ ਰਾਖਿਓ ॥

੧੨੦੪-੬ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਬਿਨਾਸੀ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਬੇਨਾਧਾ ॥ ਗਿਰਿ ਬਸੁਧਾ ਜਲ ਪਵਨ ਜਾਇਗੋ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਟਲਾਧਾ ॥ ੧੨੦੬-੧੪ ਸਾਧਹਮੰਤ੍ਰ ਮੋਰਲੋ ਮਨੂਆ ॥ ਤਾਤੇ ਗਤੁ ਹੋਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ॥ ੧੨੦੬-੧੯ ਕੈਸੇ ਕਹਉ ਮੋਹਿ ਜੀਅਬੇਦਨਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਬਹੁਬਿਧਿ ਉਮਕਾਈ ॥ ੧੨੦੭-੮

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੌ ਹੀ ਆਇਓ ਮਾਨਸ-
ਜਨਮੁ ਦੁਲਭਾਹੀ ॥ ਗਰਭਜੋਨਿ ਛੋਡਿ
ਜਉ ਨਿਕਸਿਓ ਤਉ ਲਾਗੋ ਅਨਠਾਂਹੀ ॥
੧੨੦੭-੯ ਕਨੁ ਨਾਹੀ ਤੁਹ ਗਾਹਣ
ਲਾਗੇ ਧਾਇ ਧਾਇ ਦੂਖਪਾਂਹੀ ॥
੧੨੦੭-੧੭ ਭਲੋ ਕਬੀਰੁ ਦਾਸੁਦਾਸਨ
ਕੋ ਊਤਮੁ ਸੈਨੁ ਜਨੁ ਨਾਈ ॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ
ਨਾਮਦੇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਰਵਿਦਾਸ ਠਾਕੁਰ
ਬਣਿਆਈ॥ ੧੨੧੦-੧ ਪੇਖਿਆਇਓ ਸਰਬ
ਥਾਨ ਦੇਸ ਪ੍ਰਿਅਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਗੈ ॥
੧੨੧੦-੧੭ ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਬਹੁਤ
ਬਹੁ ਧਰੀਆ ਅਨਿਕ ਰਾਖ ਸੂਰੂਟਾ ॥
ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਕਰੁ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਸੰਤ
ਸਾਨਥ ਭਏ ਲੂਟਾ ॥ ੧੨੧੧-੬
ਕਿਆ ਏ ਭੂਪਤਿ ਬਪੁਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਕਹੁ ਏ
ਕਿਸ ਨੋ ਮਾਰਹਿ ॥ ੧੨੧੩-੮ ਓਅੰ
ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤ ਚੀਤਿ ਪਹਿਲਰੀਆ ॥ ਜੋ ਤਉ

ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਉ ਮੈ
ਸਾਜ ਸੀਗਰੀਆ ॥ ੧੨੧੪-੧੨ ਅਵਰ
ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਕਹੁ ਕੋ ਕਿਸ
ਪਹਿ ਜਾਸੀ ॥ ੧੨੧੭-੧੫ ਆਸ
ਅਪਾਰ ਦਿਨਸ ਗਨਿਰਾਖੇ ਰਸਤ ਜਾਤ
ਬਲੁ ਜਰਣੀ ॥ ੧੨੨੧-੧੭ ਧੂਰਤੁ
ਸੋਈ ਜਿ ਧੁਰ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥ ਸੋਈ ਧੁਰੰ-
ਧਰੁ ਸੋਈ ਬਸੁੰਧਰੁ ਹਰਿਏਕ ਪ੍ਰੇਮਰਸ
ਪਾਗੈ ॥ ੧੨੨੧-੧੭ ਬਲਬੰਚ ਕਰੈ
ਨ ਜਾਨੈ ਲਾਭੈ ਸੋ ਧੂਰਤੁ ਨਹੀ ਮੂੜਾ॥ਸੁਆਰਥੁ
ਤਿਆਗਿ ਅਸਾਰਥਿ ਰਚਿਓ ਨਹ ਸਿਮਰੈ
ਪ੍ਰਭੁ ਰੂੜਾ ॥ ੧੨੨੪-੯ ਸਨਕਾ-
ਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਸੁਕ
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ॥ ੧੨੨੫-੧੯ ਭੂਮਬਨ ਦਹਨ
ਭਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਰਾਮਨਾਮ ਪਰਹਾਰਿ ॥
੧੨੨੯-੩ ਖਾਤ ਪੀਤ ਹਸੰਤ ਸੋਵਤ
ਅਉਧ ਬਿਤੀ ਅਸਾਰ ॥ ਨਰਕਉਦਰ ਭ੍ਰਮੰਤ

ਜਲਤੋ ਜਮਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ॥ ੧੨੨੯-੧੨
ਮਿਥਨੀ ਬਿਸਥਾਰੁ ਸਖੀ ਕਾਇ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਲੀ
ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਮੇਲ ॥ ੧੨੩੦·੧੧
ਗੁਨਲਾਲ ਗਾਵਉ ਗੁਰੁ ਦੇਖੇ॥ ਪੰਚਾਂ ਤੇ
ਏਕੁ ਛੂਟਾ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਗਰਉ ॥
੧੨੩੩-੧੪ ਤਹਹੀ ਮਨੁ ਜਹਹੀ ਤੈਂ
ਰਾਖਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਸਨਕ
ਸਨਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਭਗਤਿ ਰਤੇ
ਬਨਿਆਈ॥ ੧੨੩੩-੧ ਅਭਰਤ ਸਿੰਚਿ
ਭਏ ਸੁਭਰਸਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੁ ਨਿਹਾਲਾ॥
ਮਨ ਰਤਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਆਦਿ
ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲਾ॥ ੧੨੩੬-੧੯ ਕਿਉ
ਨ ਅਰਾਧਹੁ ਮਿਲਿਕਰਿ ਸਾਧਹੁ ਘਰੀ ਮੁਹਤਕ
ਬੇਲਾ ਆਈ ॥ ੧੨੩੭-੧੬ ਨਾਭਿ ਵਸਤ
ਬ੍ਰਹਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ੧੨੩੮-੧੩ ਸਭੁ
ਕਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਕਰਿ ਲਿਖੀਐ ਕਰਿ ਕਰਿ

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰੇ ॥ ੧੨੩੯-੧੩ ਇਕਸੁ ਨ ਪੁਜਹਿ ਬੋਲ ਜੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ॥

੧੨੪੦-੧ ਕਿਉ ਕੰਡੈ ਤੋਲੇ ਸੁਨਿਆਰੁ॥ ਤੋਲਾ ਮਾਸਾ ਰਤਕ ਪਾਇ ॥ ੧੨੪੦-੧੪ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆਂ ਭਸੁ ਰੰਗੁ ਭਸੂ ਹੂ ਭਸੁ ਖੇਹ॥ ਭਸੋ ਭਸੁ ਕਮਾਵਣੀ ਭੀ ਭਸੁ ਭਰੀਐ ਦੇਹ ॥

੧੨੪੧-੧੦ ਹੈ ਹੈ ਆਖਾਂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਹੂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਆਖੂੰ ਆਖਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਹਣਿ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਨਾ ਹਉ ਥਕਾਂ ਨ ਠਾਕੀਆਂ ਏਵਡ ਰਖਹਿ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਸਿਅਹੁ ਚੁਖ ਬਿੰਦ ਉਪਰਿ ਆਖਣੁ ਦੋਸੁ ॥ ਜਾਂ ਨ ਸਿਆ ਕਿਆ ਚਾਕਰੀ ਜਾਂ ਜੰਮੇ ਕਿਆ ਕਾਰ ॥ ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਦੇਖੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ੧੨੪੨-੧੨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹੰਤਾ ॥ ਪੂਕਾਰੰਤਾ ਅਜਾਣੰਤਾ ॥ ਜਾਂ ਬੂਝੈ ਤਾ ਸੂਝੈ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਕੂਕ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧੨੪੨-੧੯ ਰੰਨਾ ਹੋਈਆਂ

ਬੋਧੀਆਂ ਪੁਰਸ ਹੋਏ ਸਈਆਦ ॥ ਸੀਲੁ ਸੰ ਮੁ ਸੁਚ ਭੰਨੀ ਖਾਣਾ ਖਾਜੁਅਹਾਜੁ॥੧੨੪੩-੧੩ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਬੇਦੀ ਆਣੀ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਦੇ ਦੇ ਲੈਣਾ ਲੈ ਲੈ ਦੇਣਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ੧੨੪੫-੫ ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਕਹਾਵੈ ਤੈਸਾ ਐਸੀ ਬਨੀ ਜਰੂਰਤਿ ॥ ਹੋਵਹਿ ਲਿੰਙ ਝਿੰਙ ਨਹ ਹੋਵਹਿ ਐਸੀ ਕਹੀਐ ਸੂਰਤਿ ॥ ੧੨੪੫–੧੫ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਵਿਸਹਹਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇਆ ॥ ਵੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਮਾਇਆ ਧੁਹਿਗਈ ਪਛੁਤਹਿ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥

੧੨੪੫-੧੯ ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇਕੂਪ ਕਹਿ-ਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ॥ ਮਨਿਅੰਧੈ ਊਧੈ-ਕਵਲਿ ਦਿਸਨਿ ਖਰੇ ਕਰੂਪ ॥ ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਹਿ ਕਹਿਆ ਬੁਝਹਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ ਇਕਨਾ ਸੁਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਨਰ ਅਸਲਿਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ

ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤਿ ॥ ੧੨੪੬-੧੨
ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਕਾਰ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਮੈਲ
ਵਧਾਈ ॥ ੧੨੪੬-੧੯ ਗੜ੍ਹਿਕਾਇਆਂ
ਸੀਗਾਰ ਬਹੁਭਾਂਤਿ ਬਣਾਈ ॥ ਰੰਗਪਰੰਗ
ਕਤੀਫਿਆ ਪਹਿਰਹਿ ਧਰਮਾਈ॥ਲਾਲ ਸੁਪੇਦ
ਦੁਲੀਚਿਆ ਬਹੁ ਸਭਾ ਬਣਾਈ ॥

੧੨੫੧-੧੬ ਮਨ ਦਸ ਨਾਜੁ ਟਕਾ
ਚਾਰਿ ਗਾਂਠੀ ਐਡੌ ਟੇਡੌ ਜਾਤੁ ॥ ੧੨੫੨-੨
ਰਾਜਾਸ੍ਰਮ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੇਰੀ ॥

੧੨੫੨-੯ ਕਾਏਂ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆਬਨ
ਜਾਇ ॥ ਭੂਲੌ ਰੇ ਠਗਮੂਰੀ ਖਾਇ ॥

੧੨੫੨-੧੬ ਬਦਹੁ ਕੀਨ ਹੋਡ ਮਾਧਉ
ਮੋਸਿਉ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਜਨੁ ਜਨ ਤੇ ਠਾਕੁਰੁ
ਖੇਲੁਪਰਿਓ ਹੈ ਤੋਸਿਉ ॥੧੨੫੨-੧੯ਦਾਸ-
ਅਨਿੰਨ ਮੇਰੋ ਨਿਜਰੂਪ ॥ ਦਰਸਨ ਨਿਮਖ
ਤਾਪ ਤ੍ਰਈ ਮੋਚਨ ਪਰਸਤ ਮੁਕਤਿ ਕਰਤ
ਗ੍ਰਿਹਕੂਪ ॥ ੧੨੫੩-੩ ਤੈ ਨਰ ਕਿਆ

ਪੁਰਾਨ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ॥ ਅਨਪਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੀ ਭੂਖੈ ਦਾਨੁ ਨ ਦੀਨਾਂ॥

੧੨੫੩-੫ ਬਾਟਪਾਰਿ ਘਰੁ ਮੂਸਿ ਬਿਰਾਨੋ ਪੇਟੁ ਭਰੈ ਅਪ੍ਰਾਧੀ॥ ਜਿਹਿ ਪਰਲੋਕ ਜਾਇ ਅਪਕੀਰਤਿ ਸੋਈ ਅਬਿਦਿਆ ਸਾਧੀ॥

੧੨੫੩-੧੩ ਸਗਲ ਧਰਮ ਪੁੰਨਫਲ ਪਾਵਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਛਹੁ ਸਭਜਨ ਕਾ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ

੧੨੫੫-੧੯ ਪਰਦਾਰਾ ਪਰਧਨੁ ਪਰਲੋਭਾ ਹਉਮੈ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ॥ ਦੁਸਟਭਾਉ ਤਜਿ ਨਿੰਦਪਰਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਰ॥

੧੨੫੭-੧੭ਹਮ ਦੀਨ ਮੂਰਖਅਵੀਚਾਰੀ॥ ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ॥

੧੨੬੪-੫ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਕਉ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਪਾਟਪਟੰਬਰ,ਬਹੁਬਿਧਿ ਸਤਿਕਰਿਮੁਖਿ-ਸੰਚਹੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ

॥੧੨੭੧-੧੯ਗੁਰ ਮਨਾਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਦਇਆਰ
ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਕੀਆ॥ ਕੀਨੋ ਰੀ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ
ਤਜਿਓ ਰੀ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥ ੧੨੭੨-੩
ਐਸੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਭ ਅਤਿ ਅਪਾਰ
ਪ੍ਰਿਅ ਅਮੋਘ ਤੈਸੇਹੀ ਸੰਗਿ ਸੰਤ ਬਨੇ॥
ਭਵ ਉਤਾਰ ਨਾਮ ਭਨੇ॥ਰਮਰਾਮ ਰਾਮਮਾਲ ॥
੧੨੭੨-੪ ਮਨੁ ਘਨੈ ਭ੍ਰਮੈ ਬਨੈ ॥ ਉਮਕਿਤ
ਰਸਿ ਚਾਲੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਾਹ ॥
੧੨੭੨-੯ ਹਾਹਾ ਹੂਹੂ ਗੰਧ੍ਰਬ ਅਪਸਰਾ
ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥
੧੨੭੩-੩ ਪਬਿਕ ਪਿਆਸ ਚਿਤਸਰੋਵਰ
ਆਤਮਜਲੁ ਲੈਨ ॥ ੧੨੭੪-੫ ਨਦੀਉਪ-
ਕੰਠਿ ਜੈਸੇ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਰਪਨਿਘਰੁ
ਘਰ ਮਾਹੀ॥੧੨੭੫-੧ ਅਖਲੀ ਊਂਡੀ ਜਲੁ
ਭਰਨਾਲਿ॥ ਡੂਗਰੁ ਊਚਉ ਗੜੁ ਪਾਤਾਲਿ
੧੨੭੫-੫ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਸਿ ਰੂੜੀ ਬਾਣਿ ॥
ਬੈ ਭ੍ਰਾਵੈ ਦਰੁ ਲਹਸਿ ਪਿਰਾਣਿ ॥ ੧੨੭੫-

੧੭ ਏਕ ਜੀਅਕੈ ਜੀਆਂ ਖਾਹੀ ॥ ਜਲਿ-
ਤਰਤੀ ਬੂਡੀ ਜਲ ਮਾਹੀ ॥੧੨੭੯-੧੨
ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭਜੀਉ ਏਕ ਤੂ ਹੈ ਭਿੰਨ ਆਨ
ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ
ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਨੀਐ ॥੧੨੯੪-੧੮
ਇਕਿ ਵਣਖੰਡਿ ਬੈਸਹਿਜਾਇ ਸਦੁ ਨ
ਦੇਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਪਾਲਾਕਕਰੁ ਭੰਨਿ ਸੀਤਲੁ-
ਜਲੁ ਹੇਵਹੀ ॥ ੧੨੮੫-੭ ਇਕਿ ਜੈਨੀ
ਉਝੜਪਾਇ ਧੁਰਹੁ ਖੁਆਇਆ ॥ ੧੨੮੬-੫
ਕੁਲਹਾਂ ਦੇਂਦੇ ਬਾਵਲੇ ਲੈਦੇ ਵਡੇ ਨਿਲਜ ॥
ਚੂਹਾ ਖਡ ਨ ਮਾਵਈ ਤਿਕਲਿ ਬੰਨੈ
ਛਜ ॥ ਦੇਨਿ ਦੁਆਈ ਸੇ ਮਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ
ਦੇਨਿ ਸਿ ਜਾਂਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ
ਜਾਪਈ ਕਿਥੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਫਸਲਿ
ਅਹਾੜੀ ਏਕੁਨਾਮੁ ਸਾਵਣੀ ਸਚੁਨਾਉ ॥
ਮੈ ਮਹਦੂਦ ਲਿਖਾਇਆ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ-
ਜਾਇ ॥ ੧੨੮੬-੯ ਸਉ ਮਣੁ ਹਸਤੀ

ਘਿਉ ਗੁੜ ਖਾਵੈ ਪੰਜਿ ਸੈ ਦਾਣਾ ਖਾਇ ॥
ਡਕੈ ਫੂਕੈ ਖੇਹ ਉਡਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ
ਪਛੁਤਾਇ ॥ ੧੨੯੬-੧੦ ਅੰਧੀ ਫੂਕਿਮੁਈ
ਦੇਵਾਨੀ ॥ ਖਸਮ ਮਿਟੀ ਫਿਰ ਭਾਨੀ ॥
ਅਧੁ ਗੁਲਾ ਚਿੜੀ ਕਾ ਚੁਗਣੁ ਗੈਣਿ ਚੜੀ
ਬਿਲਲਾਇ ॥ ੧੨੯੬-੧੧ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ
ਓਹਾ ਚੰਗੀ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥
ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ਸਭ ਪਿਛੈਪੈ
ਖਾਇ ॥ ਹੋਇ ਸਤਾਣਾ ਘੁਰੈ ਨ ਮਾਵੈ ਸਾਹਿ
ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਅੰਧਾ ਕਿਸਨੋ ਬੁਕਿ
ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਖਸਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ੧੨੯੬-
੧੩ ਅਕ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੈ ਅਕਤਿਡਾ
ਖਸਮੈ ਮੂਲ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ੧੨੯੭-੫ ਕਿਥਹੁ
ਆਇਆ ਕਹ ਗਇਆ ਕਿਹੁ ਨ ਸੀਉ ਕਿਹੁ
ਸੀ ॥ ਮਨਿਮੁਖਿ ਗਲਾਂ ਗੋਈਆਂ ਕੀਤਾ
ਚਾਉ ਰਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇਨਾਮ ਬਿਨੁ
ਸਿਰਖੁਰ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ॥ ੧੨੯੮-੬ ਪਹਿ

ਲੋਂ ਦੇ ਜੜ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮੈ ਤਾਂ ਉਪਰਿ ਹੋਵੈਛਾਉ ॥ ੧੨੮੮-੭ ਚਾਕਰ ਨਹ ਦਾ ਪਾਇਨਿ ਘਾਉ ॥ ਰਤੁ ਪਿਤੁ ਕੁਤਿਹੋ ਚਟਿਜਾਹੁ ॥

੧੨੮੮-੧੨ ਰੂਪੈ ਕਾਮੈ ਦੋਸਤੀ ਭੁਖੈ ਸਾਦੈ ਗੰਢੁ ॥ ਲਬੈ ਮਾਲੈ ਘੁਲਿਮਿਲਿ ਮਿਚਲਿ ਊਘੈ ਸਉੜਿ ਪਲੰਘੁ ॥ ਭਉਕੈ ਕੋਪੁ ਖੁਆਰੁ ਹੋਇ ਫਕੜੁ ਪਿਟੇ ਅੰਧੁ ॥

੧੨੮੮-੧੫ ਏਨਾ ਠਗਨਿ ਠਗ ਸੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ੧੨੮੯-੭ ਹੋਦਾ ਫੜੀਅਗੁ ਨਾਨਕ ਜਾਣੁ ॥ ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਜੂਨੀ ਪਾਣੁ ॥ ੧੨੮੯-੧੯ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਜਾਂ ਨਿਸਿ ਮੇਲਾ ਓਥੈ ਮੰਧੁ ਕਮਾਹੀ ॥ ੧੨੯੧-੫ ਚਿਲਿਮਿਲਿ ਬਿਸੀਆਰ ਦੁਨੀਆ ਫਾਨੀ ॥ ਕਾਲੂਬਿ ਅਕਲ ਮਨ ਗੋਰ ਨ ਮਾਨੀ ॥ ਮਨ ਕਮੀਨ ਕਮਤਰੀਨ ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਚੀਜੁ ਮੁਝੈ ਦੇਹਿ ਅਵਰ ਜਹਰਚੀਜ਼ ਨ

ਭਾਇਆ ॥ ਪੁਰਾਬ ਖਾਮਕੂਜੈ ਹਿਕਮਤਿ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ਮਨ ਤੁਆਨਾ ਤੂ ਕੁਦਰਤੀ ਆਇਆ ॥ ਸਗ ਨਾਨਕ ਦੀਬਾਨ ਮਸ- ਤਾਨਾਂ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਆਤਸ ਦੁਨੀਆ ਖੁਨਕ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਇਆ ॥

੧੨੯੩-੧ ਨਾਗਰਜਨਾਂ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਬਿਖਿਆਤ ਚੰਮਾਰੰ ॥ ਰਿਦੈ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਸਾਰੰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਸਰੀਸਲਲ ਕ੍ਰਿਤ ਬਾਰੁਨੀ ਰੇ ਸੰਤਜਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਪਾਨੰ ॥ ਸੁਰਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਨਤ ਅਵਰ ਜਲ ਰੇ ਸੁਰ- ਸਰੀ ਮਿਲਤ ਨਹਿ ਹੋਇ ਆਨੰ ॥ ਤਰ ਤਾਰਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਰੇ ਜੈਸੇ ਕਾਗਰਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੰ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਗ- ਉਤੁ ਲਿਖੀਐ ਤਿਹ ਊਪਰੇ ਪੂਜੀਐ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕੁਟਬਾਂਢਲਾ ਢੋਰ ਢੋਵੰਤਾ ਨਿਤਹਿ ਬਾਨਾਰਸੀ ਆਸ- ਪਾਸਾ ॥ ਅਬ ਬਿਪ੍ਰਪਰਧਾਨ ਤਿਹਿ

ਕਰਹਿ ਡੰਡਉਤਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਰਣਾਇ ਰਵਿਦਾਸੁ ਦਾਸਾ ॥

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾ

੧੨੯੪-੯ ਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਚਰਨ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੂਖਭੰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰਿਆ ॥

੧੨੯੬-੯ ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪਨ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂਪਾਥ ॥

੧੨੯੬-੧੫ ਤੁਮਰੀ ਜੀ ਅਕਥਕਥਾ ਤੂ ਤੂ ਤੂਹੀ ਜਾਨਹਿ ਹਉ ਹਰਿਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥

੧੨੯੭-੨ ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਰਾਮੁ ਜਪਹਿ ਤੇ ਊਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਘੁਮਿਘੁਮੇ

ਘੁਮਿਘੁਮਿ ਜੀਸ ॥ ੧੨੯੭-੯ ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਹੋਤੁ ਜਾਸੁ ਤਿਤੁ ਘਰਿ. ਆਨਦੋ ਆਨੰਦੁ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮ ਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸੁਖੁ ਹੋਤੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਸਿਸਟਿਧਾਰ ਹਰਿ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੋ ਸਰਣਾਗਤੀ ਦੇਹੁ ਗੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥

੧੨੯੭-੧੦ ਖਟਕਰਮ ਕਿਰਿਆ ਕਰਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀਆ ਕਰਿ ਜਟਜਟਾ ਜਟਜਾਟ ॥

੧੨੯੭-੧੨ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਤਿ ਅਗਾਹੁ ਤੂ ਭਰਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਜਲ ਥਲੇ ਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕੋਇਕ ਏਕੈਹਰਿਥਾਟ ॥ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭਬਿਧਿ ਬੂਝਹਿ ਆਪੇ ਜਨ

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਘਟਿਘਟੇ ਘਟਿਘਟੇ ਘਟਿ ਹਰਿ ਘਾਟ ॥ ੧੨੯੭-੧੯ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਗੁਰੂਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੋ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲਸਗਲ ਤਰਾਧੋ ॥੧੩੦੧-੨ ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਦੂਖ ਨਾਸਹਿ ਰਿਦ ਭਇਅੰਤ ਸਾਂਤਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਰਸੁ ਪੀਉ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿਰੰਗਿ ਰਾਤ ॥ ੧੩੦੨-੫ ਕਰਤਰਹੇ ਕ੍ਰਿਤਗੁ ਕਰੁਣਾਮੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗ੍ਯਾਨ ॥ ੧੩੦੨-੭ ਕਹਨਕਹਾਵਨ ਕਉ ਕਈ ਕੇਤੈ ॥ ਐਸੋ ਜਨੁ ਬਿਰਲੋ ਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਤਤਜੋਗ ਕਉ ਬੇਤੈ ॥੧੩੦੨-੧੩ ਕਰਨਨਿ ਪੂਰਿਰਹਿਓ ਜਸੁਪ੍ਰੀਤਮ ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਮਲ ਹਰਸਨ ॥ ੧੩੦੩-੧੬ ਕੁਹ-ਕਤ ਕਪਟ ਖਪਟ ਖਲ ਗਰਜਤ ਮਰਜਤ ਮੀਚੁ ਅਨਿਕਬਰੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਮਤ ਅਨਰਤ ਕੁਮਿਤ ਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੇਖਤ ਭ੍ਰਮਤ ਲਾਖ ਗਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰ

ਅਚਾਰ ਬਿਧਿਹੀਨਤ ਮਮਮਦ ਮਾਤ ਕੋਪ ਜਰੀਆ ॥ ਕਰੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਪਾਲ ਦੀਨ-ਬੰਧੁ ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਸਰਨਿ ਪਰੀਆ ॥

੧੩੦੫-੫ ਰੰਗਾਰੰਗ ਰੰਗਨ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥

੧੩੦੬-੧ ਪ੍ਰਭਕਹਨ ਮਲਨਦਹਨ ਲਹਨ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਆਨ ਨਹੀ ਉਪਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਟਨ ਖਟਨ ਜਟਨ ਹੋਮਨ ਨਾਹੀ ਡੰਡਧਾਰ ਸੁਆਉ ॥ ੧ ॥ ਜਤਨ ਭਾਤਨ ਤਪਨ ਭ੍ਰਮਨ ਅਨਿਕ ਕਥਨ ਕਥਤੇ ਨਹੀ ਥਾਹ ਪਾਂਈ ਠਾਉ ॥ ਸੋਧਿ ਸਗਰ ਸੋਧਨਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕਾ ਭਜੁ ਨਾਉ ॥

੧੩੦੬-੯ ਸੰਸਾਰ ਗਾਰ ਬਿਕਾਰ-ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ ਮੋਹ ਮਾਨ ਅੰਧ ॥ ਬਿਕਲ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਧੰਧ ॥ ਕਰੁ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਾਢਹੁ ਰਾਖਿਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦਰਾਇ ॥

੧੩੦੬-੧੩ ਵਾਰਿ ਵਾਰਉ ਅਨਿਕ ਡਾਰਉ ॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰਿਅਸੁਹਾਗ ਪਲਕ ਰਾਤ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕਮੰਦਰ ਪਾਟਸੇਜ ਸਖੀ ਮੋਹਿ
ਨਾਹਿ ਇਨ ਸਿਉ ਤਾਤ॥ਮੁਕਤ ਲਾਲ ਅਨਿਕ
ਭੋਗ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹਾਤ ॥ ਰੂਖੋ ਭੋਜਨ
ਭੂਮਿਸੈਨ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਤ ॥
੧੩੦੯-੪ ਕਰਤ ਕਰਤ ਚਰਚ ਚਰਚ ਚਰ-
ਚਰੀ॥ਜੋਗਧਿਆਨ ਭੇਖਗਿਆਨ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ
ਧਰਤ ਧਰਤ ਧਰਚਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰ ਅਹੰ ਅਹੈ
ਅਵਰ ਮੂੜ੍ਹ ਮੂੜ੍ਹ ਮੂੜ੍ਹ ਬਵਰਈ ॥ ਜਤਿ ਜਾਤ
ਜਾਤ ਜਾਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਕਾਲ ਹਈ ॥ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਤ੍ਰਿਆਗਿ
ਮਿਰਤੁ ਮਿਰਤੁ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿਸਦਾ ਹਈ॥
ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਾਜੁ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਸੁਨਹੁ
ਰੇ ਮੂੜ੍ਹ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਭਜਨ ਭਜਨ ਅਹਿਲਾ
ਜਨਮੁ ਗਈ॥੧੩੦੯-੧੯ ਕਨਿਕ ਕਨਿਕ
ਪਹਿਰੇ ਬਹੁ ਕੰਗਨਾ ਕਾਪਰ ਭਾਂਤਿ ਬਨਾਵੈਗੋ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਫੀਕ ਫਿਕਾਨੇ ਜਨਮਿ
ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥ ੧੩੦੯-੧੧ ਬ੍ਰਹਮੁ

ਕਮਲਪੁਤੁ ਮੀਨ ਬਿਆਸਾ ਤਪੁਤਾਪਨ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ਭਰਮਨ ਭਰਮ ਚੁਕਾਵੈਗੋ ॥ ਜਾਤ ਨਜਾਤਿ ਦੇਖਿ ਮਤ ਭਰਮਹੁ ਸੁਕ ਜਨਕਪਗੀ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈਗੋ॥ਜੂਠਨ ਜੂਠਿ ਪਰੀ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਤਿਲੁ ਨ ਡੁਲਾਵੈਗੋ ॥ ਜਨਕ ਜਨਕ ਬੈਠੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਨਉ ਮੁਨੀ ਧੂਰਿਲੈ ਲਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਦਾਸਨਿਦਾਸ ਕਰਾਵੈਗੋ॥ ੧੩੧੪-੨ ੋਗਪਰੰਗ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਉਪਾਵਣੀ ੧੩੧੪-੩ ਸਭਿ ੋਲਹੁ ਰਾਮਰਮੋ ਸ੍ਰੀਰਾਮਰਮੋ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿਜਾਵਣੀ ॥ ੧੩੧੬-੧੭ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਨਰਨਰ ਹਰੇ ਨਰਨਰਹਰੇ ਨਰਨਰਹਰੇ ਹਰਿਲਾਹਾ ਹਰਿਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖਿਆ ॥ ੧੩੧੭-੧੨ ਸਭਿ ਸੇਵਹੁ ੋਹਨੋ ਮਨਮੋਹਨੋ ਜਗਮੋਹਨੋ

ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਸਭੋ ਵਸਿ ਕੀਤਾ॥ ੧੩੧੭-੧੪ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਾਮਿ ਸਗਾਰਵਾ ਜਾਂ ਦੇਖਾਂ ਹਰਿ ਨੈਣੇ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਮਿਲੈ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦੁ ਸੁਣੇ॥ ੧੩੧੭-੧੯ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਨਰਨਾਰਾਇਣੋ ਨਾਰਾਇਣੋ ਜਿਤੁ ਚੂਕਾ ਜਮਝਗੜੁ ਝਗੋਲੁ॥ ੧੩੧੮-੧੭ ਐਸੋ ਰਾਮਰਾਇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਜੈਸੇ ਦਰਪਨ ਮਾਹਿ ਬਦਨ ਪਰਵਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਸੈ ਘਟਾਘਟ ਲੀਪ ਨ ਛੀਪੈ॥ ਬੰਧਨਮੁਕਤਾ ਜਾਤੁ ਨ ਦੀਸੈ॥ ੧॥ ਪਾਨੀ ਮਾਹਿ ਦੇਖੁ ਮੁਖੁ ਜੈਸਾ॥ ਨਾਮੇ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠਲੁ ਐਸਾ॥

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ

੧੩੨੪-੫ ਮਾਇਆਮੋਹੁ ਸਬਲੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਮੋਹੁ ਕਾਲਖੁ ਦਾਗ ਲਗਾਜੈ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਅਲਿਪਤ ਹੈ ਮੁਕਤੇ ਜਿਉ ਮੁਰਗਾਈ ਪੰਕੁ

ਨ ਭੀਜੈ ॥ ੧੩੨੪-੯ ਪਰਸ ਨਿਪਰਸੁ ਭਏ ਸਾਧੂਜਨ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨੁ ਦਿਖੀਜੈ ॥ ੧੩੨੫-੨ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨ ਜਲੰ-ਜਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਖਿਨੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਫੂਟਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ੧੩੨੫-੪ ਅਤੁਲਾਤੋਲੁ ਰਾਮ-ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪੁਜੈ ਨ ਤੋਲ ਤੁਲੀਜੈ ॥ ੧੩੨੫-੬ ਬ੍ਰਹਮਨਾਮ ਗੁਣ-ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਨਿਤ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥ ਆਤਮਦੇਉ ਦੇਉ ਹੈ ਆਤਮੁ ਰਸਿ ਲਾਗੈ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥ ੧੩੨੫-੧੧ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਗਿ ਊਚੇ ਜਿਉ ਪੀਪ ਪਲਾਸ ਖਾਇਲੀਜੈ ॥ ਸਭ ਨਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਊਤਮੁ ਹੋਵੈ ਰਾਮਨਾਮੈ ਬਾਸੁ ਬਸੀਜੈ ॥

ਰਾਗੁ ਪਰਭਾਤੀ

੧੩੨੭-੮ ਨਾਰੀ ਬੇਗੀ ਘਰਦਰ ਦੇਸ

॥ ਮਨ ਕੀਆ ਖੁਸੀਆ ਕੀਚਹਿ ਵੇਸ ॥

੧੩੨੯-੬ ਤੇ ਤਸਕਰ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵਹਿ ਵਾਸਹਿ ਕੋਟਪੰਚਾਸਾ ॥ ਜੇਕੋ ਏਕ ਕਰੈ ਚੰਗਿਆਈ ਮਨਿਚਿਤਿ ਬਹੁਤੁ ਬਫਾਵੈ ॥ ੧੩੨੯-੨ ਰਤਾ ਸਚਿਨਾਮਿ ਤਲਹੀਅਲੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ॥

੧੩੨੯-੧੨ ਤੂਹੈਹੈ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ਜੋਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਇਬਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥

੧੩੩੦-੭ ਖੋਟੋ ਪੂਠੋ ਰਾਲੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ੧੩੩੦-੧੬ ਮਸਟਿ ਰਹਉ ਮੂਰਖੁ ਜਗਿ ਕਹੀਆ ॥ ਅਧਿਕ ਬਕਉ ਤੇਰੀ ਲਿਵ ਰਹੀਆ ॥

੧੩੩੧-੫ ਬਿਬਲੁ ਝਗਿ ਸਹਜਿ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥ ੧੩੩੧-੭ ਜਗੁ ਖੋਟੌ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੌ ਗੁਰਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤੇ ਨਰ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ

ਗਿਆਨੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਨੀਝਰੁ ਝਰੈ ਅਮਰ ਅਨੰਦਸਰੂਪ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਲ ਕੌ ਮੀਨੁ ਸੈ ਥੈ ਭਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

੧੩੩੧-੧੯ ਦੀਨਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨੁ ਅਤਿਰਸ ਲਾਲ ਸਗੂੜੋ ॥

੧੩੩੨-੨ ਕਾਲੁ ਬਿਧੁੰਸਿ ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਮਾਰੀ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ॥ ੧੩੩੬-੩ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਊਜਲਟੀਕ ॥ ਹਰਿਜਨ ਸੋਭਾ ਸਭ ਜਗ ਊਪਰਿ ਜਿਉ ਵਿਚਿ ਉਡਵਾ ਸਸਿਕੀਕ ॥

੧੩੩੬-੧੪ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮਨਾਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁ ਵਡਫਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਫਾ ॥

੧੩੩੭-੨ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮਨਾਮੁ ਅਰਾਧਾ ॥ ਉਪਜੰਪਿ ਉਪਾਇ ਨ ਪਾਈਐ

ਕਤਹੂ ਗੁਰਿਪੂਰੈ ਹਰਿਪ੍ਰਭ ਲਾਭਾ ॥ ਰਹਾਉ॥
ਰਾਮਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮਰਸਾਇਣੁ ਰਸੁ
ਪੀਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਭਾ ॥
੧੩੩੭-੧੪ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਚੁ
ਵੀਚਾਰਸਿ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ ॥
੧੩੪੬-੧੪ ਭੈ ਭਾਇ ਜਾਗੇ ਸੇ ਜਨ
ਜਾਗ੍ਰਣ ਕਰਹਿ ਹਉਮੈਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿ ॥
੧੩੪੭-੭ ਉਰਝਿਪਰਿਓ ਮਨ ਮੀਠ-
ਮੋਹਾਰਾ ॥ ਗੁਨਗਾਹਕ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ ॥
੧੩੪੯-੯ ਮਨੁਮਾਨਕੁ ਲਿਵਤਤੁ ਲੁਕਾਨਾ॥
੧੩੪੯-੧੨ ਅਲਹ ਰਾਮ ਜੀਵਉ ਤੇਰੇ
ਨਾਈ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਸਾਈ॥
੧੩੪੯-੧੪ ਬ੍ਰਹਮਨ ਗਿਆਸ ਕਰਹਿ
ਚਉਬੀਸਾ ਕਾਜੀ ਮਹ ਰਮਜਾਨਾ॥ ਗਿਆਰਹ
ਮਾਸ ਪਾਸਕੈਰਾਖੇ ਏਕੈ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ॥
੧੩੪੯-੧੬ ਏਤੇ ਅਉਰਤ ਮਰਦਾ
ਸਾਜੇ ਏ ਸਭ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕਬੀਰੁ ਪੂੰਗਰਾ

ਰਾਮ ਅਲਹ ਕਾ ਸਭ ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਮਾਰੇ
੧੩੪੯-੧੯ ਖਾਲਿਕੁ ਖਲਕ ਖਲਕ ਮਹਿ
ਖਾਲਿਕੁ ਪੂਰਿਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬਠਾਂਈ ॥
੧੩੫੦-੬ ਪਕਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਆ ਦੇਹ
ਬਿਨਾਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ॥
ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ਕਹੁ ਹਲਾਲੁ
ਕਿਆ ਕੀਆ ॥ ਕਿਆ ਉਜੂਪਾਕੁ ਕੀਆ
ਮੁਹੁ ਧੋਇਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾਇਆ
॥ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹੁ
ਕਿਆ ਹਜਕਾਬੈ ਜਾਂਇਆ ॥ ਤੂੰ ਨਾਪਾਕੁ
ਪਾਕੁ ਨਹੀ ਸੂਝਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮਰਮੁ
ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਿਸਤਿ ਤੇ ਚੂਕਾ
ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧੩੫੦-੧੦
ਸੁੰਨਸੰਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇਵਦੇਵਾਕਰ ਅਧਪਤਿ
ਆਦਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ
ਪਾਇਆ ਲਾਗਿਰਹੇ ਸਰਨਾਈ ॥ ੧੩੫੦-
੧੮ਮਾਨੈ ਹਾਟੁ ਮਾਨੈ ਪਾਟੁ ਮਾਨੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ॥

ਮਾਨੈ ਬਾਸੈ ਨਾਨਾ ਭੇਦੀ ਭਰਮਤੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੧੩੫੧-੪ ਬਾਵਨ ਬੀਖੂ ਬਾਨੈ ਬੀਖੇ ਬਾਸੁ ਤੇ ਸੁਖ ਲਾਗਿਲਾ ॥ ਸਰਬੇ ਆਦਿ ਪਰਮਲਾਦਿ ਕਾਸਟ ਚੰਦਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥ ਤੁਮਚੇ ਪਾਰਸੁ ਹਮਚੇ ਲੋਹਾ ਸੰਗੇ ਕੰਚਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਰਤਨੁ ਲਾਲੁ ਨਾਮਾ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਲਾ ॥ ੧੩੫੧-੭ ਤੈ ਮੈ ਕੀਆ ਸੁ ਮਾਲੂਮੁ ਹੋਈ ॥ ੧੩੫੧-੧੧ ਤਨਿ ਚੰਦਨੁ ਮਸਤਕਿ ਪਾਤੀ ॥ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਕਰਤਲ ਕਾਤੀ ॥ ਠਗ ਦਿਸਟਿਬਗਾ ਲਿਵਲਾਗਾ ॥ ਦੇਖਿ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਾਨਮੁਖ ਭਾਗਾ॥ ਕਲਿਭਗਵਤ ਬੰਦ ਚਿਰਾਮੰ ॥ ਕ੍ਰੂਰਦਿਸਟ ਰਤਾ ਨਿਸਿ ਬਾਦੰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਰੀਰੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਕਰਮ ਮੁਖਿਖੀਰੰ ॥ ਰਿਦੈ ਛੁਰੀ ਸੰਧਿਆਨੀ ॥ ਪਰਦਰਬੁ ਹਿਰਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਚਕ੍ਰ ਗਣੇਸੰ ॥ ਨਿਸਿ ਜਾਗਸਿ ਭਗਤਿ

ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥ ਪਗ ਨਾਚਸਿ ਚਿਤੁ ਅਕਰਮੰ॥
ਏ ਲੰਪਟ ਨਾਚ ਅਧਰਮੰ ॥ ਮ੍ਰਿਗਆਸਣੁ
ਤੁਲਸੀਮਾਲਾ ॥ਕਰ ਊਜਲਤਿਲਕੁ ਕਪਾਲਾ ॥
ਰਿਦੈ ਕੂੜੁ ਕੰਠਿ ਰੁਦ੍ਰਾਖੰ ॥ ਰੇ ਲੰਪਟ ਕ੍ਰਿਸਨ
ਅਭਾਖੰ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨਿ ਆਤਮਤਤੁ ਨ
ਚੀਨਿਆ ॥ ਸਭ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਅਬੀਨਿਆ
॥ਕਹੁ ਬੇਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ॥ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ॥

ਰਾਗੁ ਜੈਜਾਵੰਤੀ

੧੩੫੨-੯ ਬਿਨਸਤ ਨਹ ਲਾਗੈ ਬਾਰ
ਓਰੇ ਸਮ ਗਾਤੁ ਹੈ ॥

ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ

ਨੋਟ—ਇਹ ਬਾਣੀ ਸਫਾ ੧੩੫੪ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ੧੩੬੧ ਤਕ ਹੈ

ਮਃ ੧ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲ
ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲਸਮਾਧੰ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ਬਿਭੂਖਨ ਸਾਰੰ ॥
ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕਲਿਲਾਟੰ ॥
ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ ਜੋ ਜਾਨਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ ॥
ਸਭ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚੈ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਚੌ ਧ੍ਯਾਵੈ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਹਫਲੰ ਤਸ੍ਯ
ਜਨਮਸ੍ਯ ਜਾਵਤ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥ ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸ੍ਯ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥ ਕਰਣਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੈ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ
ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਜੋਗਸਬਦੰ ਗਿਆਨਸਬਦੰ
ਬੇਦਸਬਦੰ ਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ ਖ੍ਯਤ੍ਰੀਸਬਦੰ ਸੂਰਸਬਦੰ
ਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰ ਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ ॥ ਸਰਬਸਬਦੰ ਤ ਏਕਸਬਦੰ ਜੇਕੋ
ਜਾਨਸਿ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨਦੇਉ
॥ ੩ ॥ ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰ ਤ ਸਰਬਦੇਵਾ ਦੇਵਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਹ ॥
ਆਤਮੰ ਸ੍ਰੀਬਾਸ੍ਵਦੇਵਸ੍ਯ ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਨਸਿ ਭੇਵ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਾਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨਦੇਵ ॥ ੪ ॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਤੰਚ ਮਾਤਾ ਕਤੰਚ ਪਿਤਾ ਕਤੰਚ
ਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦ ਸੁਤਹ ॥ ਕਤੰਚ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਹਿਤ ਬੰਧਵ
ਕਤੰਚ ਮੋਹਕੁਟੰਬ੍ਯਤੇ ॥ ਕਤੰਚ ਚਪਲ ਮੋਹਨੀਰੂਪੰ ਪੇਖੰਤੇ
ਤਿਆਗੰ ਕਰੋਤਿ ॥ ਰਹੰਤ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨਸਿਮਰਣ ਨਾਨਕ

ਲਭ੍ਯ੍ਯੰ ਅਚੁਤਤਨਹ ॥ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੰ ਤ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਨੇਹੰ
ਧ੍ਰਿਗ ਸਨੇਹੰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵਹ ॥ ਧ੍ਰਿਗ ਸਨੇਹੰ ਬਨਿਤਾ-
ਬਿਲਾਸ ਸੁਤਹ ॥ ਧ੍ਰਿਗ ਸਨੇਹੰ ਗ੍ਰਿਹਾਰਥਕਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗ
ਸਨੇਹ ਸਤ੍ਯ੍ਯੰ ਸੁਖ੍ਯ੍ਯੰਬਸੰਤਿ ਨਾਨਕਹ ॥ ੨ ॥ ਮਿਥ੍ਯ੍ਯੰ ਤ
ਦੇਹੰ ਖੀਣੰ ਤ ਬਲਨੰ ॥ ਬਰਧੰਤਿ ਜਰੂਆ ਹਿਤ੍ਯ੍ਯੰਤ ਮਾਇਆ ॥
ਅਤ੍ਯ੍ਯੰਤ ਆਸਾ ਆਥਿਤ੍ਯ੍ਯ ਭਵਨੰ ॥ ਗਨੰਤ ਸ੍ਵਾਸਾ ਭੈਯਾਨ
ਧਰਮੰ ॥ ਪਤੰਤਿ ਮੋਹਕੂਪ ਦੁਰਲਭ੍ਯ੍ਯਦੇਹੰ ਤਤ ਆਸ੍ਰਯੰ
ਨਾਨਕ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ
॥ ੩ ॥ ਕਾਚਕੋਟੰ ਰਚੰਤਿ ਤੋਯੰ ਲੇਪਨੰ ਰਕਤ ਚਰਮਣਹ ॥
ਨਵੰ ਤ ਦੁਆਰੰ ਭੀਤ ਰਹਿਤੰ ਬਾਇਰੂਪੰ ਅਸਥੰਭਨਹ ॥
ਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਅਗਿਆਨੀ ਜਾਨੰਤਿ
ਅਸਥਿਰੰ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਉਧਰੰਤ ਸਾਧਸਰਣ ਨਾਨਕ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਜਪੰਤ ॥ ੪ ॥ ਸੁਭੰ
ਤਤੁਯੰ ਅਚੁਤ ਗੁਣ੍ਯ੍ਯੰ ਪੂਰਨੰ ਬਹੁਲੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਗੰਭੀਰੰ
ਊਚੈ ਸਰਬਗਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭ੍ਰਿਤਿਆਪ੍ਰਿਅੰ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਚਰਣੰ ॥
ਅਨਾਥਨਾਥੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣੰ ॥ ੫ ॥ ਮ੍ਰਿਗੀ ਪੇਖੰਤ ਬਧਿਕ
ਪ੍ਰਹਾਰੇਣ ਲਖ੍ਯ੍ਯ ਆਵਧਹ ॥ ਅਹੋ ਜਸ੍ਯ੍ਯ ਰਖੇਣ ਗੋਪਾਲਹ
ਨਾਨਕ ਰੋਮ ਨ ਛੇਦ੍ਯ੍ਯਤੇ ॥ ੬ ॥ ਬਹੁ
ਜਤਨਕਰਤਾ ਬਲਵੰਤਕਾਰੀ ਸੇਵੰਤ ਸੂਰਾ ਚਤੁਰ-
ਦਿਸਹ ॥ ਬਿਖਮਥਾਨ ਬਸੰਤ ਊਚਹ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ
ਮਰਣੰ ਕਦਾਂਚਹ ॥ ਹੋਵੰਤਿ ਆਗਿਆ ਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀਟੀ ਸਾਸ ਅਕਰਖਤੇ ॥ ੭ ॥ ਸਬਦੰ ਰਤੰ ਹਿਤੰ
ਮਇਆ ਕੀਰਤੰ ਕਲੀ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਤੁਆ ॥ ਮਿਟੰਤਿ ਤਤ੍ਰਾਗਤ

ਭਰਮ ਮੋਹੰ ॥ ਭਗਵਾਨਰਮਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰਥਾਨਿਯੰ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਤੁਯੰ ਅਮੋਘਦਰਸਨੰ ਬਸੰਤ ਸਾਧਰਸਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅੰਜਾਪੁ ਜਪਨਾ ॥ ੮ ॥ ਘਟੰਤ ਰੂਪੰ ਘਟੰਤ
ਦੀਪੰ ਘਟੰਤ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰ ਗਗਨੰ ॥ ਘਟੰਤ
ਬਸੁਧਾ ਗਿਰਿ ਤਰ ਸਿਖੰਡੰ ॥ ਘਟੰਤ ਲਲਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ-
ਹੀਤੰ ॥ ਘਟੰਤ ਕਨਿਕ ਮਾਨਿਕ ਮਾਇਆਸ੍ਵਰੂਪੰ । ਨਹ
ਘਟੰਤ ਕੇਵਲ ਗੋਪਾਲ ਅਚੁਤ॥ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨ
॥ ੯ ॥ ਨਹ ਬਿਲੰਬ ਧਰਮੰ ਬਿਲੰਬ ਪਾਪੰ ॥ ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਨਾਮੰ
ਤਜੰਤ ਲੋਭੰ ॥ ਸਰਣਿਸੰਤੰ ਕਿਲਬਿਖਨਾਸੰ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤੰ
ਧਰਮਲ੍ਯਖ੍ਯਣ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਧਵਹ ॥੧੦॥
ਮਿਰਤਮੋਹੰ ਅਲਪਬੁਧ੍ਯੰ ਰਚੰਤਿ ਬਨਿਤਾਇਨੋਦ ਸਾਹੰ ॥
ਜੌਬਨ ਬਹਿਕ੍ਰਮ ਕਨਿਕਕੁੰਡਲਹ ॥ ਬਚਿਤ੍ਰਮੰਦਿਰ
ਸੋਭੰਤਿ ਬਸਤ੍ਰਾ ਇਤ੍ਯੰਤਮਾਇਆ ਬ੍ਯਾਪਿਤੰ ॥ ਹੇ ਅਚੁਤ
ਸਰਣਿਸੰਤ ਨਾਨਕ ਭੋ ਭਗਵਾਨਏ ਨਮਹ ॥੧੧॥ ਜਨਮੰ ਤ
ਮਰਣੰ ਹਰਖੰ ਤ ਸੋਗੰ ਭੋਗੰ ਤ ਰੋਗੰ ॥ ਊਚੰ ਤ ਨੀਚੰ ਨਾਨਾ
ਸੁ ਮੂਚੰ ॥ ਰਾਜੰ ਤ ਮਾਨੰ ਅਭਿਮਾਨੰ ਤ ਹੀਨੰ ॥ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ-
ਮਾਰਗੰ ਵਰਤੰਤਿ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥ ਗੋਬਿੰਦਭਜਨ ਸਾਧਸੰਗੇਣ
ਅਸਥਿਰੰ । ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤਭਜਨਾਸਨੰ ॥ ੧੨ ॥ ਕਿਰਪੰ ਤ
ਹਰੀਅੰ ਮਤਿਤਤ ਗਿਆਨੰ॥ਬਿਗਸੀਧ੍ਯਬੁਧਾ ਕੁਸਲ ਥਾਨੰ ॥
ਬਸ੍ਯੰਤ ਰਿਖਿਅੰ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੰ॥ਸੀਤਲੰ ਤ ਰਿਦਯੰ ਦ੍ਰਿੜੁ
ਸੰਤਗਿਆਨੰ ॥ ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ਹਰਿਦਰਸ ਲੀਣਾ ॥
ਬਾਜੰਤ ਨਾਨਕ ਸਬਦਬੀਣਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਹੰਤ ਬੇਦਾ ਗੁਣੰਤ
ਗੁਣੀਆ ਸੁਣੰਤ ਬਾਲਾ ਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜੰਤ

ਸੁਬਿਦਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ ਨਾਮਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤ ਨਾਨਕ ਦੈਨਹਾਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ॥੧੪॥ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਮਾਤ ਪਿਤ ਭ੍ਰਾਤਹ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਕਛੁ ਲੋਕਕਹ॥ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤਹ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਇਆਸਨਬੰਧਨਹ॥ਦਇਆਲ ਏਕ ਭਗਵਾਨ-ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਸਰਬਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹ ॥ ੧੫ ॥ ਅਨਿਤ੍ਯ ਵਿਤੰ ਅਨਿਤ੍ਯ ਚਿਤੰ ਅਨਿਤ੍ਯ ਆਸਾ ਬਹੁਬਿਧਿ-ਪ੍ਰਕਾਰੰ ॥ ਅਨਿਤ੍ਯ ਹੇਤੰ ਅਹੰਬੰਧੰ ਭਰਮਮਾਇਆ ਮਲਨੰ-ਬਿਕਾਰੰ ॥ ਫਿਰੰਤ ਜੋਨਿ ਅਨੇਕ ਜਠਰਾਗਨਿ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਮਲੀਣਬੁਧ੍ਯੰ ॥ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤਮਇਆ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਸਾਧਸੰਗਮਹ ॥ ੧੬ ॥ ਗਿਰੰਤ ਗਿਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਤਾਲੰ ਜਲੰਤ ਦੇਦੀਪ੍ਯ ਬੈਸ੍ਵਾਂਤਰਹ ॥ ਬਹੰਤਿ ਅਗਾਹ ਤੋਯੰਤਰੰਗੰ ਦੁਖੰਤ ਗ੍ਰਹਚਿੰਤਾ ਜਨਮੰਤ ਮਰਣਹ ॥ ਅਨਿਕਸਾਧਨੰ ਨ ਸਿਧ੍ਯਤੇ ਨਾਨਕ ॥ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਸਬਦਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ ॥ ੧੭ ॥ ਘੋਰ ਦੁਖ੍ਯੰ ਅਨਿਕ ਹਤ੍ਯੰ ਜਨਮਦਾਰਿਦ੍ਰੰ ਮਹਾਬਿਖ੍ਯਾਦੰ ॥ ਮਿਟੰਤ ਸਗਲ ਸਿਮਰੰਤ ਹਰਿਨਾਮ ਨਾਨਕ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਭਸਮੰ ਕਰੋਤਿ॥ ੧੮ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੰ ਗੁਣਰਮੰਤ ਅਘ ਖੰਡਨਹ ॥ ਰਿਦ ਬਸੰਤਿ ਭੈਭੀਤ ਦੂਤਹ ਕਰਮ ਕਰਤ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲਹ ॥ ਜਨਮਮਰਣ ਰਹੰਤ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਖਸਮੂਹ ਅਮੋਘਦਰਸਨਹ ॥ ਸਰਣਿਜੋਗੰ ਸੰਤਪ੍ਰਿਅ ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਗਵਾਨ ਖੇਮੰ ਕਰੋਤਿ ॥ ੧੯ ॥ ਪਾਛੰ ਕਰੋਤਿ ਅਗ੍ਰਣੀਵਹ ਨਿਰਾਸੰ ਆਸਪੂਰਨਹ ॥ ਨਿਰਧਨ ਭਯੰ ਧਨਵੰਤਹ ਰੋਗੀਅੰ ਰੋਗ ਖੰਡਨਹ ॥ ਭਗਤ੍ਯੰ ਭਗਤਿਦਾਨੰ

ਰਾਮਨਾਮ ਗੁਣਕੀਰਤਨਹ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਖਦਾਤਾਰਹ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਸੇਵਾ ਕਿੰ ਨ ਲਭ੍ਯਤੇ ॥ ੨੦ ॥ ਅਧਰੰ ਧਰੰ ਧਾਰਣਹ ਨਿਰਧਨੰ ਧਨਨਾਮ ਨਰਹਰਹ ॥ ਅਨਾਥਨਾਥ ਗੋਵਿੰਦਹ ਬਲਹੀਣ ਬਲ ਕੇਸ੍ਵਹ ॥ ਸਰਬਭੂਤ ਦੁਯਾਲ ਅਚੁਤ ਦੀਨਬਾਂਧਵ ਦਾਮੋਦਰਹ॥ ਸਰਬਗ੍ਯ ਪੂਰਨਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਭਗਤਿਵਛਲ ਕਰਣਾਮਯਹ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਸੰਤ ਬਾਸੁਦੇਵਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦੰ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥ ੨੧ ॥ ਨਹ ਸਮਰਥੰ ਨਹ ਸੇਵਕੰ ਨਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਮ ਪੁਰਖੋਤਮੰ ॥ ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤੇ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੰ ॥ ੨੨ ॥ ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਕਰੰਤ ਜੀਆ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਛਾਦਨ ਦੇਵੰਤ ਦਾਨੰ॥ ਸ੍ਰਿਜੰਤ ਰਤਨ-ਜਨਮ ਚਤੁਰ ਚੇਤਨਹ ॥ ਵਰਤੰਤਿ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਹ ॥ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਅਨਿਤ੍ਯ ਰਚਨਾ ਨਿਰਮੋਹਤੇ ॥ ੨੩ ॥ ਦਾਨੰ ਪਰਾਪੂਰਬੇਣ ਭੁੰਚੰਤੇ ਮਹੀਪਤੇ ॥ ਬਿਪਰੀਤਬੁਧੰ ਮਾਰਤਲੋਕਹ ਨਾਨਕ ਚਿਰੰਕਾਲ ਦੁਖਭੋਗਤੇ ॥ ੨੪ ॥ ਬ੍ਰਿਥਾ ਅਨੁਗ੍ਰਹੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਜਸ੍ਯ ਸਿਮਰਣ ਰਿਦੰਤਰਹ ॥ ਆਰੋਗ੍ਯੰ ਮਹਾ ਰੋਗ੍ਯੰ ਬਿਸਿਮ੍ਰਤੇ ਕਰੁਣਾ-ਮਯਹ ॥ ੨੫ ॥ ਰਮਣੰ ਕੇਵਲੰ ਕੀਰਤਨੰ ਸੁਧਰਮੰ ਦੇਹ ਧਾਰਣਹ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਨਕ ਪੀਵਤੰ ਸੰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਪ੍ਯਤੇ ॥ ੨੬ ॥ ਸਹਣਸੀਲ ਸੰਤੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰਸ੍ਯ ਦੁਰਜਨਹ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇਣ ਨਿੰਦਕ ਆਵਧ ਹੋਇ ਉਪਤਿਸਟਤੇ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਰਸਕਾਰ ਨਹ

ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਮਾਨ ਭੰਗਨਹ ॥ ਸੋਭਾਹੀਨ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਪੋਹੰਤਿ ਸੰਸਾਰਦੁਖਨਹ ॥ ਗੋਬਿੰਦਨਾਮ ਜਪੰਤਿ ਮਿਲ ਸਾਧਸੰਗਹਿ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਖਬਾਸਨਹ ॥ ੨੮ ॥ ਸੈਨਾ ਸਾਧਸਮੂਹ ਸੂਰਅਜਿਤੰ ਸੰਨਾਹੰ ਤਨਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾਹ ॥ ਆਵਧਹ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਓਟਗੁਰਸਬਦ ਕਰ ਚਰਮਣਹ ॥ ਆਰੂੜਤੇ ਅਸ੍ਵ ਰਥ ਨਾਗਹ ਬੁਝੰਤੇ ਪ੍ਰਭ-ਮਾਰਗਹ ॥ ਬਿਚਰਤੇ ਨਿਰਭਯੰ ਸਤ੍ਰੁਸੈਨਾ ਧਾਯੰਤੇ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਜਿਤਤੇ ਬਿਸ੍ਵਸੰਸਾਰਹ ॥ ਨਾਨਕ ਵਸਜੰ-ਕਰੋਤਿ ਪੰਚਤਸਕਰਹ ॥ ੨੯ ॥ ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੰਧਰਬ-ਨਗਰੰ ਦ੍ਰੁਮਛਾਯਾ ਰਚਿ ਦੁਰਮਤਿਹ ॥ ਤਤਹ ਕੁਟੰਬਮੋਹ ਮਿਥ੍ਯਾ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਹ ॥ ੩੦ ॥ ਨਚ ਬਿਦਿਆਨਿਧਾਨ ਨਿਗਮੰ ਨਚ ਗੁਣਗ੍ਯ ਨਾਮ-ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਨਚ ਰਾਗਰਤਨ ਕੰਠੰ ਨਹ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰ-ਚਾਤੁਰਹ ॥ ਭਾਗ ਉਦਿਮ ਲਬਧ੍ਯੰ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧ-ਸੰਗਿ ਖਲ ਪੰਡਿਤਹ ॥ ੩੧ ॥ ਕੰਠਰਮਣੀਯ ਰਾਮਰਾਮ ਮਾਲਾਂ ਹਸਤਊਚ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ ॥ ਜੀਹ ਭਣਿਜੋ ਉਤਮਸਲੋਕ ਉਧਰਣੰ ਨੈਨਨੰਦਨੀ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਹੀਣਸ੍ਯ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧ੍ਰਿਗੰਤਜਨਮ ਭ੍ਰਸਟਣਹ ॥ ਕੂਕਰਹ ਸੂਕਰਹ ਗਰਧਭਹ ਕਾਕਹ ਸਰਪਨਹ ਤੁਲਿ ਖਲਹ ॥ ੩੩ ॥ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਭਜਨੰ ਰਿਦਯੰ ਨਾਮ ਧਾਰਣਹ ॥ ਕੀਰਤਨੰ ਸਾਧਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿ ਜਮਦੂਤ-ਨਹ ॥ ੩੪ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਧਨੰ ਰੂਪੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਰਗ-ਰਾਜਨਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਭੋਜਨੰ ਬਿੰਜਨੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ

ਸ੍ਰਿਛਅੰਬਰਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸੁਤ ਮਿਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਹ । ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਿਦਿਆ-ਪ੍ਰਬੀਣੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਚਤੁਰ ਚੰਚਲਹ ॥ ਦੁਰਲਭੰ ਏਕ ਭਗਵਾਨਨਾਮਹ ਨਾਨਕ ਲਬਧ੍ਯੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੰ ॥ ੩੫ ॥ ਜਤਕਤਹ ਤਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰ ਸ੍ਵਰਗ ਮਰਤ ਪਯਾਲ ਲੋਕਹ ॥ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪ੍ਯਤੇ ॥ ੩੬ ॥ ਬਿਖਯਾ ਭਯੰਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਦ੍ਰੁਸਟਾਂ ਸਖਾ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥ ਦੁਖੰ ਭਯੰਤਿ ਸੁਖ੍ਯੰ ਭੈਭੀਤੰ ਤ ਨਿਰਭਯਹ ॥ ਥਾਨਬਿਹੂਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਹ ॥ ੩੭ ॥ ਸਰਬਸੀਲ ਮਮੰਸੀਲੰ ਸਰਬ ਪਾਵਨ ਮਮ-ਪਾਵਨਹ ॥ ਸਰਬਕਰਤਬ ਮਮੰਕਰਤਾ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪ੍ਯਤੇ ॥ ੩੮ ॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਚੰਦ੍ਰਦੇਵਹ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਬਾਵਨਚੰਦਨਹ ॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਸੀਤਰੁਤੇਣ ਨਾਨਕ ਸੀਤਲੰ ਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ ॥ ੩੯ ॥ ਮੰਤ੍ਰੰ ਰਾਮਰਾਮਨਾਮੰ ਧ੍ਯਾਨੰ ਸਰ-ਬਤ੍ਰਪੂਰਣਹ ॥ ਗ੍ਯਾਨੰ ਸਮਦੁਖਸੁਖੰ ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰਣਹ ॥ ਦਯਾਲੰ ਸਰਬਤ੍ਰਜੀਆ ਪੰਚਦੋਖ ਬਿਵਰ-ਜਿਤਹ॥ਭੋਜਨੰ ਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪਮਾਯਾ ਜਲਕਮਲ-ਰਹਤਹ॥ ਉਪਦੇਸੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਹ ਭਗਵੰਤਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ॥ ਪਰਨਿੰਦਾ ਨਹ ਸ੍ਰੋਤਿ ਸ੍ਰਵਣੰ ਆਪੁਤ੍ਯਾਗਿ ਸਗਲਰੇਣੁ-ਕਹ॥ਖਟਲਖ੍ਯਣ ਪੂਰਣੰਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਾਧਸ੍ਵਜ-ਨਹ॥੪੦॥ਅਜਾ ਭੋਗੰਤ ਕੰਦ ਮੂਲੰ ਬਸੰਤੇ ਸਮੀਪਿ ਕੇਹਰਹ॥ ਤਤ੍ਰਗਤੇ ਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ ਸੋਗ ਹਰਖੰ ਬਿਆਪਤੇ ॥੪੧॥ ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨੰ ਅਪਰਾਧੰ ਕਿਲਬਿਖ ਮਲੰ ॥

ਭਰਮ ਮੋਹੰ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨੰ ਮਦੰ ਮਾਇਆ ਬਿਆਪਤੰ॥ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਨਰਕਹ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੰ ਨ ਸਿਧ੍ਯਤੇ ॥ ਨਿਰਮਲੰ ਸਾਧਸੰਗਹਿ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮੰ ॥ ਰਮੰਤਿ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤਪ੍ਰਤਹ ॥ ੪੨ ॥ ਤਰਣ ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ਰਮਣਸੀਲ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਕਰਣਕਾਰਣ ਸਮਰਥਹ ਦਾਨੁ ਦੇਤੁ ਪ੍ਰਭੁਪੂਰਨਹ ॥ ਨਿਰਾਸਿ ਆਸਕਰਣੰ ਸਗਲ-ਅਰਥ ਆਲਯਹ ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਜਾਚੰਤਿ ਜਾਚਕਹ ॥ ੪੩ ॥ ਦੁਰਗਮਸਥਾਨ ਸੁਗਮੰ ਮਹਾਦੂਖ ਸਰਬਸੂਖਣਹ ॥ ਦੁਰਬਚਨ ਭੇਦ ਭਰਮੰ ਸਾਕਤ ਪਿਸਨੰ ਤ ਸੁਰਜਨਹ ॥ ਅਸਥਿਤੰ ਸੋਗ ਹਰਖੰ ਭੈਖੀਣੰ ਤ ਨਿਰਭਵਹ ॥ ਭੈਅਟਵੀਅੰ ਮਹਾਨਗਰਬਾਸੰ ਧਰਮਲਖ੍ਯਣ ਪ੍ਰਭਮਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮਣੰ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਯਾਲ ਚਰਣੰ ॥ ੪੪ ॥ਹੇ ਅਜਿਤਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮੰ ਅਤਿਬਲਨਾ ਬਹੁ ਮਰਦਨਹ ॥ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਦੇਵ ਮਾਨੁਖ੍ਯੰ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਿਮੋਹਨਹ ॥ ਹਰਿ ਕਰਣਹਾਰੰ ਨਮ-ਸਕਾਰੰ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥ ੪੫ ॥ ਹੇ ਕਾਮੰ ਨਰਕ ਬਿਸ੍ਰਾਮੰ ਬਹੁਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਾਵਣਹ ॥ ਚਿਤਹਰਣੰ ਤ੍ਰੈਲੋਕਗੰਮ੍ਯੰ ਜਪ ਤਪ ਸੀਲ ਬਿਦਾਰਣਹ ॥ ਅਲਪਸੁਖ ਅਵਿਤ ਚੰਚਲ ਊਚ ਨੀਚ ਸਮਾਵਣਹ ॥ ਤਵ ਭੈ ਬਿਮੁੰਚਿਤ ਸਾਧਸੰਗਮ ਓਟ ਨਾਨਕ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥ ੪੬॥ ਹੇ ਕਲਿ-ਮੂਲ ਕ੍ਰੋਧੰ ਕਦੰਚ ਕਰੁਣਾ ਨ ਉਪਰਜਤੇ ॥ ਬਿਖਯੰਤ ਜੀਵੰ ਵਸ੍ਯੰ ਕਰੋਤਿ ਨਿਰਤ੍ਯੰ ਕਰੋਤਿ ਜਥਾ ਮਰਕਟਹ ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਸਨ ਤਾੜੰਤਿ ਜਮਦੂਤਹ ਤਵ ਸੰਗੇ ਅਧਮੰ ਨਰਹ॥ ਦੀਨ-

ਦੁਖਭੰਜਨ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬਜੀਅ ਰਖਯਾ ਕਰੋਤਿ ॥੪੭॥ ਹੇ ਲੋਭਾ ਲੰਪਟ ਸੰਗਿ ਸਿਰਮੋਰਹ ਅਨਿਕਲਹਰੀ ਕਲੋਲਤੇ ॥ ਧਾਵੰਤ ਜੀਆ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਅਨਿਕਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਡੋਲਤੇ ॥ ਨਚ ਮਿਤ੍ਰੰ ਨਚ ਇਸਟੰ ਨਚ ਬਾਂਧਵ ਨਚ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਵ ਲਜਿਯਾ ॥ ਅਕਰਣੰ ਕਰੋਤਿ ਅਖਾਦ੍ਯ ਖਾਦ੍ਯੰ ਅਸਾਜ੍ਯੰ ਸਾਜਿ ਸਮਜਯਾ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਿਗ੍ਯਾਪ੍ਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਰਹਰਹ ॥ ੪੮ ॥ ਹੇ ਜਨਮਮ-ਰਣਮੂਲੰ ਅਹੰਕਾਰੰ ਪਾਪਾਤਮਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰੰ ਤਜੰਤਿ ਸਤ੍ਰੰ ਦ੍ਰਿੜੰਤਿ ਅਨਿਕਮਾਯਾ ਬਿਸ੍ਤੀਰਨਹ ॥ ਆਵੰਤ ਜਾਵੰਤ ਥਕੰਤ ਜੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਹੁ ਭੋਗਣਹ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭਯਾਨ ਉਦਿਆਨ ਰਮਣੰ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਅਸਾਧਰੋਗਣਹ ॥ ਬੈਦ੍ਯੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਆਰਾਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ੪੯ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਜਗਦਗੁਰੋ॥ ਹੇ ਸੰਸਾਰਤਾਪਹਰਣਹ ਕਰੁਣਾਮੈ ਸਭ ਦੁਖ ਹਰੋ ॥ ਹੇ ਸਰਣਿਜੋਗ ਦਯਾਲਹ ਦੀਨਾ-ਨਾਥ ਮਯਾ ਕਰੋ ॥ ਸਰੀਰ ਸ੍ਵਸਥ ਖੀਣ ਸਮਏ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵਹ ॥ ੫੦ ॥ ਚਰਨਕਮਲ ਸਰਣੰ ਰਮਣੰ ਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਤਰਣੰ ਨਾਨਕ ਮਹਾਸਾਗਰ ਭੈਦੁਤਰਹ ॥ ੫੧ ॥ ਸਿਰ ਮਸ੍ਤਕ ਰਖ੍ਯਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ ਹਸ੍ਤ ਕਾਯਾ ਰਖ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ॥ਆਤਮ ਰਖ੍ਯਾ ਗੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਧਨ ਚਰਣ ਰਖ੍ਯਾ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥ ਸਰਬ ਰਖ੍ਯਾ ਗੁਰਦਯਾਲਹ ਭੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ ਭਗਤਿਵਛਲ ਅਨਾਥਨਾਥੇ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖਅਚੁਤਹ ॥ ੫੨ ॥ ਜੇਨ ਕਲਾ ਧਾਰਿਓ ਆਕਾਸੰ ਬੈਸੰਤਰੰ ਕਾਸਟ ਬੇਸਟੰ ॥ ਜੇਨ

ਕਲਾ ਸਸਿ ਸੂਰ ਨਖਯ੍ਤ੍ਰ ਜੋਤਯੰ ਸਾਸੰ ਸਰੀਰ ਧਾਰਣੰ ॥ ਜੇਨ ਕਲਾ ਮਾਤਗਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰ ਨਹ ਛੇਦੰਤ ਜਠਰ ਰੋਗਣਹ॥ ਤੇਨ ਕਲਾ ਅਸਥੰਭੰ ਸਰੋਵਰੰ ਨਾਨਕ ਨਹ ਛਿਜੰਤਿ ਤਰੰਗ ਤੋਯਣਹ ॥ ੫੩ ॥ ਗੁਸਾਂਈ ਗਰਿਸਟ ਰੂਪੇਣ ਸਿਮਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਵਣਹ ॥ ਲਬਧ੍ਯੰ ਸੰਤਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਸ੍ਵਛਮਾਰਗ ਹਰਿਭਗਤਣਹ ॥ ੫੪ ॥ ਮਸਕੰ ਭਗਨੰਤ ਸੈਲੰ ਕਰਦਮੰ ਤਰੰਤ ਪਪੀਲਕਹ ॥ ਸਾਗਰੰ ਲੰਘੰਤਿ ਪਿੰਗੰ ਤਮ ਪਰਗਾਸ ਅੰਧਕਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗੇਣਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ॥ ੫੫ ॥ ਤਿਲਕਹੀਣੰ ਜਥਾ ਬਿਪ੍ਰਾ ਅਮਰਹੀਣੰ ਜਥਾ ਰਾਜਨਹ ॥ ਆਵਧਹੀਣੰ ਜਥਾ ਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਧਰਮਹੀਣੰ ਤਥਾ ਬੈਸ੍ਨਵਹ ॥ ੫੬॥ ਨ ਸੰਖੰ ਨ ਚਕ੍ਰੰ ਨ ਗਦਾ ਨ ਸਿਆਮੰ ॥ ਅਸ੍ਚਰਜ ਰੂਪੰ ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਥੰਤਿ ਬੇਦਾ ॥ ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰ ਗੋਬਿੰਦਹ ॥ ਬਸੰਤਿ ਸਾਧਰਿਦਯੰ ਅਚੁਤ ਬੁਝੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗੀਅਹ ॥ ੫੭ ॥ ਉਦਿਆਨ ਬਸਨੰ ਸੰਸਾਰੰ ॥ ਸਨਬੰਧੀ ਸ੍ਵਾਨ ਸਿਆਲ ਖਰਹ ॥ ਬਿਖਮਸਥਾਨ ਮਨਮੋਹ ਮਦਿਰੰ ਮਹਾ- ਅਸਾਧ ਪੰਚਤਸਕਰਹ ॥ ਹੀਤਮੋਹ ਭੈਭਰਮ ਭ੍ਰਮਣੰ ਅਹੰਫਾਂਸ ਤੀਖ੍ਯਣ ਕਠਿਨਹ ॥ ਪਾਵਕਤੋਅ ਅਸਾਧ ਘੋਰੰ ਅਗਮਤੀਰ ਨਹ ਲੰਘਨਹ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿਚਰਣ- ਸਰਣ ਉਧਰਣ ਕ੍ਰਿਪਾ॥੫੮॥ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੰਤ ਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਹ ਸਰ ਲਯ੍ੰ ਰੋਗ ਖੰਡਣਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗੇਣਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ੫੯ ॥ ਸਿਆਮਲੰ ਮਧੁਰ

ਮਾਨੁਖਜੰ ਰਿਦ ਯੰਭੂਮਿ ਵੈਰਣਹ ॥ ਨਿਵ੍ਰੰਤੇ ਹੋਵੰਤਿ ਮਿਥਿਆ ਚੇਤਨੰ ਸੰਤ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੬੦॥ਅਚੇਤ ਮੂੜਾ ਨ ਜਾਣੰਤ ਘਟੰਤ ਸਾਸਾ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤੇ । ਛਿਜੰਤ ਮਹਾਂਸੁੰਦਰੀ ਕਾਇਆਂ ਕਾਲ-ਕੰਨਿਆਂ ਗ੍ਰਾਸਤੇ ॥ ਰਚੰਤਿ ਪੁਰਖਹ ਕੁਟੰਬਲੀਲਾ ਅਨਿਤ-ਆਸਾ ਬਿਖਿਆਬਿਨੋਦ ॥ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਬਹੁ ਜਨਮ ਹਾਰਿਓ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਕਰੁਣਾਮਯਹ ॥ ੬੧ ॥ ਹੇ ਜਿਹਬੇ ਹੇ ਰਸਗੇ ਮਧੁਰਪ੍ਰਿਅ ਤੁਯੰ ॥ ਸਤ ਹਤੰ ਪਰਮ ਬਾਦੰ ਅਵਰਤ ਏਥਹ ਸੁਧ ਅਛਰਣਹ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵੇ ॥੬੨॥ ਗਰਬੰਤਿ ਨਾਰੀਮਦੋਨਮਤੰ ॥ ਬਲਵੰਤ ਬਲਾਤਕਾਰਣਹ ॥ ਚਰਨਕਮਲ ਨਹ ਭਜੰਤ ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜਨਮਨਹ ॥ ਹੇ ਪਪੀਲਕਾ ਗ੍ਰਸਟੇ ਗਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਤੁਯੰ ਧਨੇ । ਨਾਨਕ ਅਨਿਕਬਾਰ ਨਮੋ ਨਮਹ ॥ ੬੩ ॥ ਤ੍ਰਿਣੰ ਤ ਮੇਰੰ ਸਹਕੰ ਤ ਹਰੀਅੰ ॥ ਬੂਡੰ ਤ ਤਰੀਅੰ ਊਣੰ ਤ ਭਰੀਅੰ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਕੋਟਿਸੂਰ ਉਜਾਰੰ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਯਾਰੰ ॥ ੬੪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਹ ਸੰਗਿ ਉਧਰਣੰ ॥ ਬ੍ਰਹਮਕਰਮ ਜਿ ਪੂਰਣਹ ॥ ਆਤਮਰਤੰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਗਹੰਤੇ ਨਰ ਨਾਨਕ ਨਿਹਫਲਹ ॥ ੬੫ ॥ ਪਰਦਰਬ ਹਿਰਣੰ ਬਹੁ ਵਿਘਨ ਕਰਣੰ ॥ ਉਚਰਣੰ ਸਰਬ ਜੀਅਕਹ ॥ ਲਉਲਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਤਿਪਤਿ ਮਨ ਮਾਏ ਕਰਮਕਰਤ ਸ ਸੂਕਰਹ ॥ ੬੬ ॥ ਮਤੇ ਸਮੇਵ ਚਰਣੰ ਉਧਰਣੰ ਭੈ ਦੁਤਰਹ ॥ ਅਨੇਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਣੰ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਮ ਨ ਸੰਸਯਹ । ੬੭ ॥ ੪ ॥

—o—

ਗਾਥਾ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰਪੂਰ ਪੁਹਪ ਸੁਗੰਧਾ ਪਰਸ ਮਾਨੁਖ੍ਯ ਦੇਹੰ ਮਲੀਣੰ ॥ ਮਜਾ ਰੁਧਿਰ ਦ੍ਰੁਗੰਧਾ ਨਾਨਕ ਅਥਿ ਗਰਬੇਣ ਅਗ੍ਯਾਨਣੋ ॥੧॥ ਪਰਮਾਣੋ ਪਰਜੰਤ ਆਕਾਸਹ ਦੀਪ ਲੋਅ ਸਿਖੰਡਣਹ ॥ ਗਛੇਣ ਨੈਣ ਭਾਰੇਣ ਨਾਨਕ ਬਿਨਾ ਸਾਧੂ ਨ ਸਿਧ੍ਯਤੇ ॥ ੨ ॥ ਜਾਣੋ ਸਤਿ ਹੋਵੰਤੋ ਮਰਣੋ ਦ੍ਰਿਸਟੇਣ ਮਿਥਿਆ ॥ ਕੀਰਤਿ ਸਾਥਿ ਚਲੰਥੋ ਭਣੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥ ੩॥ ਮਾਯਾ ਚਿਤ ਭਰਮੇਣ ਇਸਟ ਮਿਤ੍ਰੇਖੁ ਬਾਂਧਵਹ ॥ ਲਬਧ੍ਯੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੰ ਗੋਪਾਲ ਭਜਣੰ ॥੪॥ ਮੈਲਾਗਰ ਸੰਗੇਣ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖ ਸਿ ਚੰਦਨਹ ॥ ਨਿਕਟਿ ਬਸੰਤੋ ਬਾਂਸੋ ਨਾਨਕ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਨ ਬੋਹਤੇ ॥ ੫ ॥ ਗਾਥਾ ਗੁੰਫ ਗੋਪਾਲ ਕਥੰ ਮਥੰ ਮਾਨ ਮਰਦਨਹ ॥ ਹਤੰ ਪੰਚ ਸਤ੍ਰੇਣ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਾਣੇ ਪ੍ਰਹਾਰਣਹ ॥੬॥ ਬਚਨ ਸਾਧ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਲਹੰਥਾ ਬਡ ਕਰਮਣਹ ॥ ਰਹੰਤਾ ਜਨਮ ਮਰਣੇਨ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ੭ ॥ਪਤ੍ਰ ਭੁਰਿਜੇਣ ਝੜੀਯੰ ਨਹ ਜੜੀਅੰ ਪੇਡ ਸੰਪਤਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ਬਿਖਮਤਾ ਨਾਨਕ ਬਹੰਤਿ ਜੋਨਿ ਬਾਸਰੋ ਰੈਣੀ ॥੮॥ ਭਾਵਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਲਭੰਤੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਗੁਣ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਨਹ ਬਿਆਪਣਹ ॥ ੯ ॥ ਗਾਥਾ ਗੂੜ ਅਪਾਰੰ ਸਮਝਣੰ ਬਿਰਲਾ ਜਨਹ ॥ ਸੰਸਾਰ ਕਾਮ ਤਜਣੰ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਮੰਤ੍ਰ ਸਾਧ ਬਚਨਾ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਧ੍ਯਾਨੰ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਣਹ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁੰਦਰ

ਮੰਦਰ ਸੈਣਹ ॥ ਜੇਣ ਮਧਜ ਹਰਿਕੀਰਤਨਹ ॥ ਮੁਕਤੇ ਰਮਣਗੋਬਿੰਦਹ ॥ ਨਾਨਕ ਲਬਧਜੰ ਬਡਭਾਗਣਹ ॥ ੧੨ ॥ ਹਰਿ ਲਬਧੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਮਿਤੋ ॥ ਬਿਦਾਰਣ ਕਦੇ ਨ ਚਿਤੋ ॥ ਜਾਕਾ ਅਸਥਲੁ ਤੋਲੁ ਅਮਿਤੋ ॥ ਸੋੁਈ ਨਾਨਕ ਸਖਾ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਕਿਤੋ ॥ ੧੩ ॥ ਅਪਜਸੰ ਮਿਟੰਤ ਸਤਪੁਤ੍ਰਹ ॥ ਸਿਮਰਤਬਜ ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਣਹ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਗਵਾਨ ਅਚੁਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰ ਤਾਰਣਹ ॥ ੧੪ ॥ ਮਰਣੰ ਬਿਸਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ॥ ਜੀਵਣੰ ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਜਾਵਣਹ ॥ ਲਭਣੰ ਸਾਧਸੰਗੇਣ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੂਰਬਿਲਿਖਣਹ ॥ ੧੫ ॥ ਦਸਨਬਿਹੂਨ ਭੁਯੰਗੰ ਮੰਤ੍ਰੰ ਗਾਰੁੜੀ ਨਿਵਾਰੰ ॥ ਬਜਾਧਿ ਉਪਾੜਣ ਸੰਤੰ ॥ ਨਾਨਕ ਲਬਧ ਕਰਮਣਹ ॥ ੧੬ ॥ ਜਥ ਕਥ ਰਮਣੰ ਸਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਅਣਹ ॥ ਤਥ ਲਗਣੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ॥ ਪਰਸਾਦੰ ਗੁਰਦਰਸਨਹ ॥ ੧੭ ॥ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਮਨ ਬਿਧਜੰ ॥ ਸਿਧਜੰ ਸਰਬਕੁਸਲਣਹ ॥ ਗਾਥਾ ਗਾਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਬਜੰ ਪਰਾਪੂਰਬਣਹ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਭ ਬਚਨ ਰਮਣੰ ਗਵਣੰ ਸਾਧਸੰਗੇਣ ਉਧਰਣ ॥ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੰ ਨਾਨਕ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮ ਨ ਲਭਜਤੇ ॥ ੧੯ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੀਚਾਰੰ ॥ ਏਕੰਕਾਰ ਨਾਮ ਉਧਾਰੰ ॥ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਸਗਲ ਉਧਾਰੰ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਾਰੰ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਮਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰ ਉਧਰਣੰ ਕੁਲਸਮੂਹਣਹ ॥ ਲਬਧਿਅੰ ਸਾਧਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੰਤਿ ਦਰਸਨਹ ॥ ੨੧ ॥ ਸਰਬਦੋਖ ਪਰੰਤਿਆਗੀ ਸਰਬਧਰਮ ਦ੍ਰਿੜੰਤਣਹ ॥ ਲਭਧੇਣਿ ਸਾਧਸੰਗੇਣਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿਲਿਖਜਣਹ ॥ ੨੨ ॥

ਹੋਯੋ ਹੈ ਹੋਵੰਤੋ ਹਰਣ ਭਰਣ ਸੰਪੂਰਣਹ ॥ ਸਾਧੂਸਤਮ ਜਾਣੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰਣੰ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਖੇਣਬੈਨ ਰਤਨੰ ਰਚਨੰ ਕਸੁੰਭਰੰਗਣਹ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਓਗੰ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨ ਸੁਪਨਹ ॥ ੨੪ ॥

ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫

੧੩੬੨—੮ ਪਰਤ੍ਰਿਅ ਰਾਵਣਿਜਾਹਿ ਸੇਈ ਤਾ ਲਾਜੀਅਹਿ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਹਿਰਹਿ ਪਰਦਰਬੁ ਛਿਦ੍ਰ ਕਤ ਢਕੀਅਹਿ ॥ ੧੩੬੨-੧੪ ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਿ ਸੁਚਿਤ ਸੁਸਾਜਨੁ ਚਾਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਸੈ ਕਉ ਆਹੀਐ ॥ ੧੩੬੨-੧੫ ਮਿਤ ਕਾ ਚਿਤੁ ਅਨੂਪੁ ਮਰੰਮੁ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ਗਾਹਕ ਗੁਨੀ ਅਪਾਰ ਸੁ ਤਤੁ ਪਛਾਨੀਐ ॥ ਚਿਤਹਿ ਚਿਤੁ ਸਮਾਇ ਤ ਹੋਵੈ ਰੰਗੁ ਘਨਾ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਚੰਚਲਚੋਰਹਿ ਮਾਰਿ ਤ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁਧਨਾ॥ ੧੩੬੨—੧੭ ਸੁਪਨੈ ਊਭੀ ਭਈ ਗਹਿਓਕੀਨ ਅੰਚਲਾ ॥ ਸੁੰਦਰਪੁਰਖ ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬੰਚਲਾ ॥

ਚਉਬੋਲੇ ਮਹਲਾ ੫

੧੩੬੩—੧੮ ਸੰਮਨ ਜਉ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦਮਕ-ਜਹੁ ਹੋਤੀ ਸਾਟ ॥ ਰਾਵਨ ਹੁਤੇ ਸੁ ਰੰਕ ਨਹਿ ਜਿਨਿ ਸਿਰ ਦੀਨੇ ਕਾਟਿ ॥ ੧੩੬੪—੧੩ ਮੂਸਨ ਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮ ਕੈ ਗਨਉ ਏਕਕਰਿ ਕਰਮ ॥ ਮੂਸਨ ਮਸਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਰਹੀ ਜੁ ਅੰਬਰੁ ਛਾਇ ॥ ਬੀਧੇ ਬਾਂਧੇ ਕਮਲ ਨਹਿ ਭਵਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਹਰਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਮਹਤ ਅਰੁ

ਗਰਬ ॥ ਮੂਸਨ ਨਿਮਖਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਰਿ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਦੇਉ ਸਰਬ ॥

ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ

੧੩੬੭–੩ ਕਬੀਰ ਨਿਗੁਸਾਂਏਂ ਬਹਿਗਏ ਥਾਂਘੀ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ੧੩੬੮–੭ ਗੁਰੁ ਜੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨੋ ਅਧਮਾਝ ਲੀਜਹਿਗੇ ਲੂਟਿ ॥ ੧੩੭੦–੯ ਕਬੀਰ ਹੈ ਗੈ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਧਜਾ ਫਹਰਾਇ ॥ ੧੩੭੦-੧੯ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿਕੈ ਕਿਹ ਕਹਉ ਕਹੇ ਨ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਤੈਸਾ ਉਹੀ ਰਹਉ ਹਰਖਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ੧੩੭੧–੪ ਕਬੀਰ ਰੈਨਾਇਰ ਬਿਛੋਰਿਆ ਰਹੁ ਰੇ ਸੰਖ ਮਝੂਰਿ ॥ ਦੇਵਲ ਦੇਵਲ ਧਾਹੜੀ ਦੇਸਹਿ ਉਗਵਤ ਸੂਰ ॥ ੧੩੭੨–੧੯ ਕਬੀਰ ਹੈ ਗੈ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ੧੩੭੩-੪ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਜਨ ਜਉਹਰੀ ਲੇਕੈ ਮਾਂਡੈ ਹਾਟ ॥ ਜਬਹੀ ਪਾਈਅਹਿ ਪਾਰਖੂ ਤਬ ਹੀਰਨ ਕੀ ਸਾਟ ॥ ੧੩੭੩–੮ ਤਬ ਕੁਲੁ ਕਿਸ ਕਾ ਲਾਜ ਸੀ ਜਬ ਲੇਧਰਹਿ ਮਸਾਨਿ ॥ ੧੩੭੩–੧੨ ਕਬੀਰ ਪਾਲਿ ਸਮੁਹਾ ਸਰਵਰੁ ਭਰਾ ਪੀ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਨੀਰੁ ॥ ੧੩੭੩–੧੭ ਮਲਿਆਗਰੁ ਭੁਯੰਗਮ ਬੇਢਿਓ ਤ ਸੀਤਲਤਾ ਨ ਤਜੰਤ ॥ ੧੩੭੪–੧੫ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈਰਾਮੁ ਕਹੁ ਕਹਿਬੇ ਮਾਹਿ ਬਿਬੇਕ॥ ਏਕੁ ਅਨੇਕਹਿ ਮਿਲਿਗਇਆ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ਏਕ ॥ ੧੩੭੫ ੮ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸ ਮਹਿ ਦੁਇ ਤੂੰ ਬਰੀ ਅਬਧ ॥ ਖਟਦਰਸ਼ਨ ਸਸੇ ਪਰ ਅਰੁ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ॥ ੧੩੭੬- ੧੧ ਕਬੀਰ

ਕਾਇਆ ਕਜਲੀਬਨੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਮਯਮੰਤੁ ॥
੧੩੭੭-੬ ਸੁਨੁ ਸਖੀ ਪੀਅ ਮਹਿ ਜੀਉ ਬਸੈ ਜੀਅ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿ ਪੀਉ ॥ ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੂਝਹੁ ਨਹੀਂ ਘਟ ਮਹਿ ਜੀਉ ਕਿ ਪੀਉ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ

੧੩੭੭-੧੯ ਫਰੀਦਾ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀਈ ਖੜਾ ਨ ਆਪੁ ਮੁਹਾਇ ॥ ੧੩੭੮-੧੦ ਕਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿਉ ਪਿਰਹੜੀ ਰੰਗੁ ਨਵੇਲਾ ਹੋਇ॥ ੧੩੮੧-੯ ਫਰੀਦਾ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ਭੀ ਚਲਸੀ ਥਕੇ ਕਵਲ ਇਕਲ ॥ ੧੩੮੩-੬ ਆਇਓ ਬੰਦਾ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਵਤਿ ਆਸੂਣੀ ਬੰਨ੍ਹਿ ॥ ੧੩੮੩-੬ ਸਬਰ ਮੰਝ ਕਮਾਣ ਏ ਸਬਰੁ ਕਾ ਨੀਹਣੋ ॥ ਸਬਰ ਸੰਦਾ ਬਾਣੁ ਖਾਲਕੁ ਖਤਾ ਨ ਕਰੀ॥ ੧੩੮੩-੧੪ ਕਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਕਵਣ ਗੁਣੁ ਕਵਣੁ ਸੁ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਸੋ ਹਉ ਕਰੀ ਜਿਤੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ॥ ੧੩੮੩-੧੭ ਇਕੁ ਫਿਕਾ ਨਾ ਗਾਲਾਇ ਸਭਨਾ ਮੈ ਸਚਾ ਧਣੀ॥ ਹਿਆਉ ਨ ਕੈਹੀ ਠਾਹਿ ਮਾਣਕ ਸਭ ਅਮੋਲਵੇ ॥ ਸਭਨਾ ਮਨ ਮਾਣਿਕ ਠਾਹਣੁ ਮੂਲਿ ਮਚਾਂਗਵਾ ॥ ਜੇ ਤਉ ਪਿਰੀਆ ਦੀ ਸਿਕ ਹਿਆਉ ਨ ਠਾਹੇ ਕਹੀ ਦਾ ॥

ਸਵੈਯੇ ਮ: ੫

੧੩੮੬-੧੪ ਸਤਿਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿਸਤਿ ਸਤੇ-ਸਤਿ ਭਣੀਐ ॥ ੧੩੮੬-੧੫ ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਉ ਸੰਸਾਰੁ ਆਪਿ ਆਭੁਲੁ ਨਾ ਭੁਲਉ ॥ ਰਤਨਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਕੀਮਨਹੁ

ਪਵੈ ਅਮੁਲਉ ॥ ੧੩੮੭–੬ ਕਾਚੀਦੇਹ ਮੋਹ ਫੁਨਿ ਬਾਧੀ ਸਠ ਕਠੋਰ ਕੁਚੀਲ ਕੁਗਿਆਨੀ ॥ ੧੩੮੭–੮ ਪਰਧਨ ਪਰਅਪਵਾਦ ਨਾਰਿ ਨਿੰਦਾ ਯਹ ਮੀਠੀ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਹਿਤਾਨੀ ॥ ੧੩੮੮–੧੧ ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਜਾਨਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਭਰਮਅੰਧੇਰ ਮੋਹਿਓ ਕਤਧਉ ॥ ੧੩੮੭–੧੩ ਹੋਛਉਕਾਜੁ ਅਲਪਸੁਖ ਬੰਧਨ ਕੋਟਿ ਜਨੰਮ ਕਹਾ ਦੁਖ ਭਉ ॥ ੧੩੮੭–੧੭ ਰੇ ਮਨ ਮੂਸ ਬਿਲਾ ਮਹਿ ਗਰਬਤ ਕਰਤਬ ਕਰਤ ਮਹਾਂ ਮੁਘਨਾ ॥ ਸੰਪਤਦੋਲ ਝੋਲ ਸੰਗ ਝੂਲਤ ਮਾਇਆ-ਮਗਨ ਭ੍ਰਮਤ ਘੁਘਨਾ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੁਖ ਬੰਧਪ ਤਾਸਿਉ ਮੋਹੁ ਬਢਿਓ ਸੁ ਘਨਾ ॥ ਬੋਇਓ ਬੀਜੁ ਅਹੰਮਮ ਅੰਕੁਰੁ ਬੀਤਤ ਅਉਧ ਕਰਤ ਅਘਨਾ ॥ ਮਿਰਤੁਮੰਜਾਰ ਪਸਾਰਿਮੁਖੁ ਨਿਰਖਤ ਭੁੰਚਤ ਭੁਗਤਿ ਭੂਖਭੂਖਨਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸਤ-ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਤ ਸੁਪਨਾ ॥ ੧੩੮੮–੨ ਦੇਹ ਨ ਗੇਹ ਨ ਨੇਹ ਨ ਮੀਤਾ ਮਾਇਆਮਤ ਕਹਾਲਉ ਗਾਰਹੁ ॥ ਛਤ੍ਰ ਨ ਪਤ੍ਰ ਨ ਚਉਰ ਨ ਚਾਵਰ ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਰਿਦੈ ਨ ਬਿਚਾਰਹੁ ॥ ਰਥ ਨ ਅਸ੍ਵ ਨ ਗਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਛਿਨ ਮਹਿ ਤਿਆਗਤ ਨਾਂਗ ਸਿਧਾਰਹੁ ॥ ਸੂਰ ਨ ਬੀਰ ਨ ਮੀਰ ਨ ਖਾਨਮ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਊ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰਹੁ ॥ ਕੋਟ ਨ ਓਟ ਨ ਕੋਸ ਨ ਛੋਟਾ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੋਊਕਰ ਝਾਰਹੁ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਾਜਨ ਸਖ ਉਲਟਤਜਾਤ

ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਰਹੁ ॥ ਦੀਨਦਇਆਲ ਪੁਰਖਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਛਿਨ ਛਿਨ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਹੁ ॥ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਨਾਥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕਜਨ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ ॥ ੧੩੯੯–੭ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਨਮਗ ਜੋਹਨ ਹੀਤੁ ਚੀਤੁ ਦੇ ਲੇ ਲੇ ਪਾਰੀ ॥ ਸਾਜਨ ਸੈਨ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ਤਾਹੂ ਤੇ ਲੇਰਖੀ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਧਾਵਨ ਪਾਵਨ ਕੂਰਕਮਾਵਨ ਇਹਬਿਧਿ ਕਰਤ ਅਉਧ ਤਨ ਜਾਰੀ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮ ਸੁਚ ਨੇਮਾ ਚੰਚਲ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਹਾਰੀ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਅਸਥਾਵਰ ਬਹੁਬਿਧਿ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ੧੩੮੭–੧੬ ਏਤਾ ਗਬੁ ਅਕਾਸਿ ਨ ਮਾਵਤ ਬਿਸਟਾ ਅਸ੍ਤ ਕ੍ਰਿਮਿ ਉਦਰੁ ਭਰਿਓ ਹੈ॥ ੧੩੮੯–੫ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਪਰਦੁਖ ਹਰ ਸਰਬ ਰੋਗ ਖੰਡਣ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

ਸੂਚਨਾ

ਭਟਾਂ ਦੇ ਸਵਈਆਂ ਦੀ ਪਦਵੰਡ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਪੈਸ਼ਲ ਗੁਰਮੁਖੀ ਕੋਰਸ ਰਚਿਤ ਪੰਚ ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ ਮੰਗਵਾਕੇ ਪੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ॥

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ

੧੪੧੦–੩ ਉਤੰਗੀ ਪੈ ਓਹਰੀ ਗਹਿ ਰੀ ਗੰਭੀਰੀ ॥ ਸਸੁੜਿ ਸੁਹੀਆ ਕਿਵ ਕਰੀ ਨਿਵਣੁ ਨ

ਜਾਇ ਥਣੀ॥ ਗਚੁ ਜਿ ਲਗਾ ਗਿੜਵੜੀ ਸਖੀਏ ਧਉਲਹਰੀ ॥ ਸੇ ਭੀ ਢਹਿਦੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਮੁੰਧ ਨ ਗਰਬੁ ਥਣੀ ॥੧॥ ੧੪੧੦-੮ ਜੇ ਤੂੰ ਤਾਰੂ ਪਾਣਿ ਤਾਹੂ ਪੁਛੁ ਤਿੜੰਨਕਲ ॥ ਤਾਹੂ ਖਰੇ ਸੁਜਾਣ ਵੰਞਾਏਨੀ ਕਪਰੀ॥ ੧੪੧੦-੯ ਝੜ ਝਖੜ ਓਹਾੜ ਲਹਰੀ ਵਹਨਿ ਲਖੇਸਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਬੇੜੇ ਡੁਬਣਿ ਨਾਹਿ ਭਉ ॥ ੧੪੧੦-੧੩ ਸਹਸੈ ਜੀਅਰਾ ਪਰਿਗਹਿਓ ਮਾਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਢੰਗੁ ॥ ੧੪੧੧-੧੨ ਭੁੰਡਾ ਆਣਗੁ ਰਾਸਿ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ॥ ਪਰਮਜੋਤਿ ਜਾਗਾਇ ਵਾਜਾ ਵਾਵਸੀ ॥ ੧੪੧੨-੫ ਮਾਣੂ ਘਲੈ ਉਠੀਚਲੈ ॥ ਸਾਦੁ ਨਾਹੀ ਇਵੇਹੀ ਗਲੈ ॥, ੧੪੧੨-੧੧ ਉਦੋਸਾਹੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਨੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਨੀ॥ ਉਦੋਸੀਅ ਘਰੇਹੀ ਵੁਠੀ ਕੁੜਿਈ ਰੰਨੀ ਧੰਮੀ ॥ ਸਤੀ ਰੰਨੀ ਘਰੇ ਸਿਆਪਾ ਰੋਵਨਿ ਕੂੜੀ ਕੰਮੀ ॥ ਜੋ ਲੇਵੈ ਸੋ ਦੇਵੈ ਨਾਹੀ ਖਟੇ ਦੰਮ ਸਹੰਮੀ ॥ ੧੪੧੨-੧੩ ਪਬਰ ਤੂੰ ਹਰੀਆਵਲਾ ਕਵਲਾ ਕੰਚਨ ਵੰਨਿ॥ ਕੈ ਦੋਖੜੈ ਸੜਿਓਹਿ ਕਾਲੀ ਹੋਈਆ ਦੇਹੁਰੀ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ਜਾਣਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਲਹਾਂ ਜੈ ਸੇਤੀ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ॥ ਜਿਤੁ ਡਿਠੈ ਤਨੁ ਪਰਫੁੜੈ ਚੜੈ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੁ ॥ ੧੪੧੩-੫ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਅਹੁ ਰਾਇਨੋ ਮਤਿ ਚਲੈ ਜਾਂ ਬੁਢਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗਲਾਂ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਤਾਂ ਅੰਨੇ ਪਵਣਾ ਖਾਤੀ ਟੋਵੈ॥ ੧੪੧੩-੬

ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੈਲੀ ਘਾਤੁ ਕੰਞਕਾ ਅਣਚਾਰੀ ਕਾ ਧਾਨੁ ॥
ਫਿਟਕ ਫਿਟਕਾ ਕੋੜੁ ਬਦੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਭਮਾਨੁ ॥
ਪਾਹਿ ਏਤੇ ਜਾਹਿ ਵੀਸਰਿ ਨਾਨਕਾ ਇਕੁਨਾਮੁ ॥
ਸਭ ਬੁਧੀ ਜਾਲੀਅਹਿ ਇਕੁ ਰਹੈ ਤਤੁਗਿਆਨੁ ॥
੧੪੧੩–੯ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁਦਰੁ ਬੀਭਾ ਪਰਹਰਿ ਆਹਿ ॥
੧੪੧੮–੧ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਰਾਂ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ
ਸੇ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖਦੁਆਰੁ ॥ ੧੪੨੦–੧੩ ਵਡੜੈ
ਝਾਲਿਝਲੰਭੜੇ ਨਾਵੜਾ ਲਈਐ ਕਿਸੁ ॥ ੧੪੨੦–੧੪
ਹਰਹਟਭੀ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਬੋਲਹਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥
੧੪੨੧–੨ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਖਸਮ ਕਾ ਮਤਿਭਵੀ
ਫਿਰਹਿ ਚਲਚਿਤ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਿਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸੁਖ
ਕਿ ਪੁਛਹਿ ਮਿਤ ॥ ੧੪੨੧–੧੬ ਦੇਂਦਾ ਮੂ ਪਿਰੁ
ਦਸਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ੧੪੨੧–੧੭
ਹਉ ਝੜੀ ਨਿਹਾਲੀ ਪੰਧੁ ਮਤੁ ਮੂਸਜਣੁ ਆਵਏ ॥
੧੪੨੫–੨ ਜਾਂ ਮੂੰ ਇਕੁ ਤ ਲਖੁ ਤਉ ਜਿਤੀ ਪਿਨਣੇ
ਦਰਿ ਕਿਤੜੇ ॥ ੧੪੨੫–੧੨ ਖੁਭੜੀ ਕੁਥਾਇ ਮਿਠੀ
ਗਲਣਿ ਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆ ॥ ੧੪੨੫–੧੭ ਦੂਜੈਭਾਵੀ
ਨਾਨਕਾ ਵਹਣਿ ਲੁੜੰਦੜੀ ਜਾਇ ॥ ੧੪੨੫–੧੮
ਤਿਹਟੜੇ ਬਾਜਾਰ ਸਉਦਾ ਕਰਨਿ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥

ਇਤੀ

ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦

ਕਈ ਖਾਲਸਾ ਧਰਮੀ ਦਸਮ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਦਸਮ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਓਹ ਕਠਨ ਬਾਣੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਕਸਰ ਸੁਧ ਪਾਠ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

'ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਬੀ ਹੈ ਕਿ ਛਾਪੇ ਦੀ ਪ੍ਰਚਲਤ ਬੀੜਾਂ ਵਿਖੇ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਅਜੇ ਸ਼ੁੱਧ ਛਾਪੀ ਨਹੀਂ ਗਈ' ਇਸ ਲਈ ਦਸਮ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓਹ 'ਦਸਮ ਗੁਰਗਿਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਅਰਥਾਤ ਪਦਵੰਡ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥੀ, ਪੋਥੀ ਪੰਚ ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗਵਾਕੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ॥

ਦਾਸ—ਲਾਲ ਸਿੰਘ

ਪਤੇ ਦੀ ਬਦਲੀ

ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਗੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਪਤੇ ਪਰ ਚਿੱਠੀ ਪੱਤ੍ਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ॥

ਗਿਆਨੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ
ਐਡੀਟਰ ਖਾਲਸਾ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਗਜ਼ਟ
ਮੰਡੀ ਹਿੰਮਤਤਜਾਨਾ ਡਾਕਖਾਨਾਖਾਸ
(ਰਾਜ ਮਲੇਰ ਕੋਟਲਾ)

ਦਾਸ ਰਚਿਤ ਛਪ ਚੁਕੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ

੧ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਨਾ ॥)
੨ ਖਾਲਸਾ ਨੀਤੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ੨॥)
੩ ਕਕਾਰ ਫ਼ਿਲਾਸਫੀ ੧)
੪ ਸਿੱਖ ਕਾਨੂਨ ੧)
੫ ਗ਼ਾਈ ਚਾਰਕ ਸੁਧਾਰ ੧)
੬ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਤਥਾ ਵੇਦ ਮਤ ੧)
੭ ਇਸਲਾਮਮਤ ਤਥਾ ਕਤੇਬ ਮਤ ।=)
੮ ਜਾਤ ਪਾਤ ਖੰਡਣ ।-)
੯ ਖਟ ਦਰਸ਼ਨ ।--)
੧੦ ਪਾਖੰਡ ਖੰਡਣ ।—)
੧੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮ੍ਰਯਾਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥)
੧੨ ਅਨੰਦ ਮ੍ਰਯਾਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ।—)
੧੩ ਖਾਲਸਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੰਸਕਾਰ ।—)
੧੪ ਖਾਲਸਾ ਰਹਿਤ ਮ੍ਰਯਾਦਾ ॥)

ਹੋਰ ਛਪ ਰਹੇ ਗ੍ਰੰਥ

੧ ਜੁਗਗਰਦੀ ੨ ਅਨਾਦੀ ਕਰਤ
੩ ਨਾਸਤਕਮਤ ਖੰਡਣ੪ ਈਸਾਈਮਤ ਖੰਡਣ
੫ ਅਜ ਕਲਦੀਸਿੱਖੀ੬ਖਾਲਸਾ ਪੰਥਦੇਵਰਙ
੭ ਨਾਮ ਤੇ ਸਿਮਰਨ ਜੁਗਤੀ ੮ ਮਹਿਮਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੯ ਗੁਰਬਾਣੀ
ਭਾਵਰਥ ਭੰਡਾਰ ੧੦ ਖਾਲਸਾ ਧਰਮ ।

ਗ੍ਰੰਥ ਮੰਗਵੌਣ ਦਾ ਪਤਾ--

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ

ਖਾਲਸਾ ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ ਮੰਡੀ ਹਿਮਤਜਾਨਾ
ਡਾਕਖਾਨਾ ਖਾਸ (ਰਿਆਸਤ ਮਲੇਰ ਕੋਟਲਾ)

ਨੋਟ-ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਟੈਪ ਦੇ ਐਡੇ ਅਖਰਾਂ ਵਿਚ ਵਲੈਤੀ ਵਧੀਆ ਕਾਗਜ਼ ਪਰ ਛਪਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋਗਿਆ ਹੈਸਫੇ ੧੪੨੮ ਹਨ ਭੇਟਾ ਸਮੇਤ ਜਿਲਦ ੭) ਹੈ ਅਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰੈਸ ਸ੍ਰੀ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ।